Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

BY NC SA

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial 3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) **license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format
Adapt — remix, transform, and build upon the material

30962

ԳԻՐՔ

ՍԱՂՄՈՍԱՑ ԴԱՒԹԻ

ՏՊԱԳՐԵԱԼ

Ի ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ Տ. Տ. ԳԷՈՐԳԱՅ ԱԶԳԱՍԷՐ
ԵՒ ԱՍՏՈՒԱԾՆՏԻՐ ԿԱԹՈՒՂԻԿՈՍԻ ԱՄԵՆԱՅՆ
ՀԱՅՈՑ

ԵՒ

Ի ՊԱՏՐԻԱՐՔՈՒԹԵԱՆ ՍՐԲՈՑ ԵՐՈՒՍԱՂԷՄԻ
ՏԵԱՌՆ ԵՍԱՅԵԱՅ ՎԵՀԱՓԱՌ
ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ

ԵՒ

Ի ՊԱՏՐԻԱՐՔՈՒԹԵԱՆ ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՕԼՍՈՅ
ՏԵԱՌՆ ՊՕՂՈՍԻ ԱՌԱՔԵԼԱՇԱՒՂ
ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՕԼԻՍ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ ՄԻՀԷՆՏԻՍԵԱՆ

1868

[illegible]

57 — [illegible]

Զ — [illegible]

Ծ — [illegible]

Թ — [illegible]

Թ — [illegible]

ԳԻՐՔ
ՍԱՂՄՈՍԱՑ ԴԱՒԹԻ

ՍԱՂՄՈՍ Ա.

Երանեալ է այր՝ որ ոչ գնաց ՚ի խորհուրդս ամբարշտաց. ՚ի ճանապարհի մեղաւորաց նա ոչ եկաց, եւ յաթոռս ժանտից ոչ նստաւ։

Այլ յօրէնս տեառն են կամք նորա, եւ յօրէնս նորա խորհեսցի նա ՚ի տուէ եւ ՚ի գիշերի. եւ եղիցի նա որպէս ծառ, որ անկեալ է ՚ի գնացս ջուրց։

Որ զպտուղ իւր ՚ի ժամու տացէ, եւ տերեւ նորա մի՛ թափեսցի. եւ

զամենայն զոր ինչ արասցէ, յաջողեսցի նմա:

Ոչ այսպէս են ամբարիշտք, և ոչ այնպէս. այլ որպէս զփոշի, զոր հոսէ հողմ ՚ի վերայ երեսաց երկրի:

Վասն այսորիկ ոչ յարիցեն ամբարիշտք ՚ի դատաստան, և ոչ մեղաւորք ՚ի խորհուրդս արդարոց:

Քանզի ճանաչէ տէր զճանապարհս արդարոց. ճանապարհք ամբարշտաց կորիցեն:

Տունք զ:

ՍԱՂՄՈՍ Բ.

Ընձեռնագիր ՚ի յեբրայեցւոց. երկոքին սոքա ընդ. մի համար են.

Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք, և ժողովուրդք խորհեցան ՚ի սնոտիս:

Յանդիման եղեն թագաւորք երկրի. և իշխանք ժողովեցան ՚ի միասին վասն տեառն և վասն օծելոյ նորա:

Խզեսցուք զկապանս նոցա, և ընկեսցուք ՚ի մէնջ զլուծ նոցա:

Բնակեալն յերկինս ծիծաղեսցի զնոքօք, և Տէր արհամարհեսցէ զնոսա ։

Յայնժամ խօսեսցի ընդ նոսա բարկութբ̃ իւրով, և սրտմտութբ̃ իւրով խռովեսցուսցէ զնոսա ։

Ես կացի թագաւոր 'ի նմանէ, 'ի վերայ լերին սիոնի սրբոյ նորա 'ի պատմել զհրամանս տեառն ։

Տէր ասաց ցիս որդի իմ ես դու, և ես այսօր ծնայ զքեզ ։

Խնդրեա յինէն, և տաց քեզ զհեթանոսս 'ի ժառանգութիւն, և իշխանութիւն քեզ ընդ ամենայն ծագս երկրի ։

Հովուեսցես զնոսա գաւազանաւ երկաթեաւ, և որպէս զանօթ բրուտի փշրեսցես զնոսա ։

Արդ թագաւորք՝ զայս 'ի միտ առէք. և խրատեցարուք ամենեքեան, որք դատէք զերկիր ։

Ծառայեցէք տեառն երկիւղիւ, և ցնծացէք առաջի նորա դողութբ̃ ։

Ընկալարուք զխրատ նորա, զի մի՛
բարկասցի տէր, և կորնչիցիք ՚ի ճա֊
նապարհացն արդարութեան ։
Ի ժամանակի՝ յորժամ բորբոքես֊
ցի բարկութիւն նորա ։
Երանի՛ ամենեցուն՝ որք յուսաց֊
եալ են ՚ի տէր ։

Տունք ժդ ։

ՍԱՂՄՈՍ Գ

Սաղմոս դաւթի . ՚ի ժամանակի՝ զի փախուցեալ էր նա յե֊
րեսաց աբիսողոմայ որդւոյ իւրոյ ։

Տէր՝ զի բազում եղեն նեղիչք իմ,
և բազումք յարեան ՚ի վերայ իմ ։
Բազումք ասէին զանձնէ իմմէ,
թէ չի՛ք փրկութիւն սորա առ
աստուած իւր ։
Այլ դու տէր՝ օգնական իմ ես,
փառք իմ և բարձրացուցիչ գլխոյ
իմոյ ։
Ձայնիւ իմով ես առ տէր կար֊
դացի, և լուաւ ինձ ՚ի լեռնէ սըր֊
բոյ իւրմէ ։
Ես ննջեցի և ՚ի քուն եղէ . զարթ֊

եայ՝ և տէր ընդունելի իմ է։
Ոչ երկեայց ես 'ի բիւրաւոր զօրաց նոցա, ոյք շուրջանակի պատեալ պաշարեալ պահէին զիս։
Արի տէր՝ և փրկեա զիս աստուած իմ. զի դու հարեր զամենեան, ոյք էին ընդ իս թշնամութիւ 'ի տա- րապարտուց. և զատամունս մե- ղաւորաց փշրեցես։
Տեառնդ է փրկութիւն. 'ի վերայ ժո- ղովրդեան քոյ օրհնութիւն քո։
Տունք ը։ Գոբղոյս իը։

ՍԱՂՄՈՍ Դ.

Ի կատարած օրհնութեան. Սաղմոսերգութիւն Դաւթի։

Ի կարդալ իմում լուաւ ինձ աստ- ուած ըստ արդարութե 'ի նեղու- թենէ ինձ անդորր արարեր. ողոր- մեա ինձ և լուր աղօթից իմոց։
Որդիք մարդկան՝ մինչև յե՞րբ էք խստասիրտք. ընդէ՞ր սիրէք զնան- րութիւն, և խնդրէք զստութի։

Ծանէրուք զի սքանչելիս արար
տէր սրբոյ իւրում. և տէր լուիցէ
ինձ 'ի կարդալ իմում առ նա։
Բարկանայք՝ և մի՛ մեղանչէք․ զոր
ինչ ասէք 'ի սիրտս ձեր, յանկո-
ղինս ձեր զղջացարուք։
Մատուցէք պատարագս արդարու-
թեան, և յուսացարուք 'ի տէր։
Բազումք ասէին թէ, ո՞ցուցէ մեզ
զբարութիւն տեառն. նշանեցաւ առ
մեզ լոյս երեսաց քոց. և ետուր
ուրախութիւն սրտից մերոց։
Ի պտղոյ ցորենոյ գինւոյ՝ և ձիթոյ
իւրեանց լցուցեր զնոսա։
Խաղաղութբ յայս և 'ի սմին ննջես-
ցուք և զարթիցուք. զի դու տէր
միայն առանձին յուսով քո բընա-
կեցուցեր զմեզ։

Տունք ը։

ՍԱՂՄՈՍ Ե․

Ի կատարած վասն ժառանկեչոցն․ Սաղմոս դաւթի․

Բանից իմոց ունկն դիր տէր, և
'ի միտ առ զաղաղակ իմ։

Նայեա 'ի ձայն աղօթից իմոց, թա՛-
գաւոր իմ եւ աստուած իմ։
Ես զքեզ աղաչեմ տէր ընդ առա-
ւօտս լուիցես ձայնի իմում. ընդ
առաւօտս պատրաստ եղէց, յան-
դիման լինիլ առ քեզ։
Ոչ թէ դու աստուած կամիս զա-
նօրէնութիւն. եւ ոչ բնակին առ
քեզ չարք, եւ անօրէնք մի՛ բնա-
կեսցին առաջի աչաց քոց։
Ատեցեր զայնոսիկ որք գործեն զա-
նօրէնութիւն. կորուսանես զա-
մենեսեան որք խօսին զսուտ։
Զայր արիւնահեղ եւ զնենգաւոր
պիղծ առնես դու տէր. այլ ես
ըստ բազում ողորմութեան քում
մտից 'ի տուն քո, եւ երկրպագից
'ի տաճար սուրբ քո երկիւղիւ քո։
Տէ՛ր՝ առաջնորդեա ինձ յարդա-
րութեան քում. վասն թշնամեաց
իմոց ուղիղ արա առաջի իմ զճա-
նապարհս քո։
Զի ոչ գոյ 'ի բերանս նոցա ճշմար-

տութիւն. և սիրտք նոցա նան-
րեայք են։
Որպէս գերեզմանք բաց են կոկորդք
նոցա. և լեզուօք իւրեանց նեն-
գաւորք եղեն։
Դատեա զնոսա աստուած՝ զի անկ-
ցին ՚ի խորհրդոց սրտից իւրեանց.
ըստ բազում ամբարշտութեան
նոցա մերժեա զնոսա, զի դառ-
նացուցին զքեզ։
Եւ ախ լիցին ամենեքեան՝ ոյք յու-
սացեալ են ՚ի քեզ. յաւիտեան
ցնծասցեն. և բնակեսցիս դու
՚ի նոսա։
Պարծեսցին ՚ի քեզ սիրելիք ան-
ուան քո, զի օրհնեսցես դու զար-
դարն. տէր որպէս զինու հաճու-
թեամբ քո պսակեցեր զնոսա։
Տունք ժբ.

ՍԱՂՄՈՍ Զ.

Ի կատարած ընդ. օրհնութեան վասն ութերորդաց. Սաղ-
մոս դաւթի.

Տէր մի սրտմտութեամբ քով յան-

դիմաներ զիս, և մի՛ բարկութե՟
քով խրատեր զիս։
Ողորմեա ինձ տէր, զի հիւանդ
եմ ես. բժշկեա զանձն իմ, զի խը-
ռովեցան ոսկերք իմ։
Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ՝ և դու
տէր մինչև յե՞րբ։
Դարձ տէր և փրկեա զանձն իմ.
կեցո զիս տէր ըստ ողորմութեան
քում։
Զի ոչ որ է որ 'ի մահու յիշէ զքեզ.
կամ 'ի դժոխս խոստովան առնիցի
առ քեզ։
Վաստակեցայ ես 'ի հեծութե՟ ի-
մում. լուացի զամենայն գիշեր
զմահիճս իմ, և արտասուօք իմովք
զանկողինս իմ թացի։
Խռովեցաւ 'ի սրտմտութե՟ ակն իմ.
և մաշեցայ ես 'ի վերայ ամենայն
թշնամեաց իմոց։
Ի բաց կացէք յինէն ամենեքեան,
որք գործէք զանօրէնութիւն։
Լուաւ տէր ձայնի լալոյ իմոյ.

լուաւ տէր աղօթից իմոց. և տէր զխնդրուածս իմ ընկալաւ։ Ամաչեսցեն և խռովեսցին յոյժ ամենայն թշնամիք իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցեն յոյժ վաղվաղակի և խռովեսցին։

Տունք Ժ։ Գոբղայս Լ։

ՍԱՂՄՈՍ Է.

Սաղմոս Դաւթի. զոր ասաց տեառն վասն բանին քուսեայ որդւոյ ջիմենայ.

Տէր Աստուած իմ ՚ի քեզ յուսացայ, փրկեա զիս, և յամենայն հալածչաց իմոց ապրեցո զիս։ Գուցէ երբէք յափշտակիցէ որպէս առիւծ զանձն իմ. մի՛ ոք իցէ որ փրկիցէ, և ոչ այն՝ որ ապրեցուսցանիցէ։ Տէր Աստուած իմ թէ արարի զայս. և թէ իցեն անօրէնութիւնք ՚ի ձեռս իմ։ Թէ հատուցի երբէք այնոցիկ, որք հատուցին ինձ չար. անկեայց և ես ՚ի թշնամեաց իմոց ընդունայն։

Հալածեսցէ ապա թշնամին զանձն
իմ. հասցէ և կոխեսցէ յերկիր
զկեանս իմ, և զփառս իմ 'ի հող
բնակեցուսցէ :

Արի տէր բարկութե̃ քով, և բարձր
լեր 'ի սպառիլ թշնամեաց իմոց :
Զարթիր տէր ա̃ծ իմ 'ի հրամանս
քո` զոր պատուիրեցեր. և ժողովք
ժողովրդոց շուրջ եղիցին զքեւ :
Վասն այսորիկ 'ի բարձունս դարձ
տ̃ր. և տ̃ր դատէ զժողովուրդս իւր :
Դատ արա ինձ տէր ըստ արդա-
րութեան իմում, և ըստ անբի-
ծութեան իմում` որ յիս :
Կատարեսցին չարիք 'ի մ̃ջ մեղաւո-
րաց, և յաջողեսցես դու արդարոյ :
Որ քննէ զսիրտս և զերիկամունս
ա̃ծ արդար. յիրաւի է օգնութի̃
ինձ յաստուծոյ` որ ապրեցուցանէ
զայնոսիկ, ոյք ուղիղ են սրտիւք :
Աստուած դատաւոր արդար` հզօր
և երկայնամիտ, որ ոչ ածէ զբար-
կութիւն իւր զօրհանապազ :

Ապա թէ ոչ դառնայցէք առ նա, ըզ-
սուր իւր սրեալ է և զաղեղն իւր
լարեալ. և 'ի նմա պատրաստեալ
է զանօթս մահու, և զնետս իւր
այրեցելովք է գործեալ։

Ահաւասիկ երկնեաց զանօրէնու-
թիւն. յղացաւ զցաւս, և ծնաւ
զանիրաւութիւն։

Գուբն՝ զոր փորեաց և պեղեաց,
'ի նոյն անկցի 'ի խորխորատ՝ զոր
և գործեաց։

Դարձցին ցաւք 'ի գլուխ նորա. և
'ի վերայ գագաթան նորա անօրէ-
նութիւնք իւր իջցեն։

Խոստովան եղէց տեառն ըստ ար-
դարութեան նորա. և սաղմոս ասա-
ցից անուան տեառն բարձրելոյ։

Տունք ժէ։

ՍԱՂՄՈՍ Ը.

Ի կատարած 'ի վերայ հնձանացն. Սաղմոս Դաւթի։

Տէր տէր մեր, զի՞ սքանչելի է ա-
նուն քո 'ի վերայ ամենայն երկրի։

Համբարձաւ մեծ վայելչութիւն քո
'ի վերոյ քան զերկինս. 'ի բերանոյ
մանկանց տղայոց և ըստնդեայց
հաստատեցեր զօրհնութիւն։

Վ.ասն թշնամեաց քոց տէր, զի
եղծցի թշնամին և հակառակորդն։

Տեսից զերկինս զգործս մատանց
քոց, զլուսին և զաստեղս՝ զորս
դու հաստատեցեր։

Ո՞վ է մարդ, զի յիշես դու զնա.
կամ որդի մարդոյ, թէ այց ինչ
արասցես դու նմա։

Փոքր ինչ խոնարհ արարեր զնա
քան զհրեշտակս քո. փառօք և
պատուով պսակեցեր զնա, և կացուցեր զնա 'ի վերայ ամենայն
ձեռակերտաց քոց։

Զամենայն ինչ հնազանդ արարեր
'ի ներքոյ ոտից նորա, զխաշն և
զարջառ և զամենայն ինչ։

Եւս և զերէ վայրի, զթռչունս
երկնից, և զձկունս ծովու՝ որք
շրջին ընդ շաւիղս ծովու։

Տէր տէր մեր, զի՞ սքանչելի է անուն քո 'ի վերայ ամենայն երկրի։

Տունք ժ. Գոբղայս իղ։

ՍԱՂՄՈՍ Թ.

Ի կատարած, վասն գաղտնեացն որդւոյ. Սաղմոս Դաւթի։

Գոհացայց զքէն տէր բոլորով սրտիւ իմով. պատմեցից զամենայն սքանչելիս քո։

Ուրախ եղէց և ցնծացայց 'ի քեզ. սաղմոս ասացից անուան տեառնըդ բարձրելոյ։

Ի դառնալ յետս թշնամեաց իմոց, տկարասցին և կորիցեն յերեսաց քոց։

Արարեր զդատաստանս իմ և զիրաւունս. նստար յաթոռ՝ դատաւոր արդարութեան։

Սաստեցեր 'ի հեթանոսս, և կորեաւ ամբարիշտն. զանուանս նոցա ջնջեցեր յաւիտեանս յաւիտենից. և թշնամւոյն զէն պա-

կասեաց մինչ իսպառ ։
Զ..քաղաքս աւերեցեր, և կորեաւ
յիշատակ նոցա աղաղակաւ ։
Նստուած կայ՝ և մնայ յաւիտեան.
պատրաստ արար զաթոռ իւր 'ի
դատաստանի ։
Ինքն դատէ զաշխարհս արդարութբ,
և զժողովուրդս իւր ուղղութբ ։
Եղև տէր ապաւէն տնանկի, օգնա-
կան 'ի նեղութ 'ի դէպ ժամանակի ։
Յուսասցին 'ի քեզ ամենեքեան ոյք
գիտեն զանուն քո. զի ոչ թողցես
զայնոսիկ, ոյք խնդրեն զքեզ տէր ։
Սաղմոս ասացէք տեառն՝ որ բ-
նակեալն է 'ի սիոն. պատմեցէք 'ի
հեթանոսս զգործս նորա ։
Ի խնդրել զարիւն նոցա՝ յիշեաց.
և ոչ մոռացաւ տէր զաղաղակս
տնանկաց ։
Ողորմեա ինձ տր՝ և տես զխոնար-
հութի իմ 'ի թշնամեաց իմոց. ո՛ բար-
ձր արարեր զիս 'ի դրանց մահու ։
Որպէս պատմեցից զամենայն օրհ

Նուխ̃ս քո 'ի դրունս դստեր սիօնի,
և ցնծացայց 'ի փրկուե̃ քում։
Ընկլան հեթանոսք յապականուե̃
իւրեանց՝ զոր արարին. և որոգայթ՝
զոր թագուցին, առցէ զոտս նոցա։
Ճանաչի տէր յառնել զդատաս-
տանս իւր. և 'ի գործս ձեռաց
իւրեանց կալեսցին մեղաւորք։
Դարձցին մեղաւորք անդրէն 'ի
դժոխս. և ամենայն հեթանոսք
որք մոռացան զաստուած։
Ոչ իսպառ մոռանայ տէր զաղքա-
տըն. համբերութիւն տնանկաց
մի կորիցէ իսպառ։
Արի տէր՝ և մի զօրասցի մարդ. դա-
տեսցին հեթանոսք առաջի քո։
Կացո տէր օրէնսդիր 'ի վերայ նո-
ցա. և ծանիցեն հեթանոսք՝ թէ
մարդիկ են։
Ընդէ՞ր տէր՝ կացեր 'ի հեռաստա-
նէ. անտես արարեր 'ի դէպ նե-
ղութեան ժամանակի։
Յամբարտաւանիլ ամբարշտին՝ աղ-

րի աղքատն․ արգելցին ՚ի խոր-
հուրդս իւրեանց, զոր և խոր-
հեցան։

Զի գովի մեղաւորն ՚ի ցանկութի
անձին իւրոյ․ որ զրկէն․ և նա գովի։
Իսկ ընդէ՞ր բարկացոյց մեղաւորն
զաստուած, ըստ բազում բար-
կութեան իւրում, թէ ոչ խնդրի։
Ոչ է ա̃ծ առաջի աչաց նորա, պիղծ
են ճանապարհք նորա յա̃մ ժամ։
Բարձրեալ են իրաւունք յերեսաց
նորա․ ՚ի վերայ ամենայն թշնամ-
եաց իւրոց տիրեսցէ։

Ասաց ՚ի սրտի իւրում, թէ ոչ սասա-
նեցայց ազգէ յազգ առանց չարի։
Անիծիւք և դառնութ̃ և նենգութ̃
լի է բերան նորա, և ՚ի ներքոյ լեզ-
ուի նորա ցաւք և վաստակք։
Նստի դարանեալ ընդ մեծամեծս
՚ի դարանի՝ սպանանել զամբիծն։
Աչք նորա ՚ի տնանկս հային․ դա-
րանի ՚ի դարանիս, որպէս զառիւծ
՚ի մորւոջ իւրում։

Դարանի յափշտակել զաղքատն. յափշտակել զաղքատն, և ձգել զնա:

Յորոգայթ իւր խոնարհեցուսցէ զնա. խոնարհեսցի և անկցի ՚ի տիրել իւրում ՚ի վերայ տնանկաց:

Զի ասաց ՚ի սրտի իւրում թէ մոռացաւ աստուած. դարձոյց զերեսս իւր, զի մի՛ տեսցէ իսպառ:

Արի տէր ած իմ. բարձր եղիցի ձեռն քո, և մի՛ մոռանար զտնանկս:

Իսկ ընդէ՞ր բարկացոյց ամբարիշտն զաստուած. զի ասաց ՚ի սրտի իւրում թէ ոչ քննի:

Տեսանես դու զնա ՚ի ցաւս, և ՚ի սրտմտութիւնս հայիս. ՚ի քեզ թողեալ է աղքատն, և որբոյն դու ես օգնական:

Խորտակեսցի բազուկ մեղաւորի և չարի. խնդրեսցին մեղք նորա, և նա մի՛ գտցի:

Տէր թագաւոր յաւիտեանս յաւիտենից. կորիցեն հեթանոսք

յերկիրէ նորա։

Զցանկութիւն տնանկաց լուաւ Տէր. ՚ի պատրաստութիւն սրտից նոցա հայեցաւ ակն քո։

Դատ առնել որբոյն և տնանկի. զի մի՛ ևս յաւելցի մարդ, ՚ի մեծաբանել իւրում ՚ի վ՟ր երեսաց երկրի։

Տունք խ։

ՍԱՂՄՈՍ Ժ.

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի։

Ի Տէր յուսացայ. ո՞րպէս ասիցէք ցանձն իմ, փոփոխեաց ՚ի լերինս որպէս ճնճղուկ։

Զի ահա մեղաւորք լարեցին զաղեղունս իւրեանց. պատրաստ արարին զնետս ՚ի կապարճս, ձգել ընդ խաւար այնոցիկ որ.ք ուղի՛ղ են սրտիւք։

Զի զոր դու շինեցեր, նոքա աւերեցին. իսկ արդարն զի՞ արար։

Տէր ՚ի տաճար սուրբ իւրում. Տէր յերկինս յաթոռ իւրում։

Աչք նորա 'ի տնանկս հային, և արտեւանունք նորա քննեն զորդիս մարդկան։

Տէր քննէ զարդարն և զամբարիշտն. որ սիրէ զմեղս, ատէ զանձն իւր։

Տեղասցէ 'ի վերայ մեղաւորաց որոգայթ՝ հուր և ծծումբ. այս մրրիկ՝ բաժին բաժակի նոցա։

Արդար է տ̃ր՝ և զարդարութ̃ի սիրէ. և զուղղութ̃ի տեսանեն երեսք ն̃ր։

Տունք ը։

ՍԱՂՄՈՍ ԺԱ.

Ի կատարած 'ի վերայ ութերորդին. Սաղմոս դաւթի.

Ապրեցո զիս տէր, զի նուաղեաց սուրբ. նուաղեցան ճշմարտութիւնք յորդւոց 'ի մարդկանէ։

Ի նանիր խօսեցաւ այր ընդ ընկերի իւրում. շրթամբք նենգաւորօք սրտէ 'ի սիրտ խօսեցաւ։

Սատակէ տէր զամենայն շրթունս նենգաւորս և զլեզու մեծաբանս։

Ոյք ասացին. զլեզուս մեր մեծա

արտասուք, չրթունք մեր առ մեզ
են, և արդ մեր ո՞վ է տէր:
Վասն տառապանաց աղքատին և
հեծութեան տնանկին, այժմ յար-
եայց ասէ տէր. եդից զփրկութի
իմ, և համարձակեցայց 'ի նոսա:
Բանք տեառն են բանք սուրբ, որ-
պէս զարծաթ ընտրեալ և փորձ-
եալ յերկրէ, սրբեալ և պարզ-
եալ եօթնպատիկ 'ի հողոյ:
Դու տէր պահեսցես զմեզ, և ապ-
րեսցուցես զմեզ յազգէ յայսմա-
նէ մինչև յաւիտեան:
Շուրջանակի ամբարիշտք շրջին ըստ
բարձրութեան քում մեծս արսա-
ցես դու զորդիս մարդկան:

Տունք ը:

ՍԱՂՄՈՍ ԺԲ.

Ի կատարած Սաղմոս դաւթի:

Մինչև յե՞րբ տէր՝ մոռանաս զիս
իսպառ, մինչև յե՞րբ դարձուցա-
նես զերեսս քո յինէն:

Մինչեւ յե՞րբ դնեմ զխորհուրդս
յանձըն իմ. և ցաւ.ք սրտի իմոյ
զաւուրս ։
Մինչեւ ցե՞րբ բարձրանայ թշնա-
մին 'ի վերայ իմ. Նայեա և լուր ինձ
տէր աստուած իմ։
Լոյս տուր տէր աչաց իմոց, զի
մի երբէք ննջեցից 'ի մահ ։
Մի ասասցէ թշնամին՝ թէ յաղ-
թեցի նմա. կամ նեղիչք իմ ցըն-
ծասցեն, թէ ես սասանեցայց ։
Ես յողորմութիւնս քո տէր յու-
սացայ, ցնծասցէ սիրտ իմ 'ի փըր-
կութեան քում. օրհնեցից զտէր
զբարերարդ իմ։

Տունք զ.

ՍԱՂՄՈՍ ԺԳ.

Ի կատարած, Սաղմոս դաւթի ։

Ասաց անզգամն 'ի սրտի իւրում,
թէ ոչ գոյ աստուած ։
Ապականեցան և պղծեցան յանօ-
րէնութեան իւրեանց. և ոչ ոք է՝

որ առնէ զքաղցրութիւն։

Տէր յերկնից նայեցաւ յամենայն որդիս մարդկան, տեսանել թէ իցէ՞ որ իմաստուն, որ խնդրիցէ զաստուած։

Ամենեքեան խոտորեցան ՚ի միասին և անպիտանացան։

Ոչ ոք է որ առնէ զբարի. և չէ ոք մինչև ՚ի մի։

Որպէս ոչ ծանիցեն ամենեքեան, ոյք գործեն զանօրէնութիւն։

Ոյք ուտէին զժողովուրդ իմ որպէս կերակուր հացի, և առ տէր ոչ կարդացին։

Անդ երկիցեն զերկիւղ՝ ուր ոչ իցէ երկիւղ. զի տէր է յազգս արդարոց։

Զխորհուրդ աղքատին յամօթ արարին. զի տէր է յոյս նորա։

Ո՞ տացէ ՚ի սիօնէ զփրկութիւն իսրայէլի. ՚ի դարձուցանել տեառն զգերութիւն ժողովրդեան իւրոյ, ցնծասցէ յակոբ՝ և ուրախ եղիցի իսրայէլ։

Տունք ժ. Գործայս լը.

ՍԱՂՄՈՍ ԺԴ.

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի.

Տէր ո՞վ կացցէ 'ի խորանի քում, կամ ո՞վ բնակեսցէ 'ի լեառն սուրբ քո:

Որ գնայ անբիծ՝ գործէ զարդարութիւն, խօսի զճշմարտութիւն 'ի սրտի իւրում:

Որ ոչ նենգաւորեաց լեզուաւ իւրով, և չար ընկերի իւրում ոչ արար:

Նախատինս 'ի մերձաւորաց նա ոչ առնու. արհամարհեալ է առաջի նորա չարագործն:

Զերկիւղածս տեառն փառաւոր առնէ. որ երդնու ընդ ընկերի իւրում, և ոչ սուտ:

Զարծաթ իւր 'ի վաշխս ոչ տայ, և կաշառս 'ի վերայ իրաւանց ոչ առնու. որ զայս արասցէ, նա մի՛ սասանեսցի յաւիտեան:

Տունք Է.

ՍԱՂՄՈՍ ԺԵ.

Յօրձանագիր . Սաղմոս դաւթի .

Պահեա զիս ա̃ծ իմ զի ես 'ի քեզ
յուսացայ . ասացի տեառն, տ̃ր իմ
ես դու , և բարիք իմ ինձ 'ի քէն են։
Սրբոց քոց՝ որք են յերկրի քում.
սքանչելի արարեր զամենայն կամս
իմ 'ի նոսա ։

Յաճախեսցին հիւանդութի̃ք նոցա.
յետ այսորիկ ապա փաղփաղեսցին ։
Ոչ ժողովեցայց 'ի ժողովս նոցա յա-
րեանց . և ոչ յիշեցից զանուանս
նոցա 'ի շրթունս իմ։

Տ̃ր բաժին ժառանգութ̃ե իմոյ՝ և բա-
ժակի իմոյ դու ես , որ այսրէն դար-
ձուցանես զժառանգութ̃ի իմ յիս ։
Վիճակք ելին ինձ ընդ ընտիրս , և
ժառանգութ̃ի իմ հաճոյ եղեւ ինձ ։
Օրհնեցից զտէր՝ որ իմաստուն ա-
րար զիս , մինչ 'ի գիշերի ևս խը-
րատեցին զիս երիկամունք իմ։
Յառաջագոյն տեսանէի զտէր ա-

ռաջի իմ յամենայն ժամ. զի է ընդ
աջմէ իմմէ, զի մի սասանեցայց։
Վասն այսորիկ ուրախ եղեւ սիրտ
իմ, եւ ցնծացաւ լեզու իմ, եւս եւ
մարմին իմ բնակեսցի յուսով։
Զի ոչ թողցես զանձն իմ ՚ի դժո-
խս, եւ ոչ տացես սրբոյ քում տե-
սանել զապականութիւն։
Ցուցեր ինձ զճանապարհս քո կե-
նաց ,| լցուցեր զիս ուրախութ̅բ
երեսաց քոց ՚ի քաղցրութէ̅ վայել-
չութե̅ աջոյ քոյ մինչ իսպառ։
Տուն ժա։

ՍԱՂՄՈՍ ԺԶ.

Աղօթք. Սաղմոս դաւթի։

Լուր տէր արդարութե̅, եւ նայեա
՚ի խնդրուածս իմ. ունկն դիր ա-
ղօթից իմոց, զի ոչ շրթամբք նենգ-
աւորօք։
Ցերեսաց քոց իրաւունք ինձ ել-
ցեն, եւ աչք իմ տեսցեն զուղղութ̅ի։
Փորձեցեր զսիրտ իմ, եւ քննեցեր

'ի գիշերի. փորձեցեր զիս՝ և ոչ
գտաւ յիս անիրաւութիւն։

Մի՛ խօսեսցի բերան իմ զգործս
որդւոց մարդկան. վասն բանից
շրթանց քոց ես պահեցից զճա-
նապարհս խիստս։

Հաստատեա զշաւիղս իմ 'ի ճա-
նապարհի քում, զի մի՛ գայթակ-
ղեսցին գնացք իմ։

Ես առ քեզ տ̃ր կարդացի՝ զի լուար
ինձ ա̃ծ, խոնարհեցո առ իս զու-
կըն քո և լուր բանից իմոց։

Սքանչելի արարեր զողորմութիւ-
նըս քո. ո՛ փրկես զայնոսիկ ոյք յու-
սացեալ են 'ի քեզ. յայնցանէ ոյք
հակառակ կան աջոյ քո։

Պահեա զիս որպէս բիբ ական.
ընդ հովանեաւ թեւոց քոց ծած-
կեսցես զիս յերեսաց ամբարըշ-
տաց, ոյք տառապեցուցին զիս։

Թշնամիք զանձն իմ պաշարեցին,
և 'ի ճարպս իւրեանց արգելին. և
բերանք նոցա խօսեցան զամբար-

տաւանո՛ւթիւն ։

Մերժեցի՛ն զիս, եւ այժմ՝ դարձեալ պատեցա՛ն զինեւ . ուշ եդի՛ն խոնարհեցուցանել զիս յերկիր ։

Համարեցա՛ն ինձ որպէս առիւծ զի պատրաստի յորս, եւ որպէս կորիւն առիւծու զի նստի դարանեալ ։

Արի տէր՝ ժամանեա նոցա եւ խափանեա զնոսա . փրկեա զանձն իմ յամբարշտաց 'ի սրոյ՝ եւ 'ի ձեռաց թշնամւոյն ։

Տէր կորո զնոսա յերկրէ . բաժանեա եւ խափանեա զնոսա 'ի կեանս իւրեանց ։

Գաղտնեօք քովք լցան որովայնք նոցա . յագեցան կերակովք, եւ թողին զմնացուածս տղայոց իւրեանց ։

Ես արդարութեամբ երեւեցայց երեսաց քոց . եւ յագեցայց յերեւիլ փառաց քոց ։

Տո՛ւնք ժե ։ Գոքղայս լը ։

ՍԱՂՄՈՍ ԺԷ․

Ի կատարած 'ի վերայ պատերազմաց նահատակի ծառային տեառն Դաւթի . զոր խօսեցաւ ընդ տեառն զբանս օրհնութեան , յաւուր յորում փրկեաց զնա տէր 'ի ձեռաց ամենայն թշնամեաց , եւ 'ի ձեռաց սաւուղայ . եւ ասէ ։

Սիրեցից զքեզ՝ տէր զօրութիւն իմ, տէր հաստատիչ իմ, ապաւէն իմ և փրկիչ իմ։

Աստուած օգնական իմ և ես յուսամ 'ի նա. ապաւէն իմ, եղջիւր փրկութե̃ իմոյ ընդունելի իմ է ։

Օրհնելով կարդացից առ տէր, և 'ի թշնամեաց իմոց ապրեցայց ։

Շուրջ եղեն զինեւ երկունք մահու . և ուղխք անօրէնութեան խռովեցուցին զիս ։

Վիշտք դժոխոց պաշարեցին զիս . և ժամանեցին ինձ որոգայթք մահու ։

Ի նեղուե̃ իմում ես առ տէր կարդացի, և առ ա̃ծ իմ աղաղակեցի ։

Լուաւ ինձ 'ի տաճարէ սրբոյ իւրմէ ձայնի աղօթից իմոց . և աղա-

ղակ լիմ առաջի Նորա, մնացէ յա-
կանջս Նորա ։

Խռովեցաւ և դողաց երկիր, և
հիմունք լերանց սասանեցան և
խռովեցան, զի բարկացաւ 'ի վե-
րայ նոցա Աստուած ։

Ել ծուխ 'ի բարկութէ նր̃, և հուր
յերեսաց Նորա բորբոքեցաւ, և
փայլատակունք հատան 'ի նմանէ ։

Խոնարհեցոյց զերկինս և էջ. և
մէգ 'ի ներքոյ ոտից Նորա.

Ել 'ի քրովբէս և թռեաւ. սլա-
ցաւ Նա 'ի թեւս հողմոց ։

Եդ զխաւար 'ի ծածկոյթ իւր, և
շուրջ զնովաւ են յարկք իւր. և
խաւարային ջուրք մինչեւ յամպս
օդոց ։

Ի փայլատակել Նորա առաջի Նո-
ցա, ամպք անցուցին զկարկուտ,
և զկայծակունս հուր ։

Որոտաց տէր յերկնից, և բարձ-
եալն ետ զձայն իւր 'ի կարկուտ
և 'ի կայծակունս հուր ։

Առաքեաց զնետս իւր և՛ ցրուեաց զնոսա. յաճախեաց զփայլատակունս իւր, և խռովեցոյց զնոսա։

Երևեցան աղբերք ջուրց, և յայտնեցան հիմունք աշխարհի։

Ի սաստէ քումմէ տէր, և ’ի շնչել հողմոյ բարկութեան քո։

Առաքեաց ’ի բարձանց և ընկալաւ զիս ընկալաւ զիս ’ի ջուրց բազմաց։

Փրկեսցէ զիս տէր ’ի թշնամեաց իմոց հզօրաց, և յատելեաց իմոց զի հզօրք եղեն քան զիս։

Ժամանեցին ինձ աւուրք չարչարանաց իմոց. եղև տէր հզօրիչ իմ, և եհան զիս յանդորր. և փրկեաց զիս տէր զի կամեցաւ զիս։

Հատուսցէ ինձ տէր ըստ արդարութեան իմում. ըստ ամբծութեան իմում հատուսցէ ինձ։

Զի պահեցից զճանապարհս տ̃ն և ոչ ամբարշտեցայց յաստուծոյ իմմէ։

Ամենայն իրաւունք նորա առաջի իմ են. և զարդարութիւն իւր ոչ

'ի բացեալ արար յինէն ։
Եղէց և ես ամբիծ ընդ նմա . և ըզ-
գուշացայց յանօրէնութենէ իմմէ ։
Հատուսցէ ինձ տէր ըստ արդա-
րութեան իմում, ըստ սրբութեան
ձեռաց իմոց առաջի աչաց իմոց ։
Ընդ սրբոյն սուրբ եղիցիս , ընդ
առն ամբծի ամբիծ եղիցիս , ընդ
ընտրեալսն ընտրեալ եղիցիս , և
զթիւրսն կործանեսցես ։
Դու զժողովուրդս խոնարհս կե-
ցուցանես . և զաչս ամբարտաւա-
նից դու խոնարհեցուցանես ։
Դու լուսաւոր առնես զճրագ իմ
տէր . աստուած իմ, լոյս արա ինձ
'ի խաւարի ։
Քեւ փրկեցայց 'ի փորձութենէ .
աստուծով իմով անցից ընդ պա-
րիսպս ։
Ած իմ, ամբիծ են ճանապարհք
քո . և բանք տեառն ընտրեալ
են . և պաշտպան է ամենեցուն որք
յուսան 'ի նա ։

Վասն զի ո՞վ է ա՟ծ բաց 'ի Տեառնէ,
կամ ո՞վ է ա՟ծ բաց յա՟յ մերմէ:
Ա՟ծ, որ զգեցուցեր ինձ զօրութի՟. և
եդեր յանբիծութե՟ զճանապարհս իմ:
Հաստատեցեր զոտս իմ որպէս
զեղջերուի. և 'ի վերայ բարձանց
կացուցեր զիս:
Ուսուցեր զձեռս իմ 'ի պատե-
րազմ, և արարեր զբազուկ իմ որ-
պէս զաղեղն հաստ. և ետուր ինձ
զպաշտպանութի՟ փրկութե՟ քոյ:
Աջ քո ընկալաւ զիս, և խրատ
քո կանգնեաց զիս իսպառ, և խր-
րատ քո ուսուսցէ զիս:
Ընդարձակեցեր զգնացս իմ 'ի ստո-
րև իմմէ. և ոչ տկարացան շա-
ւիղք իմ:
Հալածեցից զթշնամիս իմ և հա-
սից նոցա. և ոչ դարձայց 'ի նոցա-
նէ՝ մինչև սպառեցից զնոսա:
Նեղեցից զնոսա, և այլ մի՛ կարա-
ցեն կալ. և անկցին 'ի ներքոյ ո-
տից իմոց:

Զգեցուցեր ինձ զօրութիւն ’ի պա-
տերազմի. և զյարուցեալն ’ի վե-
րայ իմ՝ ներքոյ իմ արարեր:
Զթշնամիս իմ հալածականս արա-
րեր, և զատելիս իմ սատակեցեր:
Աղաղակեցին, և ոչ ոք էր որ փրր-
կէր զնոսա. կարդացին առ տէր՝
և ոչ լուաւ նոցա:
Մանրեցից զնոսա որպէս փոշի ’առ-
աջի հողմոյ. և որպէս կաւ գը-
ռեհաց կոխեցից զնոսա:
Փրկեսցէ զիս տէր ’ի հակառակու-
թենէ ժողովրդոյ, և կացուսցէ
զիս գլուխ հեթանոսաց:
Ժողովուրդ՝ զոր ոչ գիտէի, ծա-
ռայեաց ինձ, և ’ի լուր ականջաց
լուաւ ինձ:
Որդիք օտարաց ստեցին ինձ. որ-
դիք օտարաց մաշեցան, և կաղա-
ցան ’ի շաւղաց իւրեանց:
Կենդանի է տ՟ր և օրհնեալ է ա՟ծ.
և բարձր եղիցի ա՟ծ փրկու՟ե իմոյ:
Աստուած է որ խնդրէ զվրէժ իմ,

և հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինեւ :

Փրկիչ իմ 'ի թշնամեաց իմոց բարկացողաց . յայնցանէ որք յարուցեալ են 'ի վերայ իմ, բարձր արարեր զիս, և յառնէ անիրաւէ փրկեցեր զիս :

Վասն այսորիկ խոստովան եղէց քեզ 'ի հեթանոսս, և անուան քում սաղմոս ասացից :

Մեծ արարեր զփրկութիւն թագաւորի նորա . առնել ողորմութիւն ընդ օծելոյ նորա դաւթի, և ընդ զաւակի նորա ազգէ մինչեւ յազգ :

Տունք ծ :

Կանոնս Գործոյս է . Սաղմոս ժէ :

Տունք մը .

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՄՈՎՍԷՍԻ ԵՒ ՈՐԴՒՈՑՆ ԻՍՐԱՅԷԼԻ :

Ելք ժե :

Օրհնեսցուք զտէր, զի փառօք է փառաւորեալ :

Զհեծեալս և զերիվարս ընկէց 'ի
ծով. օգնական ընդունելի իմ
տէր, և եղև ինձ 'ի փրկութիւն։
Սա է իմ ա՟ծ, և փառաւոր առ-
նեմ զնա ա՟ծ հօր իմոյ, և բարձր
արարից զնա։

Տէր խորտակէ զպատերազմունս.
և տէր է անուն նորա։

Զընտիրս արանց և զընտիրս բա-
պատառազինաց, զկառս և զերիվա-
րըս և զամենայն զօրութիւնս փա-
րաւոնի ընկէց 'ի ծով։

Ծով ծածկեաց զնոսա. ընկլան
յանդունդս խորոց իբրև զվէմն։
Աջ քո տէր՝ փառաւորեալ է զօ-
րութեամբ իւրով. և աջ քո տէր՝
խորտակեաց զթշնամիս քո։

Եւ մեծութեամբ փառաց քոց
մանրեցեր զհակառակորդս քո. ա-
ռաքեցեր զբարկութի՟ սրտմտութե՟
քոյ, և եկեր զնոսա որպէս զեղէգն։
Հոգւով զօրութեան սրտմտութե՟
քո պատառեցան ջուրք. դիզան՝

կալցին որպ̃ պարիսպ քարեայ ջուրք ծովուն. և պաղեցան դիզան ալիք ջուրցն 'ի մէջ ծովուն։

Ասաց թշնամին. ասէ, հալածեցից՝ հասից՝ հարից. բաժանեցից զաւարն, եւ լցուցից 'ի նոցանէ զանձն իմ։

Սուր իմ արկից զնոսա. տիրեսցէ և բարձրասցի 'ի վերայ նոցա ա՛ջ իմ։ Առաքեցեր զհողմն քո, և ծածկեաց զնոսա ծով. ընկղմեցան, և իջին, որպէս կապար 'ի ջուրս սաստիկս։ Ո՞ նմանի քեզ յաստուածս տէր, կամ ո՞վ նմանիցի քեզ փառաւորեալդ 'ի սուրբս։

Սքանչելի փառաւորեալ՝ որ առնես զնշանս եւ զարուեստս. ձգեցեր զձեռն քո, եւ եկուլ ընդ նոսա երկիր։

Առաջնորդեցեր արդարութ̃բ ժողովրդեան քո այսմ, զոր և փրկեցեր։ Մխիթարեցեր զնոսա զօրութ̃բ քով 'ի բանակեալ սրբութ̃ե քո. լուան

ազգը.ք եւ բարկացան, և երկուՆք
կալան զբնակիչսն փղշտացւոց:
Յայնժամ փութացան դատաւորք
եդովմայ եւ իշխանք մովաբացւոց:
Կալաւ զնոսա դողումն. հալեցան
ամ̃ բնակիչք քանանացւոց:
Ընկցի ՚ի վերայ նոցա ահ եւ դո-
ղումն. եւ ՚ի զօրութենէ բազկի
քո քարասցին:
Մինչեւ անցցէ ժողովուրդ քո
տէր, մինչեւ անցցէ ժողովուրդ
քո այս՝ զոր ստացեր:
Տարեալ տնկեսցես զնոսա ՚ի լերին
ժառանգութե̃ քոյ, ՚ի պատրաստութի
բնակութե̃ ժառանգութե̃ քոյ:
Զոր ստացար ՚ի սկզբանէ տ̃ր, ըն-
տացար սրբութ̃՝ զոր պատրաստե-
ցին ձեռք քո. տ̃ր թագաւոր յա-
ւիտեանս յաւիտենից, եւ եւս:
Զի եմուտ փարաւոն կառօք եւ
երիվարօք եւ ընտիր սպառազի-
նօք ՚ի մէջ ծովուն.
Եւ էած ՚ի վերայ նոցա տէր զջու-

րըս ծովուն. եւ որդիքն իսրայէլի գնացին ընդ ցամաք ՚ի մէջ ծովուն։
փառք հօր եւ որդւոյ եւ.

ՄԱՂԹԱՆՔ

·Քրիստոս է իմ ա̃ծ, եւ փառաւոր առնեմ զնա. աստուած հօր իմոյ, եւ բարձր արարից զնա։ Մարդասէր տէր, վասն սրբուհւոյ անարատ մօր քոյ եւ կուսի, եւ վասն խաչի քո պատուականի, տէր ՚ընկալ զաղաչանս մեր, եւ կեցո զմեզ.

·Քարոզ եւ՛ աղօթք՝ Երանեաց եւ իբրեւ կատարեսցին ։

Վասն ՚ի վերուստ խաղաղութ̃ե եւ փրկութ̃ե անձանց մերոց զտէր աղաչեսցուք ։ Տէր ողորմեա ։
Վասն լսելի լինելոյ առեառն ա̃յ ձայնի աղաչանաց մերոց, զտէր աղա ։
Վասն քաւիչ եւ ներող լինելոյ ա̃յ ՚ի վերայ մեղաց մերոց, զտէր ա ։

Վասն թողլոյ մեզ զմ՟ յանցանս մեր զկամայ և զակամայ, զոհէր ա֊

Վասն զի մի՛ ընդ խոստանան գտանիցիմք յաւուրն պատասխանատուութեան, զոհէր աղա :

Վասն հոգւոյն հանգուցելոց՝ որք ճշմարիտ և ուղիղ հաւատով 'ի Քրիստոս ննջեցին, զոհէր աղա :

Եւ ես՝ միաբան վասն ճշմարիտ և սբ՟ հաւատոյս մերոյ զոհէր աղա :

Զանձինս մեր և զմիմեանս տն՟ այ՟ ամենակալին յանձն արասցուք :

Ողորմեայ մեզ տէր ած՟ մեր ըստ մեծի ողորմութե՟ քում. ասասցուք ամենեքեան միաբանութեամբ :

Տէր ողորմեա . տէր ողորմեա . տէր ողորմեա :

Աղօթք .

Տէր տուընջեան՝ և գոյացուցիչ գիշերոյ, որ արարեր զտիւ 'ի զբօսանս բարեգործութե՟ 'ի փրկութի՟ անձանց մերոց, և զգիշեր 'ի հան֊

գիտ քնոյ տկարացեալ բնութ̃
մերոյ: Իսկ այժմ զարթուցեալ
բացեր զքերանս մեր յօրհնաբա֊
նութ̃ի ահաւոր եւ փառաւորեալ
անուանդ քում սրբոյ: Ընկալ եւ
այժմ զաղաչանս մեր, եւ յաջող֊
եա մեզ ուղիղ հաւատով եւ ա֊
ռաքինասէր վարուք 'ի նոյն պաշ֊
տօն քո կանխել միշտ, եւ նովին
կանոնիւս անդադար փառաւորել
զհայր եւ զորդի եւ զսուրբ հո֊
գին այժմ եւ միշտ եւ յաւի֊
տեանս յաւիտենից. ամէն:

Խաղաղութիւն ամենեցուն:

Աստուծոյ երկրպագեսցուք:

Զքեզ, որ յամենայնի գթած և
մարդասէր տէրդ ես, աղաչեմք
հանապազ, զի զօրացուսցես զմեզ
օր ըստ օրէ կալ 'ի կարգի կրօնա֊
ւորութեան մերում: Թեթեւա֊
ցո տէր՝ զքաղցր լուծ քո՝ զոր ե֊
դեր 'ի վերայ մեր. զի կարասցուք

հող 'ի պատուիրանի քում, և ըղ-
հաճոյսն առնել առաջի քո յամ
ժամ 'ի տուէ եւ 'ի գիշերի ։ Հը-
րեշտակային երգակցութ՟ զքեզ
օրհնել, զքեզ գովել, եւ քեզ
գոհութի եւ փառս մատուցանել
ամենազօր տէրութեանդ այժմ և
միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտե-
նից. ամէն ։

Մաղթանք ։

Սաղմոսիւք եւ օրհնութ՟ եւ եր-
գօք հոգեւորօք անդադար փառա-
ւորեմք զհայր եւ զորդի եւ զսբ՟
հոգիդ այժմ եւ միշտ եւ յաւի-
տեանս յաւիտենից. ամէն ։
Օրհնեալ տէր մեր յիսուս քրիս-
տոս. ամէն ։
Հայր մեր որ յերկինս ։

ՍԱՂՄՈՍ ԺԸ.

Ի կատարած. Սաղմոս դաւթի.

Երկինք պատմեն զփառս Աստուծոյ, եւ զարարածս ձեռաց նորա պատմէ հաստատութիւն։

Օր աւուր բղխէ զբան, եւ գիշեր գիշերի ցուցանէ զգիտութիւն։

Ոչ են բանք եւ ոչ են խօսք, որոց ոչ լսին ձայնք նոցա։

Ընդ ամենայն երկիր ել բարբառ նոցա, եւ մինչեւ ի ծագս աշխարհի են խօսք նոցա։

Յարեւու եհար զխորան իւր. եւ ինքն որպէս փեսայ զի ելանէ յառագաստէ իւրմէ. եւ ցնծայ նա որպէս հսկայ յընթանալ զճանապարհս իւր։

Ի ծագաց երկնից են ելք նորա. եւ հանգիստ նորա մինչեւ ի ծագս նորուն. եւ ոչ որ իցէ, որ թաքիցէ ի տապոյ նորա։

Օրէնք տեառն անբիծ են, եւ դարձուցանեն զհոգիս. վկայութիւն տեառն հաւատարիմ է, և խմաստուն առնէ զտղայս:

Արդարութիւ՛ն ուղիղ է, և ուրախ առնէ զսիրտս. պատուիրանք ի՛ն լոյս են, եւ լոյս տան աչաց. երկիւղ ի՛ն սր է և մնայ յաւիտեան:

Դատաստան տեառն ճշմարիտ է, եւ արդար է 'ի նոյն:

Ցանկալի է նա քան զոսկի եւ քան զականս պատուականս բազում. քաղցր է նա քան զմեղու խորիսխ:

Քանզի ծառայ քո պահեսցէ զայս. 'ի պահել նմա՝ զհատուցումն բազում:

Օ յանցուածս իւր ո՞վ կարէ առնուլ 'ի միտ. 'ի գաղտնեաց իմոց սուրբ արա զիս տէր, եւ յօտարէն պահեա զծառայս քո:

Ապա թէ ոչ տիրեսցեն ինձ, յայնժամ անբիծ եղէց, եւ սուրբ եղէց 'ի մեղաց մեծաց:

Եղիցին քեզ հաճոյ բանք բերա-
նոյ իմոյ, եւ խորհուրդք սրտի ի-
մոյ առաջի քո յամենայն ժամ.
Տէր օգնական իմ եւ փրկիչ իմ։

Տուն ժգ.

ՍԱՂՄՈՍ ԺԹ.

Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի.

Լուիցէ քեզ Տէր յաւուր անձ-
կութեան. օգնական եղիցի քեզ
անուն Աստուծոյ Յակոբայ։
Առաքեսցէ քեզ Տէր օգնութիւն
ի սրբութենէ իւրմէ, եւ ի Սիօ-
նէ ընկալցի զքեզ։
Յիշեսցէ տ̃ր զա̃մ պատարագս քո,
և զուխտս քո ընդունելի արասցէ։
Տացէ քեզ Տէր ըստ սրտի քում.
եւ զամենայն խորհուրդս քո նա
կատարեսցէ։
Ցնծասցուք մեք ի փրկութեան քում.
յանուն այ̃ մերոյ մեք մեծ եղիցուք.
Լցուսցէ Տէր զամենայն խնդրը-
ուածս քո. այժմ ծանեայ, զի

կեցոյց տէր զօծեալ իւր։
Լուաւ սմա յերկնից ՚ի սրբութե-
նէ իւրմէ, ՚ի զօրութիւն փրկու-
թեան աջոյ իւրոյ։
Սոքա կառօք եւ սոքա երիվա-
րօք. այլ մեք զանուն տեառն աս-
տուծոյ մերոյ կարդասցուք։
Նոքա խափանեցան եւ անկան.
մեք յարեաք եւ ուղիղք եղաք։
Տէր կեցո զթագաւորն, եւ լուր
մեզ յաւուր յորում կարդաս-
ցուք առ քեզ։

Տունք ժ.

ՍԱՂՄՈՍ Ի.

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի։

Տէր ՚ի զօրութեան քում ուրախ
եղիցի թագաւորն. ՚ի փրկու-
թեան քում ցնծասցէ յոյժ։
Զցանկութիւն սրտի նորա ե-
տուր նմա, եւ զկամս շրթանց
նորա ոչ արգելեր ՚ի նմանէ։
Ժաման արարեր զնա յօրհնութի

քաղցրունէ քոյ · և եղեր 'ի գլուխ
նր̃ պսակ 'ի քարէ պատուականէ ։
Կեանս խնդրեաց 'ի քէն · և ե-
տուր նմա ընդ երկայն աւուրս՝
յաւիտեանս յաւիտենից ։

Մեծ է նա փառք նորա 'ի փրկու-
թեան քում · զփառս մեծ վայել-
չութեան քո դիցես 'ի վերայ նորա ։
Տացես զնա յօրհնութիւն յա-
ւիտեանս յաւիտենից · և ու-
րախ արասցես զնա յուրախու-
թեան երեսաց քոց ·

Թագաւոր յուսացաւ 'ի տէր ·
յողորմութենէ բարձրելոյն նա
մի սասանեսցի ·

Գտցի ձեռն քո 'ի վերայ թշնամ-
եաց քոց · և աջ քո գտցէ զա-
մենայն ատելիս քո ։

Դիցես զնոսա որպէս հնոց 'ի հուր՝
'ի ժամանակի երեսաց քոց ·
Տէր բարկութ̃ իւրով խռովեցու-
ցէ զնոսա · և հուր կերիցէ զնոսա ։
Պտուղ նոցա յերկրէ կորիցէ · և

զաւակ նց յորդւոց 'ի մարդկանէ։
խոտորեցան 'ի քէն չարութեամբ. խորհեցան զխորհուրդ, զոր ոչ կարասցեն հաստատել։
Արասցես զնոսա հալածեալս. 'ի մնացուածս քո պատրաստեսցես զերեսս նոցա։
Բարձր լեր տէր 'ի զօրութե քում. օրհնեսցուք, եւ սաղմոս ասասցուք 'ի զօրութեան քում։

Տունք ժդ. Գործոյս ըը.

ՍԱՂՄՈՍ ԻԱ.

Ի կատարած վասն աւուրն օգնականութեանց Սաղմոս Դաւթի.

Աստուած աստուած իմ՝ նայեաց առ իս. ընդէ՞ր թողեր զիս. հեռի են 'ի փրկութենէ իմմէ ձայն բանից յանցանաց իմոց։
Աստուած իմ, 'ի տուէ կարդացի առ քեզ, եւ ինձ ոչ լուար. 'ի գիշերի, եւ ինձ ոչ անսացեր։
Դու 'ի սուրբս բնակեալ ես. եւ գովեալդ իսրայէլի։

Ի քեզ յուսացան հարքն մեր.
յուսացան 'ի քեզ, եւ փրկեցեր
զնոսա:
Առ քեզ աղաղակեցին, և կեցին 'ի
քեզ յուսացան, և ոչ ամաչեցին:
Այլ ես որդն եմ, և ոչ եմ մարդ.
նախատինք մարդկան, եւ արհա-
մարհանք ժողովրդոց:
Ամենեքեան որք տեսանէին զիս,
արհամարհէին զինեւ. խօսէին
շրթամբք, եւ շարժէին զգլուխս
իւրեանց:
Յուսացաւ 'ի տէր, եւ փրկեսցէ
զնա. կեցուսցէ զնա, զի կամի զնա:
Դու ես' որ հաներ զիս յարգանդէ.
յոյս իմ 'ի ստեանց մօր իմոյ:
Ի քեզ անկայ ես յարգանդէ. յորո-
վայնէ մօր իմոյ դու ես Ած իմ:
Մի 'ի բացեայ ատնիր յինէն' զի
նեղութիւնք մերձեալ են. եւ
ոչ որ է' որ օգնէ ինձ.
Շուրջ եղեն զինեւ զուարակք
բազումք. եւ ցուլք պէրք պաշա-

բեցին զիս ։
Բացին 'ի վերայ իմ զբերանս իւր-
եանց. որպէս առիւծ՝ զի մանչէ
եւ յափշտակէ ։
Ես որպէս զջուր հեղայ, եւ ցրը-
ուեցան ամենայն ոսկերք իմ. եւ
եղեւ սիրտ իմ որպէս մոմ հալ-
եալ 'ի մէջ որովայնի իմոյ ։
Չորացաւ որպէս խեցի զօրութի
իմ. լեզու իմ 'ի քիմս իմ կցեցաւ.
եւ 'ի հող մահու իջուցին զիս ։
Շուրջ եղեն զինև շունք բազումք.
և ժողովք չարաց պաշարեցին զիս ։
Ծակեցին զձեռս իմ և զոտս իմ, և
թուեցին զամենայն ոսկերս իմ.
Նոքա հայեցան եւ տեսին զիս ։
Բաժանեցին զհանդերձս իմ 'ի
մէջ իւրեանց, եւ 'ի վերայ պատ-
մուճանի իմոյ վիճակս արկանէին ։
Դու տէր մի՛ հեռի առներ զօգ-
նութիւն քո յինէն. եւ տէր յօգ-
նել ինձ նայեաց ։
Փրկեա 'ի սրոյ զանձն իմ, եւ 'ի

ձեռաց շանց զմիամօրութիւն իմ։
Փրկեա զիս 'ի բերանոյ առիւծու,
յեղջերէ միեղջերուի զխոնար-
հութիւն իմ։
Պատմեցից զանուն քո եղբարց ի-
մոց. եւ 'ի մէջ եկեղեցւոյ օրհ-
նեցից զքեզ։
Երկիւղածք տեառն օրհնեցէք ըզ-
տէր. եւ ամենայն զաւակն յա-
կոբեան փառաւոր արասցեն զնա։
Երկիցէ 'ի տեառնէ ամենայն զա-
ւակն իսրայէլի, զի ոչ արհամար-
հեաց եւ ոչ անարգեաց տէր զա-
ղօթս աղքատի, եւ ոչ դարձոյց
զերեսս իւր յինէն. այլ 'ի կար-
դալ իմում առ նա՝ լուաւ ինձ։
Ի քէն է գովութիւն իմ տէր յե-
կեղեցիս մեծս օրհնեցից զքեզ։
Զուխտս իմ կատարեցից առաջի
ամենայն երկիւղածաց նորա։
Կերիցեն անանկք եւ յագեսցին.
օրհնեսցեն զտէր՝ ոյք խնդրեն զնա։
Կեցցեն սիրտք նոցա յաւիտեանս

յաւիտենից․ յիշեսցեն, և դարձ-
ցին առ Տէր ամենայն ծագք երկրի։
Երկիրպագցեն նմա ամ̃ տոհմք ա-
զգաց․ զի տեառն է արքայութիւն, և նա
տիրէ ՚ի վր̃ ամենայն հեթանոսաց։
Կերին և երկիրպագին նմա ամ̃ պա-
րարտք երկրի․ առաջի նր̃ անկցին
ամենեքեան՝ որք իջանեն ՚ի հող։
Անձն իմ նովաւ կեայ․ եւ զաւակ
իմ ծառայեսցէ նմա։
Պատմեսցի տեառն ազգ՝ որ գա-
լոցն է․ պատմեսցեն զարդարու-
թիւն նորա ժողովրդեան, որ ծը-
նանելոցն է՝ զոր արար տէր։

Տունք լբ․

ՍԱՂՄՈՍ ԻԲ․

Ի կատարած․ Սաղմոս դաւթի․

Տէր հովուեսցէ զիս, եւ ինձ ինչ
ոչ պակասեսցի։
Ի վայրի դալարւոջ՝ անդ բնակե-
ցոյց զիս եւ առ ջուրս հանգըս-
տեան սնոյց զիս։

Դարձոյց զանձն իմ առ իս, եւ առաջ-
նորդեաց ինձ ՚ի ճանապարհս արդա-
րութեան վասն անուան իւրոյ։
Թէպէտ եւ գնայցից ես ՚ի մէջ ըստ-
ուերաց մահու, ոչ երկեայց ՚ի
չարէ, զի դու տէր ընդ իս ես։
Ցուպ քո եւ գաւազան՝ նոքա մը-
խիթարեսցեն զիս։
Պատրաստ արարեր առաջի իմ սե-
ղան ակն յանդիման նեղչաց իմոց։
Օծեր իւղով զգլուխ իմ· բաժակ
քո որպէս անապակ արբեցոյց զիս։
Ողորմութիւն քո տէր զհետ իմ
եկեսցէ զամենայն աւուրս կե-
նաց իմոց· բնակիլ ինձ ՚ի տան
տեառն ընդ երկայն աւուրս։
Տունք ը։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԳ.

Սաղմոս դաւթի . միաշաբաթուն ։

Տեառն է երկիր լրիւ իւրով· աշ-
խարհ եւ ամենայն բնակիչք նորա։
Նա ինքն ՚ի վերայ ծովու հիմունս

էարկ նմա . 'ի վերայ գետոց պատրաստեաց զնա ։

Ո՞վ ելցէ 'ի լեառն տեառն . կամ ո՞վ կացցէ 'ի տեղւոջ սրբուե̃ նր̃ ։ Որ սուրբ է ձեռօք և ամբիծ սըր-տիւ . որ ոչ էառ զնանրութիւն յանձն իւր, և ոչ երդուաւ ընդ ընկերի իւրում նենգութեամբ ։ Սա առցէ զօգնութի̃ 'ի տեառնէ, զողորմութիւն յա̃յ փրկչէ իւրմէ ։ Այս ազգ է՝ որ խնդրէ զտէր . խընդ-րէ տեսանել զերեսս ա̃յ յակոբայ ։ Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր 'ի վեր . համբարձցին դրունք յաւիտենից և մտցէ թագաւոր փառաց ։

Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց . տէր հզօր զօրութեամբ իւրով . տէր հզօր 'ի պատերազմի ։

Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր 'ի վեր . համբարձցին դրունք յաւիտենից և մտցէ թագաւոր փառաց ։

Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց․ տէր զօրութեանց՝ սա ինքն է թագաւոր փառաց։

Տունք Ժ․ Գոբղայս Ծ։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԴ․

ի կատարած․ Սաղմոս դաւթի․

Առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ․ աստուած իմ՛ ի քեզ յուսացայ, մի՛ ամաչեցից․ և մի՛ ծիծաղեսցին զինէն թշնամիք իմ։ Մանզի ամենեքեան որք համբերեն քեզ, մի՛ ամաչեսցեն․ այլ ամաչեսցեն անօրէնք յունայնութե իւրեանց։ Ճանապարհս քո տէր ցոյց ինձ, և շաւիղս քո ուսո ինձ։ Առաջնորդեա ինձ ՚ի ճշմարտութե քում և ուսո զիս, զի դու ես աստուած փրկիչ իմ․ և ես քեզ համբերէի զօրհանապազ։ Յիշեա տէր զգթութիւս քո և զողորմութիւս քո, որք են յաւիտենից։

Զմեղս մանկութեան իմոյ և զան֊
գիտութեան իմոյ մի՛ յիշեր. այլ
յիշեա զիս տէր ըստ ողորմութե
քում վասն քաղցրութեան քո.
զի քաղցր եւ ուղիղ ես ։

Վասն այսորիկ օրէնսդէտ առնես
զմեղաւորս 'ի ճանապարհի. ա֊
ռաջնորդես հեզոց 'ի դատաստա֊
նի. և ուսուցանես հեզոց զճա֊
նապարհս քո ։

Ամենայն ճանապարհք տեառն ո֊
ղորմութեամբ և ճշմարտութք
են այնոցիկ, ոյք խնդրեն զուխտ
եւ զվկայութիւն նորա ։

Վասն անուան քո տէր քաւեա
զմեղս իմ, զի բազում եղեն. ո՞վ
է մարդ որ երկնչի 'ի տեառնէ.
օրէնսդէտ առնէ զնա 'ի ճանա֊
պարհի՝ յոր և հաճեցաւ ։

Անձն նր 'ի բարութե հանգիցէ և զա֊
ւակ նորա ժառանգեսցէ զերկիր ։
Զօրութիւն է տէր երկիւղածաց
իւրոց. և զկտակարանս իւր ու֊

առուցանէ նոցա ։

Աչք իմ յամ ժամ առ տէր են. և նա հանէ յորոգայթէ զոտս իմ։ Նայեա առ իս և ողորմեա ինձ, զի միամօր եւ աղքատ եմ ես ։ Նեղութիւնք սրտի իմոյ բազում եղեն յոյժ. և ի վշտաց իմոց հան զիս ։ Տես զխոնարհութիւն իմ և զվաստակ իմ, և թող ինձ զամենայն զմեղս իմ։

Տես զթշնամիսն իմ, զի բազում եղեն, ատելութեամբ` որք 'ի նանիր ատեցին զիս ։

Պահեա զանձն իմ և փրկեա զիս. և մի՛ յամօթ եղէց, զի յուսացայ 'ի քեզ ։

Անմեղք և ուղիղք կցորդք եղեն ինձ. և ես քեզ համբերէի. փրկեա աստուած զիսրայէլ յամենայն նեղութեանց նորա ։

Տուն. ժը.

ՍԱՂՄՈՍ ԻԵ.

Ի կատարած . Սաղմոս դաւթի ։

Դատ արա ինձ տէր՝ զի ես յամբծութեան իմում գնացի, ՚ի տէր յուսացայ՝ զի մի՛ եղէց հիւանդ։ Փորձեա զիս տէր և քննեա զիս. փորձեա զերիկամունս իմ և ըզսիրտ իմ։

Ողորմութիւն քո տէր առաջի աչաց իմոց. և հաճոյ եղէց ճշմարտութեան քում։

Ոչ նստայց ես յաթոռս նանրաց, և ընդ անօրէնս ես ոչ մտից։ Ատեցի ես զժողովս չարաց, և ընդ ամբարիշտս ես ոչ նստայց։

Լուացից սրբութեամբ զձեռս իմ, և շուրջ եղէց զսեղանով քո տէր։

Լսել ինձ զձայն օրհնութե՟ քո և պատմել զամենայն սքանչելիս քո։ Տէր սիրեցի զվայելչութիւն տան քո, և զտեղի յարկի փառաց քոց։ Մի՛ կորուսաներ ընդ ամբարիշտս

զանձն իմ, և մի՛ ընդ այս արիւ-
նահեղըս զկեանս իմ:
Որոց ձեռք իւրեանց յանօրէնութե-
են. և աջ նոցա լի է կաշառօք:
Ես յամբծութեան իմում գնացի. փրկ-
կեա զիս տէր և ողորմեա ինձ:
Ոտն իմ կացցէ յուղղութեան. յե-
կեղեցիս մեծս օրհնեցից զքեզ:

Տունք ժբ:

ՍԱՂՄՈՍ ԻԶ.

Սաղմոս Դաւթի. մինչչեւ օծեալ էր:

Տէր լոյս իմ և կեանք իմ՝ ես յում-
մէ՞ երկեայց. տէր պաշտպան կե-
նաց իմոց ես յումմէ՞ դողացայց:
Ի մերձենալ առ իս չարաց ուտել
զմարմինն իմ. նեղիչք իմ և թշնամիք
իմ, նոքա տկարացան եւ անկան:
Թէ պատրաստեսցի 'ի վերայ իմ պատե-
րազմ, ոչ երկիցէ սիրտ իմ. և
թէ յարիցէ 'ի վերայ իմ ճակատա-
մարտ, սակայն ես այսուիկ 'ի
քեզ տէր յուսացայց:

Զմի խնդրեցի 'ի Տեառնէ, և զայն
աղաչեմ. բնակել ինձ 'ի տան Տն
զամենայն աւուրս կենաց իմոց։
Տեսանել ինձ զվայելչութիւն Տն,
և հրաման տալ 'ի տաճարի Նորա։
Ծածկեաց զիս 'ի խորանի իւրում
յաւուր չարի. ընդ յարկաւ արար
զիս 'ի ծածկոյթ խորանի իւրում։
Ի վիմէ բարձր արարեր զիս. և այ-
ժմ բարձր արա զգլուխ իմ 'ի
վերայ թշնամեաց իմոց։
Շուրջ եղէց՝ և մատուցից 'ի խո-
րանի Նորա պատարագ օրհնութե.
օրհնեցից և սաղմոս ասացից Տն։
Լուր Տէր ձայնի իմում, զի կար-
դացի առ քեզ. ողորմեա ինձ եւ
լուր ինձ, զի քեզ ասաց սիրտ իմ. և
խնդրեցին երեսք իմ, զերեսս քո
Տէր խնդրեցից։
Մի դարձուցաներ զերեսս քո յի-
նէն, եւ մի խոտորիր բարկու-
թեամբ 'ի ծառայէ քումմէ։
Օգնական իմ լեր Տէր, մի անար-

գեր զիս, և մի՛ թողուր զիս աստ-
ուած փրկիչ իմ։

Զի հայր իմ և մայր իմ թողին զիս.
և տէր իմ ընկալաւ զիս։

Օրէնսդէտ արա զիս տէր ՚ի ճա-
նապարհի քում, և առաջնորդեա
ինձ ՚ի շաւիղս քո ուղիղս։

Վասն թշնամեաց իմոց, մի՛ մատ-
ներ զիս ՚ի ձեռս նեղչաց իմոց։

Յարեան ՚ի վերայ իմ վկայք մե-
ղաց. և ստեցին ինձ յանօրէնու-
թեան իւրեանց։

Հաւատացի տեսանել զբարութի
տեառն յերկրին կենդանեաց.
համբեր տեառն և քաջալերեաց.
զօրասցի սիրտք քո և համբեր տն։

Տունք ժղ։ Գոբղայս խղ։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԷ.

Սաղմոս դաւթի ։

Առ քեզ տէր կարդացի աստուած
իմ, մի՛ լռեր յինէն, մի՛ երբէք
լռիցես յինէն. նմանիցիմ այնո-

ցի՛կ՝ ոյք իջանեն 'ի գուբ ։

Լուր տէր ձայնի խնդրուածոց ի-
մոց յաղաչել ինձ առ քեզ, 'ի համ-
բառնալ ձեռաց իմոց 'ի տաճար
սուրբ քո ։

Մի՛ համարիր ընդ ամբարշտաց զան-
ձըն իմ. և մի՛ ընդ այնոսիկ՝ ոյք
գործեն զանօրէնութիւն, կորու-
սաներ զիս ։

Ոյք խօսին զխաղաղութիւն ընդ
ընկերս իւրեանց. և չարութիւն
է 'ի սիրտս նոցա ։

Տուր նոցա տէր ըստ գործոց նո-
ցա. և ըստ անօրէնութեան գնա-
ցից նոցա հատո նոցա ։

Ըստ գործոց ձեռաց նոցա հատո
նոցա՝ զհատուցումն նոցա նոցին ։

Ոչ իմացան նոքա զգործս տեառն,
և ոչ 'ի գործս ձեռաց նորա հա-
յեցան. կործանեսցես զնոսա, և
այլ մի՛ շինեսցին ։

Օրհնեալ է տէր՝ զի լուաւ ձայնի
աղօթից իմոց. տէր օգնական իմ

եւ պաշտպան իմ։
Ի նա յուսացաւ սիրտ իմ. օգնեցաւ եւ զուարճացաւ մարմին իմ. եւ ես կամօք իմովք խոստովան եղէց նմա։
Տէր զօրութիւն ժողովրդեան իւրոյ, ապաւէն փրկութեան օծելոյ իւրոյ։
Փրկեա զժողովուրդս քո, եւ օրհնեա զժառանգութիւնս քո հովուեա եւ բարձրացո զնոսա մինչեւ յաւիտեան։

Տունք ժա։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԸ.

Սաղմոս Դաւթի. օրհնութեանց նուակատեաց տաճարին։

Մատուցէք Տեառն՝ որդիք Աստուծոյ, մատուցէք տն̃ զորդիս խոյոց։
Մատուցէք Տեառն զփառս եւ ըզպատիւ մատուցէք Տեառն զփառս անուան նորա. Եւ երկիրպագէք Տեառն ՚ի սրահ սրբութեան նորա։
Ձայն Տեառն ՚ի վերայ ջուրց՝ Աստուած փառաց որոտաց. եւ Տէր

Ինքն 'ի վերայ ջուրց բազմաց։
Ձայն տեառն զօրութեանց, եւ
ձայն տեառն մեծ վայելչութեց։
Ձայն տեառն փշրէ զմայրս, եւ
մանրէ տէր զմայրսն լիբանանու։
Մանրեսցէ զնոսա որպէս զմատա-
ղատունկն լիբանանու. որ սիրե-
լին է որպէս զորդիս միեղջերուի։
Ձայն տեառն հատանէ զբոց 'ի
հրոյ. ձայն տեառն շարժէ զանա-
պատն, եւ խռովեցուցանէ տէր
զանապատն կադէս։
Ձայն տեառն հաստատէ զեղջե-
րուս. և յայտնի առնէ զանտառս։
Ի տաճարի նորա ամենեքեան ա-
սասցեն զփառս նորա։
Տէր զջրհեղեղս նստուցանէ եւ
ցածուցանէ. թագաւորեսցէ տէր
յաւիտեան։
Տէր զօրութիւն ժողովրդեան իւ-
րոյ տացէ. եւ օրհնեսցէ զժողո-
վուրդ իւր 'ի խաղաղութիւն։
Տունք ժա։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԹ.

Սաղմոս դաւթի . 'ի նոյն ։

Բարձր առնեմ զքեզ տէր, զի ըն-
կալար զիս, և ոչ ուրախ արարեր
զթշնամին իմ յիս ։
Տէր աստուած իմ՝ կարդացի առ
քեզ, և բժշկեցեր զիս . տէր հա-
ներ 'ի դժոխոց զանձն իմ . և փրր-
կեցեր զիս յայնցանէ, որք իջա-
նեն 'ի գուբ ։
Սաղմոս ասացէք տեառն սուրբք
նորա . և խոստովան եղերուք յի-
շատակի սրբութեան նորա ։
Արտմութիւն է 'ի բարկուէ նո-
րա . և կեանք են 'ի կամաց նորա ։
Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալիք ա-
ռաւօտու եղիցի ուրախութիւն ։
Ես ասացի 'ի բարեկենդանու-
թեան իմում, թէ ոչ սասանե-
ցայց յաւիտեան ։
Տէր 'ի կամս քո ետուր դեղոյ իմոյ
զօրութիւն . դարձուցեր զերեսս

քո յինէն, և ես եղէ խռովեալ։
Առ քեզ տէր կարդացի, եւ առ
աստուած իմ աղաղակեցի. զի՞նչ
օգուտ է քեզ յարենէ իմմէ, թէ
իջանեմ ես յապականութիւն։
Մի՞թէ հող խոստովա՞ն առնիցի
առ քեզ. կամ պատմեսցէ՞ զճշ-
մարտութիւնս քո։
Լուաւ ինձ տէր և ողորմեցաւ,
և տէր եղեւ ինձ օգնական։
Դարձոյց զսուգ իմ յուրախութի.
էզերծ յինէն զքուրձ, եւ ինձ
զգեցոյց զուրախութիւն։
Որպէս սաղմոս ասասցեն քեզ
փառք իմ. և այլ մի՛ ևս զղջացայց.
տէր աստուած իմ յաւիտեան
խոստովան եղէց քեզ։

Տունք ժբ։ Գործայս լդ։

ՍԱՂՄՈՍ Լ.

Ի կատարած . Նախատակութիւն փոխութեան . Սաղմոս դաւթի ։

Ի քեզ տէր յուսացայ, մի՛ ամա-

չեցից յաւիտեան. յարդարութե
քում փրկեա և ապրեցո զիս։
Խոնարհեցո առ իս զունկն քո. վաղ-
վաղեա կեցուցանել զիս։
Լեր ինձ ած պաշտպան և տուն ա-
պաւինի ապրեցուցանել զիս. զի
հզօրիչ իմ և ապաւէն իմ դու ես։
Վասն անուան քո տէր առաջնոր-
դեսցես ինձ, և սնուցես զիս. և
հանցես զիս յորոգայթէ յայսմա-
նէ, որ թաքուցաւ ինձ։
Դու ես պաշտպան իմ տէր, և 'ի
ձեռս քո յանձն առնեմ զհոգի իմ։
Փրկեցեր զիս տէր ած ճշմարտու-
թեամբ քով. ատեցեր զայնոսիկ
որք պահեն զերկիւղ 'ի սնոտիս։
Ես 'ի տէր յուսացայ, ցնծացայց և
ուրախ եղէց 'ի փրկութե քում։
Զի հայեցար 'ի խոնարհութիւն
իմ, և փրկեցեր 'ի վշտաց զանձն
իմ, և ոչ մատնեցեր զիս 'ի ձեռս
նեղչաց իմոց. և կացուցեր յան-
դորրու զոտս իմ։

Ողորմեա ինձ տէր, զի նեղեալ եմ ես. խռովեցաւ 'ի սրտմտութենէ ակն իմ, անձն իմ և փոր իմ:

Պակասեցան 'ի ցաւոց կենաք իմ, և ամք իմ յոգւոց ելանելոյ:

Աղքատացաւ 'ի տկարութ̄է զօրութ̄ի իմ. և ոսկերք իմ խռովեցան:

Քան զամենայն թշնամիս իմ եղէ ես նախատ զդրացեաց իմոց, յոյժ ահ և երկիւղ ծանօթից իմոց:

Ամենեքեան ոյք տեսանէին զիս, արտաքս փախչէին յինէն:

Մոռացեալ եղէ ես որպէս մեռեալ 'ի սրտէ. և եղէ ես որպէս զանօթ կորուսեալ:

Զի լուայ ես զբամբասանս բազմաց՝ որք շուրջ էին զինեւ. 'ի ժողովել նոցա 'ի միասին, առնուլ զանձն իմ խորհեցան. այլ ես 'ի քեզ տէր յուսացայ:

Ասացի դու ես աստուած իմ, և 'ի ձեռս քո է ժառանգութիւն իմ:

Փրկեա զիս 'ի ձեռաց թշնամեաց

իմոց, և 'ի Հալածչաց իմոյ։
Երևեցո զերեսս քո 'ի ծառայս քո.
ապրեցո զիս տէր ըստ ողորմութեան քում. տէր՝ մի՛ յամօթ եղէց, զի կարդացի առ քեզ։
Ամաչեսցեն ամբարիշտք, և իջցեն 'ի դժոխս. համր եղիցին շրթունք նենգաւորք, ոյք խօսէին զարդարոյ զանիրաւութիւն յամբարտաւանիլ և յանգոսնել իւրեանց։
Որպէս զի բազում է ողորմութիւն քաղցրութեան քո տէր, զոր պահեցեր երկիւղածաց քոց։
Արարեր դու այնոցիկ՝ ոյք յուսացեալ են 'ի քեզ, առաջի որդւոց մարդկան։
Ամրացուցեր զնոսա 'ի ծածկոյթ երեսաց քոց 'ի խռովութ̃է մարդկան։
Ծածկեցեր զնոսա 'ի խորանի քում, 'ի հակառակութենէ լեզուաց։
Օրհնեալ է տ̃ր, զի սքանչելիս արար զողորմութի̃ իւր 'ի քաղաքս ամուր։
Ես ասացի 'ի զարմանալ իմում, թէ

ընկեցայ ուրեմն յերեսաց աչաց
քոց։

Վասն այսորիկ լուար ձայնի աղօթից իմոց յաղաղակել իմում առ քեզ։

Սիրեցէք զտէր ամ՟ սուրբք նորա, զի ստուգութի՟ խնդրէ տէր. և հատուցանէ այնոցիկ, որք առաւել առնեն զամբարտաւանութիւն։

Քաջալերացարուք, եւ զօրասցին սիրտք ձեր, ամենեքեան՝ ոյք յուսացեալ էք ՚ի տէր։

Տունք իը։

ՍԱՂՄՈՍ ԼԱ.

Իմաստութիւն. Սաղմոս դաւթի.

Երանի, ում թողութի՟ եղեւ մեղաց. և ծածկեցան ամ՟ յանցանք նորա։

Երանի առն՝ որում ոչ համարի տէր զմեղս նորա, եւ ոչ գոյ նենգութիւն ՚ի բերան նորա։

Լռեցի ես՝ եւ մաշեցան ամ՟ ոսկերք իմ, առ աղաղակել ինձ առ տէր զօրհանապազ ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի։

Օտարացաւ ձեռն քո ՚ի վերայ իմ. դարձայ ՚ի թշուառութիւն, զի հարան յիս փուշք։

Զմեղս իմ ցուցից քեզ. և զանօրէնութիւն իմ ոչ ծածկեցից ՚ի քէն։ Ասացի՝ թէ պատմեցից ինձէն ըզմեղս իմ. և դու թողցես զամենայն ամբարշտութիւնս մեղաց իմոց։ Վասն այսորիկ յաղօթս կացցեն առ քեզ ամ̃ սբ̃ ՚ի ժամ ընդունելի։ Բայց միայն ՚ի ջուրցն հեղեղաց բազմաց, որք առ նոսա ինձ ոչ մերձեսցին։

Դու ես ապաւէն իմ ՚ի նեղութենէ յայսմանէ, որ շուրջ եղեն զինև։ Ցնծութիւն իմ, փրկեա զիս յայնցանէ՝ որք պաշարեցին զիս։ Իմաստուն արարից զքեզ՝ և խելամուտ ՚ի ճանապարհ, յոր և գընասցես՝ և հաստատեցից ՚ի վերայ քո զաչս իմ։

Մի լինիք որպէս ձի և ջորի, զի ոչ գոյ ՚ի նոսա իմաստութիւն. ՚ի

սանձս և 'ի դանդանաւանդս ճրմ-
լեսցես զկզակս նոցա, որք առ քեզ
ինչ ոչ մերձեսցին։
Բազում տանջանք են մեղաւորաց,
բայց ոյք յուսան 'ի տէր, ողորմուի
տեառն շուրջ եղիցի զնոքօք։
Ուրախ եղերուք և ցնծացէք ար-
դարք․ 'ի տէր պարծեցարուք ամե-
նեքեան՝ ոյք ուղիղ էք սրտիւք։
Տունք ժդ։ Գոբղայս խբ։

ՍԱՂՄՈՍ ԼԲ․

Սաղմոս դաւթի։

Ցնծացէք արդարք 'ի տէր․ ուղ-
ղոց վայելէ օրհնութիւն․ խոս-
տովան եղերուք տեառն օրհնու-
թեամբ․ տասնաղեաւ սաղմոսա-
րանաւ սաղմոս ասացէք նմա։
Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն
նոր, զի բարի է․ սաղմոս ասացէք
նմա օրհնութեամբ։
Ուղիղ են պատգամք տեառն, և

մե՜ծ գործք նորա հաւատովք են. և
սիրէ զողորմութի և զիրաւունս տէր:
Ողորմութբ տեառն լի եղեւ երկիր,
և բանիւ տեառն երկինք հաստա֊
տեցան, և հոգւով բերանոյ նորա
ամենայն զօրութիւնք նոցա:
Ժողովեաց որպէս 'ի տիկ զջուրս ծո֊
վու. և դնէ 'ի խորս զգանձս իւր:
Երկիցէ 'ի տեառնէ ամենայն եր֊
կիր. և 'ի նմանէ դողասցին ամե֊
նայն բնակիչք աշխարհի:
Զի նա՛ ասաց՝ և եղեն. ինքն հրա֊
մայեաց՝ և հաստատեցան:
Տէր ցրուէ զխորհուրդս հեթա֊
նոսաց. անարգէ տէր զխորհուրդս
ժողովրդոց. և արհամարհէ տէր
զխորհուրդս իշխանաց:
Խորհուրդ տեառն յաւիտեան մն֊
նայ, և խորհուրդ սրտի նորա ազգէ
մինչեւ յազգ:
Երանի ազգի որոյ տէր ա՜ծ օգնական
է նմա. ժողովուրդ զոր ընտրեաց
'ի ժառանգութիւն իւր:

Յերկնից նայեցաւ տէր յամենայն
որդիս մարդկան 'ի պատրաստ բը-
նակութենէ իւրմէ հայեցաւ յա-
մենայն բնակիչս աշխարհի ։
Ստեղծ առանձին զսիրտս նոցա,
'ի միտ առնու զա̃մ գործս նոցա ։
Ոչ թէ 'ի բազում զօրս իւր ապրես-
ցի թագաւոր, և ոչ հսկայ 'ի բա-
զում զօրութեան իւրում ։
Սուտ է ձի 'ի փրկութեան իւրում.
'ի բազում զօրութեան իւրում
ոչ ապրեցուցանէ զհեծեալն ։
Աչք տեառն 'ի վերայ երկիւղա-
ծաց իւրոց. և ոյք յուսան յողոր-
մութիւն նորա ։
Փրկել 'ի մահուանէ զանձինս նո-
ցա. և կերակրել զնոսա 'ի սովու ։
Անձինք մեր համբերեսցեն տեառն,
զի օգնական և պաշտպան մեր է ։
Ի նա ուրախ եղիցին սիրտք մեր,
և յանուն սուրբ նր̃ յուսասցուք ։
Եղիցի ողորմութի̃ քո տէր 'ի վերայ
մեր որպէս յուսացաք 'ի քեզ ։
Տունք ժթ ։

ՍԱՂՄՈՍ ԼԳ.

Սաղմոս Դաւթի. 'ի ժամանակի չի այլագունեաց զերեսս իւր առաջի աբիմելէքայ. եւ ալղա արձակեաց զնա. եւ գնաց.

Օրհնեցէք զտէր յա՛մ ժամ, յա՛մ ժամ օրհնութ̃ի նորա 'ի բերան իմ։ Ի տէր պարծեսցի անձն իմ. լուի-ցեն հեզք, և ուրախ եղիցին։

Մեծ արարէք զտ̃ր ինև. և բարձր արասցուք զանուն նորա 'ի միասին։ Խնդրեցի 'ի տեառնէ և լուաւ ինձ. յա՛մ նեղութ̃է իմմէ փրկեաց զիս։

Մատիք առ տէր՝ եւ առէք զլոյս. եւ երեսք ձեր մի ամաչեսցեն։

Այս աղքատ կարդաց առ տէր, եւ տէր լուաւ սմա. յամենայն նե-ղութենէ սորա փրկեաց զսա։

Բանակք հրեշտակաց տեառն շուրջ են զերկիւղածովք իւրովք, եւ պահեն զնոսա։

Ճաշակեցէք եւ տեսէք, զի քաղցր է տէր երանեալ է այր՝ որ յու-սայ 'ի նա։

Երկերուք 'ի տեառնէ ամենայն
սուրբք նորա . զի ոչինչ է պակա-
սութիւն երկիւղածաց նորա ։
Մեծամեծք աղքատացան և քաղ-
ցեան . բայց որք խնդրեն զտէր,
մի՛ պակասեսցին 'ի նոցանէ ամենայն
բարութիւն ։
Եկայք որդեակք իմ լուարուք ինձ,
եւ զերկիւղ տն ուսուցից ձեզ ։
Ո՞վ է մարդ՝ որ կամի զկեանս, սիրէ
զաւուրս իւր տեսանել 'ի բարուե ։
Լռեցո զլեզու քո 'ի չարուէ և շըր-
թունք քո մի՛ խօսեսցին զնենգութի ։
Խոտորեա 'ի չարէ, եւ արա զբարի .
խնդրեա զխաղաղութիւն և երթ
զհետ նորա ։
Աչք տն 'ի վերայ արդարոց, եւ ա-
կանջք նորա 'ի մէ աղօթից նոցա ։
Երեսք տն 'ի վերայ չարագործաց .
սատակել յերկրէ զյիշատակս նց ։
Կարդացին արդարքն առ տէր, և
տէր լուաւ նոցա . յամենայն նե-
ղութենէ նոցա փրկեաց զնոսա ։

Մերձ է տէր առ այնոսիկ՝ որք մաշ-
եալ են սրտիւք. եւ զխոնարհս հոգ-
ւով կեցուցանէ:
Բազում նեղութիւնք են արդա-
րոց. յամենայնէ փրկէ զնոսա տէր.
եւ պահէ զամենայն ոսկերս նոցա
եւ մի ՚ի նոցանէ մի՛ փշրեսցի:
Մահ մեղաւորին չար է. բայց որ
ատէ զարդարն, զղջասցի:
Փրկէ տէր զանձինս ծառայից իւրոց,
մի՛ զղջասցին ամենեքեան որք յու-
սացեալ են ՚ի նա:
Տունք իա. Գոբղայս ի.

ՍԱՂՄՈՍ ԼԴ.

Ի կատարած Սաղմոս դաւ.Թի:

Դատեա տէր զայնոսիկ՝ որք դա-
տեն զիս. մարտիր ընդ այնոսիկ,
որք մարտնչին ընդ իս:
Առ զզէն եւ զասպար քո. եւ արի
յօգնել ինձ. հան զսուր քո ընդ
դէմ հալածչաց իմոց, արգել ըզ-

նոսա. Եւ ասա դու ցանձն իմ, թէ
փրկութիւն քո ես եմ։
Ամաչեսցեն եւ յամօթ լիցին՝ որք
խնդրէին զանձն իմ. դարձցին յե-
տս եւ ամաչեսցեն, որք խորհե-
ին ինձ չար։
Եղիցին նոքա որպէս փոշի առաջի
հողմոյ. եւ հրեշտակ տեառն նե-
ղեսցէ զնոսա։
Եղիցին ճանապարհք նոցա 'ի խա-
ւար եւ 'ի գայթակղութ̃ի, եւ
հրեշտակ ա̃յ հալածեսցէ զնոսա։
Ի նանիր թագուցին ինձ որոգայթ
յապականութեան իւրեանց, եւ
'ի նանիր նախատեցին զանձն իմ։
Հասցէ 'ի վերայ նոցա որոգայթ,
զոր ոչ գիտասցին. եւ որսն՝ զոր թա-
քուցին, առցէ զնոսա նոցա. եւ յո-
րոգայթ 'ի նոյն անկցին։
Այլ անձն իմ ցնծասցէ 'ի տէր, ու-
րախ եղիցի 'ի փրկութ̃ե նր̃. և ա̃մ ոս-
կերք իմ ասասցեն, Տ̃ր ո՞ նման է քեզ։
Զի փրկեաց զաղքատն 'ի ձեռաց

Հզօրի, զաղքատն և զտնանկն յայն-
ցանէ՝ որք յափշտակեն զնա։
Յարեան 'ի վերայ իմ վկայք չարաց. եւ
զոր ինչ ոչ գիտէի՝ հարցանէին ցիս։
Հատուցին ինձ չար փոխանակ ընդ-
բարւոյ. անժառանգել զանձն իմ
խորհեցան յորդւոց 'ի մարդկանէ։
Ես 'ի նեղել նոցա քուրձ զգենուի,
խոնարհ առնէի պահովք զանձն իմ. և
աղօթք իմ 'ի ծոց իմ դարձցին։
Որպէս զեղբայր և զընկեր՝ այսպէս
հաճոյ լինէի. որպէս զսգաւոր և
զտրտում, այնպէս խոնարհ առնէի։
Ի վերայ իմ ուրախ եղեն՝ եւ ժողո-
վեցան. ժողովեցան յիս տանջանք,
եւ ես ոչ ծանեայ. ցրուեցան,
եւ ոչ զղջացան։
Փորձեցին զիս՝ և արհամարհեցին
արհամարհանօք. կրճտեցին 'ի վե-
րայ իմ զատամունս իւրեանց. Տէր
Ե՞րբ տեսցես։
Ի բաց արա զանձն իմ 'ի խորաման-
կութենէ նոցա, եւ յառիւծուց

զմխամօրութիւն իմ։
Խոստովան եղէց քեզ տէր՝ յեկե-
ղեցիս մեծս, եւ 'ի ժողովս բազ-
մաց օրհնեցից զքեզ։
Մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք
իմ, որք ատէին զիս 'ի տարապար-
տուց. ակնարկիւ առնէին յիս ա-
չօք իւրեանց։
Ընդ իս զխաղաղութիւն խօսէին.
եւ ինքեանք բարկութեամբ զնեն-
գութիւն խորհէին։
Բացին 'ի վերայ իմ զբերանս իւր-
եանց, և ասացին այո այո տեսին
աչք մեր։
Տեսեր տէր՝ և մի՛ լռեր. տէր՝ մի
'ի բացեայ առնիր յինէն։
Զարթիր և հայեաց տէր՝ յիրա-
ւունս իմ. ա̃ծ իմ և տէր իմ 'ի դա-
տաստանս իմ. և իրաւ արա ինձ
ըստ արդարութ̄ե քում, տէր ա̃ծ իմ։
Մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ.
և մի՛ ասասցեն 'ի սիրտս իւրեանց,
թէ վաշ վաշ անձանց մերոց, զի

ընկլուզաք զնա ։
Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին՝ որք խնդան ընդ չար իմ. զգեցցին զամօթ և զանարգանս՝ որք մեծաբանեն ՚ի վերայ իմ։
Ցնծասցեն և ուրախ լիցին ՚ի քեզ ամենեքեան, որք կամին ընդ արդարութիւն իմ։
Ասասցեն յամենայն ժամ, մեծ է աստուած. և որք կամին զխաղաղութիւն ծառայի քո ։
Լեզու իմ խօսեսցի զարդարութիւն քո, զօրհանապազ զգովութիւն քո ։
Տունք իէ ։

ՍԱՂՄՈՍ ԼԵ.

Ի կատարած, ծառայի տեառն. Սաղմոս Դաւթի ։

Ասէ անօրէնն ՚ի մեղանչել ընդ միտս իւր, թէ չիք երկիւղ աստուծոյ առաջի աչաց նորա ։
Նենգեաց առաջի նորա, գտանել զանօրէնութիւն, և ատել զնա ։
Բանք բերանոյ նորա անօրէնու-

թիւն եւ նենգութիւն են։

Ոչ կամեցաւ նա իմանալ զբարի․
զանօրէնութիւն խորհեցաւ յան-
կողնի իւրում։

Եկաց նա յամենայն ճանապարհ, որ ոչ է
բարի․ և ՚ի չարէ նա ոչ ձանձրացաւ։
Տէր՝ յերկինս է ողորմութի̃ քո․ ճըշ-
մարտութիւն քո մինչեւ յամպս։
Արդարութիւն քո որպէս լերինք
աստուած․ իրաւունք քո որպէս
խորք բազումք զմարդիկ եւ զա-
նասուն կեցուցանես դու տէր։
Որպէս զի բազում արարեր զողոր-
մութիւն քո աստուած․ այլ որ-
դիք մարդկան ՚ի հովանի թեւոց
քոց յուսասցին։
Արբեսցին նոքա ՚ի պարարտութ̃է-
ան քո․ եւ զուղխս փափկութ̃ե
քո տացես ըմպել նոցա։
Ի քէն է տէր աղբիւր կենաց․ և
լուսով երեսաց քոց տեսանեմք
զլոյս։
Ձգեա զողորմութի̃ս քո՝ ոյք ճա-

նաչեն զքեզ, զարդարութիւնս
քո՝ ոյք ուղիղ են սրտիւք ։
Մի՛ եկեսցեն ՚ի վերայ մեր ոտք ամ-
բարտաւանից, և ձեռք մեղաւո-
րաց մի՛ դողացուսցեն զմեզ ։
Անդ անկցին ամենեքեան՝ ոյք գոր-
ծեն զանօրէնութիւն . մերժեսցին
եւ այլ մի՛ կարասցեն հաստատիլ ։

Տունք ժգ ։ Գործեայս ի ։
Կանոնս Գործայս է ։ Սաղմոս ժը ։ Տունս ժզ ։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՄԵԾԻՆ ՄՈՎՍԷՍԻ ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍԻ
ՄԱՐԳԱՐԷԻ ։

Բ · Օրհ՜ութ ըբ ։

Նայեցարուք երկինք, եւ խօսե-
ցայց · լուիցէ երկիր զպատգամս
բերանոյ իմոյ ։
Ընդունելի լիցի որպէս անձրեւ
բարբառ իմ, և իջցեն որպէս ցօղ
պատգամք իմ ։
Որպէս անձրեւ ՚ի վերայ սիզոյ ·
որպէս տարափ ՚ի վերայ խոտոյ ·

զի զանուն տեառն կարդասցուք ·
և տուք օրհնութիւն տեառն աս-
տուծոյ մերոյ ։

Աստուած որոյ ճշմարտութեամբ
են գործք նորա , և ամենայն ճանա-
պարհք նորա իրաւամբք են ։

Աստուած հաւատարիմ է , և ոչ
գոյ 'ի նմա անիրաւութիւն · ար-
դար եւ ճշմարիտ է տէր ։

Մեղան՝ եւ ոչ նմա՝ որդիքն արա-
տոյ , ծնունդք խոտորեալք եւ
թիւրեալք ։

Ո՞չ այդ այն է՝ զոր տեառն հա-
տուցանէիք դուք՝ ժողովուրդք
յիմարք եւ ոչ իմաստունք ։

Ո՞չ սա ինքն է հայր քո , որ ըն-
տացաւ զքեզ, արար զքեզ, եւ
ստեղծ զքեզ ։

Յուշ լիցին քեզ աւուրքն յաւի-
տենից · իմացարուք զամս ազգաց
մինչեւ յազգս ։

Հարցջիր դու ցհարս քո , և պատ-
մեսցեն քեզ · ցծերս քո , եւ ա-

սասցեն քեզ։

Ի ժամանակի՝ յորժամ բաժանեաց
բարձրեալն զազգս ամենայն. որ-
պէս սփռեացնա զորդիս ադամայ։
Կացոյց զսահմանս հեթանոսաց
ըստ թուոյ հրեշտակաց ա̃յ։
Եղեւ բաժին տեառն ժողովուրդ
իւր յակոբ, եւ վիճակ ժառան-
գութեան իւրոյ իսրայէլ։
Բաւականեղեւ նմա յանապատի.
'ի ծարաւ տօթոյ յանջրդուոջ պաշտ-
պանեաց զնա։
Խրատեաց զնա, եւ պահեաց որպէս
բիբ ական. որպէս զարծուի 'ի
թեւս իւր ընկալաւ զնա, եւ որ-
պէս 'ի վ̃ր ձագուց իւրոց գթայաւ։
Տարածեաց զթեւս իւր, եւ ընկա-
լաւ զնա. եւ բարձեալ բերէր զնա
'ի վերայ մի̃ջնոցաց իւրոց։
Տէր միայն ածէր զնոսա. եւ ոչ գոյր
ընդ նոսա աստուած օտար։
Ած եհան զնոսա 'ի զօրութիւնս
երկրի. եւ կերակրեաց զնոսա արդ-

եամբք անդաստանաց։
Դիեցոյց նոցա մեղր 'ի վիմէ և իւղ
յապառաժ վիմէ։
Իւղ կովուց և կաթն մաքեաց, ճար-
պով հանդերձ խոյոց որթուց ցը-
լուց եւ նոխազաց։
Զպարարտութիւն երիկամանց ցո-
րենոյ. եւ զարիւն խաղողոյ էարբ
գինի։
Եկեր յակոբ և յագեցաւ, և ան-
գուշեաց զսիրելին։
Գիրացաւ ստուարացաւ լայնա-
ցաւ. եթող զա̃ծ զարարիչ
իւր, և յետս եկաց յաստուծոյ
փրկչէ իւրմէ։
Բարկացուցին զիս օտարոտիւք
իւրեանց, եւ կռովք իւրեանց
դառնացուցին զիս։
Զոհեցին դիւաց՝ և ոչ աստուծոյ.
դիցն՝ զորս ոչ գիտէին. նորք և առ-
ժամայնք, զորս բնաւ ոչ ճանա-
չէին հարք նոցա։
Թողին զտէր՝ որ ծնաւ զնոսա. մո-

ուսյան զաստուած՝ որ կերակ-
րեաց զնոսա ։

Ետես տէր եւ նախանձեցաւ . և
սրտմտեցաւ 'ի վերայ ուստերաց
և դստերաց նոցա , և ասէ ։
Դարձուցից զերեսս իմ 'ի նոցանէ ,
և ցուցից նոցա զինչ լինելոց իցէ
յապայ ժամանակի ։

Զի ազգ մի թիւր են նոքա՝ և
որդիք անհաւանք . նոքա նախան-
ձեցուցին զիս 'ի չաստուածս իւ-
րեանց , և դառնացուցին զիս 'ի
կուռս իւրեանց ։

Արդ և ես նախանձեցուցից զնոսա
յազգ անպիտան . եւ անմիտ ազ-
գաւ զկծեցուցից զնոսա ։
փառք հօր եւ որդւոյ եւ ։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Տուք փառս աստուծոյ , տուք
օրհնութիւն մարգարէին թա-
գաւորին յաւիտենից , որ փրկէ

զծառայս խուր եւ կեցուցանէ ։
Մարդասէր տէր վասն սրբուհւոյ անարատի մօր քոյ եւ կուսի, եւ վասըն խաչի քոյ պատուականի, տէր ընկալ զաղաչանս մեր եւ կեցո զմեզ ։

Քարոզ եւ աղօթք՝ Երկինք պատմեն ։ եւ Տէր աղաւան կանոնացն ։

Վասն ՚ի գիշերի եւ ՚ի տուընջեան եւ յամենայն ժամու խօսիլ մեզ ըղձան տեառն զտէր աղաչեսցուք ։
Տէր ողորմեա ։
Վասն չանկանելոյ մեզ ՚ի փորձութիւն, որում ոչ կարեմք հանդուրժել, զտէր աղաչեսցուք ։
Վասն ամբիծ եւ անդատապարտ կալ մեզ առաջի ահեղ ատենին քրիստոսի, զտէր աղաչեսցուք ։
Վասն առաջնորդելոյ մեզ ՚ի նաւահանգիստն կենաց անխախտանից, զտէր աղաչեսցուք ։
Վասն արժանի լինելոյ մեզ վերին կոչմանն եւ երկնից արքայութեա-

նըն․ զտէր աղաչեսցուք ։
Վասն Հոգւոյն Հան ։ Եւ եւս միաբան ։ Զանձինս ։ Ողորմեաց ։

Աղօթք ։

Ի գիշերի և 'ի տուընջեան և յամենայն ժամու զքեզ աղաչեմք, եւ 'ի քէն խնդրեմք մարդասէր տէր ։ Լուր մեզ աստուած փրկիչ մեր․ խոնարհեսցի ունկն քո 'ի խնդրուածս մեր, զի մի ունայն լիցին վաստակք ծառայից քոց․ այլ համարեա զաշխատութիւնս մեր 'ի գործ արդարութեան եւ 'ի պտուղ աստուածպաշտութեան ։ Ընկալ տէր՝ զաղօթս եւ զերկրպագութիւնս մեր, և հասո մեզ ողորմութիւն քո առատապէս․ ծածկեա զմեզ ընդ հովանեաւ ամենազօր աջոյ քո․ զօրացո զմեզ տէր՝ զօրութեամբ սուրբ հոգւոյդ․ պահեա զմեզ որպէս բիբ ական ։ Եւ տուր առ մեզ նշան

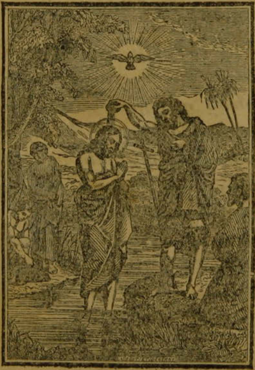

ՍԱՂՄՈՍ ԼԶ.

Սաղմոս դաւթի.

Մ՛ի նախանձիր ընդ չարս, և մի՛
ընդ այնոսիկ՝ որք գործեն զանօ-
րէնութիւն ։
Զի որպէս խոտ վաղվաղակի ցամա-
քեսցին. որպէս զդալարի խոտոյ
վաղվաղակի անկցեն ։
Յուսա ՚ի տէր, և արա զքաղցրու-
թիւն. բնակեա յերկրի, և հով-
ուեսցիս ՚ի մեծութեան նորա ։
Վստեա ՚ի տեառնէ, եւ նա տացէ
քեզ զխնդրուածս սրտի քո. յայտ-
նեա առաջի տեառն զճանապար-
հըս քո, և յուսա ՚ի նա ։
Նա արասցէ և հանցէ որպէս զլոյս
զարդարութիւնս քո, և զիրաւու-
նըս քո որպէս զօր հասարակ ։
Հնազանդ լեր տեառն, և ծառայ-
եա նմա. և մի՛ նախանձիր ընդ այ-

Նոսին՝ որոց առակեալ իցեն ճա֊
նապարհ.ք իւրեանց ընդ մարդոյ՝
որ գործէ զանօրէնութիւն։
Լռեա 'ի բարկութենէ, եւ հան֊
գիր 'ի սրտմտութենէ, և մի նա֊
խանձիր ընդ չարս։
Զի չարք վաղվաղակի սատակես֊
ցին. բայց ոյ.ք համբերեն տեա֊
ռըն, նոքա ժառանգեսցեն զերկիր։
Փոքր մի և այլ ոչ ես իցէ ամբարիշ֊
տըն. խնդրեսցես զտեղի նորա, և
ոչ գտցես։
Այլ որ հեզ.քն են՝ նոքա ժառան֊
գեսցեն զերկիր, և փափկասցին 'ի
բազում խաղաղութեան իւրեանց։
Սպասէ մեղաւորն արդարոյ, և կըր֊
ճըտէ 'ի վ՟ր նորա զատամունս իւր.
այլ տէր ծիծաղեսցի զնովաւ։
Քանզի յառաջագոյն տեսանէ, զի
հասեալ է օր նորա։
Սուր հանին մեղաւորք, և լարե֊
ցին զաղեղունս իւրեանց՝ հարկա֊
նել զաղ.քատն և զտնանկն, սպա֊

Նանել զայն՝ որ խոնարհն է սրտիւ ։

Սուրք նոցա մտցեն ՚ի սիրտս նոցա, և աղեղունք նոցա փշրեսցին ։

Լաւ է սակաւիկ ինչ արդարոյ, քան զբազում մեծութիւն մեղաւորաց ․ և բազուկք ամբարշտաց խորտակեսցին ։

Հաստատէ տէր զարդարս, և ճանաչէ զաւուրս անբծից ․ ժառանգութի նոցա յաւիտեան եղիցի ։

Ոչ ամաչեսցեն նոքա ՚ի ժամանակս չարութեան ․ այլ յաւուրս սովու յագեսցին ։

Ահա՛ մեղաւորք կորիցեն ․ այլ թշնամիք տեառն ՚ի փառաւորիլ և ՚ի բարձրանալ իւրեանց պակասեսցին որպէս ծուխ, զի պակասի ։

Փոխ առնու մեղաւորն, և ոչ հատուցանէ ․ այլ որ արդարն է, ողորմի և տայ ։

Ոյք օրհնեն զտէր, ժառանգեսցեն զերկիր ․ և ոյք անիծանեն, սատակեսցին ՚ի նմանէ ։

Ի տեառնէ ուղղին գնացք առն. ընդ ճանապարհս նորա նա կամի յոյժ ։ Թէպէտ և գայթակղեսցի, նա մի՛ կործանեսցի, զի տէր ձեռնկալու է նորա ։

Մանուկ էի ես՝ և ծերացայ. և ոչ տեսի զարդարն արհամարհեալ, և ոչ զաւակ նորա՝ թէ մուրանայ հաց ։ Զօրհանապազ ողորմի և տայ փոխ. զաւակ նորա օրհնեալ եղիցի յաւիտեան ։

Խոտորեա 'ի չարէ, եւ արա զբարի. եւ բնակեսցես յաւիտեանս յաւիտենից 'ի նմա ։

Տէր սիրէ զիրաւունս, և ոչ ընդվայր հարկանէ զսուրբս իւր. այլ յաւիտեան պահէ զնոսա ։

Անօրէնք հալածեսցին 'ի միասին, եւ զաւակք ամբարշտաց սատակեսցին ։

Այլ արդարք ժառանգեսցեն զերկիր, և բնակեսցին յաւիտեանս յաւիտենից 'ի նմա ։

Բերան արդարոյ խորհի զիմաստութիւն, եւ լեզու նորա խօսեսցի զիրաւունս։

Օրէնք աստուծոյ են ՚ի սրտի իւրում. եւ մի գայթակղեսցին գնացք նորա։

Հայի մեղաւորն ընդ արդար, եւ խնդրէ սպանանել զնա. այլ տէր ոչ թողու զնա ՚ի ձեռս նորա, եւ ոչ դատապարտէ զնա յորժամ դատէ զնա։

Համբեր տն̃ եւ պահեա զճանապարհս նորա. եւ բարձր արասցէ զքեզ ՚ի ժառանգել զերկիր, եւ ընդ սատակումն մեղաւորաց տեսցես։

Տեսի զամբարիշտն վերացեալ եւ բարձրացեալ որպէս զմայրսն լիբանանու։

Անցի եւ ահա ոչ էր. խնդրեցի, եւ ոչ գտաւ տեղի նորա։

Պահեա զամբծութիւն, եւ տես զուղղութիւն. զի գոն մնացուածք առն խաղաղարարի։

Անօրէնք հալածեցին 'ի միասին. և զաւակք ամբարշտաց կորիցեն։ Փրկութիւն արդարոց 'ի տեառնէ է. վերակացու է նոցա 'ի ժամանակս նեղութեան։

Օգնեսցէ նոցա տէր, եւ փրկեսցէ զնոսա. ապրեցուսցէ 'ի մեղաւորաց, եւ կեցուսցէ զնոսա, զի յուսացան 'ի նա։

Տունք լը։

ՍԱՂՄՈՍ ԼԷ.

Սաղմոս Դաւթի. առ 'ի յիշատակ շաբաթու։

Տէր մի՛ սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս, և մի՛ բարկութեամբ քով խրատեր զիս։

Զի նետք քո հարան յիս, և յիս հաստատեցաւ ձեռն քո։

Ոչ գոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ յերեսաց բարկութեան քոյ։

Ոչ է խաղաղութիւն ոսկերաց իմոց յերեսաց մեղաց իմոց։

Անօրէնութիւնք իմ բարձրացան

քան զգլուխ իմ. որպէս բեռն
ծանր ծանրացան 'ի վերայ իմ:
Նեխեցան եւ փտեցան վէրք իմ
յերեսաց անզգամութեան իմոյ:
Տառապեցայ և խոնարհ եղէ մին-
չեւ յոյժ. զօրհանապազ տրտում
գնայի, զի անձն իմ լի եղեւ չար-
չարանօք. և ոչ գոյ բժշկութիւն
մարմնոյ իմոյ:
Չարչարեցայ և խոնարհ եղէ մին-
չեւ յոյժ. մռնչէի առ հեծու-
թեան սրտի իմոյ:
Տէր առաջի քո է ամենայն ցան-
կութիւն իմ, և հեծութիւն իմ
'ի քէն ոչ ծածկեցաւ:
Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս, եւ ե-
թող զիս զօրութիւն իմ. լոյս ա-
չաց իմոց, և այս ոչ եղև ընդ իս:
Բարեկամք իմ և մերձաւորք իմ ա-
ռաջի իմ մերձեցան և կային, և
մերձաւորք իմ հեռի եղեն յինէն:
Բռնադատէին զիս եւ խնդրէին
զանձն իմ. որք խորհէին չար 'ի

վերայ իմ, խորհեցան զանօրէնու-
թիւն, եւ զնենգութիւն զօրհա-
նապազ խորհեցան։

Այլ ես որպէս խուլ՝ զի ոչ լսէ. որպէս համր՝ որ ոչ բանայ զբե-
րան իւր։

Եղէ ես որպէս մարդ՝ որ ո՛չ լսէ, եւ ոչ գոն խօսք 'ի բերան նորա։

Ես 'ի քեզ տէր յուսացայ, և դու լուիցես ինձ տէր աստուած իմ։

Ասացի՝ թէ մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք իմ. 'ի սասանիլ ոտից ի-
մոց՝ 'ի վ̃ր իմ մեծամեծս խօսեցան։

Ես 'ի տանջանս պատրաստ եմ, և ցաւք իմ առաջի իմ են յա̃մ ժամ։

Զանօրէնութիւնս իմ պատմեցից, և հոգացայց վասն մեղաց իմոց։

Իսկ արդ թշնամիք իմ կենդանի են, եւ զօրացեալք են քան զիս. և բազումք էին, որք ատէին զիս 'ի տարապարտուց։

Որք հատուցին ինձ չար փոխանակ ընդ բարւոյ. չարախօսէին զինէն,

զի ես երթայի զհետ արդարութե̃ ։
Մի՛ թողուր զիս տէր ա̃ծ իմ, և մի՛ ՚ի բացեայ առնիր յինէն. հայեաց յօգնել ինձ՝ տէր փրկութե̃ իմոյ ։

Տունք իա ։

ՍԱՂՄՈՍ ԼԸ.

ի կատարած. յիդիթոմայ օրհնութիւն. Սաղմոս դաւթի .

Ասացի՝ թէ պահեցից զճանապարհըս իմ, զի մի՛ մեղայց լեզուաւ իմով ։

Եդի պահապան բերանոյ իմոյ՝ ՚ի հակառակիլ մեղաւորին առաջի իմ ։

Լուռ եղէ և խոնարհեցայ. լըռեցի ՚ի բարութենէ, և ցաւք իմ նորոգեցան յիս ։

Ջեռաւ սիրտ իմ ՚ի փորի իմում, և ՚ի խորհուրդս իմ վառեսցաւ հուր ։

Խօսեցայ լեզուաւ իմով և ասացի. ցոյց ինձ տէր զկատարած իմ, և զթիւ աւուրց իմոց՝ .քանի՞օն է, զի գիտացից թէ ո՞րչափ ինչ պակասեալ է յինէն ։

Ահա չափով եդեր զաւուրս իմ. և
կար զօրութէ իմոյ որպէս ոչինչ է
առաջի իմ. սակայն ամենեւին ըն-
դունայն է ամենայն մարդ մնեղի:
Ապաքէն որպէս 'ի պատկերի շրջի
մարդ, սակայն 'ի զուր խռովի.
գանձէ՝ և ոչ գիտէ ում ժողովէ:
Իսկ արդ ո՞վ է համբերութիւն
իմ, թէ ոչ դու տէր. կամ կար
զօրութեան իմոյ, թէ ոչ 'ի քէն:
Յամենայն անօրէնութենէ իմմէ
փրկեցեր զիս. եւ նախատինս ա-
նզգամաց արարեր զիս:
Լուռ եղէ եւ ոչ բացի զբերան
իմ, զի դու արարեր:
Ի բաց արա յինէն զտանջանս իմ, զի
'ի զօրութէ ձեռին քո ես սպառեցայ:
Կշտամբութեամբ վասն մեղաց խր-
րատեցեր զմարդ. մաշեցեր որպէս
սարդի ոստայն զանձն նորա. սա-
կայն ընդունայն է ամենայն մարդ:
Լուր տէր աղօթից իմոց, ունկն-
դիր խնդրուածաց իմոց, արտաս-

ուաց իմոց մի լռեր։
Պանդուխտ եմ ես առաջի քո, նժդեհ և անցաւոր որպէս ամե-նայն հարքն իմ։
Թող արա ինձ զի հանգեայց մինչ չեւ երթեալ իցեմ, եւ այլ ոչ եւս գտանիցիմ։

Տունք ժե։

ՍԱՂՄՈՍ ԼԹ.

Ի կատարած Սաղմոս դաւթի։

Համբերելով համբերի տեառն, եւ նայեցաւ առ իս եւ լուաւ ա-ղօթից իմոց։
Եհան զիս 'ի գբոյ տառապանաց, 'ի կաւոյ եւ 'ի տղմոյ։
Հաստատեաց 'ի վերայ վիմի զոտս իմ, եւ ուղղեաց զգնացս իմ։
Եարկ 'ի բերան իմ օրհնութիւն նոր, զօրհնութի̄ տեառն ա̃յ մերոյ։
Տեսցեն բազումք և երկիցեն, և յուսասցին 'ի տէր. երանեալ է այր՝ որոյ անուն տեառն յոյս է նր̃։

Ոչ հայեցաւ նա 'ի նանրութիւն, եւ ոչ 'ի մոլութիւն սուտ ։

Բազում արարեր դու տէր աստուած իմ զսքանչելիս քո․ և խորհրդոց քոց՝ ոչ ոք է որ նմանիցի քեզ։ Պատմեցի եւ խօսեցայ, եւ բազումք եղեն քան զթիւս․ ընդ զոհս և ընդ պատարագս ոչ հաճեցար․ լսելիս հաստատեցեր ինձ․ զողջակէզս եւ զվասն մեղացն ոչ խնդրեցեր ։

Յայնժամ ասացի՝ թէ ահաւասիկ գամ ես․ 'ի գլուխս գրոց գրեալ է վասն իմ։

Առնել զկամս քո աստուած իմ կամեցայ, եւ զօրէնս քո 'ի մէջ որովայնի իմոյ ։

Աւետարանեցից զարդարութիւնս քո յեկեղեցիս մեծս․ ահա զշրթունս իմ ոչ արգելից 'ի քէն ։ Տէր դու գիտացեր՝ զի զարդարութիւնս քո ոչ ծածկեցի 'ի սրտի իմում, զճշմարտութիւնս քո

եւ զփրկութիւնս քո։

Ասացի եւ ոչ թագուցի զողորմութիւնս քո, եւ զճշմարտութիւնս քո 'ի ժողովրդենէ մեծէ։

Այլ դու տէր մի հեռի առներ զգթութիւնս քո յինէն. զի ողորմութիւն քո եւ ճշմարտութիւն քո յամենայն ժամ ընկալցի զիս։

Շուրջ եղեն զինեւ չարք՝ որոց ոչ գոյր թիւ. հասին ինձ անօրէնութիւնք իմ, եւ ես ոչ կարացի տեսանել։

Բազում եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ. եւ սիրտ իմ եթող զիս։

Կամեաց տէր՝ փրկել զիս, և տէր յօգնել ինձ նայեաց։

Ամաչեսցեն եւ յամօթ լիցին՝ որք խնդրէին զանձն իմ բառնալ զդա. դարձցին յետս եւ ամաչեսցեն՝ որք խորհէին ինձ չար։

Կրեսցեն զամօթ առ ժամայն վաղվաղակի, որք ասէին ինձ վաշ վաշ։

Ցնծասցեն եւ ուրախ լիցին 'ի

քեզ ամենեքեան, ոյք խնդրեն զքեզ տէր։

Ասասցեն յամենայն ժամ՝ մեծ է ա̃ծ, և ոյք սիրեն զփրկութիւս քո։

Ես աղքատ և տնանկ եմ, ա̃ծ խորհեա զիս. օգնական եւ պաշտպան իս ես. դու ա̃ծ իմ մի՛ յամենար։

Տունք իբ ։ Գոբղայս ծը ։

ՍԱՂՄՈՍ Խ.

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի ։

Երանի որ խորհի զաղքատն եւ զտնանկն. յաւուր չարի փրկէ զնա տէր։

Տէր փրկէ զնա և կեցուցանէ երանելի առնէ զնա ՚ի վերայ երկրի, եւ ոչ մատնէ զնա ՚ի ձեռս թշնամեաց իւրոց։

Տէր օգնական է նմա ՚ի մահիճս ցաւոց իւրոց. զամենայն անկողինս նորա դարձուցանէ ՚ի հիւանդութենէ նորա։

Ես ասացի տէր ողորմեա ինձ. բը-
ժըշկեա զանձն իմ, ես մեղայ քեզ։
Թշնամիք իմ ասացին ինձ չար. Ե՞րբ
իցէ զի մեռցի, և կորիցէ անուն
նորա։

Մտանէր տեսանել զնանրութի՛,
խօսէր 'ի սրտի իւրում, և ժողովէր
զանօրէնութիւն յանձն իւր։
Արտաքս ելանէր և զնոյն խօսէր.
զինէն շընջէին ա̃մ թշնամիք իմ։
Խորհեցան չար 'ի վերայ իմ. բան ա-
նօրէնութեան եդին 'ի վերայ իմ։
Միթէ որ ննջիցէ, այլ ո՞չ ես յա-
ւելցի յառնել. քանզի և այրն խա-
ղաղութեան իմոյ, յոր և եսն յու-
սացայ։
Որ ուտէր զհաց իմ, յաճախեաց
առնել ինձ խաբէութիւն։
Այլ դու տ̃ր ողորմեա ինձ և կանգ-
նեա զիս, և ես հատուցից նոցա։
Յայսմ ծանեայ՝ թէ հաճեցար ըն-
դիս. զի մի ուրախ եղիցին յիս
թշնամիք իմ։

Այլ զիս յամբծութեան իմում ընկալար, և հաստատեցեր զիս առաջի քո յաւիտեան։ Օրհնեալ տ̃ր ա̃ծ իսրայէլի յաւիտեանս յաւիտենից. եղիցի եղիցի։

Տունք ժգ.

ՍԱՂՄՈՍ ԽԱ.

Ի կատարած. Իմաստութիւն որդւոցն կորխայ. Սաղմոս դաւթի։

Որպէս փափագի եղջերու յաղբերս ջուրց. այնպէս փափագի անձն իմ առ քեզ աստուած։ Ծարաւի է անձն իմ առ քեզ աստուած, հզօր և կենդանի. ե՞րբ եկից երևեցայց երեսացդ ա̃յ։ Եղեն ինձ արտասուք իմ կերակուր ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի. և այն զի ասէին ցիս զօրհանապազ՝ թէ ո՞ւր է աստուած քո։ Զայս որպէս յիշէի՝ տառապէր յիս անձն իմ. քաջալերէի, զի մտից ընդ յարկաւ սքանչելեաց տանն աստուծոյ։

Ի ձայն ցնծութեան խոստովանութե̃
և 'ի ձայն բարեկենդանութեան։
Որդ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ,
կամ ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսա
առ աստուած, խոստովանեա նմա՝
փրկիչ երեսաց իմոց աստուած է։
Անձն իմ յոյս խռովեցաւ. վն̃ այսո-
րիկ յիշեցի զքեզ յերկրէն յորդա-
նանու, 'ի հերմոնէ լեռնէ փոքուէ։
Խորք խորոց կարդացին առ քեզ,
'ի ձայն սահանաց քոց։
Ամենայն զբօսանք քո, և ալիք քո
անցին 'ի վերայ իմ։
Ի տուէ պատուիրեաց տէր ողոր-
մութիւն իւր, 'ի գիշերի զօրհ-
նութիւն նոր. և աղօթք իմ առ
աստուած կեան կենաց իմոց։
Ասացի աստուծոյ՝ ընդունող իմ
ես. ընդէ՞ր մերժեցեր զիս. ըն-
դէ՞ր տրտում գնամ՝ ես 'ի նեղել
թշնամւոյ իմոյ։
Ի փշրել ոսկերաց իմոց նախատեցին
զիս թշնամիք իմ. յասել ցիս զօր-

Հանապազ թէ ու՞ր է ա՟ծ քո։ Արդ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ, կամ ընդէ՞ր խռովես զիս. յուսա առ աստուած, խոստովանեա նմա՝ փրկիչ երեսաց իմոց աստուած է։

Տունք մգ.

ՍԱՂՄՈՍ ԽԲ.

Սաղմոս դաւթի.

Դատ արա ինձ աստուած, և իրաւ արա ինձ 'ի դատաստանի իմում։ Յազգէ որ ոչ է ս՟բ, 'ի մարդոյ մեղաւորէ նենգաւորէ փրկեա զիս։ Դու ա՟ծ հզօրիչ իմ ես. ընդէ՞ր մոռացար զիս, ընդէ՞ր տրտում գընամ ես 'ի նեղել թշնամւոյ իմոյ։ Առաքեա տ՟ր զլոյս քո և զճշմարտութիւն քո. զի առաջնորդեսցին ինձ, և հանցեն զիս 'ի լեառն սուրբ և 'ի յարկս քո։

Մտից առաջի սեղանոյ աստուծոյ առ աստուած, որ ուրախ առնէ զմանկութիւն իմ։

խոստովան եղէց քեզ օրհնութե՟
Աստուած Աստուած իմ։

Ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ,
կամ ընդէ՞ր խռովես զիս․ յուսա
առ Աստուած, խոստովանեա նմ-
մա՝ փրկիչ երեսաց իմոց Ած է։
Տուն՚ք է․ Գոբ՚ղայս յդ․

ՍԱՂՄՈՍ ԽԴ․

Ի կատարած․ իմաստութեան որդւոցն կորխայ․ Սաղմոս
դաւթի ։

Աստուած՝ ականջօք մերովք լուաք․ զոր հարքն մեր պատմեցին մեզ։
Զգործն զոր գործեցեր յաւուրս
նոցա, յաւուրսն առաջինս ։
Ձեռն քո խլեաց զհեթանոսս, և
զնոսա անկեցեր․ չարչարեցեր զժողովուրդս քո, և հաներ զնոսա ։
Զի ոչ թէ սրով իւրեանց ժառանգեցին զերկիր, և ոչ բազուկ նոցա փրկեաց զնոսա ։
Այլ աջ քո և բազուկ քո և լոյս
երեսաց քոց, զի հաճեցար զնո-

ընդ Նոսա։
Դու ինքն ես՝ թագաւոր իմ եւ
աստուած իմ, որ հրամայեցեր
զփրկութիւնն յակոբայ։
Քեւ զթշնամիս մեր հարցուք. և
անուամբ քով արհամարհեսցուք
զյարուցեալսն 'ի վերայ մեր։
Ոչ թէ յաղեղն իմ յուսացեալ եմ,
և ոչ սուր իմ կեցուցանէ զիս։
Այլ դու փրկեցեր զմեզ 'ի թշ-
նամեաց մերոց եւ զատելիս յա-
մօթ արարեր։
Աստուծով պարծեսցուք զօրհա-
նապազ, և անուան Նորա խոստո-
վան եղիցուք յաւիտեան։
Բայց արդ մերժեցեր և անարգե-
ցեր զմեզ. և ոչ ելեր աստուած
ընդ զօրս մեր։
Դարձուցեր զմեզ յետս քան ըզ-
թշնամիս մեր. և ատելիք մեր յա-
փշտակէին զմեզ։
Ետուր զմեզ որպէս զոչխար 'ի զե-
նումն, և ընդ հեթանոս ցրուե-

ցեր զմեզ։

Վաճառեցեր զժողովուրդս քո առանց գնոյ. եւ ոչ գոյ թիւ աղաղակի մերոյ։

Արարեր զմեզ նախատինս դրացեաց մերոց. ծաղր եւ այպն կատականաց այնոցիկ, որք շուրջ էին զմեօք։

Արարեր զմեզ յառակս հեթանոսաց 'ի շարժել զգլուխս ժողովրդոց։

Զօր ամ նախատինք իմ առաջի իմ են. եւ ամօթ երեսաց իմոց ծածկեաց զիս։

Ի ձայնէ նախատողին եւ չարախօսի, յերեսաց թշնամւոյն եւ հալածչի։

Այս ամենայն եկն 'ի վերայ մեր, եւ մեք զքեզ ոչ մոռացաք, եւ ոչ ստեցաք ուխտի քում, եւ ոչ դարձաք յետս սրտիւք մերովք։

Դարձուցեր զշաւիղս մեր 'ի ճանապարհաց քոց, խոնարհ արարեր զմեզ 'ի տեղի չարչարանաց. եւ ծածկեցին զմեզ ստուեր մահու։

Թէ մոռացեալ իցէ մեր զանուն աստուծոյ մերոյ, կամ ձգեալ իցէ զձեռս մեր յաստուածս օտարս։ Սակայն ա͞ծ խնդրէ զայս. զի նա քննէ զգաղտնիս սրտից մերոց։ Վասն քո մեռանիմք զօրհանապազ. համարեցաք որպէս զոչխար ՚ի զենումն։

Զարթիր ընդէ՞ր ննջես Տէր. արի և մի՛ մերժեր զմեզ իսպառ։ Զմէ՞ դարձուցանես զերեսս քո ՚ի մէնջ. մոռանաս զաղքատութիւն և զնեղութիւնս մեր։ Խոնարհ եղեն մինչև ՚ի հող անձինք մեր, և յերկիր կցեցան մէջք մեր։ Արի Տէր օգնեա մեզ, և փրկեա զմեզ վասն անուան քո։

Տունք իէ։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԴ.

Ի կատարած. ցառուցելոց ժամանակաց, որդւոյն Կորխայ իմաստութեան. Սաղմոս օրհնութեան վասն սիրելւոյն.

Բղխեաց սիրտ իմ զպատգամս քո բարի, և ասացից զգործս իմ Թա-

դաւորի ։

Լեզու իմ որպէս գրիչ արագա-
գիր դպրի, գեղեցիկ տեսլեամբ
քան զամենայն որդիս մարդկան ։
Սփռեցան շնորհք ՚ի շրթանց քոց.
վասն այսորիկ օրհնեաց զքեզ ա̃ծ
յաւիտեան ։

Ած զսուր ընդ մէջ քո հզօր, վա-
յելչութեան և գեղոյ քոյ ։
Լարեա ուղղեա և թագաւորեա
վասն ճշմարտութեան հեզութե̃ և
արդարութեան, և առաջնորդես-
ցէ քեզ սքանչելապէս աջ քո ։
Նետք քո սրեալ են հզօր, և ժո-
ղովուրդք ՚ի ներքոյ քո անկցին,
՚ի սիրտս թշնամեաց թագաւորի ։
Աթոռ քո աստուած յաւիտեանս
յաւիտենից, գաւազան ուղղու-
թեան գաւազան արքայութե̃ քո ։
Սիրեցեր զարդարութիւն, և ա-
ատեցեր զանօրէնութիւն ։
Վ̃ այսորիկ է օծ զքեզ ա̃ծ ա̃ծ քո
իւղով ուրախութեան, առաւել

քան զընկերս քո ։

Զմուռս և ստաշխին և կասիայ 'ի
զգեստէ քումմէ, 'ի տաճարաց
փղոսկրէից, ուստի ուրախ արարին զքեզ 'դստերք թագաւորաց
'ի պատիւ ։

Կայցէ դշխոյ 'ընդ աջմէ քումմէ՝
'ի հանդերձս ոսկեհուռս զարդարեալ և պաճուճեալ ։

Լուր դուստր և տես, խոնարհեցո զունկն քո․ մոռա զժողովուրդ
քո և զտուն հօր քո․ զի ցանկացաւ թագաւոր գեղոյ քո ։

Այս ինքն է տէր քո՝ երկիրպագցես
նմա․ և դուստր Ծուրայ երկիպագցէ նմա․ և պատարագօք զերեսս քո աղաչեսցեն մեծամեծք 'ի ժողովրդոց ։

Ամենայն փառք դստեր թագաւորի 'ի ներքս, 'ի մերձաւորս ոսկեհուռն զարդարեալ և պաճուճեալ ։
Տարցին թագաւորի կուսանք զհետ
նորա, և զընկերս նր տարցին նմա ։

Ածցեն ցնծութիւն եւ ուրախութիւն, եւ տարցին 'ի տաճար թագաւորի. եւ փոխանակ հարց քոց եղիցին որդիք քո։

Կացուսցես զնոսա իշխանս ընդ ամենայն երկիր. եւ յիշեսցի անուն քո ընդ ամենայն ազգս ազգաց։

Վասն այսորիկ ժողովուրդք խոստովան եղիցին առ քեզ յաւիտեան, եւ յաւիտեանս յաւիտենից։

Տունք ժը։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԵ.

Ի կատարած. որդւոցն Կորխայ 'ի վերայ գաղտնեաց Սաղմոս դաւթի։

Աստուած մեր ապաւէն եւ զօրութիւն. օգնական 'ի վերայ նեղութեանց, որք գտին զմեզ յոյժ։

Վասն այսորիկ ոչ երկիցուք մեք 'ի խռովել երկրի, 'ի փոփոխիլ լերանց 'ի սիրտս ծովու։

Գոչեցին եւ խռովեցան ջուրք նց. խռովեցան լերինք 'ի զօրուէ նր։

Գնացք գետոց ուրախ առնեն
զքաղաքն աստուծոյ. և սուրբ ա-
րար զյարկս իւր բարձրեալն։
Աստուած 'ի մէջ նորա, և նորա մի
սասանեսցին. օգնեսցէ նմ̃ ա̃ծ 'ի
վաղորդենէ մինչև 'ի վաղորդեան։
Խռովեցան հեթանոսք, և խոնար-
հեցան թագաւորութիւնք. ետ
զձայն իւր բարձրեալն, եւ խռո-
վեցաւ երկիր։
Տէր զօրութեանց ընդ մեզ. ըն-
դունելի է մեր ա̃ծ յակոբայ։
Եկայք և տեսէք զգործս աստու-
ծոյ, որ արար զնշանս և զարուես-
տըս 'ի վերայ երկրի։
Եհար զպատերազմ 'ի ծագաց մին-
չև 'ի ծագս երկրի. զաղեղունս
փշրեաց, զզէնս խորտակեաց, եւ
զասպարս այրեաց հրով։
Կանխեցէք և ծաներուք, զի ես եմ
ա̃ծ. բարձր եղէց 'ի հեթանոսս,
եւ բարձրացայց 'ի վերայ երկրի։
Տէր զօրութեանց ընդ մեզ. ըն-

դունելի է մեր ա̃ծ յակոբայ։

Տունք ժա ։ Գոբղայս ծղ ։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԶ.

Ի կատարած . վասն որդւոցն կորխայ . Սաղմոս դաւթի ։

Ծափս հարէք ամենայն հեթանոսք, աղաղակեցէք առ աստուած ՚ի ձայն ցնծութեան։

Տէր բարձրեալ և ահարկու, թագաւոր մեծ ՚ի վ̃ր ամենայն երկրի։

Հնազանդ արար զժողովուրդս մեզ, և զհեթանոսս ՚ի ներքոյ ոտից մերոց։

Ընտրեաց զմեզ իւր ՚ի ժառանգութիւն, զգեղեցկութիւն յակոբայ՝ զոր եւ սիրեաց։

Համբարձաւ աստուած օրհնութեամբ, և տէր մեր ձայնիւ փողոյ։

Սաղմոս ասացէք աստուծոյ մերում. սաղմոս ասացէք թագաւորին մերում, սաղմոս ասացէք։

Թագաւոր մեծ ՚ի վերայ ամենայն

երկրի աստուած է, սաղմոս ասացէք նմա իմաստութեամբ։
Թագաւորեաց աստուած ՚ի վերայ
հեթանոսաց. աստուած նստայաթոռ սրբութեան իւրոյ։
Իշխանք ժողովրդոց ժողովեցան
առ աստուած աբրահամու, զի
աստուծոյ զօրութիւնք յերկրէ
յոյժ համբարձան։
Տունք Թ։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԷ.

Սաղմոս օրհնութեան որդւոցն կորխայ. երկրորդ
շաբաթու։

Մեծ է տէր, և օրհնեալ է յոյժ ՚ի
քաղաք աստուծոյ մերոյ, ՚ի լեառն սուրբ նորա։
Հաստատարմատ ցնծացէ ցնծութիւ
ամ երկիր. լերինք սիօնի, կողմանք
հիւսիսոյ՝ քաղաք թագաւորին մեծի։
Ած ՚ի տաճարի իւրում յայտնի, ՚ի
ժամանակի ուր օգնական լինէր նց։
Ահաւասիկ թագաւորուքն երկրի
ժողովեցան, և անցին ՚ի միասին։

Ինքեա՛նք տեսի՛ն այսպէս և զար-
մացան. խռովեցան սասանեցան,
եւ դողումն կալաւ զնոսա:
Անդ երկունք որպէս ՚ի ծննդեան
և հողմն սաստիկ փշրեսցէ զնաւս
՚ի Թարսիս:
Որպէս լուաք, սոյնպէս և տեսաք
՚ի քաղաք տեառն զօրութեանց՝
՚ի քաղաք աստուծոյ մերոյ:
Աստուած հիմունս էրակ նմա յա-
ւիտեան. ընկալաք ա՛ծ ողորմութի՛
քո ՚ի մէջ ժողովրդեան քոյ:
Ըստ անուանքում ա՛ծ, սոյնպէս և
օրհնութիւն քո ընդ ա՛մ տիեզերս.
և արդարութեամբ լի է աջ քո:
Ուրախ եղիցի լեառն սիօն. եւ
ցնծասցեն դստերք յուդայ վասն
իրաւանց քոց տէր:
Շրջեցարուք զսիօնիւ, պաշարեցէք
զնա և պատմեցէք զաշտարակս նորա:
Դիք զմիտս ձեր ՚ի վերայ զօրուեց
նորա. բաժանեցէք զամուրս նորա.
զի պատմել կարասջիք՝ յազգ յայլ:

Այս է ա՟ծ, ա՟ծ մեր յաւիտեանս յաւիտենից. եւ սա հովուեսցէ զմեզ մինչեւ յաւիտեան։
Տունք ժզ.

ՍԱՂՄՈՍ ԽԸ.

Ի կատարած որդւոցն կորխայ. Սաղմոս օրհնութեան՟. Դաւթի.

Լուարուք զայս ամենայն ազգք. ունկնդիր լերուք ամենեքեան, որք բնակեալ էք յաշխարհի։ Ծնունդք երկրի եւ որդիք մարդկան, ՚ի միասին մեծամեծք և տընանկք։
Բերան իմ խօսեսցի զիմաստութիւն, և խորհուրդ սրտի իմոյ զհանճար։ Խոնարհեցուցից յառակումն զունկըն իմ. բացից առակաւ զբերան իմ, եւ խօսեցայց զառակս ՚ի ըսկըզբանէ։
Ընդէ՞ր բնաւ երկնչիմ ես յաւուր չարի. զի անօրէնութիւնք գըրնացից իմոց շուրջ եղէն զինեւ։ Յուսացեալք ՚ի զօրութիւն իւր-

եանց, 'ի բազմութիւն մեծու-
թեան իւրեանց պարծեսցին:
Եղբայր ոչ փրկէ՝ և ոչ փրկէ մարդ,
և ոչ տայ աստուծոյ զփրկանս իւր,
և ոչ զգինս փրկանաց անձին իւրոյ:
Վաստակեա յաւիտեան, և կեց-
ցես մինչ իսպառ, և ոչ տեսցես
զապականութիւն:
Յորժամ տեսցես՝ թէ իմաստունք
մեռանին, 'ի միասին անզգամք և
անմիտք կորիցեն, եւ թողցեն օ-
տարաց զմեծութիւն իւրեանց:
Գերեզմանք նց տունք նց եղիցին
յաւիտեան, և յարկք նոցա ազգէ
մինչեւ յազգ. եւ կարդասցին ա-
նուանք նոցա 'ի հողս իւրեանց:
Մարդ 'ի պատուի էր եւ ոչ իմա-
ցաւ, հաւասարեցաւ անասնոց
անբանից եւ նմանեցաւ նոցա:
Այս ճանապարհ է գայթակղու-
թեան նոցա նոցին. յետ այսորիկ
բերանօք իւրեանց հաճեսցին:
Ոպ խաշն 'ի դժոխս մատնեսցին, և

=

մահ հովուեսցէ զնոսա. և տիրես-
ցեն նոցա ուղիղք ընդ առաւօտս։
Օգնութիւնք նց մաշեսցին 'ի դժոխս,
եւ 'ի փառաց իւրեանց անկցին։
Բայց սակայն աստուած փրկեսցէ
զանձն իմ 'ի ձեռաց դժոխոց, յոր-
ժամ ընդունին զիս։
Մի՛ երկնչիր յորժամ մեծանայ
մարդ, եւ յորժամ բազում լի-
նին փառք տան նորա։
Զի ոչ թէ 'ի մեռանելն իւրում
առցէ ընդ իւր զամ. եւ ոչ թէ
իջցեն փառք տան նորա ընդ նմա։
Զի անձնիւր 'ի կեանս իւրում օրհ-
նեսցի. և խոստովան եղիցի քե՛զ
յորժամ բարի արասցես դու նմա։
Մտցէ նա մինչեւ յազգ հարց իւ-
րոց. մինչեւ յաւիտեան զլոյս մի՛
տեսցէ։
Մարդ 'ի պատուի էր եւ ոչ իմա-
ցաւ, հաւասարեցաւ անասնոց
անբանից եւ նմանեցաւ նոցա։
Տունք ի։ Փոքրայս իը։

ՍԱՂՄՈՍ ԽԹ.

Սաղմոս դաւթի.

Աստուած աստուածոց տէր խօսե-
ցաւ, և կոչեաց զերկիր յարեւե-
լից մինչեւ 'ի մուտս արեւու:
Ի սիօնէ մեծ վայելչութիւն փըր-
կութեան գեղոյ նորա:
Աստուած մեր յայտնապէս եկես-
ցէ, և ա̃ծ մեր մի դադարեսցէ:
Հուր առաջի նորա բորբոքեսցի,
եւ շուրջ զնովաւ մրրիկ յոյժ:
Կոչեսցէ զերկինս 'ի վերուստ՝ եւ
զերկիր 'ի դատել զժողովուրդ
իւր, ժողովել առ ինքն զսուրբս
իւր. եւ ոյք դնեն զպատարագս
ուխտից 'ի վերայ սեղանոյ նորա:
Պատմեսցին երկինք զարդարութիւն
նորա, զի աստուած դատաւոր է:
Լուր ժողովուրդ իմ և խօսեցայց
ընդ քեզ, և իսրայէլ՝ քեզ վկայե-
ցից. զի ա̃ծ ա̃ծ քո եմ:
Ոչ լժէ վասն պատարագաց քոց

կշտամբեմ զքեզ. զի ողջակէզք
քո առաջի իմ են յամենայն ժամ։
Ոչ ընդունիմ ՚ի տանէ քումմէ
զուարակս, եւ ոչ ՚ի հօտից քոց նո-
խազըս։

Իմ է ամենայն գազան անտառի,
երէ լերանց եւ ամենայն անասուն։
Գիտեմ ես զա՟մ թռչունս երկ-
նից. գեղեցկու՟թի վայրի ընդ իս է։
Թէ քաղցեայց, քեզ ինչ ոչ ասա-
ցից. զի իմ է աշխարհ լրիւ իւրով։
Ոչ ուտեմ ես զմիս զուարակաց քոց,
եւ ոչ զարիւն նոխազաց քոց ըմպեմ։
Մատո ա՟յ պատարագ օրհնութե, կա-
տարեա բարձրելոյն զուխտս քո։
Կարդասցես առ իս յաւուր նե-
ղութեան քո, եւ փրկեցից զքեզ՝
եւ դու փառաւոր արասցես զիս։
Սակայն մեղաւորին ասէ աստ-
ուած. իսկ դու ընդէ՞ր բնաւ պատ-
մես զարդարութին իմ, կամ
առնուս զուխտ իմ ՚ի բերան քո։
Զի դու ատեցեր զխրատ իմ.

Մերժեցեր և յետոյ ընկեցեր զա-
մենայն բանս բերանոյ իմոյ։
Թէ տեսանէիր զգողս՝ ընթանա-
յիր ընդ նոսա, եւ ընդ շունս
դնէիր զբաժին քո։
Բերան քո յաճախէր զչարութի̃ և լե-
զու քո նիւթէր զնենգութիւն։
Նստեալ զեղբօրէ քումմէ չարա-
խօսէիր, եւ 'ի վերայ որդւոյ մօր
քո դնէիր զգայթակղութիւն։
Զայս ամենայն արարեր, և լռեցի
քեզ. կարծեցեր անօրէնդ 'ի մտի
քում, թէ և ես քեզ նմանիցիմ։
Արդ յանդիմանեցից եւ կացու-
ցից զայս ամենայն առաջի քո. ի-
մացարուք ամենեքեան՝ որոց մո-
ռացեալ իցէ զաստուած։
Գուցէ երբեք յափշտակիցէք. և
ոչ ոք իցէ՝ որ փրկիցէ։
Պատարագ օրհնութե̃ փառաւորէ ու-
րացէ զիս. և անդ է ճանապարհ,
ուր ցուցից նմա զփրկութիւն ա̃յ։
Տունք իդ։

ՍԱՂՄՈՍ Ծ.

Ի կատարած . Սաղմոս Դաւթի . 'Ի ժամանակին զի եկն առ նա Նաթան մարգարէ , իբրեւ զի մտեալ էր նա առ Բերսաբէէ ։

Ողորմեա ինձ ա̃ծ ըստ մեծի ողոր-մութեան քում. ըստ բազում գթութեան քում քաւեա զանօրէնութիւնս իմ։
Առաւել լուա զիս յանօրէնութենէ իմմէ, և 'ի մեղաց իմոց սուրբ արա զիս։
Զանօրէնութիւնս իմ ես ինձէն գիտեմ. եւ մեղք իմ առաջի իմ են յամենայն ժամ։
Քեզ միայն մեղայ տէր, եւ չար առաջի քո արարի։
Որպէս արդար եղիցիս 'ի բանս քո, եւ յաղթող 'ի դատել զքեզ։
Անօրէնութեամբ յղացայ, եւ 'ի մեղս ծնաւ զիս մայր իմ։
Դու տէր զճշմարտութիւն սիրե-ցեր. զանյայտս եւ զծածկեալս իմաստութե̃ քո յայտնեցեր ինձ։
Ցօղեա յիս մշտկաւ, և սուրբ եղէց. լուա, և քան զձիւն սպիտակ եղէց։

Լսելի արա ինձ զցնծութիւն եւ
զուրախութիւն, եւ ցնծասցեն
ոսկերք իմ տառապեալք:

Դարձո զերեսս քո 'ի մեղաց իմոց,
և զամենայն անօրէնութիւնս իմ
քաւեա յինէն:

Սիրտ սբ հաստատեա յիս Ած, և
հոգի ուղիղ նորոգեա 'ի փորի
իմում:

Մի ընկեներ զիս առ'ի յերեսաց
քոց, եւ զհոգի քո սուրբ մի հա-
ներ յինէն:

Տուր ինձ ցնծութիւն փրկութե
քոյ, եւ հոգւով պետութեան
քոյ հաստատեա զիս:

Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս
քո. եւ ամբարշտեք առ քեզ
դարձցին:

Փրկեա զիս յարենէ աստուած
Ած փրկութեան իմոյ. ցնծասցէ
լեզու իմ յարդարութե քում:

Տր եթէ զշրթունս իմ բանաս, բե-
րան իմ երգեսցէ զօրհնու. իս քո:

Թէ կամեցեալ էիր, պատարագս մատուցանէաք. բայց դու ընդ ողջակէզս իսկ ոչ հաճեցար:

Պատարագ աստուծոյ հոգի խոնարհ. զսիրտ սուրբ եւ զհոգի խոնարհ՝ աստուած ոչ արհամարհէ:

Բարի արա տէր կամօք քովք սիօնի. եւ շինեսցին պարիսպքն երուսաղէմի:

Յայնժամ հաճեսցիս ընդ պատարագս արդարութեան. յորժամ ուխտից պատարագս հանցեն 'ի սեղան՝ քո զուարակս:

Տունք ի:

ՍԱՂՄՈՍ ԾԱ.

Ի կատարած իմաստութեան. Սաղմոս Դաւթի. 'Ի ժամանակի եւ եկն Դովէկ Եդովմեայ. պատմեաց Սաւուղայ, թէ ահաւասիկ Դաւիթ 'ի տանն Աքիմելեքայ է:

Զի՞ պարծի 'ի չարութե հզօր՝ զանօրէնութի. զօրհանապազ զանիրաւութի խորհեցաւ 'ի լեզուի իւրում:

Որպէս զածել լի սուր՝ սրեաց զնենգութիւն, սիրեաց զչարութիւն

քան զբարութիւն, զանօրէնու-
թիւն քան զխօսս արդարութե՟:
Սիրեաց նա զամենայն խօսս կոր-
ծանման. և զլեզու նենգաւորս:
Վասն այսորիկ աստուած կործա-
նեսցէ զնա իսպառ, խլեսցէ և հան-
ցէ զնա յարկաց իւրոց, և զարմա-
տըս նորա յերկրէն կենդանեաց:
Տեսցեն արդարք և երկիցեն. ըդ-
նովաւ ծիծաղեսցին և ասասցեն:
Ահա այր է, որ ոչ արար զա՟ծ իւր
օգնական. այլ յուսացաւ սա ՚ի
բազում մեծութիւն իւր, և զօ-
րացաւ ՚ի նանրութեան իւրում:
Այլ ես որպէս ձիթենի պտղալից
՚ի տան աստուծոյ. յուսացայ յո-
ղորմութիւն աստուծոյ յաւիտ-
եան՝ և յաւիտեանս յաւիտենից:
Խոստովան եղէց քեզ տէր յաւիտ-
եան, զի արարեր. եւ համբերից
անուան քում, զի քաղցր ես ա-
ռաջի սրբոց քոց:

Տունք ը: Գործայս ծբ:

ՍԱՂՄՈՍ ԾԲ․

Ի կատարած․ վասն մաչացելութեայ․ իմաստութիւն դաւթի ։

Ասաց անզգամն 'ի սրտի իւրում թէ ոչ գոյ աստուած․ ապականեցան եւ պղծեցան յանօրէնութեան իւրեանց․ եւ ոչ ոք է որ առնէ զքաղցրութիւն ։

Աստուած յերկնից նայեցաւ յամենայն որդիս մարդկան, տեսանել թէ իցէ՞ ոք իմաստուն՝ որ խնդրիցէ զաստուած ։

Ամենեքեան խոտորեցան 'ի միասին, եւ անպիտանացան ։

Ոչ ոք է որ առնէ զբարի, եւ չէ ոք մինչեւ 'ի մի ։

Որպէս ոչ ծանիցեն ամենեքեան․ ոյք գործեն զանօրէնութիւն ։

Ոյք ուտէին զժողովուրդ իմ որպէս կերակուր հացի, և առ աստուած ոչ կարդացին ։

Անդ երկիցեն զերկիւղ՝ ուր ոչ իցէ երկիւղ․ զի աստուած ցրուեսցէ

զոսկերս մարդահաճոյից։
Ամաչեցին եւ յամօթ լիցին, զի
Աստուած անարգեաց զնոսա։
Ո՞ տացէ 'ի Սիօնէ զփրկութիւն Իս-
րայէլի. 'ի դարձուցանել տեառն
զգերութիւն ժողովրդեան իւրոյ,
ցնծասցէ Յակոբ, եւ ուրախ եղիցի
Իսրայէլ։

Տուն Թ։

ՍԱՂՄՈՍ ԾԳ.

Ի կատարած. ընդ 'օրհնութիւնս իմաստութիւն Դաւթի. 'ի ժամանակի զի եկին Զիփացիքն, եւ ասեն ցՍաւուղ' ահաւասիկ Դաւիթ թագուցեալ նստի առ մեզ։

Աստուած յանուան քում կեցո
զիս, եւ 'ի զօրութեան քում իրաւ
արա ինձ։
Աստուած լուր աղօթից իմոց. ու՛ն-
կընդիր բանից բերանոյ իմոյ։
Օտարք յարեան 'ի վերայ իմ, եւ հզօ-
րք խնդրեցին զանձն իմ, եւ ոչ
համարեցան զքեզ Աստուած ա-
ռաջի իւրեանց։
Նա Աստուած օգնական իմ, եւ

տէր ընդունող հոգւոյ իմոյ ։

Ի դարձուցանել զչարն 'ի թշնամիս իմ, ճշմարտութեամբ քով սատակեա զնոսա ։

Ես կամօք իմովք պատարագս մատուցից քեզ. և խոստովան եղէց անուան քում տէր, զի բարի է ։

Յամենայն նեղութենէ իմմէ փրկեցեր զիս. և 'ի թշնամիս իմ ետես ակն իմ ։

Տունք Է ։

ՍԱՂՄՈՍ ԾԳ ։

Ի կատարած. ընդ օրհնութիւնս իմաստութեան. Սաղմոս Դաւթի ։

Ունկըն դիր ած աղօթից իմոց. և մի՛ անտես առներ զխնդրուածս իմ ։

Նայեա առ իս և լուր ինձ. զի տրտմեցայ ես 'ի ձանձրանալ իմում, և խռովեցայ ։

Ի ձայնէ թշնամւոյն և 'ի նեղել մեղաւորին խոտորեցան յիս անիրաւութեամբ, բարկութեամբ ոխս

պահէին զինձ։

Մինչ իմ խռովեցաւ յիս, և եր-
կիւղ մահու անկաւ 'ի վերայ իմ։
Ահ և դողումն եկն 'ի վերայ իմ,
և ծածկեաց զիս խաւար։
Ասացի տայր ոք ինձ զթևս որպէս
աղաւնոյ․ զի թռչէի վերանայի,
և հեռացեալ դադարէի յանա-
պատի։
Ակն ունէի աստուծոյ՝ որ փրկէր զիս
'ի կարճմտութենէ, 'ի զայրանալոյ,
և 'ի մրրկեալ նեղութենէ։
Ընկլո տէր և բաժանեա զլեզուս
նոցա․ զի տեսի զանօրէնութի և ըզ-
հակառակութիւն 'ի քաղաքի։
Ի տուէ և 'ի գիշերի շուրջ եղեն
զպարսպօք նորա անօրէնութիւնք․
չարիք և մեղք են 'ի մէջ նորա․ և
ոչ պակասեաց 'ի հրապարակաց նո-
ցա վաշխ և նենգութիւն։
Զի թէ թշնամին նախատեալ
էր, համբերէի արդեօք․ կամ ա-
տեցողն մեծաբանեալ էր 'ի վե

իմ, թաղչէի արդեօք 'ի նըմանէ ։

Իսկ դու մարդ հաւասար իմ, առաջնորդ իմ և ծանօթ իմ։

Որպէս 'ի նոյն քաղցրացուցեր ինձ և քեզ կերակուր. զի գնայաք միաբանութեամբ 'ի տան այ̃ ։

Եկեսցէ մահ 'ի վերայ նոցա, և կենդանւոյն իջցեն 'ի դժոխս. զի չարութիւն է 'ի բնակութեան նոցա և 'ի մէջ նոցա ։

Ես առ աստուած կարդացի: և նա լուաւ ինձ յերեկոյս, 'ի վաղորդայն և 'ի հասարակ աւուր ։

Պատմեցի և ասացի, և լուիցէ ձայնի իմում. փրկեսցէ խաղաղութ̃ զանձն իմ 'ի մերձաւորաց իմոց, զի կարեօք հասին 'ի վերայ իմ։

Լուիցէ աստուած՝ և խոնարհ արասցէ զնոսա, որ յառաջն է քան զյաւիտեանս ։

Զի ոչ գոյր նոցա փոխանակ. և ոչ երկեան յաստուծոյ ։

Ձգեաց զձեռն իւր 'ի հատուցա-

նել նոցա . և նոքա պղծեցին զօրէնս նորա :

Բաժանեցան 'ի սրտմտութենէ երեսաց նորա . և եհաս 'ի սիրտս նոցա :

Կակուղ էին բանք նոցա քան ըզձէթ և ինքեանք որպէս 'սլաք :

Ընկեա 'ի տէր զհոգս քո , և նա կերակրէ զքեզ . և ոչ տայ յաւիտեան սասանութիւն արդարոյ :

Դու աստուած իջուսցես զնոսա 'ի գուբ ապականութեան . արք արիւնահեղք և նենգաւորք մի հասանիցեն զաւուրս իւրեանց . այլ ես 'ի քեզ տէր յուսացայ :

Տունք իբ : Գործոյս լը :

Կանոնս Գործոյս է : Սաղմոս մդ . Տունոյի :

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՄԵԾԻՆ ՄՈՎՍԷՍԻ ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍ ՄԱՐԳԱՐԷԻ

Բ . օրհնոյ լբ :

Զի հուր բորբոքեցաւ 'ի բարկութենէ իմմէ . այրեսցէ և իջցէ մինչ 'ի դժոխս ներքինս :

Կերիցէ զերկիր և զամենայն բոյս երկրի նոցա. վառեսցին հրով, և բորբոքեսցին հիմունք լերանց նց̃։ Կուտեսցին չարիս ամենայն ՚ի վերայ նոցա, և նետիւք իմովք ըսպառեցից զնոսա։

Մաշեալք և հիւծեալք ՚ի սովոյ, զազանաբեկ դէշ անկեալ ամենայն թռչնոց երկնից։

Նայս ատամանց բժշկութեան արձակեցից ՚ի վերայ նոցա՝ զգազանաց անապատի, որք այրեն և անդր քարշեսցեն զնոսա ընդ երկրի։

Արտաքուստ մանկահասակս սրասցէ զնոսա սուր, և ՚ի ներքուստ շահմարանց նոցա անարի արհաւիրք ահից։

Զերիտասարդս նոցա կուսանօք հանդերձ, և զորդւոյս հաստատաւովք ծերովք հանդերձ։

Ասացի թէ ցրեցից զնոսա. և դադարեցուցից զյիշատակս նոցա յազգաց։

Թէ ոչ վասն բարկութեան սրտիդ ատութեան թշնամւոյն. զի մի երկայնակեացք եղիցին, և մի բարձրասցին հպարտացեալ թշնամիքն, եւ տասցեն.

Թէ ձեռն մեր բարձր է, և բազուկ մեր հզօր. և ոչ տէր աստուած արար զայս ամենայն.

Զի ազգ մի խորհրդ ապիրոյք են նոքա. և ոչ գոյ ՚ի նոսա խնամութիւն, և ոչ խորհեցան ՚ի միտ առնուլ զայս ամենայն. եւ արդ ընկալցին զամօթ յանձինս իւրեանց.

Զօրանանք մի մեծ այս են. զիա՞րդ մին զհազարս հալածեսցէ. կամ երկուք զբիւրս շարժեսցեն.

Թէ ոչ տեառն աստուծոյ վաճառեալ էր զնոսա, և տուեալ իցէ զնոսա ՚ի ձեռս թշնամեաց նոցա.

Զի ոչ են գիք նոցա որպէս զաստուածն մեր. այլ թշնամիք մեր վաւ անխորհուրդք.

Յայգւոյն սոդոմայ են որթ նոցա.

Եւ տունկ նոցա 'ի Գոմորայ։
Խաղող նոցա խաղող դառնութեան, և
ողկոյզ նոցա 'ի դառնութէ լեղւոյ։
Արտմտութիւն բարկութեան վիշապաց
գինի նոցա. սրտմտութիւն իժից
անհնարին տանց բժշկութեան։
Ո՞չ այս ամ ժողովեալ է առ իս, և
կնքեալ պահի 'ի գանձի իմում։
Յաւուր վրիժուց հատուցման հա-
տուցից նոցա, 'ի ժամանակի յո-
րում հարցի գբարի ոտն նոցա։
Մերձ է օր կորստեան նոցա. հասեալ
է պատրաստութ̃ տէր 'ի վերայ նոցա։
Դատէ տէր զժողովուրդ իւր, և
'ի ծառայս իւր մխիթարի։
Զի ետես զնոսա լքեալս. լուծ-
եալս և մաշեալս 'ի գերութեան։
Եւ ասիցէ տէր, ո՞ւր են դիքն ձեր՝
յորս յուսացեալ էիք դուք 'ի նո-
սա. զորոց զճարպս սպանդիցն ու-
տէիք, և ըմպէիք զգինի զոհիցն։
Արդ յարիցեն օգնեսցեն, և ե-
ղիցին ձեզ թիկունք։

ՆՈՐԻՆ ՄՈՎՍԻՍԻ

Ծանեարուք և տեսէք՝ զի ես եմ,
և ոչ գոյ այլ ա՛ծ բայց յինէն.
Ես սպանանեմ, և ես կեցուցա-
նեմ. հարկանեմ, և ես բժշկեմ.
և ոչ ոք իցէ՝ որ հանիցէ զձեզ ՚ի
ձեռաց իմոց:
Համբարձի յերկինս զձեռս իմ.
երդուայ աջով իմով և ասացի՝
թէ կենդանի եմ ես յաւիտեան:
Սրեցից որպէս փայլակն զսուսեր
իմ, և ՚ի խնդիր վրիժուց ար-
ձակեցից զաջ իմ.
Հատուցից զհատուցումն թըշ-
նամեաց իմոց. և ատելեաց իմոց
հատուցից զհատուցումն ընդ նոցին
Արբեցուցից զնետս իմ յարենէ նո-
ցա. և սուր իմ կերիցէ միս, յա-
րենէ վիրաւորեաց գերեաց գլխոց
իշխանաց՝ թշնամեաց նոցա:
Ուրախ եղիցին երկինք նմա. և
երկիրպագեսցեն նմա ա՛մ որդիք ա՛յ:
Ուրախ եղերուք հեթանոսք ընդ

ժողովրդեան նորա · և զօրացուցեն զնա ամ՟ հրեշտակք իւր · Խնդրելով խնդրեցաւ վրէժ արեան որդւոց նոցա · և հատուցումն թշնամեաց նոցա հատուցանէ նոցա · Հատուցումն ատելեաց նոցա հատուցանէ նոցա, և սրբեսցէ տէր զերկիր ժողովրդեան իւրոյ · Փառք Հօր և որդւոյ ևւ ·

ՄԱՂԹԱՆՔ

Դու ես տէր մեր, դու ես քրիստոս փրկիչ մեր, դքեզ օրհնեն անձինք մեր · Մարդասէր տէր · վասն սրբուհւոյ անարատի մօր քոյ և կուսի, և վասն խաչի քո պատուականի տէր ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո զմեզ ·

Քարոզ եւ աղօթք՝ Մի նախանձիր · եւ խոստովան կանանցն ·

Վասն ուղղելոյ զգնացս մեր՝ ի ճանապարհս խաղաղութեան, զտէր

ապաշխեսցուք: Տէր ողորմեա:

Վասն ցրելոյ 'ի մէնջ զամենայն խոր-հուրդս չարին, զոր արա:

Վասն պարգեւելոյ մեզ առողջ խորհուրդս եւ առաքինի վարս, զոր ապաշխեսցուք:

Վասն պահելոյ զմեզ ընդ հովա-նեաւ ամենազօր աջոյն իւրոյ, զոր արա:

Վասն խորտակելոյ զհակառակոր-դին վաղվաղակի ընդ ոտիւք մե-րովք, զոր արա:

Վասն հոգւոյն հանգուցելոց՝ որք ճշմարիտ եւ ուղիղ հաւատով'ի քր-իստոսննջեցին զոր ապաշխեսցուք:

Եւ եւս միաբան վասն ճշմարիտ եւ:

Զանձինս մեր: Ողորմեա:

Աղօթք:

Տէր երկնից եւ երկրի՝ արարիչ ամ արարածոց երեւելեաց եւ աներեւ-ութից: Դու քեզ կարգաւոր յամ ժամ. զի ընդ ամ անեղծ է անճառի քո, եւ արքայութի քո ամենեցուն

տիրէ ։ Շնորհեա մեզ երկիւղիւ 'ի պաշտօն քո կանխել հանապազ. սիրել զքեզ 'ի բոլոր սրտէ և 'ի բովանդակ մտաց, և յամ զօրութէ մեր մէ պահել զպատուիրանս քո ։ Համբառնալ առ քեզ զձեռս մեր 'ի սրբութի առանց բարկութե և երկմտութեան. և գտանել 'ի քէն զշնորհս և զողորմութի, և զառաքինաւէր գործոյն յաջողութի ։ Վասն զի դու ես տէր կենաց և աստուած ողորմութեց. և քեզ վայելէ փառք իշխանութի և պատիւ այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն ։

Խաղաղութիւն ամենեցուն ։

Աստուծոյ երկրպագեսցուք ։

Քում ամենազօր և յաղթող տէրութեդ կքնի ամ ծունր յերկրպագութի, և փառաւորի յամենեցունց թագաւորութի քո ։ Նոյնա յերկիրպագութիւ մեր, և ոտս մեզ առնել զարդարութի Ճշմարտութե ։ Վասն զի դու ես ամ խաղաղութե, որ բարձեր

զթշնամութ 'ի միջոյ. և տարարեր ըղ-
խաղաղութիւն յերկինս և յերկի-
րի. Հեռաւորաց և մերձաւորաց ու-
ւետարանեցեր զնոր պարգևս քու-
յին բարերարդ. Որում և զմեզ մե-
ծի չնորհացդ արժանաւորս արա-
ցես՝ դասել ընդ ճշմարիտ եր-
կրպագուս քո, սատուած մեր և
տէր մեր և փրկիչ յիսուս քրիս-
տոս. Որ ես օրհնեալ ընդ հօր և
ընդ սուրբ հոգւոյդ այժմ և միշտ
և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն.

Մաղթանք.

Յերգս օրհնութեան և 'ի ձայն
սաղմոսաց անդադար փառաւո-
րեմք զՀայր և զորդի և զսուրբ հո-
գին այժմ և միշտ և յաւիտեանս
յաւիտենից. ամէն.

Օրհնեալ տէր մեր յիսուս քրիս-
տոս. ամէն.

Հայր մեր որ յերկինս.

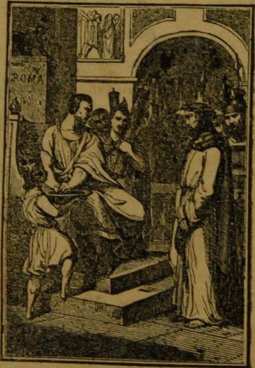
ROMA

ՍԱՂՄՈՍ ԾԵ.

Ի կատարած. վասն ժողովրդեանն, որ ՚ի սրբոյն հեռա-
ցեալ էին, ՚ի ժամանակի զի կալան զնա այլազգիքն
՚ի գէթ. Յարձանագիր. Սաղմոս Դաւթի.

Ողորմեա ինձ աստուած, զի կոխ-
եաց զիս մարդ. զօրհանապազ պա-
տերազմունք նեղեցին զիս։
Կոխեցին զիս թշնամիք իմ զօրհա-
նապազ. բազումք էին՝ որք մարտըն-
չէին ընդ իս ՚ի բարձանց։
Ի տուէ ես ոչ երկեայց, զի ՚ի տէր
յուսացայ. աստուծով գովեցից
զբանս իմ, յաստուած յուսացայ՝
և ոչ երկեայց. զի՞ արասցէ ինձ
մարդ։
Զօրհանապազ զբանս իմ անարգե-
ցին. զինէն էին խորհուրդք նոցա
՚ի չարութեան։
Պանդուխտ եղիցին, և թաքթա-
քուրք շրջեսցին. նոքա գարշապա-
րի իմում սպասեսցեն, որպէս և

տպաւէ՛րին անձի՛ն իմոյ։
Որպէս առ ոչինչ մերժեցես ընդո՛ւ-
սա. բարկութեամբ զժողովուր-
դըս հնազանդեցուցես։
Աստուած զկեանս իմ պատմեցից
քեզ. եդից զարտասուս իմ առա-
ջի քո, որպէս խոստացար դու ինձ։
Դարձցին թշնամիք իմ յետս իւր-
եանց, յաւուր յորում կարդա-
ցից առ քեզ։
Ահա ծանեա զի աստուած իմ ես
դու. զաստուած օրհնեցից ՚ի բա-
նըս իմ, և զտէր գովեցից ՚ի խօսս
իմ. յաստուած յուսացայ և ոչ եր-
կեայց, զի՞ արասցէ ինձ մարդ։
Յինէնեն ուխտք իմ, զոր տաց քեզ
օրհնութեամբ ա̃ծ ա̃ծ իմ։
Փրկեցեր զանձն իմ ՚ի մահուանէ,
զաչս իմ յարտասուաց, և զոտս իմ
՚ի գայթակղութ̃է. հաճոյ եղէց ա-
ռաջի տեառն յերկիրին կենդանեաց։
Տուն ժա.

ՍԱՂՄՈՍ ԾԶ.

Ի կատարած մի ապականեր․ Սաղմոս Դաւթի յարձանագիր, 'ի ժամանակի զի փախուցեալ եւ թագուցեալ էր նա յերեսաց Սաւուղայ յայրի անդ ։

Ողորմեա ինձ Աստուած՝ ողորմեա ինձ, զի 'ի քեզ յուսացաւ անձն իմ։ Ի հովանի թեւոց քոց յուսացայց, մինչեւ անցցէ անօրէնութիւն։ Կարդացից առ Աստուած բարձրեալ, առ Աստուած բարերար իմ։ Առաքեաց յերկնից եւ կեցոյց զիս. ետ 'ի նախատինս, որք կոխէին զիս։ Առաքեաց Աստուած զողորմութիւն եւ զճշմարտութիւն իւր. եւ փրկեաց զանձն իմ 'ի միջոյ գաղանաց, զի ննջէի ես խռովեալ։ Որդւոց մարդկան ատամունք իւրեանց զէն եւ նետք էն, եւ լեզուք նոցա որպէս զսուր սուսերի։ Բարձրեալ ես դու յերկինս Աստուած, եւ ա̃մ երկրի են փառք քո։ Որոգայթ պատրաստեցին ոտից ի-

մոց. խոնարհ արարին զանձն իմ.
փորեցին առաջի իմ խորխորատ,
և անկան ինքեանք 'ի նոյն։
Պատրաստ է սիրտ իմ աստուած,
պատրաստ է սիրտ իմ օրհնել և սաղ-
մոս ասել քեզ փառօք իմովք։
Զարթիր փառք իմ, զարթիր սաղ-
մոսիւք և օրհնութեամբ. և ես
զարթեայց առաւօտուց։
Խոստովան եղէց քեզ 'ի ժողովուր-
դըս տէր, և սաղմոս ասացից քեզ
յազգինըս։
Մեծ եղեւ մինչեւ յերկինս ողոր-
մութիւն քո, մինչեւ յամպս ճըշ-
մարտութիւն քո։
Բարձրեալ ես դու յերկինս ած, և
յամենայն երկրի են փառք քո։
Տուն ժգ.

ՍԱՂՄՈՍ ԾԷ

Ի կատարած. մի ապականեր. յարձանագիր. Սաղմոս Դաւթի։

Թէ արդարեւ զարդարութիւն խօ-
սէիք, և ուղիղս դատէիք որդիք

մարդկան ։
Քանզի և արդ իսկ 'ի սրտի ձերում
զանօրէնութի̃ գործէք յերկրի.
զանիրաւութի̃ ձեռք ձեր նիւթեն ։
Օտար եղեն մեղաւորք 'ի մօրէ.
խաբեցան յարգանդէ, և խօսեցան
սուտ ։
Սրտմտութիւն նոցա ըստ նմա-
նութեան օձի. որպէս իժի և քար-
բի, զի խցեալ է զականջս իւր ։
Զի մի լուիցէ նա զձայն թովչի
ճարտարի, եւ մի առցէ զդեղ 'ի
դեղատուէ իմաստնոյ ։
Աստուած փշրեսցէ զատամունս
նոցա 'ի բերանս իւրեանց. և զժա-
նիս առիւծուց խորտակեսցէ տէր ։
Անարգ եղիցին նոքա որպէս ջուր՝
զի հեղանի, 'ի լարել աղեղան նո-
րա տկարասցին որպէս մոմ զի հա-
լի, եւ սպառեսցին ։
Անկաւ հուր՝ և ոչ տեսին զարեւ,
մինչչեւ 'ի միտ առեալ էր զփուշս
իւրեանց. որպէս զժնիկ բարկու-

Թեամբ կենդանույն կիզցէ զնոսա։
Ուրախ եղիցի արդարն՝ յորժամ
տեսցէ զհատուցումն. և զձեռս
իւր լուասցէ յարեան մեղաւորի։
Եւ ասասցէ մարդ. Թէ արդարև
գուցէ պտուղ արդարոյ, և է
աստուած որ դատի զնոսա յերկրի։

Տունք ժ։ Գոբղայս ԼԴ։

ՍԱՂՄՈՍ ԾԸ.

Ի կատարած. մի ապականեր. յարձանագիր. Սաղմոս դաւ-
թի. 'ի ժամանակի յի առաքեաց սաւուղ, և պաշարեաց
զտուն նորա, զի սպանցէ զնա.

Փրկեա զիս 'ի թշնամեաց իմոց
աստուած, յայնցանէ որք յարուց-
եալ են 'ի վերայ իմ, ապրեցո զիս։
Փրկեա զիս յայնցանէ, որք գոր-
ծեն զանօրէնութիւն. յարանց ա-
րիւնահեղաց ապրեցո զիս։
Արդ զանձն իմ կալմեցան, եւ
հասին 'ի վերայ իմ հզօրք։
Ոչ մեղք իմ և ոչ յանցանք. առանց
մեղաց ընթացայ և ուղիղ եղէ։

Զարթի՛ր ընդ առաջ իմ, և տես
դու Տ̃ր զօրութեանց Տ̃ծ Իսրայէլի։
Նայեաց և այց արա ամենայն հե-
թանոսաց․ մի՛ ողորմիր ամենեցուն,
ոյք գործեն զանօրէնութիւն։
Դարձցին ընդ երեկոյս․ սովեսցին
որպէս շունք, և շրջեսցին զքա-
ղաքաւ։
Նոքա զօղանջեսցեն բերանօք իւր-
եանց, և սուր է 'ի շրթունս նոցա։
Իսկ արդ ո՞վ լուաւ զայս․ զի դու
Տ̃ր ծիծաղեսցիս զնոքօք, և արհա-
մարհեսցես զամենայն հեթանոսս։
Զզօրութիւն իմ առ քեզ պահե-
ցից, զի աստուած օգնական իմ է։
Աստուած իմ, ողորմութիւն նորա
կանխեսցէ առ իս․ և աստուած
իմ ցուցցէ ինձ 'ի թշնամիս իմ։
Մի՛ սպանաներ զնոսա, զի մի՛ մո-
ռասցին զժողովուրդս քո։
Ցրուեա զն̃ս զօրութեամբ քով,
և ընկեա զն̃ս, զի դու ես պաշտ-
պան իմ տէր։

Մեղք բերանոյ նոցա և բանք շրթանց նոցա, ընկլցին նոքա յամբարտաւանութեան իւրեանց:

Յանէծս եւ 'ի ստութիւնս մատնեսցին. 'ի կատարածի բարկութեան սպառեսցին, և մի՛ գտցին:

Գիտասցեն՝ զի աստուած տիրէ յակոբայ և ամենայն ծագաց երկրի:

Դարձցին ընդ երեկոյս. սովեսցին որպէս շունք, և շրջեսցին ըզքաղաքաւ:

Նոքա սփռեսցին յուտել. ապա թէ ոչ յագեսցին, տրտնջեսցեն:

Ես օրհնեցից զօրհնութիւնս տեառն, եւ ցնծացայց առաւօտուց յողորմութեան քում:

Զի եղեր իմ պաշտպան և տուն ապաւինի, յաւուր նեղութեան իմոյ օգնական իմ:

Քեզ սաղմոս ասացից՝ աստուած ապաւէն իմ, աստուած ողորմութեան իմոյ:

Տունք իա:

ՍԱՂՄՈՍ ԾԹ․

Սաղմոս Դաւթի․ արձանագիր․ 'ի կատարած․ յառանցելոց ժամանակաց առ ուսմանէ․ 'ի ժամանակի յի հրձիգ արար նա զՄիջագետս եւ զասորեստանն Սոփացայ, եւ 'ի դարձին հարկանէր Յովաբ զձորն աղտից յերկոտասան հազարս։

Ած մերժեցեր և աւերեցեր զմեզ․
բարկացար, և գթացիր 'ի մեզ։
Շարժեցեր զերկիր, և խռովեցու-
ցեր զնա․ բժշկեա զհարուածս նո-
րա, զի սասանեցաւ։
Ցուցեր ժողովրդեան քում խիստ-
ութիւն․ և ետուր ըմպել մեզ
գինի յիմարութեան։
Ետուր երկիւղածաց քոց նշան,
զի ապրեսցին յերեսաց աղեղան։
Որպէս փրկեսցին սիրելիք քո․ կե-
ցո աջով քով, և լուր մեզ։
Աստուած խօսեցաւ 'ի սրբութե-
նէ իւրմէ․ ցնծացայց՝ բարձր ե-
ղէց, բաժանեցից զՍիւքէմ, և
զհովիտն յարկաց չափեցից։
Իմ է Գաղաադ, և իմ է Մանասէ․
Եփրեմ հզօրիչ գլխոյ իմոյ։

Յուդա թագաւոր իմ. մովաբ ա-
ւազան յուսոյ իմոյ:
Յեդովմէ ուղղեցից զգնացս իմ.
և ինձ այլազգիք հնազանդ եղեն:
Ո՞ տացէ զիս ՚ի քաղաք ամուր,
կամ ո՞վ առաջնորդեսցէ ինձ մին-
չև ցեդոմ:
Եթէ ոչ դու ած, որ մերժեցեր ըզ-
մեզ, և ոչ ելեր ած ընդ զօրս մեր:
Տուր մեզ օգնութի ՚ի նեղութե, զի
ընդունայն է փրկութիւն մարդոյ:
Աստուծով արասցուք զօրութիւն.
և նա արհամարհեսցէ զայնոսիկ՝
որք նեղեն զմեզ:
Տունք ժգ:

ՍԱՂՄՈՍ Կ.

Ի կատարած. ընդ. օրհնութիւն Սաղմոս դաւթի.

Լուր աստուած աղօթից իմոց, և
նայեա տէր յաղօթս իմ:
Ի ծագաց երկրի կարդացի առ քեզ,
մինչ ՚ի ձանձրանալ սրտի իմոյ:
Ի վիմէ բարձր արարեր զիս. առաջ-

Նորոգեցեր զինձ, և իմ եղեր յոյս, և աշտարակ հզօր եղեն ինձ յերեսաց թշնամւոյն:

Բնակեցայց ես՚ի յարկս քո յաւիտեան, և ծածկեցայց ընդ հովանեաւ թևոց քոց:

Դու աստուած լուար աղօթից իմոց. ետուր ժառանգութիւն, որք երկնչին յանուանէ քումմէ:

Աւուրս յաւուրս յաւելեր թագաւորի ամաց նորա, աւուրս ազգաց մինչև յազգս:

Կայ և մնայ յաւիտեան առաջի աստուծոյ ողորմութիւն և ճշմարտութիւն, որք խնդրեն՚ի նմանէ:

Այսպէս սաղմոս ասացից անուան քում յաւիտեանս յաւիտենից, և տաց քեզ զաղօթս իմ օր ըստ օրէ:

Տունք ը : Գոբղայս իք :

ՍԱՂՄՈՍ ԿԱ․

Ի կատարած ․ ՚Ի վերայ Իդիթոմայ ․ Սաղմոս դաւթի ։

Բայց միայն ո՜վ հնազանդ լեր անձն
իմ, զի ՚ի նմանէ է ինձ փրկութիւն ։
Նա է ա͞ծ իմ և փրկիչ իմ․ ապաւէն
իմ, զի մի՛ սասանեցայց առաւել ։
Մինչև յե՞րբ յառնէք ՚ի վերայ
մարդոյ՝ սպանանել ամենեքեան,
որպէս յորմոյ թիւրելոյ և ՚ի ցան-
կոյ մերժելոյ ։
Բայց միայն զպատիւ իմ խորհե-
ցան մերժել յինէն, և ընթա-
ցան ՚ի ծարաւս իւրեանց ։
Բերանօք իւրեանց օրհնէին, և
սրտիւք անիծանէին ։
Բայց սակայն ո՜վ հնազանդ լեր անձն
իմ, զի ՚ի նմանէ է ինձ համբերութի ։
Նա է աստուած իմ և փրկիչ իմ, ա-
պաւէն իմ զի մի՛ սասանեցայց ։
Յաստուծոյ է զօրութիւն իմ և
փառք իմ․ աստուած օգնութեան
իմոյ, յոյս իմ առ աստուած է ։

Յուսացայրուք 'ի նա ա̃մ ժողովք
ժողովրդոց . սփռեցէք առաջի նո-
րա զախտս ձեր, զի ա̃ծ օգնական
է մեր յաւիտեան ժամանակաց :
Սակայն ընդունայն են որդիք մարդ-
կան . սուտ են որդիք մարդկան .
'ի կշիռս խաբեանց մեղանչեն , և
ինքեանք յունայնութե̃ են 'ի միասին :
Մի՛ յուսայք յանիրաւութի̃ , յափշ-
տակութե̃ մի՛ ցանկայք . և մեծութի̃
թէ առաւելու գայցէ , մի՛ յօժարես-
ցին սիրտք ձեր :
Միանգամ խօսեցաւ աստուած ,
և երկուս զայս լուայք :
Յաստուծոյ է զօրութի̃ , և քո տէր
ողորմութի̃ . և դու հատուցանես
իւրաքանչիւր ըստ գործոց նոցա :
Տուն՛ք ժդ :

ՍԱՂՄՈՍ ԿԲ .

Սաղմոս դաւթի . մինչդեռ նստէր նա յանապատի անդ.
հրէաստանի :

Աստուած ա̃ծ իմ, ես առ քեզ ու-
ռաւօտ առնեմ . ծարաւեաց առ-

քեզ հոգի իմ. քանի՜ փափագոտիկ եւս
եւ մարմին իմ:
Որպէս երկիր անապատ եւ անջուր.
ուր ոչ գոյ ՚ի նմա ճանապարհ:
Նոյնպէս ՚ի սուրբս երեւեցայց
քեզ, տեսանել ինձ զզօրութիւն
քո եւ զփառս քո:
Վասն զի լաւ է ինձ ողորմութիւն
քո քան զկեանս իմ. եւ շրթունք
իմ գովեսցեն զքեզ:
Նոյնպէս օրհնեցից զքեզ ՚ի կեա-
նըս իմ, եւ յանուն քո համբարձից
զձեռս իմ:
Որպէս ՚ի ճարպոյ պարարտութենէ
լցցի անձն իմ, շրթամբք ցնծութ
օրհնեսցէ զքեզ բերան իմ:
Զի թէ յիշէի զքեզ յանկողնի
իմում, ընդ առաւօտս կանխեալ
խօսէի ընդ քեզ:
Զի եղեր իմ օգնական, ՚ի հովանի
թեւոց քոց ցնծացայց:
Եկի զկնի քո անձն իմ. եւ զիս ընկա-
լաւ աջ քո. եւ նոքա ՚ի նանիր

խնդրեցին զանձն իմ։

Մտցեն 'ի ներքոյ անդնդոց երկրի. մատնեսցին 'ի ձեռս սրոյ, և բաժինք աղուեսուց եղիցին։

Թագաւոր յուսացաւ 'ի Տէր. գովեսցին ամենեքեան՝ որք երդնուն նովաւ. խցցին բերանք այնոցիկ՝ որք խօսէին զանիրաւութիւն։

Տունք մա։

ՍԱՂՄՈՍ ԿԶ.

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի։

Լուր աստուած աղօթից իմոց յաղաչել իմ առ քեզ. յերկիւղէ թշնամւոյն փրկեա զանձն իմ։

Ծածկեսցես զիս 'ի ժողովոյ չարաց, 'ի բազմութենէ՝ որք գործեն զանօրէնութիւն։

Սրեցին որպէս սուսեր զլեզուս իւրեանց. լարեցին զաղեղունս իւրեանց յիրս դառնութեան։

Ձգել 'ի դարանս այնոցիկ՝ որք ուղիղ են սրտիւք. յանկարծակի ձը-

դեսցեն 'ի նոսա, և մի՛ երկիցեն: Ս.Ք զօրացուցի՛ն յանձինս իւրեանց զբանս չարութե. խորհեցան թաքուցանել ինձ որոգայթ, և ասացին ոչ տեսանէ զայս տէր:

Քննեցին զանօրէնութիւն, պատրաստեցեն 'ի քննել զքննութիւն: Մատիցէ այր 'ի խորութիւն սրտի իւրոյ, և բարձր եղիցի աստուած:

Նետք տղայոց եղեն վէրք նոցա. տկարացան 'ի նոսա լեզուք նոցա, եւ խռովեցան ամենեքեան՝ ոյք հայէին ընդ նոսա:

Երկեաւ ամ՛ մարդ. 'ի պատմել ըզգործս այ. և զարարածս նորա 'ի միտ առին:

Ուրախ եղիցի արդար 'ի տէր, և յուսասցի 'ի նա. նովաւ գովեսցին ամենեքեան, ոյք ուղիղ են սրտիւք:

Տունք Ժ. Փոխք ԼԴ.

ՍԱՂՄՈՍ ԿԴ.

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի. Օրհնութիւն Երեմիայի՝ Եզեկիէլի եւ ժողովրդեանն, յորժամ 'ի պանդխտութենէն կամէին ելանել.

*Քեզ վայել է օրհնութիւն Աստ-
ուած 'ի Սիոն. եւ քեզ տացին ա-
ղօթք յԵրուսաղէմ։
Լուր աղօթից իմոց, զի առ քեզ
ամենայն մարմին եկեսցէ։
Բանք անօրինաց զօրացան 'ի վերայ
մեր. և զամբարշտութիւնս մեր
դու քաւեսցես։
Երանի զոր ընտրեցեր և ընկալար,
և բնակեսցին 'ի գաւիթս քո։
Լցցուք մեք 'ի բարութենէ տան
քո. սուրբ է տաճար քո սքանչելի
արդարութեամբ։
Լուր մեզ ա̃ծ փրկիչ մեր, յոյս ամ̃
ծագաց երկրի, և որ 'ի ծով հեռի։
Պատրաստէ զլերինս զօրութ̃բ
իւրով. և զգեցեալ է զօրութիւն։
Խռովեցուցանէ զմեծութ̃ ծովու,
և զձայն ալեաց նորա ցածուցանէ։*

Խռովեսցին հեթանոսք, և երկիցեն
բնակիչք երկրի 'ի նշանաց քոց։
Ցերս առաւօտու և ընդ երեկոյս
զուարճասցին. Հայեցար յերկիր՝
արբեցուցեր զնա, և բազում ա-
ռաքեր զմեծութիւն նորա։
Գետն աստուծոյ լի եղև ջուրք.
պատրաստ արարեր զկերակուր նո-
րա, զի այսպէս է պատրաստութիւն։
Զակոս նորա արբեցուցեր, և բա-
զում արարեր զարմատս նորա։
Ի ցօղել նորա զուարթ եղիցի բոյս
նորա. օրհնեսցի պսակ տարւոյ
քաղցրութեան քոյ։
Դաշտք քո լցցին պարարտութեամբ.
պարարտասցին գեղեցկութիւնք
անապատի։
Ըլուրք զցնծութիւն զգեցցին, և
զգեցցին խոյք մաքեաց։
Հովիտք բազում արասցեն ցորեան
աղաղակեսցեն եւ օրհնեսցեն։
Տուն ժղ.

ՍԱՂՄՈՍ ԿԵ.

Ի կատարած. Սաղմոս դաւթի. յարութեան:

Աղաղակեցէք առ տ՟ր ամենայն երկիր. սաղմոս ասացէք անուան նորա, և տուք զփառս օրհնու՟ե նորա:
Ասացէք ա՟յ, որպէս զի ահեղ են գործք քո. 'ի բազում զօրութեան քում ստեցին քեզ թշնամիք քո:
Ամենայն երկիր երկրպագեսցեն քեզ. սաղմոս ասասցեն քեզ, և սաղմոս ասասցեն անուան քում:
Եկայք և տեսէք զգործս Աստուծոյ. որպէս զի ահեղ են խորհրդովք քան զամենայն որդւոց մարդկան:
Դարձոյց զծովն 'ի ցամաք. և ընդ գետս անցին ոտանաւորք:
Անդ ուրախ եղիցուք մեք 'ի նա, որ տիրեն զօրութեամբ իւրով յաւիտենից:
Աչք նորա 'ի հեթանոս հային. որք դառնացուցին զնա, մի բարձրասցին յանձինս իւրեանց:

Օրհնեցէք հեթանոսք զա̃ծ մեր.
լսելի արարէք զձայն օրհնութե̃ նր̃։
Այն որ ետ զանձն իմ 'ի կեանս,
և ոչ ետ գողութիւն ոտից իմոց։
փորձեցեր զմեզ աստուած և քըն-
նեցեր, որպէս և քննի արծաթ։
Իջուցեր զմեզ յորոգայթ, եդեր
զնեղութիւն 'ի թիկունս մեր. և
անցուցեր զմարդիկ 'ի վերայ գլը-
խոց մերոց.
Անցաք մեք ընդ հուր և ընդ ջուր,
և հաներ զմեզ 'ի հանգիստ։
Մտից 'ի տուն քո պատարագօք.
տաց քեզ զուխտ իմ, զոր խոստա-
ցան քեզ շրթունք իմ, զոր բերան
իմ խօսեցաւ 'ի նեղութեան։
Ողջակէզս ուղղալիցս մատուցից
քեզ խոյովք և խնկովք, և քեզ
մատուցից զուարակս և նոխազս։
Եկայք լուարուք ինձ՝ և պատմեցից
ձեզ ամենեքեան՝ որք երկնչէք յաս-
տուծոյ, զոր ինչ արար անձին իմոյ։
Առ նա բերանով իմով կարդացի. և

բարձր արարի զնա լեզուաւ իմով։ Զմեղս թէ տեսանէի ՚ի սրտի իմում, միթէ լուէ՞ր ինձ Տէր։

Վասն այսորիկ լուաւ ինձ Ած և նայեցաւ ՚ի ձայն խնդրուածաց իմոց։

Օրհնեալ է Աստուած՝ որ ոչ՚ի բացեայ արար զաղօթս իմ, և ոչ զողորմութիւն իւր յինէն։

Տունք ժթ։

ՍԱՂՄՈՍ ԿԶ

Ի կատարած. ընդ օրհնութիւնս. Սաղմոս երգոց։

Աստուած ողորմեա մեզ և օրհնեա զմեզ. երեւեցո զերեսս քո ՚ի մեզ, և ողորմեա մեզ։

Ճանաչել յերկրի զճանապարհս քո, յազգինս ամենայն զփրկութիս քո։

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք Աստուած, խոստովանեսցին առ քեզ ժողովուրդք ամ։

Ուրախ եղիցին և ցնծասցեն ազգք, զի դու դատես զժողովուրդս ուղղութեամբ. և ազգաց երկրի դու

առաջնորդես ։
Խոստովան եղիցին առ .քեզ ժողո֊
վուրդք աստուած . գոհասցին ըզ֊
.քէն ժողովուրդք ամենայն ։
Երկիր ետ զպտուղ իւր , և օրհ֊
նեաց զմեզ ա̃ծ աստուած մեր ։
Աստուած մեր օրհնեսցէ զմեզ . և
՚ի նմանէ երկիցեն ամենայն ծա֊
գք երկրի ։

Տունք է ։ Գոբղայս իբ ։

ՍԱՂՄՈՍ ԿԷ .

Ի կատարած . Սաղմոս դաւթի .

Յարիցէ աստուած՝ և ցրուեսցին
ամենայն թշնամիք նորա , փախի֊
ցեն ատելիք նորա յերեսաց նորա ։
Որպէս պակասի ծուխ՝ պակասես֊
ցին . որպէս հալի մոմ առաջի հը֊
րոյ , այնպէս կորիցեն մեղաւորք
յերեսաց աստուծոյ ։
Արդարք ուրախ եղիցին՝ և ցըն֊
ծասցեն առաջի նորա , և զուար֊
ճասցին յուրախութեն իւրեանց ։

Օրհնեցէք զա͞ծ մեր և սաղմոս ասա-
ցէք անուան նորա . Ճանապարհ ա-
րարէք այնմիկ՝ որ նստի ընդ արե-
մտաս , և տէր է անուն նորա ։
Ցնծասցեն առաջի նորա , և խը-
ռովեսցին յերեսաց նորա ։
Որ հայրն է որբոց և դատաւոր այ-
րեաց , աստուած ՚ի տեղւոջ սրբ-
ութեան իւրոյ ։
Ա͞ծ բնակեցուցանէ զմիակրօնս ՚ի
տան , և հանէ զկապեալս քաջութբ
իւրով . նոյնպէս և զդառնացողս՝
որք բնակեալ են ՚ի գերեզմանս
Աստուած ընդ ելաներն քո առաջի
ժողովրդեան քո , ընդ անցաներն քո
ընդ անապատ՝ երկիր շարժեցաւ ։
Վասնզի և երկինք ցօղեսցին յերե-
սաց աստուծոյ ՚ի սինայէ առաջի
աստուծոյ իսրայէլի .
Անձրեւ կամաց պատրաստեցեր ա͞ծ
ժառանգութեան քում , թէպէտ
և հիւանդացաւ , սակայն դու հաս
տատեցեր զնա , և գազանք քո բն-

Նակեսցին 'ի Նմա :

Պատրաստ արարեր քաղցրութ.քով
աղքատի ա̃ծ. տէր տացէ զբան, որ.ք
աւետարանեն զօրութ.բ բազմաւ :
Թագաւոր զօրութեանց սիրելւոյ,
գեղեցկութիւն տան քո բաժան-
եալ յաւարի. Թէպէտ և ննջեսջիք
'ի մէջ վիճակաց :

Թեւ.ք աղաւնւոյ արծաթապատ,
և Թիկնամէջ նորա'ի գոյն ոսկւոյ :
Ի գումարել երկնաւորին ըղթագա-
ւորըս 'ի վերայ նորա, ձիւնասցին
'ի սաղմոն :

Լեառն ա̃յ լեառն պարարտ, լեառն
մածեալ, լեառն պարարտ. և զի՞նչ
կարծէ.ք լերինք հպարտացեալ.ք :
Լեառն, ընդ որ հաճեցաւ ա̃ծ բը-
նակիլ 'ի նմա, քանզի և տէր իսկ
բնակեսցի 'ի նմա իսպառ :

Կառ.ք աստուծոյ բիւրապատիկ.ք,
հազարք ուղղի.չ.ք, և տէր 'ի նոսա
'ի սինէ սրբութեան իւրոյ :

Ել 'ի բարձունս և գերեաց զգերու-

Թիւն. էառ ատր՝ բաշխեաց պար-
գեւքս եւ եւս որդւոց մարդկան.
․քանզի Թերահաւատից եւս բը-
նակեալ եղիցին 'ի նմա։

Տէր աստուած օրհնեալ՝ օրհնեալ
տէր զօրհանապազ, առաջնորդեսս-
ցէ մեզ աստուած փրկիչ մեր։

Աստուած մեր աստուած կենարար,
եւ 'ի տեառնէ են ելք մահու։

Բայց սակայն ա՟ծ փշրեսցէ զգլուխս
Թշնամեաց մերոց. եւ զհերն կարճ-
նոլին, որք գնան յանօրէնութեան
իւրեանց։

Ասաց տէր՝ 'ի խորոց անդնդոց դար-
ձուցից, եւ 'ի միջոյ ծանեաց ծովն
'ի դուրս կորզեցից։

Որպէս Թացցի ոտն քո յարեան, եւ
լեզուք շանց քոց յարերէ Թըշ-
նամեաց քոց։

Երեւեցան գնացք քո ա՟ծ. գնացք
ա՟յ Թագաւորին մերոյ սրբոյ։

Կանխեցին իշխանք հանել զօրհ
նուԹի 'ի մէջ կուսանաց եւ դոխչաց։

Յեկեղեցիս օրհնեցէք զաստուած,
եւ զտէր յաղբերացն իսրայելի.
Անդ բենիամին ՚ի տղայութեան
զարմանալի, իշխանք յուդայ ա-
ռաջնորդք նոցա՝ իշխանք զաբու-
ղոնի, եւ իշխանք նեփթաղիմայ։
Հրամայեա՜ ա̃ծ զօրութ̃ քով. զօրա-
ցո զայս, զոր հաստատեցեր ՚ի մեզ։
Ի տաճարէ քումմէ յերուսաղեմ
քեզ մատուսցեն թագաւորք ըն-
պատարագս։
Սաստեա ՚ի գազանս եղեգան, ՚ի ժո-
ղովս զուարակաց եւ ՚ի գասս երըն-
ջոց։
Խոտեսցին այնոքիկ՝ ոյք ընտրեալ
են արծաթով. ցրուեա զհեթա-
նոսս, ոյք կամին ընդ պատերազմ։
Ելիցեն հրեշտակք յեգիպտոսէ.
Հնդիկք յառաջագոյն ձեռնտու-
լիցին առ աստուած։
Թագաւորութիւնք երկրի օրհնեցէք
զա̃ծ, եւ սաղմոս ասացէք տեառն։
Ճանապարհ արարէք այնմիկ, որ

Նստի յերկինս երկնից ընդ արե-
ւելս ։

Ահա տացէ զձայն իւր ՚ի ձայն զօ-
րութեան. եւ տուք զփառս այ ։

Ի վերայ Իսրայէլի մեծվայելչու-
թիւն նորա. եւ զօրութիւն նորա
մինչեւ յամպս երկնից ։

Սքանչելի է աստուած ՚ի վերայ սր-
բոց իւրոց, աստուած Իսրայէլի ։

Նա տացէ զօրութի հաստատութե ժո-
ղովրդեան իւրոյ. օրհնեալ է ած ։

Տունք ԼԸ ։

ՍԱՂՄՈՍ ԿԸ.

Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի. վասն ցաւանցելոցն ։

Կեցո զիս ած, զի հասին ջուրք յան-
ձըն իմ, ընկլայ ես ՚ի խորս անդըն-
դոց, ուր ոչ գոյ ինձ հանգիստ ։

Եկի ես ՚ի խորս ծովու, եւ շրջանք
ընկղմեցին զիս ։

Վաստակեցայ ես առ աղաղակել.
եւ կերկերեցաւ կոկորդ իմ.
Նուաղեցան աչք իմ առ յուսալ

ինձ առ տէր աստուած իմ։

Բազումք եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ, որք ատէին զիս 'ի տարապարտուց։

Զօրացան յիս թշնամիք իմ և ատելիք իմ 'ի նանիր. ինչ զոր ոչ յափշտակեալ էի, տուժէի նոցա։

Աստուած դու ծանեար զանզգամութիւն իմ, և յանցանք իմ 'ի քէն ոչ ծածկեցան։

Մի՛ ամաչեսցեն վասն իմ, որք համբերեն քեզ տէր տէր զօրութեանց. մի պատկառեսցին վասն իմ, որք խնդրեն զքեզ աստուած իսրայէլի։

Վասն քո համբերի նախատանաց. և ծածկեաց ամօթ զերեսս իմ։

Օտար եղէ ես յեղբարց իմոց, և հիւր որդւոց մօր իմոյ։

Նախանձ տան քո եկեր զիս. և նախատինք նախատչաց քոց անկան 'ի վերայ իմ։

Խոնարհեցուցի պահօք զանձն իմ, և եղեն ինձ այս նախատինք. արա-

րի զհանդերձս իմ քուրձ, և եղէ
յառակ նոցա ։

Զինէն խորհէին, որք նստէին առ դրունս. զիս այպն առնէին, որք ըմպէին զգինի

Ես յաղօթս կայի առ քեզ տէր 'ի ժամանակի ընդունելի ։

Աստուած 'ի բազում ողորմութեան քում լուր ինձ, 'ի ճշմարտութիւն փրկութեան քո ։

Ապրեցո զիս 'ի կաւոյ, զի մի ընկղմեցայց. ապրեցայց ես յատելեաց իմոց, և 'ի խորոց ջուրց բազմոց ։

Մի ընկղմեսցէն զիս պտոյտք ջուրց, և մի ընկղմեսցեն զիս անդունդք խորոց. և ջրհոր մի կաքուսցէ զբերան իւր 'ի վերայ իմ ։

Լուր ինձ տէր, զի քաղցր է ողորմութիւն քո. ըստ բազում գթութեան քում հայեաց յիս, և մի դարձուցաներ զերեսս քո 'ի ծառայէ քումմէ. զի նեղեալ եմ ես, վաղվաղակի լուր ինձ ։

Հայեա յանձն իմ և փրկեա զիս և վասն թշնամեաց իմոց ապրեցո զիս։

Օ՜հ դու գիտես զնախատինս իմ, զամօթ իմ և զպատկառանս իմ։

Առաջի քո են ամենայն նեղիչք անձին իմոյ․ նախատանաց համբեր սիրտ իմ և թշուառութեան։

Ակն ունէի՝ թէ որ տրտմեսցի ընդ զիս, և ոչ ոք էր․ և մխիթարիչ ինձ ոչ ոք գտաւ։

Ետուն ՚ի կերակուր ինձ լեղի, և ՚ի ծարաւ իմ արբուցին ինձ քացախ։

Եղիցին սեղանք նոցա առաջի նոցա յորոգայթ, ՚ի հատուցումն և ՚ի գայթակղութիւն։

Խաւարեսցին աչք նոցա, զի մի տեսցեն․ և զթիկունս նոցա հանապազ կորացո։

Արկցես ՚ի վերայ նոցա զբարկութիւն քո․ և սրտմտութի̃ բարկութե̃ քոյ հասցէ ՚ի վերայ նոցա։

Եղիցին բնակութիւնք նոցա աւերակ․ և ՚ի հարկս նոցա մի ոք իցէ՝

որ բնակիցէ։
Զի զոր դու հարեր՝ հալածեցին,
և 'ի վէրս ցաւոց խոցոյ յաւելին։
Դիր զմեղս 'ի վերայ մեղաց նոցա,
զի մի՛ մտցեն յարդարութիւն քո։
Ջնջեսցին նոքա 'ի դպրութենէ
քումմէ կենաց, և ընդ արդարս
քո մի՛ գրեսցին։
Աղքատ և ցաւած եմ ես, փրկու-
թիւն քո աստուած ընկալցի զիս։
Օրհնեցից զանուն ա̃յ իմոյ օրհնութբ̃,
և բարձր արարից զնա գովութբ̃։
Հաճոյ եղիցի ա̃յ քան զորթ մատաղ,
որ բերէ զեղջիւրս և զկճղակս։
Տեսցեն աղքատք և ուրախ եղի-
ցին. խնդրեցէք զաստուած, և
կեցցեն անձինք ձեր։
Զի լուաւ տէր անանկաց, և ըզ-
կապեալս իւր ոչ արհամարհեաց։
Օրհնեսցեն զնա երկինք և երկիր,
ծովք և ամենայն որ զեռայ 'ի նոսա։
Աստուած փրկէ զսիօն. և շինես-
ցին քաղաքք հրէաստանի. շինես-

ցեն բնակեսցեն՝ և ժառանգես-
ցեն ՚ի նմա:
Զաւակ ծառայից քոց հաստատե-
ցի անդ. և որք սիրեն զանուն քո,
բնակեսցեն ՚ի նմա:
Տունք լը:

ՍԱՂՄՈՍ ԿԹ.

Ի կատարած Սաղմոս դաւթի առ ՚ի յիշատակ փըր-
կելոյ զնա տեառն:

Աստուած յօգնել ինձ նայեաց,
և տէր յընկերել ինձ փութայ:
Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին որք
խնդրեն զանձն իմ. դարձցին յե-
տս և ամաչեսցեն որք խորհէին
ինձ չար:
Դարձցին առ ժամայն ամաչեցեալք,
որք ասէին ինձ վաշ վաշ:
Ցնծասցեն և ուրախ լիցին ՚ի քեզ
ամենեքեան, որք խնդրեն զքեզ
տէր:
Ասասցեն յամենայն ժամ մեծ է
ա̃ծ, և որք սիրեն զփրկութիւն քո:
Ես աղքատ և տնանկ եմ, ա̃ծ օգ-

նեա ինձ. օգնական և փրկիչ իմ ես և դու տէր իմ՝ մի՛ յամենար։

Տունք զ՛. Գոբղայս լդ.

ՍԱՂՄՈՍ Հ.

Ի կատարած. որդւոցն յովնադաբայ. յետ առաջնոյ գերութեանն. Սաղմոս դաւթի.

Ի քեզ տէր յուսացայ, մի՛ ամաչեցից յաւիտեան. յարդարութեան քում փրկեա և ապրեցո զիս։

Խոնարհեցո առ իս զունկն քո, և կեցո զիս։

Լեր իմ ա՛ծ ապաւէն, և տեղի ամուր կեցուցանել զիս. զի հաստատուտն իմ և ապաւէն իմ դու ես։

Աստուած իմ, փրկեա զիս ՚ի ձեռաց մեղաւորի, ՚ի ձեռաց անօրինի և անիրաւի։

Դու ես համբերութի իմ տէր, տէր յոյս իմ ՚ի մանկութենէ իմմէ։

Ի քեզ հաստատեցայ ես յարգանդէ. յորովայնէ մօր իմոյ դու ես ապաւէն իմ, և առ ՚ի քէն է օգնու-

թիւն իմ յամենայն ժամ։
Որպէս զի՛նշաւակ եղէ ես բազմաց.
և դու օգ՛նական իմ և հզօրիչ իմ։
Լցցի բերան իմ գովութ. որպէս
օրհնեցից զփառս քո, զօրհանա-
պազ զմեծ վայելչութի՛ւնս քո։
Մի՛ ընկե՛նուր զիս ուէր ’ի ժամանակս
ծերութեան. ’ի պակասիլ զօրու-
թեան իմոյ մի՛ թողուր զիս։
Ասացին թշնամիք իմ ինձ. և որք
պաշարեցին զանձն իմ, խորհեցան
’ի միասին և ասացին.
Աստուած եթող զնա, հալածես-
ցուք և հասցուք նմա. զի ոչ ոք է որ
փրկէ զնա։
Աստուած իմ. մի հեռի առ՛նիր յի-
նէն. և ած յօգ՛նել ինձ նայեաց։
Ամաչեսցեն և պակասեսցին՝ որք չա-
րախօս կային զանձնէ իմմէ. զգեց-
ցին զամօթ և զպատկառանս՝ որք
խնդրէին ինձ չար։
Ես յամենայն ժամ յուսացայց, և
յաւելից յօրհնութիւնս քո։

Բերան իմ պատմեսցէ զարդարութիւնս քո, զօրհանապազ զփրկութիւնս քո։

Որպէս ոչ թէ խարդախութիւն ինչ գիտէի դպրութեան. այլ մտից 'ի զօրութիւնս տեառն. և տէր յիշեցի զարդարութիւնս քո միայն։

Աստուած իմ, ուսուցեր զիս 'ի մանկութենէ իմմէ. և ցարդ ես պատմեցից զարդարութիւնս քո։

Մինչև յալեւորիլ և 'ի ծերանալ, աստուած իմ մի թողուր զիս։

Մինչև պատմեսցի բազուկ քո ազգի ամենայնի որ գալոց է։

Զօրութիւնս քո և զարդարութիւնս քո մինչև 'ի բարձունս զոր արարեր մեծամեծս, ո՞վ ո՞ նման է քեզ։

Որչափ ցուցեր ինձ նեղութիւն բազում և չարչարանս. դարձեալ մխիթարեցեր զիս, և 'ի խորոց անդընդոց երկրի հաներ զիս։

Յաճախեցեր զզօրութիւնս քո. դարձար և մխիթարեցեր զիս. 'ի խորոց երկրի միւսանգամ հաներ զիս։

Արդ և ես խոստովան եղէց քեզ՝ ի
պատրաստութիւն սաղմոսաց ճըշ-
մարիտըդ ա̃ծ. սաղմոս ասացից քեզ
օրհնութեամբ սուրբդ իսրայէլի։
Ցնծասցեն շրթունք իմ յորժամ
սաղմոս ասիցեմ քեզ. և անձն իմ
զոր փրկեցեր։
Այլ և լեզու իմ զօրհանապազ խօ-
սեսցի զարդարութիւնս քո։
Ի ժամանակի որպէս յամօթ լիցին
և ամաչեսցեն, որք խնդրէին ինձ
չար։

Տունք իդ․

ՍԱՂՄՈՍ ՀԱ․

Ի սողոմոն ասացմոս․

Աստուած զիրաւունս քո արքայի
տուր, և զարդարութիւնս քո որդ-
ւոյ թագաւորի։
Դատել զժողովուրդս քո արդա-
րութք̃, և զաղքատս քո իրաւամբք։
Առցեն լերինք զխաղաղութի̃ ժողո-
վրդեան, և բլուրք զարդարութի̃։

Իրաւ արասցէ աղքատաց ժողովրդեան և կեցուսցէ զորդիս տնանկաց, և խոնարհեցուսցէ զամբարտաւանս ։

Կացցէ և մնասցէ ընդ արեւու յառաջ քան զլուսին ազգէ մինչեւ յազգ ։

Իջցէ որպէս զանձրեւ 'ի վերայ գեղման, որպէս ցօղ զի ցօղէ յերկիր ։

Ծագեսցի յաւուրս նորա արդարութիւն, բազում խաղաղուի̃ մինչեւ կատարեսցի լուսին ։

Տիրեսցէ նա 'ի ծովէ մինչեւ 'ի ծով, 'ի գետոց մինչեւ 'ի ծագս աշխարհի ։

Առաջի նր̃ նախ հնդիկք անկցին, և թշնամիք նորա հող կերիցեն ։

Թագաւորք Թարսսի և կղզեաց պատարագս մատուսցեն նմա ․ Թագաւորք արաբայ և սաբայ պատարագս բերցեն նմա ։

Երկիրպագցեն նմա ամենայն թագաւորք երկրի, և ամենայն ազգք ծառայեսցեն նմա ։

Զի փրկեաց զաղքատն 'ի ձեռաց
հզօրի․ զաղքատն և զտնանկն, ո-
րոյ ոչէ իւր օգնական։
Խնայեսցէ նա յաղքատն և 'ի տը-
նանկըն և զանձինս տնանկաց կե-
ցուսցէ․ 'ի վախչից չարաց փըր-
կեսցէ զանձինս նոցա։
Պատուական է անուն նորա առա-
ջի նոցա․ կեցցէ, և տացի նմա յոսկ-
ւոյն արաբիացւոց։
Յաղօթս կացցեն առ նա յա̃մ ժամ,
և զօրհանապազ օրհնեսցեն զնա։
Եղիցի հաստատութիւն ընդ ա̃մ
երկիր․ և 'ի վերայ գլխոց լերանց։
Բարձրասցի քան զլիբանան պը-
տուղ նորա․ և ծաղկեսցի 'ի քա-
ղաքի տեառն որպէս խոտ երկրի։
Եղիցի անուն տեառն օրհնեալ
յաւիտեան․ զի յառաջ քան զա-
րեւ է անուն նորա։
Ի նա օրհնեսցին ա̃մ ազգք երկրի,
և ամենայն ազինք երանիցեն նմա։
Օրհնեալ տէր ա̃ծ իսրայէլի որ առ-

նէ սքանչելիս միայն․ և օրհնեալ է անունն սուրբ փառաց նորայ յաւիտեան․ լցցի փառօք նորա ամենայն երկիր․ եղիցի եղիցի։

Տունք Ի։ Գործոյս ԽԶ։
Կանոնս Գործոյս է։ Սաղմոս ԺԷ։ Տունս ՄՃ։

ԱՂՕԹՔ ԱՆՆԱՅԻ ՄՕ․Ն ՍԱՄՈՒԷԼԻ
Ա․ Թագ․ Բ։

Հաստատեցաւ սիրտ իմ ՚ի տէր, և բարձրացաւ եղջիւր իմ յաստուած փրկիչ իմ։

Ընդարձակեցաւ բերան իմ ՚ի վերայ թշնամեաց իմոց․ ուրախ եղէց ՚ի փրկութեան քում։

Զի ոչ գոյ սուրբ որպէս զտէր, և ոչ արդար որպէս զԱծ մեր, և չիք սուրբ բաց յաստուծոյ մերմէ։

Մի պարծիք և մի խօսիք զամբարտաւանս, և մի ելցէ ընդ բերանս ձեր բան հպարտ մեծաբանութեան։

Աստուած գիտուէյ՝ տէր մծ պատ-
րաստէ իւրով իմաստութեամբ
զգիտութիւն յարարածս իւր ։
Հզօրաց հաստ աղեղունք թուլա-
ցան, և տկարք վառեցան զօրութ ։
Յագք և լիք հացիւ նուաղեցան,
և քաղցեալք լցին զերկիր ։
Ամուլն ծնաւ եօթն, և բազմածի-
նըն նուաղեցաւ ՚ի ծննդոց ։
Տէր մեռուցանէ և տէր կեցուցա-
նէ, իջուցանէ ՚ի դժոխս և հանէ ։
Տէր աղքատացուցանէ և տէր մե-
ծացուցանէ. խոնարհ առնէ զամ-
բարտաւանս մինչև յերկիր, և
բարձր առնէ զտառապեալս յաղ-
բեւաց ։
Նստուցանէ զնոսա իշխանս ընդ
իշխանս ժողովրդեան, և զաթոռ
փառաց ժառանգեցուցանէ նոցա ։
Կատարէ զուխտս ուխտաւորաց,
և օրհնեաց զամս արդարոց ։
Զի ոչ թէ իւրով զօրութ զօրանայ
հզօր. այլ տէր տկար առնէ ըզ-
հակառակորդս իւր. տէր սուրբ է ։

Մի՛ պարծեսցի խորհրդականն 'ի խորհուրդս իւր. և մի՛ պարծեսցի հզօրն 'ի զօրութիւն իւր. եւ մի՛ պարծեսցի մեծն 'ի մեծութեան իւրում։

Այլ որ պարծին, 'ի տէր պարծեսցի. 'ի խորհուրդս գիտութեան զտէր ճանաչել։

Ունել զիրաւունս եւ գործել զարդարութիւն 'ի վերայ երեսաց երկրի։

Տէր եւ յերկինս և որոտաց, և ինքն դատէ առանց բարբառելոյ։

Տայ զօրութիւն թագաւորաց մերոց. և բարձր առնէ զեղջիւր օծելոյ իւրոյ։

Փառք հօր և որդւոյ եւ։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Բարձրացաւ եղջիւր իմ յա՜ծ փրկիչ իմ, հաստատեցաւ սիրտ իմ 'ի տէր տէրամբ և հաւատով։

Մարդասէր տէր վասն սրբուհւոյ անարատի մօր քոյ և կուսի, եւ վասն խաչի քո պատուականի, տէր ընկալ զաղաչանս մեր, եւ կեցո զմեզ։

Քարոզ եւ աղօթք Ողորմեա։ եւ ՚ի ննջութեան կանոնացն։

Վասն դատանելոյ մեզ զշնորհս և զողորմութիւն ՚ի բարերար տեառնէ մերմէ, զտէր աղաչեսցուք։
Տէր ողորմեա։

Վասն փրկելոյ զմեզ ՚ի զպայարտութենէ մարդկան եւ յորոգայթից սատանայի, զտէր աղա։

Վասն ա̃մ անձանց քրիստոնէից եւ տանց հաւատացելոց, զտէր աղա։

Վասն որք ՚ի լերինս յայրս և ՚ի փապարս բնակեալ են սուրբ հարքն մեր, զտէր աղա։

Վասն որք սաղմոսիւք և օրհնութ̃ք կատարեն զժ̃մ ժամանակս կենաց իւրեանց, զտէր աղա։

Վասն հոգւոյն հանգուցելոց՝ որք -

Ճշմարիտ և ուղիղ հաւատով ՚ի
քրիստոս ննջեցին, զտէր աղա ։
Եւ եւս՝ միաբան վասն ։ Զանձինս ։
Ողորմեա ։

Աղօթք ։

Գոհանամք զքէն տէր ա̃ծ մեր, որ
զարթուցեր զմեզ ՚ի հանգստենէ
քնոյ շնորհիւ ողորմութե̃ քո ։ Զայս
թո զմիտս մեր արդ արթուն առ քեզ
տէր աստուած մեր, զի տեսցեն
աչք մեր զփրկութիւն քո ։ Եկեսցէ
և բնակեսցէ առ մեզ աստ-
ուածութի̃ քո, և ողորմութի̃ քո հո-
վանի և պահպան լիցի ՚ի վերայ
պաշտօնէից քոց ։ Եւ զմեզ ըղ ծա-
ռայս քո արժանի արա ՚ի տուէ
և ՚ի գիշերի եւ յամենայն ժամու
միշտ խորհիլ ՚ի սէր սրբութիւ-
նաց քոց ։ Եւ գոհանալով փառա-
ւորել զհայր և զորդի և զսուրբ
հոգին այժմ եւ միշտ եւ յաւիտ-
եանս յաւիտենից, ամէն ։

Խաղաղութիւն ամենեցուն ·
Աստուծոյ երկիրպագեսցուք :

Կենդանարար զօրու̃ի եւ աղբիւր անմահութե̃, դու ես քս̃ ա̃ծ փրկիչ մեր: Որ շնորհեցեր մեզ ՚ի մէջ գիշերի յառնել եւ խոստովան լինիլ առ քեզ վասն խրատուց և արդարութե̃ քո: Եւ այժմ աղաչեմք զքեզ տէր ա̃ծ մեր, արա զմեզ արժանս և պատրաստս ՚ի ժամ առաւօտու ընդ սուրբս քո: Եւ ընդ նոսին զոհանալով փառաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ հոգւոյդ սրբոյ այժմ եւ միշտ և յաւիտեանս յաւիտ. ամէն:

Մաղթանք ·

Գոհութեամբ եւ ճշմարիտ խոստովանութեամբ անդադար փառաւորեմք զՀայր և զորդի և ըզսուրբ Հոգին այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն: Օրհնեալ տէր մեր յիսուս քրիստոս. ամէն:

Հայր մեր որ յերկինս:

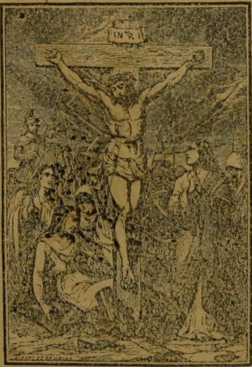
INRI

ՍԱՂՄՈՍ ՀԲ.

Սաղմոս յասափ. օրհնութեան։

Իբրեւ զի բարի է Իսրայէլի ա̃ծ. և
ոյք ուղիղ են սրտիւք.
Բայց զի իմ փոքր մի եւս սասան-
եալ էին ոտք. սակաւիկ մի և գայ-
թակղեալ էին գնացք իմ։
Նախանձեցայ ես ընդ անօրէն. ըղ-
խաղաղութիւն մեղաւորաց ու-
պէս տեսանէի, զի ոչ գոյր վրէպ
մահու նոցա։
Հաստատուն են տանջանք նոցա,
՚ի վաստակս մարդկան չեն նոքա,
եւ ընդ մարդկան ոչ տանջեսցին։
Վասն այսորիկ կալաւ զնոսա ամ-
բարտաւանութիւն. արկին զիւ-
րեանք զամբարշտութիւն և զա-
նիրաւութիւն իւրեանց։
Ելցէ որպէս ՚ի ճարպոյ անիրաւու-
թիւն նոցա. զի գնացին նոքա ըստ

խորհրդոց սրտից իւրեանց ։
Խորհեցան և խօսեցան չարու-
թեամբ. և զամբարտաւանութիւն ՚ի
բարձունս խորհեցան ։
Եդին յերկինս զբերանս իւրեանց,
և լեզուս իւրեանց անցին զերկ-
րաւ ։
Վասն այսորիկ ժողովուրդ իմ դարձ-
ցի այսրէն. և աւուրք լի կա-
տարեալ գտցին ՚ի նոսա ։
Ասացին՝ զիա՞րդ գիտաց աստուած.
կամ գո՞ւցէ արդեօք գիտութիւն
առ ՚ի բարձրելոյն ։
Ահա մեղաւորք են և յաջողեալ է
նոցա. կան և ունին զմեծութիւն
աշխարհի ։
Ասացի՝ ՚ի զուր ուրեմն արդարա-
ցուցի զսիրտ իմ, լուացի սրբու-
թեամբ զձեռս իմ. և եղէ ես խոշ-
տանկեալ զօրհանապազ. և կշ-
տամբանք իմ ընդ առաւօտս ։
Թէպէտ և ասէի՝ թէ այսպէս պատ-
մեցից. ահաւասիկ յազգ որդւոց

քոյ՝ որոց և ուխտեցին:

Ի մտի եդի, թէ սակայն և այս ջան
է առաջի իմ, մինչեւ մտից 'ի սրբ-
բութիւնն աստուծոյ և 'ի միտ ա-
ռից զկատարած նոցա:

Սակայն վասն նենգութեան նոցա
տարագիր արասցես զնոսա, և կոր-
ծանեսցես զնոսա յամբարտաւա-
նութեան իւրեանց:

Իսկ զի՞արդ եղեն յաւեր յանկար-
ծակի. սատակեցան պակասեցան
կորեան վասն անօրէնութեան իւր-
եանց, և եղեն որպէս երազք զար-
թուցելոց:

Տէր 'ի քաղաքի քում զպատկերս
նոցա անարգեսցես. զի հուր բոր-
բոքեցաւ 'ի սրտի իմում, և երի-
կամունք իմ այլագունեցան:

Ես արհամարհեալ եղէ, և ոչ գի-
տացի. որպէս զանասուն համարե-
ցայ առաջի քո, և ես յամենայն
ժամ ընդ քեզ եմ:

Կալար զաջոյ ձեռանէ իմմէ, 'ի

խորհուրդս քո առ աջնորդեցերինձ,
և փառօք ընկալար զիս ։
Զի՞նչ կայ իմ քնաւ յերկինս, կամ
'ի քէն զի՞նչ ես խնդրեցից յերկրի։
Նուաղեցաւ սիրտ իմ և մարմին իմ.
աստուած սրտի իմոյ, բաժին իմ
աստուած յաւիտեան ։
Ա՛հաւասիկ ոյք հեռի 'ի արարչին զան-
ձինս իւրեանց 'ի քէն, կորիցեն.
սատակեսցես զամենեսեան՝ ոյք
ապստամբ եղեն 'ի քէն։
Ինձ մերձենալ առ աստուած բա-
րի է . և դնել առ տէր զյոյս իմ։
Պատմել զամենայն օրհնութիւնս
քո, 'ի դրունս դստեր սիոնի ։
Տուն իդ ։

ՍԱՂՄՈՍ ՀԳ .

Իմաստութիւն յասափ ։

Ընդէ՞ր մերժեցեր աստուած իս-
պառ . բարկացաւ սրտմտութիւն
քո 'ի վերայ խաշին արօտի քո ։
Յիշեա զժողովուրդ քո, զոր ըստա-

ցար 'ի սկզբանէ. փրկեցեր զվիճակ ժառանգութեան քո։

Լեառն սիոն այս՝ ուր բնակեցար դու 'ի նմա. համբարձ զձեռն քո 'ի վերայ ամբարտաւանութեան նոցա իսպառ։

Որ ինչ անիրաւեցաւ թշնամին 'ի սրբութեան քում. պարծեցան ատելիք քո 'ի մէջ բարեկենդանութեան իւրեանց։

Եդին զնշանս իւրեանց 'ի նշանս, և ինքեանք ոչ ծանեան զելս 'ի վերուստ։

Որպէս յանտառի փայտատօք կոտորեցին զդրունս նորա, 'ի միասին փայտատօք և մրճօք կործանեցին զնա։

Այրեցին 'ի հուր զսրբութի̃ քո յերկրի. պղծեցին զխորան անուան քո։

Ասացին 'ի սիրտս իւրեանց ազգք նոցա 'ի միասին, եկայք լուեցուսցուք զամենայն տօնս ա̃յ յերկրէ։

Նշանս մեք ինչ ոչ տեսաք, և ոչ

Եւ գուցէ մարգարէ․ և զմեղ ինչ
որք ոչ ճանաչիցէ։

Մինչև յե՞րբ աստուած՝ նախատէ
թշնամին, բարկացուցանէ հակա-
ռակորդն զանուն սուրբ քո։

Ընդէ՞ր դարձուցանես զձեռն քո,
և զաջ քո 'ի միջոյ ծոցոյ քումմէ
իսպառ։

Նստուած թագաւոր մեր յառաջ
քան զյաւիտեանս, որ արարեր
զփրկութիւն 'ի մէջ երկրի։

Դու հաստատեցեր զօրութեամբ
քով զծով, դու խորտակեցեր զ-
գլուխս վիշապին 'ի վերայ ջուրց։
Դու փշրեցեր զգլուխս վիշապին,
և ետուր զնա կերակուր զօրացն
հնդկաց։

Դու բղխեցուցեր զաղբիւրս և զ-
վտակս․ դու ցամաքեցուցեր զգե-
տըս սաստիկս։

Քո է տիւ և քո է գիշեր․ զլոյս և
զարեւ դու արարեր․ և դու հաս-
տատեցեր զամ սահմանս երկրի․

զզարուն և զամառն դու ստեղծեր։
Այս յուշ լիցի քեզ՝ զի թշնամին նախատեաց զտէրդ. ժողովուրդ անզգամ բարկացոյց զանուն սբ̅ քո։
Մի՛ մատներ գազանաց զանձն՝ որ խոստովան առնի առ քեզ. և զանձինս տնանկաց քոց մի՛ մոռանայր իսպառ։
Հայեաց յուխտ քո, զի լցան տունք ափշելոց յերկրի անիրաւութ̅ք։
Մի՛ դարձցի տնանկն ամաչեցեալ. այլ աղքատք և տնանկք օրհնեսցեն զանուն սուրբ քո։
Արի աստուած և դատեա զդատաստանս քո. յիշեա զնախատինս՝ որ յանզգամէն զօրհանապազ։
Մի՛ մոռանար զձայն պաշտօնէից քոց. ամբարտաւանութիւն ատելեաց քոց վերասցի հանապազ։

Տունք իբ։ Գորղայս խղ։

ՍԱՂՄՈՍ ՀԴ.

Ի կատարած. մի ապականեր. ընդ. օրհնութիւնս. Սաղմոս յասափ. երգ առ ասորեստանեայն.

Խոստովան եղիցուք առ քեզ աս-

տուած , խոստովան եղիցուք եւ կարդացուք զանուն սուրբ քո ։

Պատմեցից զա̃մ սքանչելիս քո. յորժամ ժամ առից, ես ուղիղ դատեցից ։

Մաշեցաւ երկիր և ա̃մ բնակիչք նորա, ես հաստատեցի զսիւնս նորա ։

Ասացի անօրինաց, թէ մի՛ անօրինիք. և մեղաւորաց, թէ մի՛ բարձրացուցանէք զեղջիւրս ձեր ։

Մի՛ համբառնայք ՚ի բարձունս զեղջիւրս ձեր, և մի՛ խօսիք զաստուծոյ անիրաւութիւն ։

Զի ոչ յարեւելից և ոչ յարեւմտից և ոչ յանապատէ լերանց. այլ աստուած դատաւոր է ։

Զայս խոնարհ առնէ, և զայն բարձրացուցանէ. բաժակ ՚ի ձեռին տ̃ն գինի լի անապակ արկեալ. և խոնարհեցուցանէ յայսմանէ յայս ։

Այլ այն մրուր նր̃ ոչ սպառեցաւ. և արբցեն նմա ա̃մ մեղաւորք երկրի ։

Ես ցնծացայց յաւիտեան. սաղ-

մոս ասացից աստուածոյ յակոբայ ։
Զամենայն եղջիւրս մեղաւորաց
փշրեսցես . և բարձր եղիցի եղ-
ջիւր արդարոյ ։

Տուն Ժ

ՍԱՂՄՈՍ ՀԵ

Ի կատարած . ընդ օրհնութիւնս . մի ապականեր . Սաղմոս յասափ . երգ առ ասորեստանեայս ։

Յայտնի է 'ի Հրէաստանի Ա՜ծ , եւ
իսրայէլ մեծ է անուն նորա ։
Եղեւ 'ի խաղաղութեան տեղի նո-
րա . և բնակութիւն նորա 'ի սիօն ։
Անդ խորտակեաց տէր զզօրութիւն
աղեղան , զզէն զսուր եւ զճակա-
տամարտ ։
Լուսաւոր ես դու սքանչելապէս
լերանցն յաւիտենից . խռովեցին
ամենեքեան որք անմիտք են սըր-
տիւք . ննջեցին զքունս իւրեանց ,
եւ ինչ ոչ գտին ։
Ամենայն արք 'ի մեծութենէ ձեռաց
իւրեանց . 'ի սաստէ քումմէ Ա՜ծ
յակոբայ ննջեցին , և ոյք հեծեալ

ելին 'ի ձիս :

Դու ահաւոր ես, և ո՞վ կարէ կալ առաջի քո. որպէս երևեցար դու յերկնից, յայտնի եղեւ բարկութիւն քո:

Երկիր երկեաւ և սարսեցաւ ընդ յառնելն ա՛յ 'ի դատաստան, ընդ ապրեցուցանել զա՛մ հեզս երկրի: Խորհուրդ մարդկան խոստովան առնին առ քեզ. և ծանծկեալք իմաստութ՛ք օրհնեսցեն զքեզ: Ուխտս դիք, և կատարեցէք տեառըն աստուծոյ մերոյ ամենեքեան որք շուրջ էք զնովաւ:

Մատուցէք պատարագս ահաւորին. ո քաղէ զհոգիս իշխանաց, ահաւոր է նա քան զամենայն թագաւորս երկրի:

Տուն Ժ:

ՍԱՂՄՈՍ ՀԶ.

Ի կատարած . Վասն իդիթովմայ , Սաղմոս յասափ '

Ձայնիւ իմով ես առ տէր կարդացի. ձայնիւ իմով առ աստուած, եւ նայեցաւ առ իս:

Յաւուր նեղութեան իմոյ զաստու-
ուած խնդրեցի ձեռօք իմովք. և
՚ի գիշերի առաջի նորա ոչ խաբեցայ։
Ոչ կամէր մխիթարել անձն իմ.
յիշեցի զա͞ծ՝ և ուրախ եղէ. հո-
գայի, և նուաղիւր յիս հոգի իմ։
Կանխեցին պահուց աչք իմ. խռ-
ովեցայ և ոչ խօսեցայ. խորհե-
ցայ զաւուրսն զառաջինս, և զամ-
սըն յաւիտենից յիշեցի։
Խօսեցայ ՚ի գիշերի ընդ սրտի ի-
մում. հոգայի՝ և տատանէր յիս
հոգի իմ։
Միթէ յաւիտենից մերժեսցէ՞ զիս
տէր. և ո՞չ ևս յաւելցի ՚ի հա-
ճիլ և ևս։
Կամ իսպառ արգելցէ՞ զողորմու-
թիւն իւր յինէն. կամ կատար-
եա՞ց զբան իւր ազգէ մինչև յազգ։
Կամ մոռասցի՞ գթալ աստուած
իմ և ևս. կամ արգելցէ՞ զգթու-
թիւն իւր բարկութեամբ իւրով։
Ասացի՝ թէ այժմ սկսայ. այս է նու-

րոգումըն աջոյն բարձրելոյ։

Յիշեցի զգործս տեառն 'ի սկզբանէ. յիշեցի զսքանչելիս նորա։

Խորհեցայ յամենայն գործս քո, և 'ի ձեռագործս քո խորհեցայ։

Աստուած, 'ի սրբութեան են ճանապարհք քո. ո՞վ է աստուած մեծ՝ որպէս զաստուած մեր. դու ես աստուած, որ առնես զսքանչելիս։

Ծուցեր ժողովրդեան քում զզօրութիւն քո. փրկեցեր բազկաւ քով զժողովուրդս քո, զորդիսն յակոբայ և յովսեփու։

Տեսին զքեզ ջուրք ա̃ծ, տեսին զքեզ ջուրք՝ և երկեան. և խորք խռովեցան 'ի ձայնէ ջուրց բազմաց։ Ձայն ետուն ամպք. քանզի և նետք քո գնան 'ի ձայնէ որոտալոյ քո անուի։

Երևեցան փայլատակունք քո տիեզերաց. խռովեցաւ և դողաց երկիր։

Ի ծովու են ճանապարհք քո, և շա-

ւիղք քո ՚ի ջուրս բազումս, և հետք քո ոչ երևելին։

Առաջնորդեցեր որպէս խաշին ժողովրդեան քո՛ ՚ի ձեռն մովսէսի և ահարօնի։

Տունք ժը ։ Գործոյս լը ։

ՍԱՂՄՈՍ ՀԷ

Իմաստութիւն յասափ ։

Նայեցարուք ժողովուրդք յօրէնս իմ. խոնարհեցուցէք զունկն ձեր ՚ի բանս բերանոյ իմոյ։

Բացից առակաւ զբերան իմ և խօսեցայց զառակս ՚ի սկզբանէ։

Որպէս լուաք՝ և ծանեաք զայս, և հարքն մեր պատմեցին մեզ։

Ոչ ինչ. ծածկեցաւ յորդւոց նոցա յազգ յայլ, պատմել զօրհնութիւնս տեառն. զզօրութիւն և զսքանչելիս իւր զոր արար։

Հաստատեաց զվկայութիւն իւր առ յակոբ, և օրէնս եդ ՚ի մէջ իսրայէլի։

Որ ինչ միանգամ պատուիրեաց Հարցն մերոց, ցուցանել զայս որդւոց իւրեանց, զի ծանիցեն յազգ յազգ։

Որդիք որք ծնանիցին, յարիցեն և պատմեսցեն զայս որդւոց իւրեանց. զի դիցեն առ ա̃ծ զյոյս իւրեանց և մի մոռասցին զգործս աստուծոյ։

Զպատուիրանս նորա խնդրել խնդրեսցեն. և մի եղիցին որպէս և հարքն իւրեանց։

Ազգ չար և դառնացող. ազգ որ ոչ ուղղեաց զսիրտ իւր, և ոչ հաւատարեաց առ ա̃ծ զհոգի իւր։

Որդիք եփրեմի լարձիգք և աղեղնաձիգք. յաւուր պատերազմի կապարճըս դարձուցին։

Ոչ կացին նորա յուխտի ա̃ծ. և ըստ իրաւանց նորա ոչ կամեցան գնալ։

Մոռացան զերախտիս նորա և զսքանչելիսն՝ զոր եցոյց նոցա։

Առաջի հարց նոցա զոր արար զսքանչելիս իւր յերկրին եգիպտաց-

ւոց և 'ի դաշտին տայանու ։
Հերձ զծովն՝ և անցոյց զնոսա . և
կացոյց զջուրսն որպէս 'ի տիկս ։
Առաջնորդեաց նոցա ամպով 'ի տը_
ւէ , և զամ գիշեր 'ի լոյս Հրոյ ։
Հերձ զվէմն յանապատին , և ետ
ըմպել նոցա որպէս 'ի խորոց մեծէ ։
Հան զջուրսն 'ի վիմէն , և Հոս_
եաց որպէս զգետս զջուրսն ։
Մանկայն յաւելին 'ի մեղանչել . և
եւս բարկացուցին զբարձրեալն
յանջրդի .
Փորձեցին զաստուած 'ի սիրտս իւր_
եանց , 'ի խնդրել կերակուր ան_
ձանց իւրեանց ։
Տրտնջեցին զնոյ և ասացին . միթէ
կարօղ իցէ նա պատրաստել սե_
ղան յանապատի ։
Քանզի Հարկանէր զվէմն՝ և Հոսէ_
ին ջուրք , եւ վտակք խաղային 'ի
նմանէ ։
Եղէ Հա՞ց եւս կարասցէ տալ նա
մեզ . կամ պատրաստեսցէ՞ սե. ղան

ժողովրդեան իւրոյ։

Վասն այսորիկ լուաւ զայս տէր
և յապաղեաց. հուր բորբոքեցաւ
'ի յակոբ. և բարկութիւն ել 'ի
վերայ իսրայէլի։

Զի ոչ հաւատացին յաստուած,
և ոչ յուսացան 'ի փրկուի̅ նորա։
Հրաման ետ ամպոց 'ի վերուստ, և
զդրունս երկնից եբաց, և տեղեաց
'ի նոսա զմանանայ 'ի կերակուր։
Զհաց երկնից ետ նոցա, զհաց հը-
րեշտակաց կերան մարդիկ. և ի-
ջոյց 'ի նոսա կերակուր 'ի լիուի̅։
Եհան զհողմ̅ն հարաւոյ, և էած
զօրութեամբ իւրով զհիւսիսիւ.
Տեղեաց 'ի նոսա միս որպէս զհող.
որպէս զաւազ ծովու զթռչունս
թեւաւորս։

Եարկ 'ի մէջ բանակի նոցա, և
շուրջ զվրանօք նոցա.

Կերան և յագեցան յոյժ. և զցան-
կութի̅ նոցա ետ նոցա. և ոչ ինչ կա-
րօտ եղեն 'ի ցանկութէ̅ իւրեանց։

Մինչդեռ կերակուրք 'ի բերանս
իւրեանց էին, բարկութիւն յաս֊
տուծոյ ել 'ի վերայ նոցա։
Սպան զբազումս 'ի նոցանէ, և զըն֊
տիր ընտիրս իսրայէլի սատակեաց։
Յայսմ ամենայնի մեղան և եւս. և
ոչ հաւատացին սքանչելեաց նորա։
Վախճանեցան յունայնութեան ա֊
ւուրք նոցա, և ամք նոցա փու֊
թապէս անցին։
Յորժամ սպանանէր զնոսա, խնդ֊
րէին զնա. դառնային և առաւօտ
առնէին առ աստուած։
Յիշեցին՝ զի ա՟ծ օգնական էր նոցա.
ա՟ծ բարձրեալ փրկիչ էր նոցա։
Սիրեցին զնա բերանօք իւրեանց,
և լեզուօք իւրեանց ստեցին նմա.
և սիրտք նոցա ոչ էին ուղիղ ընդ
նմա, և ոչ հաւատացին ուխտի նր՟։
Այլ նա լինէր գթած էր. քաւէր ըզ֊
մեղս նոցա, և ոչ ապականէր։
Յաճախէր դարձուցանել զբար֊
կութիւն իւր. և ոչ բորբոքէր զա֊

մե՛նայն սրտմտութիւն իւր ։
Յիշեաց՝ թէ մարմի՛ն են նոքա ․ հո-
գի որ ելանէ , այլ ոչ և դառնայ ։
Քանի՞ցս անգամ դառնացուցին ըզ-
նա յանապատի՝ և բարկացուցին
զբարձրեալն յանջրդի ։
Դարձան և փորձեցին զա՟ծ , և զսուր-
բըն իսրայէլի զայրացուցին ։
Ոչ յիշեցին զձեռն նորա , յաւուր
յորում փրկեաց զնոսա 'ի ձեռաց
նեղչաց նոցա ։
Որպէս եդաց զնշանս և զարուես-
տըս իւր յերկիրն եգիպտացւոց և
'ի դաշտին տանեոսու ։
Դարձոյց յարիւն զգետս նոցա ․ և
զանձրեւս նոցա , զի մի՛ արբցեն ։
Առաքեաց 'ի նոսա շանաճանճ և
եկեր զնոսա ․ և զորտն ապական-
եաց զնոսա ։
Ետ ժանգոյ զպտուղս նոցա , և ըզ-
վաստակս նոցա մարախոյ ։
Եհար կարկտիւ զայգիս նոցա , և
զթզենիս նոցա եղեմամբ ։

Մատնեաց 'ի կարկուտ զանասունս նոցա. և զըստացուածս նոցա հըրոյ դատեաց։

Առաքեաց 'ի նոսա զսրտմտութիւն բարկութեան իւրոյ, զսրտմտութիւն զբարկութիւն և զնեղութիւն։

Առաքեաց 'ի նոսա տանջանս 'ի ձեռն հրեշտակի չարի. և դիմեցոյց 'ի նոսա զսրտմտութի՟ բարկութե՟ իւրոյ։

Ոչ անխայեաց 'ի մահուանէ զանձինս նոցա. և զանասունս նոցա 'ի մահ մատնեաց։

Եհար զա՟մ անդրանիկս եգիպտացւոց, զսկիզբն ա՟մ վաստակոց նոցա 'ի յարկս քամայ։

Չորդան եւ որպէս խաշին ժողովրդեան իւրոյ. և եհան զնոսա որպէս զհօտ յանապատ։

Առաջնորդեաց նոյա յուսով, և ոչ երկեան. եւ զթշնամիս նոցա ծով ծածկեաց։

Եհան զնոսա 'ի լեառն սրբութե՟ իւրոյ, 'ի լեառն այն՝ զոր ստա-

ցաւ աչ նորա ։
Մերժեաց յերեսաց նց̃ զհեթանոսս
և վիճակեցոյց 'ի նա̃ զվիճակ ժառան-
գութեն իւրոյ, և բնակեցոյց 'ի յար-
կըս նոցա զազգն իսրայէլի ։
Փորձեցին գառնացուցին զաստ-
ուած բարձրեալն, և զվկայու-
թիւն նորա ոչ պահեցին ։
Դարձան խոտորեցան որպէս և
հարքն իւրեանց, դարձան և ե-
ղեն որպէս զաղեղն թիւր ։
Դարձեալ բարկացուցին զնա 'ի բա-
գինս իւրեանց, և դրօշելովք իւր-
եանց նախանձ արկին նմա ։
Լուաւ աստուած, և արհամարհ-
եաց զնոսա, և անարգեաց յոյժ
զիսրայէլ ։
Մերժեաց յիւրմէ զխորանն 'ի սե-
լով, զխորանն զոր բնակեցոյց 'ի
մէջ մարդկան ։
Մատնեաց 'ի գերութիւն զզօրու-
թիւնս նոցա և զգեղս նոցա 'ի ձե-
ռըս թշնամեաց նոցա ։

Երգել ՚ի սուր գժողովուրդ իւր. և
զժառանգութի իւր անտես արար։
Զերիտասարդս ն՟ց եկեր հուր, և
վասն կուսանաց ն՟ց ոչ ոք սգացաւ։
Քահանայք նոցա անկան ՚ի սուր, և
զայրիս նոցա ոչ ոք էր որ լայր։
Զարթեաւ որպէս ՚ի քնոյ տէր,
որպէս հզօր զի թափէ զգինի։
Եհար յետս զթշնամիս իւր, և նա
խատինս յաւիտենից արար զնոսա։
Մերժեաց նա զխորանն յովսէփու,
և զազգն եփրեմի նա ոչ ընտրեաց։
Այլ ընտրեաց նա զազգն յուդայ.
զլեառն սիօն, զոր և սիրեաց։
Շինեաց որպէս միեղջերուի զսրբու-
թիւն նորա. յերկրի հաստատ-
եաց զնա յաւիտեան։
Ընտրեաց զդաւիթ ծառայ իւր,
և ընկալաւ զնա ՚ի հօտէ խաշանց,
՚ի վերջին ծնելոյն ընկալաւ զնա։
Հովուել զյակոբ ծառայ իւր, և
զիսրայել ժառանգութիւն իւր։
Արածէր զնոսա խմաստութեամբ

սրտի իւրոյ. յանմեղութիւն ձեռաց իւրոց առաջնորդէր նոցա։

Տունք հդ.

ՍԱՂՄՈՍ ՀԸ.

Սաղմոս յասափ ։

Աստուած մտին հեթանոսք ՚ի ժառանգութիւն քո. պղծեցին զտաճար սուրբ քո։

Արարին զերուսաղէմ որպէս զհիւղս մրգապահաց. արկին զդիականունս ծառայից քոց կեր թռչնոց երկնից, և զմարմինս սրբոց քոց գազանաց երկրի։

Հեղին զարիւն նոցա որպէս զջուր շուրջ զերուսաղէմաւ. և ոչ ոք էր որ թաղէր զնոսա։

Եղաք մեք նախատինք դրացեաց մերոց. ծաղր և այպն կատականաց այնոցիկ, որք շուրջ էին զմեօք։

Մինչեւ յե՞րբ տէր՝ բարկանաս դու իսպառ, բորբոքեսցի որպէս հուր նախանձ քո։

Հեղ զբարկութիւն քո ՚ի վերայ
ազգաց՝ որք զքեզ ոչ ճանաչեցին.
՚ի վերայ թագաւորաց՝ որք զանուն
քո ոչ կարդացին. զի կերին զյակոբ
և զտեղի նորա աւերեցին։
Մի յիշեր զմեղս մեր զառաջինս.
վաղվաղ եկեսցէ առ մեզ ողորմութի̃
քո տէր, զի աղքատացաք յոյժ։
Օգնեա մեզ աստուած փրկիչ մեր
վասն փառաց անուան քո։
Տէր փրկեա զմեզ և քաւեա զմեղս
մեր վասն անուան քոյ։
Մի երբէք ասասցեն ՚ի հեթանոսս,
թէ ո՞ւր է աստուած նոցա։
Եւ յայտնի լիցի ՚ի վերայ հե-
թանոսաց առաջի աչաց մերոց,
առ ՚ի խնդրել զվրէժ արեան ծա-
ռայից քոց՝ որ եւ հեղաւ։
Մտցէ առաջի քո հեծութիւն կա-
պելոց. ըստ մեծութեան բազկի
քո շահեա դու զորդիս սպանելոց։
Հատո դրացեաց մերոց եօթնպա-
տիկ ՚ի ծոց նոցա, զնախատինս իւր-

եանց զոր նախատեցին զքեզ տէր ։
Մե՛ք ժողովուրդ և խաշն արօտի քո ․ խոստովան եղիցուք առ քեզ յաւիտեան ․ ազգէ յազգ պատմեսցուք զօրհնութիւնս քո ։
Տունք ժդ ։

ՍԱՂՄՈՍ ՁԹ ․

Ի կատարած ․ ՚ի վերայ ցառանցեչոցն վկայութեանս ․
Սաղմոս ասափայ ․ ՚ի վերայ եթովպացւոցն ։

Որ հովուեսդ իսրայէլի՝ նայեաց ․ որ առաջնորդես որպէս խաշին յովսէփու ։
Որ նստիս ՚ի քրովբէս՝ յայտնեաց առաջի եփրեմի, բենիամինի և մանասէի ։
Զարթո զզօրութիւնս քո, և եկ ՚ի կեցուցանել զմեզ ։
Աստուած զօրութեանց, դարձո զմեզ ․ երևեցո զերեսս քո ՚ի մեզ, եւ կեցցուք ։
Տէր ա͠ծ զօրութեանց, մինչև յե՞րբ բարկանաս յաղօթս ծառայից քոց ։

Ջամբեցեր մեզ հաց արտասուաց,
եւ արբուցեր մեզ արտասուս
չափով։
Արարեր զմեզ նախատինս դրաց-
եաց մերոց, այպն կատականաց
թշնամեաց մերոց։
Աստուած զօրութեանց, դարձո
զմեզ. երեւեցո զերեսս քո 'ի մեզ,
եւ կեցցուք։
Այգի յեգիպտոսէ փոխեցեր. հա-
ներ զհեթանոսս՝ և զնոսա տըն-
կեցեր, եւ առաջնորդեցեր նմա։
Հաստատեցեր զարմատս նորա՝ և
ելից զերկիր. ծածկեաց զլերինս
հովանի նորա, և բարունակ նորա
զմայրս աստուծոյ։
Ձգեաց զորթ իւր մինչեւ 'ի ծով.
մինչեւ 'ի գետս են շառաւիղք նր։
Ընդէ՞ր քակեցեր զցանկ նր, և կը-
թեն զնա անցաւորք ճանապարհի։
Ապականեաց զնա խոզ անտառի.
և երէ վայրի արածեցաւ 'ի նմա։
Աստուած զօրութեանց, դարձ

Հայեաց յերկնից և տես. այց արա
այգւոյս այսմիկ, եւ դարման տար
սմա, զոր տնկեաց աջ քո։
Ի վերայ որդւոյ մարդոյ՝ զոր զօրա-
ցուցեր զնա ՚ի քեզ. այրեցեալ
՚ի հուր եւ աւերեալ, ՚ի սաստէ
քումմէ կորիցէ։
Եղիցի ձեռն քո ՚ի վերայ առն, աջ
քո ՚ի վերայ որդւոյ մարդոյ, զոր
զօրացուցեր զնա ՚ի քեզ։
Ոչ եւս ՚ի բացեայ եղիցուք մեք ՚ի
քէն. կեցուսցես դու զմեզ, և զա-
նուն քո տէր կարդասցուք։
Աստուած զօրութեանց, դարձո
զմեզ. երեւեցո զերեսս քո ՚ի մեզ,
եւ կեցցուք։
Տունք ժբ։

ՍԱՂՄՈՍ Ձ.

Ի կատարած. վասն հնձանաց. Սաղմոս յասափ. հինգերորդ
շաբաթուց։

Ցնծացէք առ ած, օգնական է մեր.
աղաղակեցէք առ ած յակոբայ։
Առէք սաղմոս, և տուք օրհնու-

թիւն. սաղմոս ասացէք նմա 'ի ձայն քաղցրութեան։

Փող հարէք 'ի գլուխս ամսոյ, յաւուր նշանաւորի տարեկանաց մերոց։

Հրաման է այս Իսրայէլի, և իրաւունք են Աստուծոյ Յակոբայ։

Վկայութիւն յովսէփու՝ զոր եդ ընդ նմա. որպէս ելանէր նա յերկրէն Եգիպտացւոց, լեզու զոր ոչ գիտէր՝ լուաւ։

Ի բաց արար 'ի բեռանց զթիկունս նորա, և ձեռս նորա յորթ և 'ի լծի ծառայելոյ։

Ի նեղութեան կարդացեր առ իս՝ և փրկեցի զքեզ. լուայ քեզ 'ի գաղտնութեան մրրկին, և փորձեցի զքեզ 'ի վերայ ջուրցն Հակառակութեան։

Լուր ժողովուրդ իմ՝ և վկայեմ քեզ, և Իսրայէլ՝ թէ լուիցես ինձ։

Մի՛ եւս եղիցին քեզ աստուածք առ ժամանակ. և մի՛ երկիրպագանիցես դու աստուծոյ օտարի։

Ես եմ տէր աստուած քո՝ որ հանի
զքեզ յերկրէն եգիպտացւոց ,
բաց զբերան քո՝ եւ լցից զդա։
Ժողովուրդ իմ ոչ լուաւ ձայնի
իմում, եւ իսրայէլ յիս ինչ ոչ
նայեցաւ ։
Բարձի թողի զնոսա երթալ զհետ
կամաց սրտից իւրեանց. զի գը-
նասցին նոքա ըստ կամս անձանց
իւրեանց ։
Օ՜հ թէ ժողովրդեանն իմոյ լուեալ
էր ինձ , կամ իսրայէլի զճանապար-
հըս իմ գնացեալ էր ։
Որպէս զոչինչ խոնարհ՛ արարեալ
էր իմ զթշնամիս նոցա , և 'ի վերայ
նեղչաց նց̃ արկեալ էր զձեռն իմ։
Թշնամիք տ̃ն ստեցին նմա , և եղի-
ցին ժամանակք նոցա յաշխարհի ։
Կերակրեաց զնոսա 'ի պարարտու-
թենէ ցորենոյ , և 'ի վիմէ մեղր
յագեցոյց նոսա ։
Տուն՛ք ժզ ։

ՍԱՂՄՈՍ ՁԱ

Սաղմոս յասափ:

Աստուած եկաց 'ի ժողովս աստուա-
ծոց, և 'ի միջի նոցա դատէր զնոսա:
Մինչև յե՞րբ դատէք անիրաւութի̃.
եւ ակն առնուք մեղաւորաց:
Դատ արարէք որբոյն եւ այրւոյ.
իրաւունս արարէք տնանկին եւ
խոնարհի:
Փրկեցուցէք զաղքատն և զտնան-
կըն, 'ի ձեռաց մեղաւորի փրկե-
ցէք զնոսա:
Ոչ իմացան և ոչ 'ի միտ առին, 'ի
խաւարի գնային, եւ շարժեցան
ամենայն հիմունք երկրի:
Ես ասացի՝ թէ ա̃ծք իցէք, կամ որ-
դիք բարձրելոյն ամենեքեան:
Դուք ահաւասիկ որպէս զմարդիկ
մեռանիք, եւ որպէս զմի յիշխա-
նաց անկանիք:
Արի ա̃ծ, և դատեա զերկիր. զի դու
ժառանգեսցես զա̃մ հեթանոսս:
Տունք ը: Գոբղայս ծբ:

ՍԱՂՄՈՍ ՁԲ.

Օրհնութիւն. Սաղմոս յԱսափ.

Աստուած ո՞ քեզ նմանիցի. մի լը-
ռեր և մի դադարիր Աստուած։
Զի ահա թշնամիք քո գոչեցին, և
ատելիք քո համբարձին զգլուխս
իւրեանց։
Ի վերայ ժողովրդեան քո խորամանկ-
կեցին զգիտութիւն. խորհեցան
՚ի վերայ սրբոց քոց եւ ասացին։
Եկայք սատակեսցուք զնոսա յազ-
գաց, եւ մի՛ յիշեսցի անուն Իսրա-
յէլի եւ եւս։
Խորհեցան միաբանութ՟ ՚ի միասին.
և վասն քո ուխտ արարին։
Բանակք եդովմայեցւոց եւ իսմա-
յելացիք, մովաբ եւ հագարացիք։
Գեբաղ՝ ամոն՝ ամաղէկ, եւ այ-
լազգիքն ամենայն բնակչօքն հան-
դերձ ծուրայ։
Նաեւ ասուր եկեալ էր ընդ նոսա.
ամենեքեան սոքա զօրավիգն էին

որդւոցն ղովտայ ։

Արա զնոսա որպէս զմադիամ, որպէս զսիսարայ, եւ որպէս զյաբին 'ի ծործորսն կիսոնի ։

Սատակեցան նոքա յաւանն դովրայ, եւ եղեն որպէս զաղբ երկրի ։

Արա զիշխանսն նոցա որպէս զօրէբն, զզեբէէ, եւ զսաղմանա, եւ զամենայն իշխանս նոցա ։

Որք ասացին՝ ժառանգեսցուք 'ի մեզ զսրբութիւն աստուծոյ ։

Ած իմ՝ արա զնոսա որպէս զանիւ, և որպէս զեղէգն առաջի հողմոյ ։

Որպէս հուր՝ որ այրէ զանտառս, որպէս բոց՝ որ կիզու զլերինս ։

Այնպէս հալածեսցես զնոսա մըրրկաւ քով, եւ բարկութեամբ քով խռովեսցես զնոսա ։

Լից զերեսս նոցա անարգանօք. եւ խնդրեսցեն զանուն քո տէր ։

Ամաչեսցեն եւ խռովեսցին յաւիտեանս յաւիտենից, եւ ամօթալից կորիցեն ։

Ծանիցեն զի անուն քո տէր է, եւ դու միայն բարձրեալ ես 'ի վերայ ամենայն երկրի։

Տունք ժը։

ՍԱՂՄՈՍ ՁԳ.

Ի կատարած. վասն հնձանացն. որդւոցն կորխայ. Սաղմոս յասափ։

Որպէս սիրելիք են յարկք քո տէր զօրութեանց, ցանկայ եւ փափաքի անձն իմ 'ի գաւիթս քո։

Սիրտ իմ և մարմին իմ ցնծացեն առ աստուած կենդանի։

Քանզի ճնճղուկ եգիտ իւր տուն և տատրակ բոյն՝ ուր դիցէ զձագս իւր։

Սեղան քո տէր զօրութեանց, թագաւոր իմ և աստուած իմ։

Երանի ամենեցուն՝ որ բնակեալ են 'ի տան անդ, յաւիտեանս յաւիտենից օրհնեսցեն զքեզ։

Երանեալ է այր՝ որոյ օգնութիւն իւր 'ի քէն է. ելս եդ 'ի միտ իւրում 'ի հովտէս արտասուութեան 'ի

տեղւոջ՝ յորում ուխտեաց ։
Օրհնութիւն ստացի՝ որ զօրէ-
նըս դնէ. գնասցէ նա 'ի զօրութե-
նէ 'ի զօրութիւն. եւ երեւեսցի
աստուած հրեշտակաց 'ի սիօն ։
Տէր ա̃ծ զօրութեանց՝ լո՛ւր աղօ-
թից իմոց. ունկն դիր ա̃ծ յակոբայ։
Ընդունող ես դու մեր. տես ա̃ծ
և նայեաց յերեսս օծելոյ քոյ ։
Վասն զի լաւ է ինձ մի օր 'ի գաւի-
թըս քո. քան զհազարս ։
Ընտրեցի ես ընդ աղբ գալ 'ի տան
աստուծոյ առաւել, քան բնակա-
նալ 'ի յարկս մեղաւորաց ։
Ողորմութիւն եւ զճշմարտու-
թիւն սիրէ տէր աստուած մեր.
զշնորհս և զփառս տացէ ։
Տէր ոչ պակաս առնէ զողորմու-
թիւն իւր յայնցանէ, որ գնան
յամբծութեան ։
Տէր աստուած զօրութեանց, ե-
րանեալ է այր՝ որ յուսայ 'ի քեզ ։
Տունք ժդ.

ՍԱՂՄՈՍ ՁԴ.

Ի կատարած. որդւոցն կորխայ. Սաղմոս դաւթի.

Հաճեցար տէր ընդ երկիր քո, և դարձուցեր զգերութի՟ յակոբայ։ Թողեր զանիրաւութիւն ժողովրդեան քոյ. եւ ծածկեցեր զամենայն մեղս նոցա։

Լռեցուցեր զամենայն սրտմտութիւնս քո. և դարձար ՚ի բարկութենէ սրտմտութեան քո։

Դարձ առ մեզ ա՟ծ փրկիչ մեր, և դարձո զսրտմտութի՟ս քո ՚ի մէնջ։

Մի՛ յաւիտեան բարկանար մեզ տէր, եւ մի՛ ձգեր զբարկութիւն քո ազգէ մինչեւ յազգ։

Աստուած դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ. և ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի ՚ի քեզ։

Ցոյց մեզ տէր զողորմութիւնս քո, եւ զփրկութիւնս քո տուր մեզ։

Լուայց զինչ խօսի տէր ա՟ծ մեր. խօսեսցի զխաղաղութի՟ ժողովրդեան իւրոյ առ սրբս իւր, և առ այնոսիկ

ուք դարձեալ են առ նա սրտիւք ։
Սակայն մերձ է առ երկիւղածս իւր
փրկութիւն նորա՝. բնակել փառ-
աց նորա յերկրի մերում ։
Ողորմութիւն և ճշմարտութիւն
պատահեցին․ արդարութիւն և
խաղաղութիւն համբուրեցին ։
Ճշմարտութ̃ի յերկրէ բուսաւ․ ար-
դարութիւն յերկնից երևեցաւ ։
Տէր տացէ զքաղցրութիւն, և եր-
կիր մեր տացէ զպտուղ իւր․ ար-
դարութ̃ի առաջի նորա գնասցէ․
դիցէ 'ի ճանապարհի զգնացս իւր ։
Տունք ժբ ։ Գոբղյալս իւէ ։

ՍԱՂՄՈՍ ՁԵ․

Սաղմոս Դաւ․թի ։ Աղօթք երեկոյի ։

Խոնարհեցո տէր զունկն քո և լուր
ինձ, զի աղքատ եւ տնանկ եմ ես ։
Պահեա զանձն իմ սք տէր․ և փրկեա
զծառայս քո աստուած իմ, որ 'ի
քեզ յուսացայ ։
Ողորմեա ինձ տէր, զի առ քեզ

աղաղակեցի զօր հանապազ. ուրախ
արա զանձն ծառայի քո, զի առ
քեզ Տէր համբարձի զանձն իմ։
Զի դու Տէր քաղցր և ուղիղ ես.
բազումողորմ առ ամենեսեան,
որք կարդան առ քեզ։
Ունկնդիր լեր աղօթից իմոց, և նայ-
եա 'ի ձայն խնդրուածոց իմոց։
Յաւուր նեղութեան իմոյ կար-
դացի առ քեզ, և լուար ինձ։
Ոչ որք է նման քեզ յա̃ծս Տէր, և
ոչ որք է որպէս զգործս քո։
Ամենայն ազգս զոր արարեր՝ ե-
կեսցեն և երկիրպագցեն առաջի
քո, և փառաւոր արասցեն զա-
նուն քո յաւիտեան։
Մեծ ես դու Տէր, և առնես սքան-
չելիս. և դու միայն ես աստուած։
Առաջնորդեա ինձ 'ի ճանապարհի
քում, եւ գնացից 'ի ճշմարտու-
թեան քում, և ուրախ եղիցի սիրտ
իմ երկնչել յանուանէ քումմէ։
Խոստովան եղէց առ քեզ Տէր ա̃ծ

իմ բողոքումն սրտիւ իմով. փառաւոր
արարից զանուն քո յաւիտեան ։
Մեծ եղեւ 'ի վերայ իմ ողորմու-
թիւն քո տէր. և փրկեցեր զանձն
իմ 'ի դժոխոց ներքնոց ։
Աստուած, անօրէնք յարեան 'ի վե-
րայ իմ, և ժողովք հզօրաց խնդ-
րեցին զանձն իմ, և ոչ համարեցան
զքեզ ա̃ծ առաջի իւրեանց ։
Այլ դու տէր ա̃ծ իմ, գթած ես
և ողորմած, երկայնամիտ բազում
ողորմ և ճշմարիտ. նայեա առ իս
և ողորմեա ինձ ։
Տուր զօրութիւն ծառայի քո. կե-
ցո զորդի աղախնոյ քո, եւ արա
առ իս նշան բարութեան ։
Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցին.
զի դու տէր օգնեցեր ինձ և մխի-
թարեցեր զիս ։
Տուն ժղ ։

ՍԱՂՄՈՍ ՁԶ.

Սաղմոս օրհնութեան. որդւոցն կորխայ ։

Հիմունք նորա 'ի լերանց սուրբ նո-

րա. սիրէ տէր զդրունս սիոնի ա-
ռաւել քան զամենայն յարկսն յակոբայ։
Փառաւորեալն խօսեցաւ վասն քո,
աՀաւադիկ քաղաքդ աստուծոյ։
Յիշեցի զռաՀաբ և զբաբիլոն՝ որք
ճանաչեն զիս. աՀա այլազգիք և
ծուր և ժողովուրդք Հնդկաց, սո-
քա եղեն անդ։
Սիոնի ասի մայր, և մարդ ծնաւ 'ի
նմա. և ինքն Հիմունս էարկ 'ի նմա
բարձրեալն։
Տէր պատմեսցէ գրովք ժողովր-
դեան, իշխանացս այսոցիկ՝ որք ե-
ղեն անդ։
Որպէս զի ուրախ լիցին 'ի քեզ ա-
մենեքեան, որոց բնակութիւն 'ի
քէն է։
Տունք Է.

ՍԱՂՄՈՍ ՁԷ

Ի կատարած. վասն մացաղեթայ իմաստութիւն. ցի եմ
պատասխանի եման իմաստութեամբ իսրայէլի.

Տէր այ փրկութեան իմոյ, 'ի տուէ
կարդացի և գիշերի առաջի քո։

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր, խոնարհեցո ունկն քո 'ի խնդրուածս իմ։

Զի լցաւ չարչարանօք անձն իմ, և կեանք իմ 'ի դժոխս մերձեցան. և համարեցայ ես ընդ այնոսիկ, որք իջանեն 'ի գուբ։

Եղէ ես որպէս մարդ առանց օգնականի, եւ 'ի մեռեալս ազատ։

Որպէս զվիրաւորս, որք ննջեն 'ի գերեզմանս։

Զորս դու ոչ յիշեցեր, նոքա 'ի ձեռանէ քումմէ մերժեցան։

Եդին զիս 'ի գբի ներքնումն՝ 'ի խաւարի եւ 'ի ստուերս մահու։

Յիս հաստատեցաւ սրտմտութիւն քո. զամենայն զբօսանս քո ածեր 'ի վերայ իմ։

Հեռի արարեր յինէն զծանօթս իմ. և եդին զիս նշաւակ իւրեանց։

Մատնեցայ և ոչ ելանէի. աչք իմ տկարացան յաղքատութենէ։

Աղաղակեցի առ տէր զօր հանապազ,

և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։
Միթէ մեռելոց առնիցե՞ս զսքան-
չելիս քո. կամ բժիշկք յարուց-
եա՞յ` խոստովան առնիցին առ քեզ։
Միթէ պատմեսցէ՞ ոք երբեք 'ի գե-
րեզմանի զողորմութիւնս քո, կամ
զճշմարտութիւնս քո 'ի կորստեան։
Միթէ ճանաչիցի՞ն 'ի խաւարի ըս-
քանչելիք քո, կամ արդարութիւն
քո յերկիր մոռացեալ։
Ես առ քեզ տէր աղաղակեցի. ա-
ռաւօտու աղօթք իմ ժամանես-
ցեն առ քեզ։
Ընդէ՞ր տէր մերժես զանձն իմ,
կամ դարձուցանես զերեսս քո
յինէն։
Տնանկ և վաստակաւոր եմ ես 'ի
մանկութենէ իմմէ. 'ի բարձրու-
թենէ խոնարհեցայ և ապշեցայ։
Յիս հաստատեցաւ բարկու̅ի քո.
արհաւիրք քո խռովեցուցին զիս։
Շրջեցան զինեւ որպէս ջուր, զոր
ա̃մ պաշարեցին զիս 'ի միասին։

Հեռի արարեր յինէն զբարեկամս իմ և զծանօթս իմ վասն թշուառութեան իմոյ։

Տունք ի։ Գոբղայս խբ։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԸ.

Իմաստութիւն եմանայ յեբրայեցւոց։

Ողորմութիւնս քո տէր յաւիտեան օրհնեցից. ազգէ յազգ պատմեցից զճշմարտութիւնս քո բերանով իմով։

Ասացեր՝ թէ աշխարհս ողորմութեամբ շինեսցի. յերկինս պատրաստ եղիցի ճշմարտութիւն քո։

Եդի ուխտ ընտրելոց իմոց. երդուայ դաւթի ծառայի իմոյ։

Յաւիտեան հաստատեցից զզաւակ քո, և շինեցին ազգէ յազգ զաթոռ քո։

Խոստովան եղիցին երկինք զքանչելեաց քոց տէր, և ճշմարտութիւն քո յեկեղեցիս սրբոց։

Ո՞վ է յամպս որ հաւասարի քեզ.

կամ ո՞վ նմանիցի տ՟ն յորդիս ա՟յ։
Ա՟ծ փառաւորեալ է 'ի խորհուրդս
սրբոց իւրոց· մեծ և ահաւոր 'ի վե-
րայ այնոցիկ որք շուրջ են զնովաւ։
Տէր ա՟ծ զօրութեանց, ո՞ նմանի
քեզ· հզօր ես դու տէր, և ճշմար-
տութիւն քո շուրջ է զքեւ։

Դու տիրես զօրութեանց ծովու,
և զխռովութիւն ալեաց նորա դու
ցածուցանես։

Դու խոնարհեցուցանես որպէս զվի-
րաւորս զամբարտաւանս· 'ի զօ-
րութիւն բազկի քո ցրուեցեր ըզ-
թշնամիս քո։

Քո են երկինք և քո է երկիր· զաշ-
խարհս լրիւ իւրով դու հաստա-
տեցեր· զհիւսիս և զհարաւ դու
արարեր· թաբօր և հերմօն յա-
նուն քո ցնծասցեն։

Քո է բազուկ և քո է զօրութիւն·
զօրասցի աջ քո· և բարձր եղի-
ցի ձեռն քո։

Յարդարութիւն եւ յիրաւունս

Հաստատեալ է աթոռ քո․ ողոր-
մութիւն և ճշմարտութիւն գը-
նասցեն առաջի երեսաց քոց։
Երանի ժողովրդեան, որ գիտեն
զօրհնութիւնս քո տէր․ ՚ի լոյս ե-
րեսաց քոց գնասցեն, և յանուն
քո ցնծասցեն զօրհանապազ, և
յարդարութե̃ քում բարձրեղիցին։
Պարծանք զօրութեանց մերոց դու
ես տէր․ և ՚ի կամս քո բարձր եղի-
ցի եղջիւր մեր։
Ի տեառնէ է օգնութիւն սրբոյն
իսրայէլի թագաւորին մերոյ։
Յայնժամ խօսեցար տեսլեամբ ընդ
որդիս քո և ասացեր․ եդից զօգ-
նութիւն իմ ՚ի վերայ հզօրին, և
բարձր արարից զընտրեալն ՚ի ժո-
ղովրդենէ իմմէ։
Գտի զդաւիթ ծառայ իմ, և իւ-
ղով սրբով օծի զնա։
Ձեռն իմ ընկալցի զնա, և բազուկ
իմ զօրացուսցէ զնա։
Ոչ մեղիցէ նմա թշնամի, և որդի

անօրէնութե̃ մի՛ չարչարեսցէ զնա։
Հարից առաջի նորա զթշնամիս
նորա, եւ զատելիս նորա 'ի պար-
տութիւն մատնեցից։
Ճշմարտութիւն իմ եւ ողորմու-
թիւն իմ ընդ նմա, եւ յանուն իմ
բարձր եղիցի եղջիւր նորա։
Եդից 'ի ծովու զձեռն նորա, եւ
'ի վերայ գետոց զաջ նորա։
Նա կարդասցէ առ իս՝ Հայր իմ ես
դու, ա̃ծ ընդունող փրկութե̃ իմոյ։
Ես անդրանիկ արարից զնա, եւ բար-
ձր քան զա̃մ թագաւորս երկրի։
Յաւիտեան պահեցից նմա զողոր-
մութիւն իմ, եւ ուխտ իմ հա-
ւատարիմ ընդ նմա։
Հաստատեցից յաւիտեանս յաւի-
տենից զզաւակ նորա, եւ զաթոռ
նորա որպէս զաւուրս երկնից։
Թէ թողցեն որդիք նոցա զօրէնս
իմ, եւ յիրաւունս իմ ոչ կամես-
ցին գնալ։
Թէ զարդարութիւնս իմ անար-

գեսցեն, եւ զպատուիրանս իմ ոչ պահեսցեն ։

Հարից գաւազանաւ զանօրէնութիւնս նոցա. եւ տանջանօք զանիրաւութիւնս նոցա ։

Բայց զողորմութի իմ ոչ արգելից ՚ի նոցանէ, եւ ոչ նենգեցից ճշմարտութեան իմում, եւ ոչ անարգեցից զուխտ իմ. եւ ինչ որ ելանէ ընդ շրթունս իմ, զայն ոչ արհամարհեցից ։

Միանգամ երդուայ ՚ի սրբութիւն իմ, թէ դաւթի ես ոչ ստեցից ։

Զաւակ նորա յաւիտեան կացցէ. եւ աթոռ նորա որպէս զարեգակն առաջի իմ, եւ որպէս զլուսին զի հաստատեալ է յաւիտեան վկայ հաւատարիմ յերկինս ։

Իսկ արդ դու մերժեցեր եւ անարգեցեր, եւ ընդ վայր հարեր զօծեալ քո ։

Կարճուցեր զուխտ ՚ի ծառայէ քումմէ. պղծեցեր յերկիր զսրբութիւն նորա ։

Քակեցեր զա̃մ պարիսպս նորա, եւ
եդեր զամուրս նորա ՚ի դողումն:
Յափշտակեցին զնա անցաւորք ճա-
նապարհի. եւ եղեւ նա նախատ դը-
րացեաց իւրոց:
Բարձր արարեր զաջ նեղչաց նո-
րա. եւ ուրախ արարեր զամենայն
թշնամիս նորա:
Դարձուցեր զօգնութ̃ ՚ի սրոյ նորա,
եւ ոչ ընկալար զնա ՚ի պատերազմի:
Անարգեցեր զսրբութ̃ նորա, եւ զա-
թոռ նորա յերկիր կործանեցեր:
Նուազ արարեր զաւուրս ժամա-
նակաց նորա, եւ հեղեր զնովաւ
զամօթ:
Մինչեւ յե՞րբ դարձուցանես զե-
րեսս քո իսպառ. բորբոքեսցի որ-
պէս հուր բարկութիւն քո:
Իսկ արդ յիշեա եւ տես՝ թէ ով է իմ
հանգիստ. միթէ ՚ի զո̃ւր իմ ստեղ-
ծեր զամենայն որդիս մարդկան:
Ո՞վ է մարդ՝ որ կեցցէ եւ ոչ տեսցէ
զմահ, կամ փրկեսցէ զանձն իւր

՚ի ձեռաց դժոխոց ։

Ո՞ւր են ողորմութիւնք քո տէր ա-ռաջինք, զոր երդուար դաւթի ճշմարտութեամբ քով ։

Յիշեա զնախատինս ծառայի քոյ, զոր ընկալայ ՚ի ծոց իմ յազգաց բազմաց ։

Զոր նախատեցին թշնամիք քո տէր․ նախատեցին փոխանակ օ-ծելոյ քոյ ։

Օրհնեալ տէր յաւիտեան յաւիտենից․ եղիցի եղիցի ։

Տունք իը ։

Կանոնս Գործոցս է ։ Սաղմոս ժղ ։ Տունս յիշ ։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ԵՍԱՅԵԱՅ ՈՐԴՒՈՅՆ ԱՄՈՎՍԱՅ

Եսայեա իզ ։

Ի գիշերաց կանխէ հոգի իմ առ ա-ւօտ առնել առ քեզ աստուած ։ Վասն զի լոյս են հրամանք քո ՚ի վե-րայ երկրի․ ուսարուք զարդարութ-

թիւն բնակիչք երկրի։

Կարկեսցի ամբարշտին, և այլ ոչ եւս ուսցի առնել յերկրի զարդարութիւն ճշմարտութեան։

Բարձցի ամբարիշտն յերկրէ, և մի՛ տեսցէ զփառս աստուծոյ։

Տէր բարձր ես և բազուկ քո հզօր, և նոքա ոչ գիտացին։

Ծանիցեն՝ ամաչեսցեն, և նախանձ անկցի անխրատ ժողովրդեան. և արդ հուր զթշնամիս քո կերիցէ։

Տէր աստուած մեր՝ տուր մեզ զխաղաղութիւն քո. զի ըստ ամենայն գործոց մերոց հատուցաւ մեզ։

Տէր ած մեր՝ ստացիր զմեզ. զի բաց ՚ի քէն զայլ ոք ոչ գիտեմք, և զանուն քո անուանեմք զօրհանապազ։

Իսկ արդ մեռեալք զկենդանութիւն այլ ոչ տեսանիցեն. եւ ոչ բժիշկք յարուցանիցեն։

Վասն այսորիկ ածեր հարեր սատակեցեր և ջնջեցեր զամենայն ա-

բու մանուկ նոցա ։
Յաւել տէր զչար 'ի վերայ չարինո-
ցա. և աճ զչար 'ի վերայ անօրի-
նաց երկրի ։
Տէր 'ի նեղութեան յիշեցաք ըզ-
քեզ. զի փոքր մի նեղութիւն է
խրատ քո 'ի վերայ մեր ։
Որպէս երկունք յղւոյ՝ զի հասեալ
իցէ ժամանակ ծննդեան, և առ
ցաւս իւր ճչիցէ ։
Այնպէս եղաք սիրելւոյ քում
տէր. յահ և յերկիւղ քո յղաց-
եալ երկնեցաք, և ծնաք զհոգի
փրկութեան քո ։
Ոչ ևս կործանեսցուք մեք, այլ
կործանեսցին անօրէնք երկրի ։
Յարիցեն մեռեալք և կենդանաս-
ցին ամենեքեան, որք եղեալ են
'ի գերեզմանս ։
Զարթիցեն ցնծասցեն, և ուրախ
եղիցին դադարեալք յերկրի ։
Վասն զի ցօղ որ ցօղէ 'ի քէն, այդ
բժշկութիւն է նոցա. բայց երկիրն

ամբարշտեալ սատանայեացն։
Խոյս տուր ժողովուրդ իմ, գնա մուտ 'ի շտեմարանս քո. և փակեա ըզդրունս քո առաջի երեսաց քոց։
Փախիր և Թագիր առ ժամանակ մի, մինչև անցցէ բարկուԹին տեառն։
Փառք Հօր և որդւոյ և։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Խաղաղութեց տուող քրիստոս, զխաղաղութին և զերկնային ողորմութին քո պարգևեա յարարածս քո։ Մարդասէր տէր, վասն սրբուհւոյ ամնայրատն մօր քոյ և կուսի, և վասըն խաչի քոյ պատուականի, տէր ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո ըզմեզ։

Քարոզ եւ աղօթք 'ի վերջն Երանեաց կանոնին գտցես 'ի 43 երեսն.

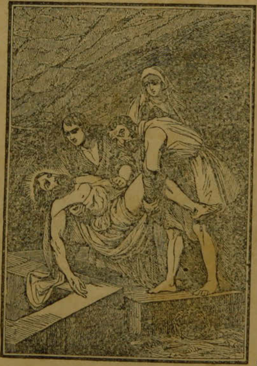

ՍԱՂՄՈՍ ՁԹ ․

Աղօթք Մովսէսի առն Աստուծոյ ։

Տէր ապաւէն եղեր մեր ազգէ մինչև յազգ․ մինչև լերինք հաստատեալ էին, և մինչև ստեղծեալ էր երկիր և զամ տիեզերս ։

Յաւիտենից մինչեւ յաւիտեանս դու ես․ մի՛ դարձուցաներ զմարդ ՚ի տառապանս․ և ասացեր, դարձարո՛ւք առ իս որդիք մարդկան ։

Հազար ամ յաչս տեառն որպէս օր երեկին՝ զի էանց․ որպէս պահ մի գիշերոյ․ և ամք նոցա անարգութեամբ եղիցին ։

Ընդ առաւօտս որպէս դալարիբուսցին․ ընդ առաւօտս որպէս դալարի զուարճասցին եւ ծաղկեսցին․ ընդ երեկոյս թարշամեսցին՝ չորասցին եւ անկցին ։

Նուաղեցաք մեք ՚ի բարկութենէ

քումմէ, եւ 'ի սրտմտութենէ
քումմէ խռովեցաք ։
Եդեր զմեղս մեր առաջի քո, եւ
զկեանս մեր 'ի լոյս երեսաց քոց ։
Ամենայն աւուրք մեր նուաղեցան.
Եւ 'ի բարկուէ̃ քումմէ խռովեցաք ։
Ժամանակ ամաց մերոց անդադար
ոս̃ սարդի. եւ թիւ աւուր ամաց մե-
րոց 'ի նոսա՝ եօթանասուն ամ ։
Ապա թէ առաւել եւս՝ ութսուն
ամ. եւ որ ինչ աւելի է քան զայն,
ցաւօք եւ հեծութեամբ ։
Եկն 'ի վերայ մեր հեծութիւն, եւ
խրատեցաք. իսկ արդ ո՞ գիտասցէ
զզօրութիւն բարկութեան քո, եւ
կամ յահէ քումմէ զսրտմտութի̃
քո համարեսցի ։
Այսպէս ցոյց ինձ զաջ քո. եւ որ խո-
նարհ են սրտիւք զիմաստու̃իւ քո ։
Դարձ տէր՝ մինչեւ յե՞րբ. մխիթար-
եաց 'ի ծառայս քո ։
Լցաք առաւօտու ողորմութեամբ
քով, ցնծացաք եւ ուրախ եղաք

զա̃մ աւուրս կենաց մերոց։

Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն, յորս խոնարհ արարեր զմեզ և ամացն՝ յորս տեսաք զչարչարանս։

Հայեա տէր ՚ի ծառայս քո և՚ի գործըս ձեռաց քոց, և առաջնորդեա որդւոց նոցա. եղիցի լոյս տեառ̃ն աստուծոյ ՚ի վերայ մեր։

Զգործս ձեռաց մերոց ուղիղ արա ՚ի մեզ տէր. և զգործս ձեռաց մերոց յաջողեա մեզ։

Տունք ժզ։

ՍԱՂՄՈՍ Ղ.

Օրհնութիւն գովութեան Դաւթի։

Որ բնակեալն է յօգնութիւն բարձրելոյն, ընդ հովանեաւ աստուծոյ յերկնից հանգիցէ։

Ասասցէ տ̃ն՝ ընդունող իմ ես, ապաւէն իմ ա̃ծ, և ես յուսամ ՚ի նա։

Նա փրկեսցէ զիս յորոգայթէ որսորդին, և ՚ի բանից ՚ի խռովութ̃է։

Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ. ՚ի հովանի թեւոց քոց յուսասցիս։

Որպէս զէ՛ն շուրջ եղիցի զքեւ ճշմարտութիւն նորա :

Ոչ երկիցես դու յերկիւղէ գիշերի, եւ ոչ ՚ի նետէ՝ որ թռչի ՚ի տուէ: Յիրէ որ շրջի ՚ի խաւարի, ՚ի դայթակղութենէ դիւին ՚ի հասարակ աւուր :

Անկցին ՚ի կողմանէ քումմէ հազարք, եւ բիւրք ընդ աջմէ քումմէ. եւ առ քեզ ինչ ոչ մերձեսցին :

Բայց միայն աչօք քովք հայեսցիս դու, եւ զհատուցումն մեղաւորաց տեսցես, զի դու տէր յոյս իմ ես :

Զբարձրեալն արարեր քեզ ապաւէն. զի ոչ հասցեն առ քեզ չարք, եւ տանջանք մի՛ մերձեսցին ՚ի յարկս քո :

Հրեշտակաց իւրոց պատուիրեալ է վասն քո ՚ի պահել զքեզ յամենայն ճանապարհս քո :

Ի բազուկս իւրեանց ընկալցին զքեզ, զի մի՛ երբէք հարցես զքարի զոտն քո:

Ի վերայ իժից և քարբից գնասցես դու, և առ ոտն կոխեսցես զառ-իւծն եւ զվիշապն։

Քանզի յիս յուսացաւ, և փրկե-ցից զնա. հովանի եղէց նմա. զի ծանեաւ զանուն իմ։

Կարդասցէ առ իս, և ես լուայց նը-մա. և առ նմա եղէց ՚ի նեղութե։

Փրկեցից եւ փառաւոր արարից զնա. երկայն աւուրբ լցուցից, և ցուցից նմա զփրկութիւն իմ։

Տուն ժզ։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԱ

Սաղմոս օրհնութեան աւուր շաբաթուց ՚ի դաւիթ։

Բարի է խոստովան լինել տեառն և սաղ-մոս ասել անուան քում բարձրեալ։

Պատմել առաւօտու զողորմութիւնս քո, և զճշմարտութիւնս քո ՚ի գիշերի Տասնաղեան սաղմոսարանաւ, ՚ի ձայն օրհնութեան գովել։

Ուրախ արարեր զիս տէր յարա-րածս քո, և ՚ի գործս ձեռաց քոց ցնծացայց։

Որպէս զի մեծ են գործք քո տէր ,
եւ յոյժ խոր են խորհուրդք քո ։
Այր անզգամ զայս ոչ ծանիցէ , և
անմիտն զայս ոչ առնու 'ի միտ ։
Ի բուսանիլ մեղաւորաց որպէս
խոտ , 'ի ծաղկիլ այնոցիկ՝ որք գոր-
ծեն զանօրէնութիւն ։
Սատակեսցին յաւիտեանս յաւի-
տենից . և դու բարձրեալ ես յա-
ւիտեանս տէր ։
Զի ահա թշնամիք քո տէր , զի ա-
հա թշնամիք քո կորիցեն . ցրուես-
ցին ամենեքեան՝ որք գործեն զա-
նօրէնութիւն ։
Բարձր եղիցի որպէս միեղջերուի
եղջիւր իմ, և ծերութիւն իմ 'ի
ձէթ պարարտութեան ։
Նայեսցի ակն իմ 'ի թշնամիս իմ, որք
յարուցեալ են 'ի վերայ իմ չա-
րութք , 'ի նոսա լուիցէ ունկն իմ։
Արդարքն որպէս զարմաւենիս ծաղ-
կեսցին . որպէս զմայրսն լիբանա-
նու բազումք եղիցին ։

Տնկեալք եղիցին 'ի տան տն̃, և 'ի գաւիթս այ̃ մերոյ ծաղկեսցին: Եւս և բազումք եղիցին 'ի ծերութիւն պարարտութեան. գիրգք և փափուկք եղիցին 'ի պատմել. ուղիղ է տէր աստուած մեր, և ոչ գոյ 'ի նմա անիրաւութիւն:

Տունք ժզ: Գործոյս ՟խզ:

ՍԱՂՄՈՍ ՂԲ.

Յաւուրն առաջին շաբաթու, յոր հաստատեցաւ երկիր. օրհնութիւն գովութեան Դաւթի:

Տէր թագաւորեաց վայելչութիւն զգեցաւ. զգեցաւ տէր զօրութիւն ընդ մէջ իւր էած: Հաստատեաց զաշխարհ՝ զի մի՛ սասանեսցի, պատրաստ է աթոռ քո, 'ի սկզբանէ յաւիտեանս դու ես: Ամբարձան գետք տէր, և ամբարձին գետք զձայնս իւրեանց. և յարիցեն գետք 'ի գնացս իւրեանց: Ի ձայնէ ջուրց բազմաց, սքանչելի եղեն զբօսանք ծովու:

Սքանչելի ես դու տէր 'ի բարձու-
նըս . վկայութեանց քոց մեք յոյժ
հաւատացաք ։
Տան քում վայելէ սրբութիւն
տէր ընդ երկայն աւուրս ։

Տունք զ ։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԳ .

Սաղմոս Դաւթի չորեքշաբաթու ։

Աստուած վրէժխնդիր, տէր աստ-
ուած վրէժխնդիր յայտնեցար ։
Բարձր լեր որ դատես զերկիր . հա-
տո զհատուցումն ամբարտաւանից։
Մինչեւ յե՞րբ մեղաւորք տէր, մին-
չեւ յե՞րբ մեղաւորք պարծեսցին ։
Բարբառեալ խօսէին զանիրաւու-
թիւն . խօսեսցին ամենեքեան՝
ոյք գործեն զանօրէնութիւն ։
Զժողովուրդս քո տէր խոնարհա-
րարին, և զժառանգութիւն քո
չարչարեցին ։
Զայրին և զպանդուխտն սպանին,
զորբսն կոտորեցին և սատացին . ոչ
տեսանէ զայս տէր, եւ ոչ 'ի միտ

առնու ստացուած յակոբայ։

Իմացարուք անզգամք ժողովրդոց, և անմիտք՝ մինչև յե՞րբ ոչ առնուք ՚ի միտ։

Որպէս ոչ թէ որ անկեաց զունկն՝ ինքն ոչ լուիցէ, կամ որ ստեղծ զակն՝ ինքն ոչ տեսանիցէ։

Որ խրատէ զազգս, որպէս թէ ոչ յանդիմանեսցէ. որ ուսուցանէ մարդոյ գիտութիւն. տէր ճանաչէ զխորհուրդս մարդկան, զի են ընդունայնք։

Երանի մարդոյ՝ զոր խրատես դու տէր, և յօրինաց քոց ուսուցանես դու նմա։

Ցածուցանես դու նմա զաւուրս չարութեան, մինչև փորեսցի խոր. խորխատ մեղաւորի։

Ոչ մերժէ տէր զժողովուրդ իւր, և զժառանգութիւն իւր ոչ առնէ անտես։

Մինչև դարձցին իրաւունք յարդարութիւն. ընկալցին զնա ամե

Ներբեան ոյք ուղիղ են սրտիւք։
Ո՞վ յարիցէ ընդ իս 'ի վերայ չա-
րաց. կամ ո՞վ հաստատեսցի ինձ
'ի վերայ այնոցիկ, ոյք գործեն զա-
նօրէնութիւն ։
Եթէ ոչ տէրն օգնեալ էր ինձ,
փոքր մի ևս բնակեալ էր անձն
իմ 'ի դժոխս ։
Թէ ասէի՝ թէ ահա սասանեցան ոտք
իմ, ողորմութի̂ քո տէր օգնէր ինձ։
Ըստ բազմում ցաւոց սրտի իմոյ՝
մխիթարութիւն քո ուրախ ա-
նէր զանձն իմ։
Մի՞ հաստատեսցի քեզ աթոռ ա-
նօրէնութեան, որ պատճառէ ըղ-
վաստակս ընդդէմ հրամանի։
Որսասցին զանձն արդարոյ, և զա-
րիւն անբիծ պարտաւոր առնէին։
Եղև տէր ապաւէն իմ. աստուած
օգնական յուսոյ իմոյ։
Հատուսցէ նոցա տէր ըստ անօ-
րէնութ̂ե նց. և ըստ չարութ̂ե նց կոր-
ծանեսցէ զնոսա տէր ա̂ծ մեր։
Տունք իա ։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԴ․

Օրհնութիւն գոհութեան դաւթի ։

Եկայք ցնծասցուք 'ի տէր · աղա-
ղակեսցուք առ ա͞ծ փրկիչ մեր ։
Կանխեսցուք առաջի նորա խոս-
տովանութեամբ · և սաղմոսիւք
աղաղակեսցուք առ նա ։
Աստուած մեծ է, տէր թագաւոր
մեծ 'ի վերայ ամենայն երկրի ։
Ի ձեռս նորա են ամենայն ափնզերք
երկրի, և բարձրութիւնք լերանց
նորա են ։
Նորա է ծով՝ և նա արար զնա, և
զցամաք ձեռք նորա ստեղծին ։
Եկայք երկրպագցուք նմա · անկ-
ցուք և լացցուք առաջի տեառն
արարչին մերոյ ։
Նա ինքն է տէր աստուած մեր · մեք
ժողովուրդք ձեռին նորա, և խաշ-
ջին արօտի նորա ։
Այսօր եթէ ձայնի նորա լսիցէք ·
մի խստացուցանէք զսիրտս ձեր որ-

պէս ՚ի դառնութեան ։

Յաւուրն փորձութեան յանապա-
տին ուր փորձեցին զիս հարքն ձեր,
քննեցին զիս, և տեսին զգործս իմ
զքառասուն ամ։

Զանոցի ընդ ազգին ընդ այնմիկ և
ասացի՝ միշտ մոլորեալ են սրտիւք.
և նոքա ոչ ծանեան զճանապարհս
իմ։

Որպէս երդուայ ՚ի բարկութե ի-
մում, թէ մտցեն ՚ի հանգիստ իմ։

Տունք ժա ։ Գործայս լը ։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԵ

Սաղմոս դաւթի . ՚ի ժամանակի ցի տաճարն շինեցաւ ։

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութի նոր.
օրհնեցէք զտէր ամենայն երկիր
Օրհնեցէք զտէր և օրհնեցէք զա-
նուն նորա. աւետարանեցէք օր
ըստ օրէ զփրկութիւն նորա.
Պատմեցէք ՚ի հեթանոսս զփառս
նորա, յամենայն ժողովուրդս զսքան-
չելիս նորա ։

Մեծ է տէր եւ օրհնեալ է յոյժ. ա-
հարկու է նա 'ի վերայ ա̃մ կռոց։
Ամենայն կուռք հեթանոսաց դեւք
են. այլ տէր զերկինս արար։
Խոստովանութիւն եւ վայելչութի̄ է
առաջի նորա. սրբութի̄ եւ մեծվա-
յելչութի̄ 'ի սրբութեան նորա։
Մատուցէք տ̃ն տոհմք ազանց. մա-
տուցէք տ̃ն զփառս եւ զպատիւ.
մատուցէք տ̃ն զփառս անուանն նր̃։
Առէք պատարագս եւ մտէք 'ի սր-
րահս նորա, երկիրպագէք տեա-
ռըն 'ի գաւիթս սրբութեան նո-
րա, եւ խռովեսցի յերեսաց նորա
ամենայն երկիր։
Ասացէք 'ի հեթանոսս՝ թէ տէր
թագաւորեաց. հաստատեաց զաշ-
խարհ զի մի՛ սասանեսցի. եւ դատէ
զժողովուրդս իւր ուղղութ̃բ։
Ուրախ եղիցին երկինք, եւ ցնծաս-
ցէ երկիր. ցուարճասցի ծով լրիւ
իւրով. ցնծասցեն դաշտք, եւ ա-
մենայն որ է 'ի նոսա։

Յանժամ ցնծասցեն ամ ծառք անտառի յերեսաց տեառն՝ զի գայ, և գայ նա ՚ի դատել զերկիր։
Դատէ զտիեզերս իրաւամբք, և զժողովուրդս ամենայն ճշմարտութեամբ իւրով։

Տունք ժբ։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԶ.

Սաղմոս Դաւթի. ՚ի ժամանակի ցի երկիրն հաստատեցաւ։

Տէր թագաւորեաց՝ ցնծասցէ երկիր. ուրախ եղիցին կղզիք բազումք։
Ամպ և մէգ շուրջ են զնովաւ. յիրաւունս և յարդարութիւն ուղղեալ է աթոռ նորա։
Հուր առաջի նորա գնասցէ, և այրեսցէ շուրջ զթշնամիս նորա։
Երևեցան փայլատակունք նորա տիեզերաց. ետես՝ և սասանեցաւ երկիր։
Լերինք որպէս մոմ՝ հալեցին յերեսաց տեառն, յերեսաց տեառն

ամենայն երկիր ։

Պատմեսցեն երկինք զարդարու-
թիւն նորա. և տեսցեն ամենայն
ժողովուրդք զփառս նորա ։

Ամաչեսցեն ամենեքեան որք եր-
կիրպագանեն կռոց, և որք պար-
ծին ՚ի դրօշելոց իւրեանց ։

Երկիրպագցեն նմա ա̃մ՛ հրեշտակք
նորա, զի լուաւ և ուրախ եղև սի-
օն. և ցնծասցեն դստերք յուդայ
վասն իրաւանց քոց տէր ։

Զի դու բարձրեալ ես ՚ի վերայ ա-
մենայն երկրի. յոյժ բարձրացար
՚ի վերայ ամենայն կռոց ։

Որք սիրէք զտէր, ատեցէք զչա-
րութիւն. պահէ տէր զանձինս
սրբոց իւրոց, ՚ի ձեռաց մեղաւո-
րի փրկեսցէ զնոսա ։

Լոյս ծագեաց արդարոյ. ուղղոց
սրտից եղև ուրախութիւն ։

Ուրախ եղերուք արդարք ՚ի տէր.
և խոստովան եղերուք յիշատակի
սրբութեան նորա ։

Տունք ժբ ։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԵ.

Սաղմոս դաւթի օրհնութեան.

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն
նոր, զի սքանչելիս արար։
Փրկեաց զնա աջ իւր, և բազուկ
սուրբ իւր։
Ցայց տէր զփրկութի իւր, առաջի
ազգաց յայտնեաց զարդարութի իւր։
Յիշեաց ողորմութք իւրով զյակոբ,
Ճշմարտութեամբ իւրով զտուն
իսրայէլի. և տեսին ամենայն ծագք
երկրի զփրկութի աստուծոյ մերոյ։
Աղաղակեցէք առ տէր ամենայն եր-
կիր. օրհնեցէք ցնծացէք և սաղ-
մոս ասացէք։
Սաղմոս ասացէք այ մերոյ օրհնութբ,
օրհնութբ եւ ՚ի ձայն սաղմոսաց։
Ի ձայն օրհնութե կռածոյ կողոյ,
օրհնութեամբ ցնծութեամբ եւ
՚ի ձայն եղջեր փողոյ. աղաղակեցէք
առաջի թագաւորին տեառն։
Խռովեսցի ծով լրիւ իւրով, տիե-

զերկիր և ա՟մ բնակիչք նր՟. և գետք ծափս հարցեն ի միասին ձեռամբ։ Լերինք ցնծասցեն առաջի տեառն, զի գայ զի հանդերձեալ է տէր ի դատել զերկիր։ Դատէ զաշխարհս արդարութեամբ և զժողովուրդս իւր ուղղութեամբ։

Տունք Ժ ։ Գորդայս ԼԴ ։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԸ.

Սաղմոս Դաւթի ։

Տէր թագաւորեաց, բարկասցին ժողովուրդք. որ նստի ի քրովբէս, սասանեսցի երկիր։ Տէր ի Սիոն մեծ է, և բարձր է ի վերայ ամենայն ժողովրդոց։ Խոստովանեսցին քեզ անուան քում մեծի, զի ահաւոր և ս՟բ է. և պատիւ թագաւորի զիրաւունս սիրէ։ Դու պատրաստեցեր զուղղութիւն. զիրաւունս և զարդարութիւն յակոբայ դու արարեր։

Բարձր արարէք զՏէր Աստուած մեր . երկիրպագէք պատուանդանի ոտից նորա զի սուրբ է :

Մովսէս և Ահարօն երիցունք նորա . Սամուէլ ընդ այնոսիկ , ոյք կարդան զանուն նորա :

Կարդային առ Տէր և նա լսէր նոցա , և 'ի սիւն ամպոյ խօսէր ընդ նոսա :

Պահէին զվկայութիւնս նորա և զհրամանս զոր ետ նոցա :

Տէր Աստուած մեր՝ դու լսէիր նոցա , Աստուած՝ դու քաւիչ լինէիր նոցա , և վրէժ խնդիր 'ի վերայ ամենայն գործոց նոցա :

Բարձր արարէք զՏէր ա͞ծ մեր . երկիրպագէք 'ի լեառն սուրբ նորա , զի սուրբ է Տէր Աստուած մեր :

Տունք Ժ :

ՍԱՂՄՈՍ ՂԹ.

Սաղմոս խոստովանութեան Դաւթի :

Աղաղակեցէք առ Տէր ա͞մ երկիր . ծառայեցէք տեառն ուրախու͞թ :

Մտէ՛ք առաջի նորա ցնծութեամբ, ծանիրուք զի նա է տէր ա՛ծ մեր։ Նա արար զմեզ, և ոչ մեք էաք. մեք ժողովուրդք և խաշն արօտի նորա։ Մտէ՛ք ընդ դրունս նորա խոստովա-նուք, և օրհնուք 'ի յարկս նորա։ Խոստովան եղերուք տեառն, եւ օրհնեցէք զանուն նորա։ Քաղցր է տէր, յաւիտեան է ողոր-մութիւն նորա. ազգէ մինչեւ յազգ է ճշմարտութիւն նորա։

Տուն՛ք դ։

ՍԱՂՄՈՍ Ճ·

Սաղմոս դաւթի։

Յողորմութիւն և յիրաւունս օրհ-նեցից զքեզ տէր. սաղմոս ասա-ցից եւ 'ի միտ առից։ Ճանապարհ անբիծ մինչեւ եկեսցէ առ իս. գնայի ես յամբծուե սրտի իմոյ 'ի մէջ տան իմոյ։ Ոչ եդի առաջի աչաց իմոց զիրս ա-նիրաւութեան. որք առնէին զա-նօրէնութիւն, ատեցի։

*Ոչ մերձեցաւ առ իս որ թիւրն էր
սրտիւ. խոտորեալ յինէ՛ն անզգա-
մին, և ես ինչ ոչ փոյթ առնէի։
Որ խօսէր զաղտ զընկերէ իւրմէ,
զնա բացէ 'ի բաց հալածէի։
Որ ամբարտաւան էր աչօք և ագահ
սրտիւ, ընդ նմա և հաց ոչ ուտէի։
Աչք իմ 'ի հաւատացեալս երկրի,
զի նստցին նոքա ընդ իս։
Որ գնայր 'ի ճանապարհի անբիծ,
նա պաշտէր զիս։
Ոչ բնակէր 'ի մէջ տան իմոյ՝ որ առ-
նէր զամբարտաւանութի̃. չէր յա-
ջողեալ նմա առաջի աչաց իմոց։
Ընդ առաւօտս սպանանէի զա̃մ մե-
ղաւորս երկրի. զի սատակեցից 'ի
քաղաքի տեառն զամենեսեան՝ որք
գործեն զանօրէնութիւն։*

Տունք ժ։ Փոխաղայս իը,

ՍԱՂՄՈՍ ՃԱ.

Աղօթք աղքատի. իբրեւ ձանձրասցի՝ առաջի տեառն սփռեսցէ զխնդրուածս իւր։

Տէր՝ լուր աղօթից իմոց, աղաղակ

իմ առ քեզ եկեսցէ, և մի՛ դար-
ձուցաներ զերեսս քո յինէն։
Յաւուր նեղութեան իմոյ խո-
նարհեցո առ իս զունկն քո․ յո-
րում աւուր կարդամ առ քեզ,
վաղվաղակի լուր ինձ։
Սպառեցան որպէս ծուխ աւուրք
իմ, և ոսկերք իմ որպէս խուխ չո-
րացան։
Հարայ ես որպէս խոտ՝ և ցամաքե-
ցաւ սիրտ իմ․ մոռացայ ուտել
զհաց իմ ՚ի ձայնէ հեծութե̄ն իմոյ։
Կցեցաւ ոսկր իմ ՚ի մարմին իմ․
նմանեցայ ես հաւապարտ անա-
պատի։
Եղէ ես որպէս բու յաւերակի․
տքնեցայ և եղէ ես որպէս ճընճ-
ղուկ միայն ՚ի տանիս։
Նախատէին զիս թշնամիք իմ
զօրհանապազ, և գովիչք իմ ինեւ
երդնուին։
Զմոխիր որպէս զհաց կերի, և զըմ-
պելին իմ արտասուօք խառնեցի։

Յերեսաց բարկութե սրտմտութե
քո․ զի դու բարձրացուցեր, եւ
խոնարհեցուցեր զիս։
Աւուրք իմ որպէս հովանի անցին․
եւ ես որպէս խոտ ցամաքեցայ։
Դու տէր յաւիտեան կաս․ եւ յի-
շատակ քոյ ազգէ մինչեւ յազգ։
Դու յարուցեալ գթասցիս 'ի վե-
րայ սիօնի․ ժամանակ գթալոյ նո-
րա հասեալ է ժամ։
Հաճեցան ծառայք քո ընդ քարինս
նորա, եւ 'ի հողս նորա գթասցին։
Երկիցեն հեթանոսք յանուանէ
քումմէ, եւ ամենայն թագաւորք
երկրի 'ի փառաց քոց։
Շինէ տէր զսիօն․ եւ երեւեսցի
փառօք իւրովք 'ի նմա։
Հայեցաւ նա յաղօթս խոնարհաց,
եւ ոչ արհամարհեաց զխնդրուա-
ծս նոցա։
Գրեսցի այս յազգ յայլ․ ժողովուրդ
զոր ստացեալ է, օրհնեսցէ զտէր։
Հայեցաւ նա 'ի բարձանց 'ի սրբ-

բութենէ իւրմէ. տէր յերկնից
յերկիր հայեցաւ։

Լսել զհծեութիւն կապելոց, և
արձակել զորդիս մահապարտաց։
Պատմել ՚ի սիօն զանուն տեառն,
և զօրհնութիւն նորա յերուսաղէմ։
Ժողովել ժողովրդոց ՚ի միասին. և
թագաւորաց ծառայել տեառն։
Պատասխանի ետ նմա ՚ի ճանապար-
հի զօրութեան իւրոյ. զնուաղու-
թիւն աւուրց իմոց ասա ինձ, և
մի՛ հաներ զիս ՚ի կէս աւուրց ի-
մոց. զի ազգէ յազգ են ամք քո։
Ի սկզբանէ տէր զհիմունս երկրի
հաստատեցեր. և գործք ձեռաց
քոց երկինք են։
Նոքա անցանեն, և դու կաս եւ
մնաս յաւիտեան։
Ամենեքեան որպէս զձորձս մաշես-
ցին. և որպէս զվերարկուս փո-
խեսցես զնոսա, և փոխեսցին։
Բայց դու նոյն ինքն ես, և ամք քո
ոչ անցանեն. որդիք ծառայից քոց

բնակեսցին 'ի նմա. և զաւակի նոցա յաւիտեան յաջողեսցի:
Տունք իդ:

ՍԱՂՄՈՍ ՃԲ

Սաղմոս Դաւթի:

Օրհնեա անձն իմ զտէր, և ամ ոսկերք իմ զանուն սուրբ նորա:
Օրհնեա անձն իմ զտէր, և մի մոռանար զամենայն տուրս նորա:
Ո՛ քաւէ զմեղս քո. բժշկէ զամենայն հիւանդութիւնս քո:
Ո՛ փրկէ յապականութենէ զկեանս քո, պսակէ զքեզ ողորմութեամբ և գթութեամբ:
Ո՛ լնու 'ի բարութենէ զցանկութիւն քո. նորոգեսցի որպէս արծւոյ մանկութիւն քո:
Առնէ ողորմութիւնս տէր, և իրաւունս ամենայն զրկելոց:
Եցոյց տր զճանապարհս իւր մովսէսի, և որդւոյն իսրայէլի զկամս իւր:
Գթած ողորմած է տէր, երկայնա-

միտ եւ բազումողորմ։
Ոչ ի սպառ բարկանայ մեզ տէր,
եւ ոչ յաւիտեան պահէ ոխս։
Ոչ ըստ մեղաց մերոց արար մեզ
տէր, եւ ոչ ըստ անօրէնութեան
մերում հատոյց մեզ։
Այլ ո̃պ բարձր են երկինք յերկրէ,
այնպէս զօրացոյց տէր զողորմութ̃ի
իւր ՚ի վերայ երկիւղածաց իւրոց։
Որչափ հեռի են արեւելք յարեւ-
մտից, այնչափ հեռի արար ՚ի
մէնջ զանօրէնութիւնս մեր։
Որպէս գթայ հայր ՚ի վերայ որդ-
ւոց իւրոց, այնպէս գթասցի տէր
յերկիւղածս իւր։
Զի նա գիտաց զստեղծուածս մեր,
եւ յիշեաց թէ հող եմք։
Մարդոյ որպէս խոտոյ են աւուրք
իւր․ որպէս ծաղիկ վայրի այնպէս
ծաղկի։
Ընդ է ՚ի նմա հողմ, եւ ոչ է՝ եւ ոչ
եւս երեւի տեղի նորա։
Բայց ողորմութիւն տեառն մնայ

յաւիտեանս յաւիտենից 'ի վերայ
երկիւղածաց իւրոց, և արդարութի
նորա յորդւոց մինչեւ յորդիս ։

Որք պահեն զուխտս նորա, յի-
շեն զպատուիրանս նորա և առ-
նեն զնա ։

Տէր յերկինս պատրաստեաց զա-
թոռ իւր. արքայութիւն նորա
ամենեցուն տիրէ ։

Օրհնեցէք զտէր ամենայն հրեշ-
տակք նորա՝ հզօրք զօրութեամբ,
որք առնէք զբան նորա 'ի լսել
ձայնի պատգամաց նորա ։

Օրհնեցէք զտէր ամենայն զօրու-
թիւնք նորա, պաշտօնեայք և ա-
րարօղք կամաց նորա ։

Օրհնեցէք զտէր ամ գործք նորա.
զի ընդ ամենայն տեղիս է տէրութի
նորա. օրհնեա անձն իմ զտէր ։

Տունք իբ ։ Գոբղայս իը ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԳ.

Սաղմոս դաւթի · ՚ի վերայ աշխարհագործ արարածոց ։

Օրհնեա անձն իմ զտէր · տէր աստուած իմ մեծ եղեր յոյժ ։ Խոստովանութիւն եւ մեծվայելչութիւն զգեցար, արկեալ զլոյս որպէս զօթոց · ձգեցեր զերկինս որպէս զխորան, և արկեր ՚ի վերայ ջուրց զվերնայարկս նորա ։

Որ դնէ յամպս զգնացս իւր, և շըրջի նա ՚ի վերայ թեւոց հողմոց ։

Որ առնէ զհրեշտակս իւր հոգիս, և զպաշտօնեայս իւր ՚ի հուր կիզեալ ։

Հաստատեաց զերկիր ՚ի վերայ հաստատութեան իւրոյ, զի մի սասանեսցի յաւիտեան ։

Խորք որպէս զգեստ վերարկու է նր̄ · ՚ի վերայ լերանց կացցեն ջուրք ։

Ի սաստէ քումմէ փախիցեն, և ՚ի ձայնէ որոտմանց քումմէ սարսիցեն ։

Ելանեն լեռնանան՝ և իջանեն դաշտանան, ՚ի տեղի յոր հաստատեցեր զնոսա ։

Սահմանեցեր՝ և ոչ անցանեն, և ոչ
եւս դառնան 'ի ծածկել զերկիր։
Առաքեցեր զաղբիւրս ընդ ծործո-
րըս · 'ի մէջ լերանց գնասցեն
ջուրք։
Արբուցանել զամենայն գազանս
վայրի · յագեսցին ցիռք 'ի ծարա-
ւըս իւրեանց։
Ընդ թռչունք երկնից բոյնս դի-
ցեն. և 'ի մէջ վիմաց տացեն ըղ-
ձայնս իւրեանց։
Արբուցանէ զլերինս 'ի շտեմարա-
նաց իւրոց · 'ի պտղոյ գործոց իւրոց
լցցի երկիր։
Բուսուցեր զխոտ 'ի լերինս, զդա-
լարի 'ի ծառայութիւն մարդկան։
Հաներ զհաց յերկրէ · գինի ու-
րախ առնէ · իւղ զուարթ, և հաց
հաստատէ զսիրտ մարդոյ։
Յագեսցին ծառքն անտառի, եւ
մայրքն լիբանանու՝ զորս դու տըն-
կեցեր։
Ընդ թռչունք երկնից ձագս հան-

ցե՛ն․ և բոյն արագլի ապաւէ՛ն է՛նց։
Լերի՛նք բարձու՛նք են եղջերուաց,
և վէմք ապաւէ՛նք նապաստակաց։
Արարեր զլուսին վասն ժամանա-
կի․ արեգակն ծանեաւ զժամ մը-
տանելոյ իւրոյ։
Արարեր զխաւար՝ և եղեւ գիշեր․
՚ի նմա գնան ա̃մ գազանք անտառի։
Կորիւնք առիւծուց մռնչեն և յա-
փշտակեն, և խնդրեն յաստու-
ծոյ զկերակուրս իւրեանց։
Ի ծագել արեւու ժողովին, և ՚ի
մօրխս իւրեանց դադարին։
Ելանէ մարդ ՚ի գործս իւր, և ՚ի
վաստակս ձեռաց իւրոց մինչեւ
յերեկոյ։
Որպէս զի մեծ են գործք քո տէր․
զա̃մ ինչ իմաստութեամբ արարեր․
և լցաւ երկիր ստեղծուածովք
քովք։
Այս ծով մեծ և անդորր․ ՚ի սմա են
սողունք, որոց ոչ գոյ թիւ․ գա-
զանք մեծամեծք և մանունք․ ՚ի

սմա և նաւք գնան. վիշապն զոր
ստեղծեր խաղալ նմա։
Ամենեքեան քեզ սպասեն. և դու
տաս զկերակուր նոցա 'ի ժամու։
Տաս դու նոցա՝ և կերակրին. բաց֊
նաս զձեռն քո, և կերակրես զա֊
մենեսեան կամօք քովք։
Դարձուցանես զերեսս քո 'ի նոցա֊
նէ՝ և խռովին, հանես զոգի 'ի նո֊
ցանէ, պակասին և 'ի հող դառնան։
Առաքեա զոգի քո և ստանաս զնո֊
սա, և նորոգես զերեսս երկրի։
Եղիցին փառք տ̃ն յաւիտեան. և
ուրախ եղիցի յարարածս իւր։
Ո հայի յերկիր, և տայ դողալ սմա.
մերձեսցի 'ի լերինս, և ծխեսցին։
Օրհնեցից զտէր 'ի կեանս իմ. սաղ֊
մոս ասացից ա̃յ իմոյ մինչև եմ ես։
Քաղցր եղիցի նմա օրհնութիւն իմ.
և ես ուրախ եղէց 'ի տէր։
Պակասեսցին մեղաւորք յերկրէ,
և անօրէնք մի ևս գտցին 'ի նո֊
մա. օրհնեա անձն իմ զտէր։
Տունք Դ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԴ.

Ալէլուիա .

Խոստովան եղերուք տեառն և կարդացէք զանուն նորա . և պատմեցէք 'ի հեթանոսս զգործս նորա ։ Օրհնեցէք և սաղմոս ասացէք նմա . պատմեցէք զա̃մ սքանչելիս նորա , և գովեցարուք յանուն սուրբ նր̃ ։ Ուրախ եղիցին սիրտք այնոցիկ՝ որք խնդրեն զտէր . խնդրեցէք զտէր՝ և հզօրք եղերուք . և խնդրեցէք զերեսս նորա յամենայն ժամ ։ Յիշեցէք զսքանչելիս նորա զոր արար . զարուեստս և զիրաւունս բերանոյ նորա ։ Զաւակք աբրահամեան ծառայք նր̃ , որդիք յակոբայ ընտրեալք նր̃ ։ Նա ինքն է տէր աստուած մեր . յա̃մ երկրի են իրաւունք նորա ։ Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր , և զբանն՝ զոր պատուիրեաց մինչ 'ի հազար ամ .

Ուխտն զոր եդ ընդ Աբրահամու. և զերդումն իւր ընդ Սահակայ։ Հաստատեաց առ Յակոբ զհրաման իւր, և առ Իսրայէլ զուխտ իւր յաւիտենից։

Ասէ. Քեզ տաց զերկիրն Քանանու. զվիճակ ժառանգութեան ձերոյ։

Զի էին նոքա թուով սակաւք նըւազք և պանդխտք ՚ի նմա։

Անցին նոքա ազգէ յազգ, ՚ի թագաւորութենէ ՚ի ժողովուրդ յայլ։

Ոչ եթող մարդկան մեղանչել նոցա. և կշտամբեաց զթագաւորս վասն նոցա։

Մի մերձենայք ասէ՝ յօծեալս իմ, և ՚ի մարգարէս իմ մի մեղանչէք։

Կոչեաց սով յերկիր նոցա. և զա̃մ զօրութիւն հացի եբեկ։

Առաքեաց առաջի նոցա այր. ՚ի ծառայութի̅ վաճառեցաւ Յովսէփ։

Խոնարհ արարին ՚ի կապանս զոտս նորա. և էանց ընդ երկաթ անձն նորա։

Մինչև եկեսցէ բան նորա․ և բան
տեառն փորձեաց զնա։

Առաքեաց թագաւորն և եղոյծ զնա․
իշխան ժողովրդեան եթող զնա։

Կացոյց զնա տէր տան իւրոյ․ իշխան
'ի վերայ ամ՟ ստացուածոց իւրոց։

Խրատել զիշխանս նորա որպէս զին֊
քն․ և զծերս նորա իմաստունս
արասցէ։

Եմուտ Իսրայէլ յեգիպտոս․ եւ
յակոբ պանդխտեցաւ յերկիր
քամայ։

Աճեցոյց զժողովուրդ իւր յոյժ,
և զօրացոյց զնոսա քան զթշնամիս
իւր։

Դարձոյց զսիրտս նոցա ատել զժո֊
ղովուրդ իւր, և 'ի նենգել զծա֊
ռայս իւր։

Առաքեաց զՄովսէս ծառայ իւր,
և զԱհարոն ընտրեալ իւր։

Եդ նոցա զբան նշանաց իւրոց, և
զարուեստս իւր յերկիր քամայ։

Առաքեաց զխաւար և խաւարե֊

ցոյց զնոսա, զի դառնացուցին ըզբան նորա։

Դարձոյց յարիւն զգետս նոցա, և սպան զամենայն ձկունս նոցա։

Եռաց յերկիր նոցա գորտ, և 'ի շտեմարանս թագաւորաց նոցա։

Ասաց՝ և եկն շանաճանճ՝ և մժեխ ընդ ամենայն սահմանս նոցա։

Դարձոյց զանձրեւս նոցա 'ի կարկուտ. և հուր յերկիր նոցա բորբոքեցաւ։

Եհար զայգիս և զթզենիս նոցա, և փշրեաց զամենայն ծառս սահմանաց նոցա։

Ասաց՝ և եկն մարախ, և խառնիճ՝ զի ոչ գոյր նոցա թիւ։

Եկեր զա՟մ խոտ երկրի նոցա. և ըսպառեաց զա՟մ պտուղ անդոց նոցա։

Եհար զամենայն անդրանիկս եգիպտացւոց, զսկիզբն ամենայն վաստակոց նոցա։

Եհան զնոսա ոսկւով և արծաթով. և ոչ գոյր յազգի նոցա հիւանդ։

Ուրախ եղեւ եգիպտոս ընդ ելա-
նել նոցա. զի անկաւ ահ տեառն
'ի վերայ նոցա։
Սփռեաց ամպ՝ հովանի առնել նո-
ցա 'ի տուէ, և հրով լոյս տայր նո-
ցա 'ի գիշերի։
Խնդրեցին՝ և եկն լորամարգի. և
հացիւ երկնից լցոյց զնոսա։
Եհար զվէմն՝ և բղխեցին ջուրք,
և գնացին գետք ընդ անջրդիս։
Յիշեաց զբան իւր սուրբ, որ ընդ
աբրահամու ծառայի իւրոյ։
Եհան զժողովուրդ իւր ցնծուբ̅,
և զընտրեալս իւր ուրախութբ̅։
Ետ նոցա զգաւառս հեթանոսաց.
'ի վաստակս ժողովրդոց ժառան-
գեցոյց զնոսա։
Զի պահեսցեն զվկայութիւնս նո-
րա, և զօրէնս նորա խնդրեսցեն։
Տունք խդ։ Գոբղայս հը․

ՍԱՂՄՈՍ ՃԵ .

Ալէլուիա .

Խոստովան եղերուք տեառն՝ զի քաղցր է. զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Ո՞ խօսեսցի զզօրութիւնս տն. լսելի արասցէ զամ օրհնութիւնս նորա։

Երանի որք պահեն զիրաւունս, և առնեն զարդարութիւն յամ ժամ։

Յիշեա զմեզ տէր ընդ հաճոյս ժողովրդեան քոյ, և այց արա մեզ ՚ի փրկութեան քում։

Տեսցուք մեք զքաղցրութիւն ընտրելոց քոց. ուրախ եղիցուք մեք յուրախութիւն ազգի քոյ, և գովեսցուք մեք ՚ի ժառանգութեան քում։

Մեղաք մեք ընդ հարսն մեր, անօրինեցաք և յանցեաք։

Հարքն մեր յեգիպտոս ոչ իմացան զսքանչելիս քո, և ոչ յիշեցին զբազում ողորմութիւնս քո։

Բարկացուցին զքեզ յանցանելն իւրեանց ընդ ծով կարմիր. փրկ-

կեաց զնոսա վասն անուան իւրոյ,
զի ծանիցեն զզօրութիւնս նորա։
Սաստեաց ՚ի ծով կարմիր՝ և ցա-
մաքեցաւ. առաջնորդեաց նոցա
ընդ անդունդս որպէս ընդ անա-
պատըս։
Կեցոյց զնոսա ՚ի ձեռաց ատելեաց
նոցա, և փրկեաց զնոսա ՚ի ձեռաց
թշնամեաց նոցա։
Ծածկեաց ծով զնեղիչս նոցա. և
մի ՚ի նոցանէ ոչ ապրեցաւ։
Հաւատացին բանի նորա, և օրհ-
նեցին զօրհնութիւնս նորա։
Վաղվաղեցին և մոռացան զգործս
նորա, և ոչ անսացին խորհրդոց
նորա։
Ցանկացան ցանկութիւն յանա-
պատի, և փորձեցին զա͞ծ յանջրդի։
Ետ նոցա զխնդրուածս նոցա, ա-
ռաքեաց զլիու͞ի յանձինս նոցա։
Բարկացուցին զմովսէս ՚ի բանակի,
և զահարօն սուրբ տեառն։
Բացաւ երկիր և եկուլ զդադան, և

Ծածկեաց զբանակն զաբիրօնի:
Հուր վառեցաւ 'ի ժողովս նոցա,
և բոց մաշեաց զմեղաւորս:
Արարին զորթն 'ի Քորեբ. և եր-
կիրպագին պատկերի, և փոխե-
ցին զփառս իւրեանց 'ի նմանու-
թիւն որթու խոտակերի:
Մոռացան զաստուած կենարա-
րըն իւրեանց, որ արար զմեծամե-
ծըս յեգիպտոս, և զսքանչելիս իւր
յերկիր Քամայ, և զահ իւր 'ի մե-
րայ կարմիր ծովուն:
Ասաց սատակել զնոսա, եթէ ոչ
մովսէս ընտրեալն կայր առաջի նց:
Դարձաւ առ տէր և անցոյց զբար-
կութիւն նորա, զի մի՛ սատակես-
ցին նոքա:
Անարգեցին զերկիրն ցանկալի, և
ոչ հաւատացին բանի նորա:
Տրտնջեցին 'ի բանակս իւրեանց,
և ոչ լուան ձայնի տեառն:
Համբարձ զձեռն իւր 'ի վերայ նո-
ցա, հարկանել զնոսա յանապատի:

Ցրուեցի զաւակ նոցա ընդ հեթանոսս. ցրուեցի զաւակ նոցա ընդ գաւառս:

Պղծեցան նոքա ՚ի փեղփեգումը, զի կերին զզոհեալ և զմեռելոտի:

Բարկացուցին զնա ՚ի գործս իւրեանց. և յաճախեաց ՚ի վերայ նոցա բեկումն:

Նա եկաց ՚ի մէջ փինէհէս, քաւեաց և արգելաւ մահ. համարեցաւ նմա յարդարութիւն ազգէ մինչեւ յաւիտեան:

Բարկացուցին զնա ՚ի վերայ ջուրցն հակառակութեան. չարչարեցաւ մովսէս վասն նոցա, զի դառնացուցին զհոգի նորա:

Հրամայեաց չրթամբք իւրովք, և ոչ սատակեցին զազգն՝ զոր ասաց նոցա տէր:

Խառնակեցան ընդ հեթանոսս, և ուսան զգործս նոցա. ծառայեցին կռոց նոցա, և եղեւ նոցա ՚ի գայթակղութիւն:

Զոհեցին զուստերս և զդստերս իւրեանց դիւաց, և հեղին զարիւն ամբիծ։

Արիւն ուստերաց և դստերաց իւրեանց՝ զոր զոհեցին կռոցն քանանու։

Շաղախեցաւ երկիր յարենէ նոցա, և պղծեցաւ 'ի գործոց նոցա, զի պոռնկեցան 'ի գնացս իւրեանց։

Բարկացաւ սրտմտութ՟ տէր 'ի վերայ ժողովրդեան իւրոյ, և գարշեցոյց զժառանգութի իւր յոյժ։

Մատնեաց զնոսա 'ի ձեռս հեթանոսաց. տիրեցին նոցա ատելիք իւրեանց, և թշնամիք իւրեանց նեղեցին զնոսա. և խոնարհ եղեն 'ի ներքոյ ձեռաց նոցա։

Բազում անգամ փրկեաց զնոսա, և նոքա դառնացուցին զնա 'ի խորհուրդս իւրեանց, և կորացան յանօրէնութեան իւրեանց։

Հայեցաւ տէր 'ի նեղութիւնս նոցա 'ի լսել ձայնի աղօթից նոցա։

Յիշեաց զուխտ իւր, և զղջացաւ ըստ բազում ողորմութեան իւրում. և ետ զնոսա 'ի գթութիւնըս առաջի ամենայն գերչաց նոցա։ Փրկեա զմեզ տէր աստուած մեր. և ժողովեա զմեզ 'ի հեթանոսաց։ Խոստովան եղիցուք անուան քում սրբոյ, և պարծեսցուք յօրհնութիւնս քո։

Օրհնեալ տէր աստուած իսրայէլի յաւիտենս յաւիտենից։ Եւ ասասցէ ամենայն ժողովուրդըն եղիցի եղիցի։

Տունք խդ ։

Կանոնս Գոբղայս է ։ Սաղմոս ժէ ։ Տունս յժդ ։

ԱՂՕԹՔ ԵԶԵԿԻԱՅԻ ԱՐՔԱՅԻ ՀՐԷԱՍՏԱՆԻ Ի ԺԱՄԱՆԱԿԻ ՅՈՐՈՒՄ ՀԻՒԱՆԴԱՑԱՒ , ԵՒ ՅԱՌԵԱՒ Ի ՀԻՒԱՆԴՈՒԹԵՆԷ ԻՒՐՄԷ ։

Եսայեա լը ։

Ես ասացի 'ի վերանալ յինէն աւուրց իմոց, թէ գնայցի ես 'ի դը-

րունըս դժոխոց։
Թողի զամենայն յետին իմ, և աստ-
ցի՝ թէ այլ ոչ ևս տեսից զփրկու-
թիւն տեառն յերկրին կենդան-
եաց, և ոչ ևս տեսից զմարդ բը-
նակչօք խուրովք հանդերձ։
Պակասեցայ ես յազգատոհմէ իմ,
մէ. այսուհետև թողի լքի զա-
մենայն զկեանս իմ։
Ել գնաց մեկնեցաւ յինէն հոգի
իմ, որպէս զայն՝ որ քակէ զտաղա-
ւար. և եղէ ես որպէս զոստայն
սատարայց մերձ 'ի հատանել։
Յաւուր յայնմիկ մատնեցայ ես
յառաւօտէ որպէս 'ի ձեռս առիւ-
ծու. այնպէս խորտակեաց ման-
րեաց զոսկերս իմ, զի յառաւօտէ
մինչ 'ի գիշեր մատնեցայ։
Որպէս ծիծառն՝ այնպէս ճչեցի,
որպէս զաղաւնի՝ այնպէս մնչեցի,
զի նուաղեցան աչք իմ՝ 'ի տե-
սանելոյ։
Հայեցայ 'ի բարձունս առ տէր ա̅ծ

իմ՝ որ փրկեալ զիս, և փարատե-
ցոյց յինէն զցաւս անձին իմոյ։
Տէր, փառն այսորիկ պատմեցաւ-
քեզ՝ զարթուցեր զանձն իմ, զար-
ձուցեր զհոգի իմ. մխիթարեցայ
և կեցի։

Ահա 'ի խաղաղութիւն դարձաւ
դառնութիւն իմ. փրկեցեր զան-
ձին իմ, զի մի՛ կորեայց. և ընկեցեր
յետոյ զամենայն զմեղս իմ։
Զի ոչ թէ որք 'ի դժոխս են, խոս-
տովան առնին առ քեզ. և ոչ մեռ-
եալք օրհնեսցեն զքեզ. և ոչ
յուսասցին 'ի ճշմարտութիւնս քո
ամենեքեան, որք իջանեն 'ի դը-
ժոխս։

Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք ըզ-
քեզ տէր. որպէս և ես այսուհե-
տև մանկունս ծնայց, որք պատ-
մեսցեն զարդարութիւնս քո՝
տէր փրկութեան իմոյ։
Ես ոչ եւս դադարացից օրհնել
զքեզ յօրհնութիւն նոր զամե-

նայն աւուրս կենաց իմոյ յան-
դիման տաճարիդ աստուածոյ։
Փառք Հօր և որդւոյ և։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Յոյս կենդանութեան, յոյս և ապաւէն փրկութեան տէր յիսուս փրկիչ. փրկեա և փարատեցո զցաւս անձին իմոյ։ Մարդասէր տէր, վասն սրբուհւոյ անարատ մօր քոյ և կուսի, և վասն խաչի քոյ պատուականի, տէր, ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո զմեզ։

Քարոզ եւ աղօթք ՚ի չէրջն Երկինք դասանն կանոնին գտցես ՚ի 93 երեսն։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԶ.

Աշէշուխա .

Խոստովան եղերուք տեառն զի
քաղցր է, զի յաւիտեան է ողոր֊
մութիւն նորա։

Ասասցեն փրկեալք տեառն, զորս
փրկեաց ՚ի ձեռաց թշնամւոյն։

Յամենայն գաւառաց ժողովեաց
զնոսա, յարեւելից և յարեւմը֊
տից, ՚ի հիւսիսոյ և ՚ի ծովէ։

Մոլորեցան նոքա յանապատ յան֊
ջրդի ճանապարհի, և քաղաք բը֊
նակութեան ոչ գտին։

Քաղցեան և ծարաւեցան, և ան֊
ձինք նոցա ՚ի նոսին նուաղեցան։

Աղաղակեցին առ տէր ՚ի նեղու֊
թեան իւրեանց. և ՚ի վշտաց նո֊
ցա փրկեաց զնոսա։

Առաջնորդեաց նոցա ՚ի ճանապարհ
ուղիղ, զի երթիցեն ՚ի քաղաք բը֊
նակութեան իւրեանց։

Խոստովան եղիցին տեառն ողոր-
մութեանց նորա , և սքանչելեաց
նորա որդւոց մարդկան ։

Զի յագեցոյց զանձինս քաղցեալս ,
և զանձինս կարօտեալս լի արար
բարութեամբ ։

Նստէին ՚ի խաւարի և ՚ի ստու-
երս մահու , կապեալ էին յաղ-
քատութեան որպէս յերկաթս ։

Զի դառնացուցին զբանն աստու-
ծոյ , և զխորհուրդս բարձրելոյն
բարկացուցին ։

Խոնարհ եղեն ՚ի ցաւոց սրտից նո-
ցա . տկարացան և ոչ որ էր որ օգ-
նէր նոցա ։

Աղաղակեցին առ տէր ՚ի նեղու-
թեան իւրեանց . ՚ի վշտաց նոցա
եհան զնոսա ։

Փրկեաց զնոսա ՚ի խաւարէ եւ ՚ի
ստուերաց մահու , և խզեաց ըզ-
կապանս նոցա ։

Խոստովան եղիցին տեառն ողոր-
մութեանց նորա , և սքանչելեաց

նորա որդւոց մարդկան։
Զի փշրեաց դրունս պղնձիս, և
զնիգս երկաթիս խորտակեաց։
Օգնեաց նոցա 'ի ճանապարհի ա-
նօրէնութե իւրեանց. զի վասն մե-
ղաց իւրեանց խոնարհ եղեն յոյժ։
Յամենայն կերակրոյ գարշէին
ոգիք նոցա. մերձեցան մինչև
'ի դրունս մահու։
Աղաղակեցին առ տէր 'ի նեղու-
թեան իւրեանց, 'ի վշտաց նոցա
ապրեցոյց զնոսա։
Առաքեաց զբան իւր և բժշկեաց
զնոսա, և փրկեաց զնոսա յապա-
կանութենէ իւրեանց։
Խոստովան եղիցին Տեառն ողոր-
մութեանց նորա, և սքանչելեաց
նորա որդւոց մարդկան։
Մատուսցեն նմա պատարագ օրհ-
նութեան, և պատմեսցեն զգործս
նորա ցնծութեամբ։
Որք իջանէին 'ի ծով նաւուք, և
առնէին զգործս 'ի ջուրս բազումս։

Նոքա տեսին զգործս տ͞ն եւ զսքան-
չելիս նորա 'ի խորս անդնդոց ։
Ասաց՝ եւ յարեաւ հողմ եւ մրրիկ,
եւ բարձրացան ալիք նորա ։
Ելանէին յերկինս և իջանէին յան-
դունդս. և անձինք նոցա յանձինս
իւրեանց մաշեցան ։
Խռովեցան սասանեցան որպէս ար-
բեալք, եւ ամենայն իմաստու-
թիւն նոցա ընկլաւ ։
Աղաղակեցին առ տէր 'ի նեղու-
թեան իւրեանց. 'ի վշտաց նոցա
կեցոյց զնոսա ։
Դարձոյց զմրրիկն յօդս՝ եւ դադա-
րեցան ալիք նորա. ուրախ եղեն
զի դադարեցան. եւ առաջնորդ-
եաց նոցա 'ի նաւահանգիստ կա-
մաց իւրեանց ։
Խոստովան եղիցին տեառն ողոր-
մութեանց նորա, եւ սքանչելեաց
նորա որդւոց մարդկան ։
Բարձր արասցեն զնա 'ի ժողովս
ժողովրդոց, եւ յաթոռս ծերոց

օրհնեսցեն զնա։

Զի դարձոյց զգետն 'ի ցամաք, և
զգնացս ջուրց յերկիր ծարաւուտ։

Արար զերկիրն պտղաբեր՝ յաղ-
տաղտուկս վասն չարութեան բը-
նակչաց նոցա։

Արար զանապատն 'ի ճահիճս ջուրց,
եւ զերկիրն ծարաւուտ 'ի գը-
նացըս ջուրց։

Բնակեցոյց 'ի նմա քաղցեալս. և շի-
նեցին քաղաք բնակուե̃ իւրեանց։

Վարեցին արտս և տնկեցին այգիս,
եւ արարին պտուղ արմտեաց իւ-
րեանց։

Օրհնեաց զնոսա՝ եւ բազմացան
յոյժ. և անասունք նոցա ոչ նուա-
զեցան։

Նուազեցան նոքա և չարչարեցան
'ի նեղութէ չարեաց և 'ի վշտաց։

Եհեղ անարգութիւն 'ի վերայ իշ-
խանաց նոցա. մոլորեցոյց զնոսա
յանապատի և ոչ 'ի ճանապարհի։

Օգնեաց տնանկին յաղքատու-

թեան. եւ առաջնորդեաց որպէս
խաշին ազգի նոցա։
Տեսցեն ուղիղք եւ ուրախ եղի-
ցին. և ամ՟ անօրէն զբերան իւր։
Ո՞վ է իմաստուն՝ որ պահեսցէ զայս,
և 'ի միտ առցէ զողորմութիւնս տն՟։
Տունք իբ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԷ·

Օրհնութիւն Սաղմոսաց դաւթի ·

Պատրաստ է սիրտ իմ աստուած,
պատրաստ է սիրտ իմ օրհնել եւ
սաղմոս ասել քեզ փառօք իմովք։
Զարթիր փառք իմ, զարթիր սաղ-
մոսիւք եւ օրհնութեամբ, և ես
զարթեայց առաւօտուց։
Խոստովան եղէց քեզ 'ի ժողովուր-
դըս տէր, և սաղմոս ասացից քեզ
յազգին։
Մեծ եղեւ մինչեւ յերկինս ողոր-
մութիւն քո. մինչեւ յամպս է
ճշմարտութիւն քո։
Բարձրեալ ես դու յերկինս ած՟,

և յամենայն երկրի են փառք քո։
Որպէս փրկեցա՛ն սիրելիք քո. կե-
ցո աջով քո և լուր մեզ։
Աստուած խօսեցաւ 'ի սրբութե-
նէ իւրմէ, բարձր եղէց՝ բաժա-
նեցից զսիւքէմ, և զհովիտսն յար-
կաց չափեցից։
Իմ է գաղաադ և իմ է մանասէ,
եփրեմ հզօրիչ գլխոյ իմոյ։
Յուդայ թագաւոր իմ. մովաբ ա-
ւազան յուսոյ իմոյ։
Յեդովմէ ուղղեցից զգնացս իմ.
և ինձ այլազգիք հնազանդ եղեն։
Ո՞ տարցէ զիս 'ի քաղաք ամուր,
կամ ո՞ առաջնորդեսցէ ինձ մինչև
յեդովմէ։
Եթէ ոչ դու ա̃ծ, որ մերժեցեր
զմեզ, և ոչ ելեր ա̃ծ ընդ զօրս մեր։
Տուր մեզ օգնութիւն 'ի նեղութե̃,
զի սուտ է փրկութիւն մարդոյ։
Աստուծով արասցուք զօրութի̃. և
նա յամօթ արասցէ զթշնամիս մեր։

Տուն ժգ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԸ·

Ի կատարած Սաղմոս դաւթի ։

Աստուած օրհնութեան իմոյ մի՛ լռեր, զի բերան մեղաւորի՝ բերան նենգաւորի բացաւ 'ի վերայ իմ։

Խօսեցան զինէն լեզուաւ նենգաւորաւ, և բանիւ ատելութեան պաշարեցին զիս ։

Մարտեան ընդ իս 'ի տարապարտուց · փոխանակ սիրոյ իմոյ մատնէին զիս, այլ ես յաղօթս կայի ։

Հատուցին ինձ չար փոխանակ ընդ բարւոյ, ատելութիւն փոխանակ սիրոյ իմոյ ։

Կացո 'ի վերայ նորա մեղաւոր, սատանայ կացցէ ընդ աջմէ նորա ։

Ի դատաստանէ իւրմէ ելցէ դատապարտեալ, և աղօթք նորա 'ի մեղս դարձցին ։

Եղիցին աւուրք նորա նուազ, և զայցելութի նորա զայն այլ առցէ ։

Եղիցին որդիք նորա որբ, և կին

նորա այրի · սահեցին փոփոխեա-
ցին · որդիք նորա մուրօղք եղի-
ցին · և ելցեն 'ի բնակութենէ
իւրեանց ։

Քննեսցէ փոխատու զամենայն ին-
չս նորա · եւ յափշտակեսցեն օ-
տարք զվաստակս նորա ։

Մի՛ գտցի օգնական նմա · և մի՛ որ
ողորմեսցի 'ի վերայ որբոց նորա ։

Եղիցին որդիք նորա 'ի սատակու-
մն, և յազգէ ջնջեսցի անուն նր̃ ։

Յիշեսցին մեղք հօր նորա առաջի
տեառն · և մեղք մօր նորա մի՛ ջըն-
ջեսցին, և եղիցին առաջի տեառն
յամենայն ժամ ։

Սատակեսցի յերկրէ յիշատակ նո-
րա, փոխանակ զի ոչ յիշեաց առ-
նել ողորմութիւն ։

Հալածեաց զայր աղքատ և զտը-
նանկ · սպանանել զայն, որ խո-
նարհ է սրտիւ ։

Սիրեաց զանէծս՝ և եկեսցէ նմա · ոչ
կամեցաւ զօրհնութիւն, հեռա-

Եղիցի 'ի նմանէ ։

Զգեցաւ զանէծս որպէս հանդերձ ․ մտցէ որպէս ջուր 'ի փոր նորա ․ և որպէս ձէթ ընդ ոսկերըս նորա ։

Եղիցին նմա որպէս հանդերձ՝ զի ագանի, որպէս գօտի՝ որ ածի հանապազ ընդ մէջ ։

Այս գործ է այնոցիկ, ոյք չարախօս կային զինէն առ տէր, և ոյք խօսէին չար զանձնէ իմմէ ։

Այլ դու տէր տէր՝ արա ընդ իս ըստ անուան քում, զի քաղցր է ողորմութիւն քո ․ և փրկեա զիս, զի աղքատ և տնանկ եմ ես ։

Սիրտ իմ խռովեցաւ 'ի փորի իմում ․ և ես որպէս ստուեր 'ի խուսափիլ իմում պակասեցայ, և թօթափեցայ որպէս մարախ ։

Ծունկք իմ տկարացան 'ի պահոց, և մարմին իմ այլայլեցաւ յիւղոյ ։

Եղէ ես նախատ նոցա ․ տեսին զիս՝

և չարժեցին զգլուխս իւրեանց ։
Օգնեա ինձ տէր իմ և փրկեա զիս ըստ ողորմութեան քում.
Ծանիցեն զի ձեռն քո այս է, և դու տէր արարեր զայս ։
Նոքա անիծանեն, և դու օրհնեսցես. որք յարուցեալ են 'ի մերայ իմ, ամօթ կրեսցեն. այլ ծառայ քո ուրախ եղիցի 'ի քեզ ։
Զգեցցին ամօթ որք չարախօս կային զանձնէ իմմէ, և արկցեն որպէս կրկնոց զամօթ իւրեանց զիւրեամբք ։
Այլ ես խոստովան եղէց առ տէր յոյժ բերանով իմով. և 'ի մէջ բազմաց օրհնեցից զքեզ ։
Զի եկաց նա ընդ աջմէ տնանկին, 'ի փրկել զիս յայնցանէ՝ որք հալածեն զանձն իմ ։

Տունք ԻԸ ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԹ.

Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի ։

Ասաց տէր ցտէր իմ, նիստ ընդ աջ-

մէ իմմէ, մինչև եղից զԹշնամիս
քո պատուանդան ոտից իմոց:
Գաւազան զօրուԹեան առաքեա-
ցէ քեզ տէր ՚ի սիօնէ. և տիրեա-
ցես դու ՚ի մէջ Թշնամեաց քոց:
Ընդ քեզ է սկիզբն աւուր զօրու-
Թեան. ՚ի վայելչուԹիւն սրբոց
քոց յարգանդէ յառաջ քան
զարուսեակ ծնայ զքեզ:
Երդուաւ տէր և ոչ եւս զղջասցի,
Թէ դու ես քահանայ յաւիտեան
ըստ կարգին մելքիսեդեկի, եւ
տէր ընդ աջմէ քումմէ:
Խորտակեսցէ յաւուր բարկու-
Թեան զԹագաւորս. դատէ զհե-
Թանոսս, և բազում առնէ զհար-
ուածս, եւ խորտակեսցէ զգլու-
խըս բազմաց յերկրի:
Զուղխս ՚ի ճանապարհի արբցու-
ցէ վասն այսորիկ և բարձր արաս-
ցէ զգլուխս:
Տունք ղ՛ Գոբղայս իը՛

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺ.

Ալէլուիա.

Խոստովան եղէց քեզ տէր բոլորով սրտիւ իմով, ի խորհուրդս ուղղոց ի ժողովուրդս մեծ են գործք տեառն, և քննեալ են յամենայնի կամք նորա։

Խոստովանութ̄ի և վայելչութ̄ի են գործք նորա. արդարութ̄ի նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից։

Յիշատակ արար սքանչելեաց իւրոց ուղղոց. ողորմած գթած է տէր, կերակուր տայ երկիւղածաց իւրոց։

Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր, զզօրութ̄ի գործոց իւրոց պատմեաց ժողովրդեան իւրում։

Տալ նոցա զժառանգութ̄ի հեթանոսաց. և գործք ձեռաց նորա արդարութիւն և իրաւունք են։

Հաւատարիմ են յամենայնի պատուիրանք նորա. հաստատեալ են

յաւիտեանս յաւիտենից. արարեալ են ճշմարտութբ և ուղղութբ։ փրկութիւն առաքեաց տէր ժողովրդեան իւրում. պատուիրեաց յաւիտենից զուխտ իւր. սուրբ և ահեղ է անուն նորա։

Սկիզբն զգօնութե́ երկիւղ տն. իմաստութիւն բարի ամենեցուն՝ որք առնեն զնա. և օրհնութիւն նր մնայ յաւիտեանս յաւիտենից։

Տունք ը։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺԱ.

Ալէլուիա. ՚ի գերոյ տարաշխարութեան անգեայ եւ զաքարիայ։

Երանեալ է այր՝ որ երկնչի ՚ի տեառնէ, զպատուիրանս նորա նա կամի յոյժ։

Հզօր եղիցի յերկրի զաւակ նորա, և. ազգ ուղղոց օրհնեսցի։ փառք և մեծութիւն են ՚ի տան նորա. արդարութիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից։

Ծագեաց ՚ի խաւարի լոյս ուղղոց.

ողորմած գթած և արդար է տէր։
Պահպան այր ողորմի և տայ փոխ. յօ-
րինէ զբան իւր ՚ի դատաստանի, զի
յաւիտեան նա մի սասանեսցի։
Յիշատակ յաւիտենից եղիցի ար-
դարըն, ՚ի համբաւէ չարէ նա մի
երկիցէ։
Պատրաստ է սիրտ նորա յուսալ
առ աստուած։
Հաստատեալ է սիրտ նորա. և նա
մի երկիցէ մինչև տեսցէ ՚ի թշ-
նամիս իւր։
Ցրուեաց՝ և ետ աղքատաց. արդա-
րութիւն նորա մնայ յաւիտեանս
յաւիտենից, և եղջիւր նորա բար-
ձր եղիցի փառօք։
Մեղաւորն տեսցէ և բարկասցի.
զատամունս իւր կրճտեսցէ և հա-
լեսցի. և ցանկութիւն մեղաւո-
րաց կորիցէ։
Տունք ժ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺԲ

[Ալէլուիա.

Օրհնեցէք մանկունք զՏէր. և
օրհնեցէք զանուն Տեառն։
Եղիցի անուն Տեառն օրհնեալ
յայսմ հետէ մինչեւ յաւիտեան։
Յարեւելից մինչեւ 'ի մուտս ա֊
րեւու օրհնեալ է անուն Տեառն։
Բարձր է 'ի վերայ ամենայն ազգաց
Տէր, և յերկինս են փառք նորա։
Ո՞վ է որպէս Տէր Աստուած մեր
'ի բարձունս բնակեալ, և զխոնար֊
հըս տեսանէ յերկինս և յերկրի։
Յարուցանէ զաղքատս յերկրէ,
և բարձր առնէ զտառապեալս
յաղբեւոց։
Նստուցանէ զնոսա իշխանս ընդ
իշխանս ժողովրդեան իւրոյ։
Բնակեցուցանէ զամուլն 'ի տան
ուրախութեան որպէս մայր որդ֊
ւովք բերկրեալ։

Տունք ը։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺԳ.

Ալէլուիա.

Ցելանելն Իսրայելի յԵգիպտոսէ.
տանն Յակոբայ 'ի ժողովրդենէ
այլազգեաց։
Եղեւ Հրէաստան սրբութի̃ւն նորա,
և Իսրայէլ իշխանութիւն նորա։
Ծով ետես և փախեաւ, և Յոր-
դանան անդրէն դարձաւ։
Լերինք ցնծացեն որպէս խոյք. և
բլուրք որպէս գառինք մաքեաց։
Զի՞ է քեզ ծով, զի՞ տեսեր և փախ-
եար. կամ դու Յորդանան՝ զի՞
դարձար անդրէն
Լերինք՝ ցնծացէք որպէս խոյք, և
բլուրք որպէս գառինք մաքեաց։
Յերեսաց տեառն սասանեցաւ եր-
կիր, յերեսաց Այ Յակոբայ։
Որ դարձոյց զվէմն 'ի վտակս ջուրց,
և զապառաժն յաղբերակունս։
Մի՛ մեզ տէր մի՛ մեզ, այլ անուան
քում տուր զփառս վասն ողոր-
մութեան և ճշմարտութե̂ քոյ։

Մի՛ երբէք ասասցեն 'ի հեթանոսս,
թէ ո՛ւր է աստուած նոցա։
Ա՜ծ մեր յերկինս և յերկիր, զամե֊
նայն զոր ինչ կամեցաւ՝ և արար։
Կուռք հեթանոսաց ոսկի և ար֊
ծաթ են, ձեռագործ են որդւոց
մարդկան։
Բերան ունին, և ոչ խօսին․ աչս
ունին, և ոչ տեսանեն։
Ականջս ունին, և ոչ լսեն․ ունչս
ունին, և ոչ հոտոտեն։
Ձեռս ունին, և ոչ շօշափեն․ ո֊
տըս ունին, և ոչ գնան․ և ոչ գոյ
բարբառ 'ի կոկորդս նոցա։
Նման նոցա եղիցին՝ որք արարին
զնոսա, ամենեքեան որք յուսա֊
ցեալ են 'ի նոսա։
Տուն Իսրայէլի յուսացաւ 'ի տէր,
օգնական և ընդունող է նոցա։
Տուն Ահարօնի յուսացաւ 'ի տէր․
օգնական և ընկերող է նոցա։
Երկիւղածք տեառն յուսացան 'ի
տէր, օգնական և փրկիչ է նոցա։

Յիշեաց զմեզ տէր և օրհնեաց ըզ-
մեզ. օրհնեաց տէր զտունն իս-
րայէլի. օրհնեաց տէր զտունն ա-
հարօնի։
Օրհնեաց տէր զերկիւղածս իւր,
զփոքրկունս և զմեծամեծս։
Յաւելցէ ՚ի ձեզ տէր, ՚ի ձեզ և
յորդիս ձեր։
Օրհնեալ էք դուք ՚ի տեառնէ, որ
արար զերկինս և զերկիր։
Երկինք երկնից տեառն են. և զեր-
կիրս ետ որդւոց մարդկան։
Ոչ թէ մեռեալք օրհնեսցեն զքեզ
տէր, և ոչ ամենեքեան՝ որք իջա-
նեն ՚ի դժոխս։
Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զքեզ
տէր յայսմ հետէ մինչև յաւի-
տեան։

Տունք իզ։ Գործայս ծբ,

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԶ.

Ալէլուիա։

Մեծացի զի լուիցէ տէր զձայն աղօ-
թից իմոց. զի խոնարհեցոյց զուն-

կըն իւր առ իս, և ես յաւուրս իմ
կարդացի առ նա։
Շրջեցան զինեւ երկունք մահու,
և վիշտք դժոխոց գտին զիս։
Զնեղութիւն և զանձկութի̃ գտի,
և զանուն տեառն կարդացի։
Ո՜ տէր փրկեա զանձն իմ. ողորմած
աստուած մեր ողորմի և պահէ
զտղայս տէր։
Ես խոնարհ եղէ՝ և տէր կեցոյց
զիս. դարձ անձն իմ'ի հանգիստ
քո, զի տէր օգնեաց քեզ։
Փրկեաց զանձն իմ'ի մահուանէ,
զաչս իմ յարտասուաց, և զոտս
իմ'ի գայթակղութենէ, հաճոյ
եղէց առաջի տեառն յերկրին
կենդանեաց։
Տունք Է։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺԵ.

Ալէլուիա

Հաւատացի զոր և խօսեցայ, և
ես խոնարհ եղէ յոյժ։

Ես ասացի 'ի զարմանալ իմում. թէ
ամենայն մարդ սուտ է։
Զի՞նչ տաց տրիտուր տեառն, ընդ
ամենայնի զոր և ետ ինձ։
Զբաժակ փրկութեան ընկալայց,
և զանուն տեառն կարդացից։
Զաղօթս իմ տեառն տաց առաջի
ամենայն ժողովրդեան նորա։
Պատուական է առաջի տն մահ սըր-
բոց իւրոց. ո՞ տէր ես ծառայ քո
եմ, ծառայ և որդի աղախնոյ քո։
Հատեր զկապանս իմ. քեզ մա-
տուցից պատարագ օրհնութե և
զանուն տեառն կարդացից։
Զաղօթս իմ տեառն տաց առաջի
ամ ժողովրդեան նր, 'ի գաւիթս
տան տն, և 'ի մէջ քո երուսաղէմ։

Տունք ը։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺԶ.

Ալէլուիա

Օրհնեցէք զտէր ամ ազինք. գո-
վեցէք զնա ամենայն ժողովուրդք։

Զօրացի ողորմութիւն նորա 'ի վե֊
րայ մեր. և ճշմարտութիւն տեա֊
ռըն մնացէ յաւիտեան:

Տունք բ.

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺԷ.

Ա չէշուխա

Խոստովան եղերուք տեառն, զի
բարի է, զի յաւիտեան է ողորմու֊
թիւն նորա:
Ասասցէ տունն Իսրայէլի՝ զի յաւի֊
տեան է ողորմութիւն նորա:
Ասասցէ տունն Ահարոնի՝ զի յա֊
ւիտեան է ողորմութիւն նորա:
Ասասցեն երկիւղածք տեառն՝ զի
յաւիտեան է ողորմութիւն նորա:
Ի նեղութեան իմում ես առ տէր կար֊
դացի, և լուաւ ինձ յանդորր:
Տէր է իմ օգնական, և ես ոչ երկ֊
եայց, զի՞ արասցէ ինձ մարդ:
Տէր է իմ օգնական, և ես տեսից
'ի թշնամիս իմ:
Բարի է յուսալ 'ի տէր՝ քան յու֊

սալ 'ի մարդիկ. բարի է յուսալ 'ի տէր՝ քան յուսալ յիշխանս։

Ամենայն ազինք շրջեցան զինեւ, և անուամբ տեառն յաղթեցի նոցա։

Շրջելով շրջեցան զինեւ, և պաշարեցին զիս 'ի միասին. և անուամբ տեառն վանեցի զնոսա։

Շուրջ եղեն զինեւ որպէս մեղուք, վառեցան բորբոքեցան որպէս փուշք 'ի հուր. և անուամբ տեառն մերժեցի զնոսա։

Ի մերժել մերժեցայ, և եղէ մերձ 'ի գլորիլ. և տէր ընկալաւ զիս։

Զօրութիւն իմ և օգնութիւն իմ տէր, և եղեւ ինձ 'ի փրկութիւն։

Ձայն ցնծութեան փրկութեան 'ի յարկս արդարոց։

Աջ տեառն արար զօրութիւն, աջ տեառն բարձր արար զիս, և աջ տեառն արար զօրութիւն։

Ոչ մեռայց, այլ կեցից և պատմեցից զգործս տեառն։

Խրատելով խրատեաց զիս տէր,

Եւ ՚ի մահ ոչ մատնեաց։
Բացէք ինձ զդրունս արդարու-
թեան, զի մտից ընդ այն, եւ խոս-
տովան եղէց տեառն։
Այս դուռն տեառն է, եւ արդարք
մտանեն ընդ սա։
Խոստովան եղէց քեզ տէր, զի լը-
ուար ինձ, եւ եղեր ինձ ՚ի փրկութի։
Վէմն զոր անարգեցին շինողքն,
նա եղեւ գլուխ անկեան։
Ի տեառնէ եղեւ այս, եւ է սքան-
չելի առաջի աչաց մերոց։
Այսօր է զոր արար տէր. եկայք ցըն-
ծասցուք եւ ուրախ եղիցուք ՚ի սմա։
Ո՛ տէր փրկեա, ո՛ տ̃ր առաջնորդեա.
օրհնեալ որ գալոց ես յանուն տ̃ն,
եւ օրհնեցաք զքեզ ՚ի տանէ տ̃ն։
Տէր ա̃ծ մեր երեւեցար մեզ. ա-
րարէք տօնս ուրախութեան կան-
խաւ, մինչեւ յանկիւնս սեղանոյ։
Աստուած իմ ես դու՝ եւ խոստովան
եղէց քեզ. աստուած իմ ես դու՝
եւ բարձր արարից զքեզ։

Խոստովան եղէց քեզ տէր՝ զի լը-
ուար ինձ, և եղեր ինձ 'ի փրկութի։
Խոստովան եղերուք տն զի բարի է,
զի յաւիտեան է ողորմութի նորա։
Տունք իը։ Գորդայս իդ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺԸ

Ալէլուիա

Երանեալ են ամբիծք 'ի ճանապար-
հի, և որք գնան յօրէնս տեառն։
Երանի որք քննեն զվկայութիւնս
նորա, բոլորով սրտիւ իւրեանց
խնդրեսցեն զնա։
Ոչ թէ որք գործեն զանօրէնութի,
'ի ճանապարհս նորա գնասցեն։
Դու պատուիրեցեր զպատուիրա-
նըս քո 'ի պահել ինձ յոյժ։
Երանի թէ յաջողեալ էին ինձ ճա-
նապարհք իմ 'ի պահել ինձ զար-
դարութիւնս քո։
Յայնժամ ես ոչ ամաչէի 'ի զգու-
շանալ ինձ 'ի պատուիրանս քո։

Խոստովան եղէց քեզ տէր յուղ-
ղութիւն սրտի իմոյ, որպէս ու-
սայց զիրաւունս արդարութե քո:
Զիրաւունս քո պահեցից, մի թող-
ղուր զիս մինչ իսպառ:
Իւ՞ ուղղեսցէ երիտասարդ զճանա-
պարհս իւր, այլ ՚ի պահել զբանս
քո:
Բոլորով սրտիւ իմով խնդրեցի
զքեզ, մի մերժեր զիս ՚ի պատ-
ուիրանաց քոց:
Ի սրտի իմում թագուցի զբանս
քո, որպէս զի մի՛ մեղայց քեզ:
Օրհնեալ ես դու տէր, ուսո ինձ
զարդարութիւնս քո:
Շրթամբք իմովք պատմեցից զա-
մենայն իրաւունս բերանոյ քո:
Ի ճանապարհս վկայութեանց քոց
զուարճացայ, որպէս յամենայն
՚ի մեծութեան:
Ի պատուիրանս քո հոգացայ, և
զգուշացայ ՚ի ճանապարհս քո:
Զիրաւունս քո խօսեցայ, և ոչ

մոռացայ զբանս քո։

Հատո ծառայի քում, զի կեցից և պահեցից զբանս քո։

Զարթո զաչս իմ, և նայեցայց ՚ի սքանչելիս օրինաց քոց։

Պանդուխտ եմ ես յերկրի, մի թաղուցաներ յինէն զպատուիրանս քո։

Փափագեաց անձն իմ ՚ի ցանկալ ինձ յիրաւունս քո յամ ժամ։

Սաստեցեր ամբարտաւանից․ անիծեալ՝ որք խոտորեցան ՚ի պատուիրանաց քոց։

Իբաց արա յինէն զնախատինս և զարհամարհանս, զի զվկայութիւնըս քո խնդրեցի։

Քանզի նստան իշխանք և չարախօսէին զինէն․ այլ ծառայ քո խորհէր յիրաւունս քո։

Զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին, և խորհուրդք իմ արդարութիւն քո։

Մերձեցաւ անձն իմ ՚ի հող, տէր կեցո զիս ըստ բանի քում։

Զճանապարհս իմ պատմեցի քեզ՝
և լուար ինձ, ուսո ինձ զարդա-
րութիւնս քո։

Ի ճանապարհս արդարութեանց
քոց խմաստուն արա զիս, և քըն-
նեցից զսքանչելիս քո։

Տքնեցաւ անձն իմ առ 'ի ձանձրու-
նալ. հաստատեա զիս 'ի բանս քո։

Զճանապարհս մեղաց 'ի բաց արա
յինէն, և յօրէնս քո ողորմեա ինձ։

Զճանապարհս ճշմարտութեան
քո ընտրեցի, և զիրաւունս քո ես
ոչ մոռացայ։

Մերձեցայ ես 'ի վկայութիւնս քո,
տէր մի՛ յամօթ առներ զիս։

Ի ճանապարհս պատուիրանաց քոց
ընթացայ, զի անդորր արարեր սըր-
տի իմոյ։

Օրէնադէտ արա զիս տէր 'ի ճա-
նապարհս իրաւանց քոց, և խնդ-
րեցից զնա յամենայն ժամ։

Իմաստուն արա զիս. և քննեցից
զօրէնս քո, և պահեցից զնա բո-

լորով սրտիւ իմով։

Առաջնորդեա ինձ 'ի շաւիղս պատուիրանաց քոց, զի ընդ նոսա հաճեցայ։

Խոնարհեցո զսիրտ իմ 'ի վկայութիւնս քո, և մի յագահութիւն։

Դարձո զաչս իմ, զի մի տեսից ընդունայնութիւն. 'ի ճանապարհս քո կեցո զիս։

Հաստատեա ծառայի քում զբան քո յերկիւղ քո։

Հան յինէն զնախատինս, զոր և կարծեցի. զի դատաստանք քո քաղցր են։

Ահա ցանկացայ պատուիրանաց քոց. յարդարութե̂ քում կեցո զիս։

Եկեսցէ 'ի վերայ իմ ողորմութիւն քո տէր, և փրկութիւն քո ըստ բանի քում։

Տաց պատասխանի ոյք նախատեն զիս բանիւք. զի ես 'ի բանս քո յուսացայ։

Մի 'ի բացեայ առներ 'ի բերանոյ

իմմէ զբան ճշմարտութե՟ մինչեւ յոյժ, զի յիրաւունս քո յուսացայ։

Պահեցի զօրէնս քո յամենայն ժամ, յաւիտեան եւ յաւիտեանս յաւիտենից։

Գնայի ես յանդորրու, զի զպատուիրանս քո խնդրեցի։

Խօսէի զվկայութիւնս քո առաջի թագաւորաց, եւ ոչ ամաչէի։

Խորհէի 'ի պատուիրանս քո․ զոր սիրեցի։

Համբարձի զձեռս իմ 'ի պատուիրանս քո զոր սիրեցի, եւ խորհէի յարդարութեան քում։

Յիշեա զբան ծառայի քո, յոր եւ յուսացուցեր զիս։

Սա մխիթարեաց զիս 'ի խոնարհութե՟ իմում. զի բան քո կեցոյց զիս։

Ամբարտաւանք անիրաւեցան յիս յոյժ․ այլ յօրինաց քոց ես ոչ խոտորեցայ։

Յիշեցի զիրաւունս քո յաւիտենից տէր, եւ մխիթարեցայ։

Տրտմութիւն կալաւ զիս 'ի մեղա-
ւորաց, և ոյք թողին զօրէնս քո։
Գովելի են ինձ իրաւունք քո 'ի
տեղւոջ պանդխտութեան իմոյ։
Յիշեցի 'ի գիշերի զանուն քո տէր,
և պահեցի զօրէնս քո։
Այս եղեւ ինձ ճանապարհ 'ի կեա-
նըս, զի զարդարութ̃իս քո խնդրեցի։
Տունք ծզ։

Աչէչուխա։

Բաժին իմ ես դու տէր, ասացի
պահել ինձ զօրէնս քո։
Աղաչեցի զերեսս քո բոլորով սըր-
տիւ իմով. ողորմեա ինձ ըստ բա-
նի քում։
Խորհեցայ 'ի ճանապարհս իմ, և
դարձուցի զոտս իմ 'ի վկայու-
թիւնըս քո։
Պատրաստեցայ և ոչ խռովեցայ,
զի պահեցի զպատուիրանս քո։
Տոռունք մեղաց պատեցան զի-

նեւ. այլ զօրէնս քո ես ոչ մոռա-
ցայ:

Ի մէջ գիշերի յառնէի խոստովան
լինիլ առ քեզ վասն իրաւանց և
արդարութեան քո:

Հաղորդ էի ես ամենայն երկիւղա-
ծաց քոց, որոց պահեալ էին ըզ-
պատուիրանս քո:

Ողորմութ՟բ տեառն լի եղեւ երկիր.
զարդարութիւնս քո ուսո ինձ:

Քաղցրութիւն արարեր ընդ ծա-
ռայի քում տէր ըստ բանի քում:

Զքաղցրութիւն, զխրատ և զգի-
տութիւն ուսո ինձ, զի ի պատո-
ւիրանս քո ես հաւատացի:

Մինչչեւ խոնարհեալ էի ես՝ մե-
ղայ. վասն այսորիկ զբանս քո պա-
հեցի յոյժ:

Քաղցր ես դու տէր, և քաղցրութ՟բ
քով ուսո ինձ զարդարութիս քո:

Բազմացան յիս անիրաւութիւնք
ամբարտաւանից. այլ ես բոլորով
սրտիւ իմով քննեցի զպատուիրա-

նըս քո։

Մնացի որպէս կաթն սիրուք նոցա. այլ ես զօրէնս քո խօսեցայ։

Բարի է ինձ զի խոնարհ արարեր զիս, որպէս ուսայց զարդարութիւնս քո։

Բարի են ինձ օրէնք բերանոյ քո, քան զհազարս ոսկւոյ և արծաթոյ։

Ձեռք քո արարին և ստեղծին զիս. իմաստուն արա զիս, և ուսայց զպատուիրանս քո։

Երկիւղածք քո տեսցեն զիս և ուրախ եղիցին, զի ես 'ի բանս քո յուսացայ։

Ծանեայ տէր զի արդարութեամբ են դատաստանք քո. յիրաւի խոնարհեցուցեր զիս։

Եղիցի ողորմութիւն քո 'ի մխիթարել զիս, ըստ բանի քում ըղծառայս քո։

Եկեսցեն յիս գթութիւնք քո՝ և կեցից, զի օրէնք քո խօսք իմ էին։

Ամաչեսցեն ամբարտաւանք՝ որք

՚Ի տարապարտուց անիրաւեցան
յիս. այլ ես հոգացայ ՚ի պատուի-
րանըս քո:
Խրատեսցեն զիս երկիւղածք քո,
և ոյք ճանաչեն զվկայութիւնս քո:
Եղիցի սիրտ իմ անբիծ յարդարու-
թեան քում, զի մի՛ ամաչեցից:
Կարօտացաւ անձն իմ ՚ի փրկութիւնս
քո, զի ես ՚ի բանս քո յուսացայ:
Սպասեցին աչք իմ բանի քում.
ասացի՝ ե՞րբ մխիթարեսցես զիս:
Եղէ ես որպէս տիկ ՚ի պարղի, զի
զարդարութիւնս քո ես ոչ մոռացայ:
Քանի՞ ինչ են աւուրք ծառայի քո.
ե՞րբ արասցես ինձ իրաւունս ՚ի
հալածչաց իմոց:
Պատմեցին ինձ անօրէնք զխորհուր-
դըս, այլ ոչ որպէս զօրէնս քո:
Ամենայն պատուիրանք քո ճշմա-
րիտ են. ՚ի նանիր հալածեցին զիս,
օգնեա ինձ:
Փոքր մի եւս և կորուսանէին զիս
յերկրի. այլ ես ոչ թողի զպատ-

ուիրանըս քո։
Ըստ ողորմութեան քում կեցո
զիս, և պահեսցից զվկայութիւնս
բերանոյ քոյ։
Յաւիտեան տէր բան քո կայ յեր-
կինս, ազգէ մինչեւ յազգ է ճըշ-
մարտութիւն քո։
Հաստատեցեր զերկիր՝ և կայ։
Հրամանի քում մնայ տիւ, զի ա-
մենեքեան ծառայք քո են։
Եթէ ոչ օրէնք քո խօսք իմ էին,
կանխաւ եւս արդեօք կորուսեալ
էի ՚ի խոնարհութեան իմում։
Յաւիտեան ոչ մոռացայց զարդա-
րութիւս քո, զի նոքօք կեցուցեր զիս։
Քո եմ ես և կեցո զիս, զի զար-
դարութիւնս քո խնդրեցի։
Ինձ սպասեցին մեղաւորք ՚ի կո-
րուսանել, զի զվկայութիւնս քո
ես ՚ի միտ առի։
Յամենայն կատարածի տեսի ըզ-
վախճան. յոյժ անդորր էին ինձ
պատուիրանք քո։

Որպէս սիրեցի զօրէնս քո, զոր-
հանապազ խօսք իմ էին։
Քան զթշնամիս իմ իմաստուն ա-
րարեր զիս 'ի պատուիրանս քո,
զի յաւիտեան իմ էին։
Քան զամենայն ուսուցիչս իմ ի-
մաստուն եղէ, զի վկայութիւնք
քո խօսք իմ էին։
Քան զծերսն իմաստուն եղէ, զի
զպատուիրանս քո քննեցի։
Յամենայն ճանապարհաց չարաց
արգելի զոտս իմ, որպէս զի պա-
հեցից զբանս քո։
Յիրաւանց քոց ես ոչ խոտորեցայ,
զի դու օրէնսդէտ արարեր զիս։
Որպէս զի քաղցր են 'ի քիմս իմ
բանք քո՝ քան զմեղր բերանոյ իմոյ։
Ի պատուիրանաց քոց իմացեալ
ատեցի զա̃մ ճանապարհս չարաց,
զի դու օրէնսդէտ արարեր զիս։
Ճրագ են բանք քո ոտից իմոց, և
լոյս տան շաւղաց իմոց։
Երդուայ և հաստատեցի, զի պա-

հեցից զամենայն իրաւունս արդա-
րութեան քո։
Խոնարհ եղէ մինչեւ յոյժ. տէր
կեցո զիս ըստ բանի քում։
Ընդ կամս բերանոյ իմոյ հաճեա
տէր, եւ զիրաւունս քո ուսո ինձ։
Անձն իմ 'ի ձեռս քո է յամ ժամ,
եւ զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։
Եդին ինձ մեղաւորք որոգայթ.
'ի պատուիրանաց քոց ես ոչ մոլո-
րեցայ։
Ժառանգեցից զվկայութիւս քո յա-
ւիտեան, զի ցնծութի̃ է սրտի իմոյ։
Խոնարհեցուցի զսիրտ իմ առնել
զարդարութիւնս քո յաւիտեան
վասն հատուցման։
Զանօրէնս ատեցի, եւ զօրէնս քո
սիրեցի։
Օգնական եւ փրկիչ իմ ես դու,
եւ ես 'ի բանս քո յուսացայ։
Ի բաց եղերուք յինէն չարք, եւ
քննեցից զպատուիրանս ա̃յ իմոյ։
Օգնեա ինձ ըստ բանի քում եւ

կեցո զիս, և մի՛ յամօթ առներ
զիս 'ի յուսոյ իմմէ ։
Օգնեա ինձ և 'ապրեցո զիս, և
խորհեցայց յիրաւունս քո յա-
մենայն ժամ ։
Ընարգեցեր զամենեսեան՝ որք ա-
պստամբք եղեն յարդարութեանց
քոց ․ զի անիրաւութեամբ էին
խորհուրդք նոցա ։
Յանցաւորս համարեցայ զամե-
նայն մեղաւորս երկրի ․ վասն այ
սորիկ սիրեցի զպատուիրանս քո ։
Բեւեռեա ընդ երկիւղ քո զմար-
մին իմ, զի 'ի դատաստանաց քոց
երկեայց յոյժ ։
Տուն՛ք կդ ։

Աշէշուխա ․

Արարի իրաւունս և արդարու-
թիւն ․ մի՛ մատներ զիս 'ի ձեռս
նեղչաց իմոց ։
Ընկալ զծառայս քո 'ի բարի, զի
մի՛ ամբարտաւանք զզուեսցեն զիս։

Սպասեցին աչք իմ փրկութեան քում
տէր, և բանից արդարութեան քո։
Արա ընդ ծառայի քում տէր ըստ
ողորմութեան քում. զարդարու-
թիւնս քո ուսո ինձ։

Ծառայ քո եմ ես, իմաստուն ա-
րա զիս, և ծանեայց զվկայութիւնս քո։
Ժամ է պաշտել զտէր. խափանե-
ցին զօրէնս քո։

Վասն այսորիկ սիրեցի զպատուի-
րանս քո քան զամենայն ոսկի և
զտպազիոն։

Ամենայն պատուիրանք քո յաջո-
ղեցան ինձ, զի ատեցի ես զճա-
նապարհս չարաց։

Սքանչելի են վկայութիւնք քո, վասն
այսորիկ սիրեաց զնոսա անձն իմ։
Յայտնութիւն բանից քոց լուսա-
ւոր և իմաստուն առնէ զտղայս։
Զբերան իմ բացի, և առի զհոգի,
՚ի պատուիրանս քո փափաքեաց
անձն իմ։

Նայեա առ իս և ողորմեա ինձ ըստ

իրաւունս սիրողաց անուան քո։
Օձանապարհս իմ ուղիղ արա ինձ
ըստ բանի քում, և մի՛ տիրեսցեն
ինձ ամենայն մեղք։
Փրկեա զիս 'ի զրպարտութենէ մարդկան,
և պահեցից զպատուիրանս քո։
Երևեցո զերեսս քո 'ի ծառայս քո,
և ուսո ինձ զարդարութիւնս քո։
Վտակք ջուրց իջին յաչաց իմոց,
զի ոչ պահեցին զօրէնս քո։
Արդար ես դու տէր, և ուղիղ
են դատաստանք քո։
Պատուիրեցեր զարդարութիւն վկայութեանց քոց, և ճշմարիտ են յոյժ։
Մաշեաց զիս նախանձ քո, զի մոռացան զբանս քո թշնամիք իմ։
Ընտրեալ է բան քո յոյժ, և ծառայ քո սիրեաց զնա։
Մանուկ եմ ես և արհամարհեալ, և զարդարութիւնս քո ես ոչ մոռացայ։
Արդարութիւն քո արդարութիւն յաւիտենից, և օրէնք քո ճշմարիտ են։
Նեղութիւնք և վիշտք գտին զիս,

և պատուիրանք քո խօսք իմ էին։
Արդարութեամբ են վկայութիւնք
քո յաւիտեան. իմաստուն արա
և կեցո զիս։

Կարդացի առ քեզ բոլորով սրտիւ
իմով. լուր ինձ տէր, զի զարդա-
րութիւնս քո խնդրեցի։

Աղաղակեցի առ քեզ՝ և փրկեա զիս,
և պահեցից զվկայութիւնս քո։

Կանխեցի տարաժամու, աղաղա-
կեցի, և ես 'ի բանս քո յուսացայ։

Կանխեցին աչք իմ առաւօտու 'ի
խօսիլ ինձ զբանս քո։

Ձայնի իմում լուր տէր ըստ ո-
ղորմութեան քում. և յիրաւու-
նըս քո կեցո զիս։

Մերձեցուցին յիս հալածիչք իմ
զանօրէնութիւն, զի յօրինաց քոց
հեռի եղեն։

Մերձ ես դու տէր, և ամ̃ պատ-
ուիրանք քո ճշմարիտ են։

Ի սկզբանէ ծանեայ 'ի վկայու-
թեանց քոց, զի յաւիտեան հաս-

տատեցեր զնոսա ։

Տես զխոնարհութիւն իմ և փրկեա զիս, զի զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ ։ Դատեա զդատաստանս իմ և փրկեա զիս, և ըստ բանի քում կեցո զիս ։

Հեռի է 'ի մեղաւորաց փրկութիւն, զի զիրաւունս քո ոչ պահեցին ։ Գթութիւնք քո բազում են տէր, և ըստ իրաւանց քոց կեցո զիս ։ Բազում են. որք հալածեն և նեղեն զիս, 'ի վկայութեանց քոց ես ոչ խոտորեցայ ։

Հայէի յանզգամս և մաշէի, զի զպատուիրանս քո ոչ պահեցին ։ Տես՝ զի զպատուիրանս քո սիրեցի․ տէր՝ ողորմութ՟ քո կեցո զիս ։ Սկիզբն բանից քոց ճշմարտութիւն է․ յաւիտեան են ամենայն իրաւունք արդարութեան քո ։

Իշխանք հալածեցին զիս 'ի նանիր, և 'ի բանից քոց երկեաւ սիրտ իմ ։ Ցնծացայ ես 'ի բանս քո որպէս այն

որ գտանէ աւար բազում։
Զմեղս ատեցի և անարգեցի, և
զօրէնս ․քո սիրեցի։
Եօթն անգամ յաւուր օրհնեցից
զքեզ վասն իրաւանց և արդարու-
թեան ․քո։
Խաղաղութիւն բազում է այնոցիկ
որ սիրեն զօրէնս ․քո, և ոչ գոյ
՚ի նոսա գայթակղութիւն։
Սպասեցի փրկութեան ․քում տէր,
և զպատուիրանս ․քո սիրեցի։
Պահեաց անձն իմ զվկայութիւնս
․քո, և սիրեաց զնոսա յոյժ։
Պահեցից զպատուիրանս և զվկա-
յութիւնս ․քո, զի ամենայն ճա-
նապարհ․ք իմ առաջի ․քո են։
Մերձեսցին խնդրուածք իմ առա-
ջի ․քո տէր, ըստ բանի ․քում ի-
մաստուն արա զիս։
Մտցեն աղօթ․ք իմ առաջի ․քո տէր,
և բանիւ ․քո փրկեա զիս։
Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնու-
թիւնս ․քո, յորժամ ուսուսցես

ինձ զարդարութիւնս քո։
Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո, զի
ամենայն պատուիրանք քո արդա-
րութեամբ են։
Եղիցի ձեռն քո ՚ի կեցուցանել զիս,
զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։
Ցանկացայ փրկութեան քում տէր,
և օրէնք քո խօսք իմ էին։
Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ.
և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։
Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կո-
րուսեալ խնդրեա զծառայս քո,
զի զպատուիրաս քո ես ոչ մոռա-
ցայ։

Տունք ճղ։

Կանոնս Գործոյս է։ Սաղմոս ժգ։ Տունս յկը։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ԵՍԱՅԵԱՅ ԿԱՅԾԱԿՆԱՄԱՔՈՒՐ
ՍՈՒՐԲ ՄԱՐԳԱՐԷԻՆ։

Եսայեա իզ։

Օրհնեցէք զաստուած յօրհնու-
թիւն նոր, զի իշխանութիւն նո-

րա 'ի բարձունս փառաւորի:
Իւր անունն նորա փառաւորեալ է
'ի ծագաց մինչեւ 'ի ծագս երկրի:
Որք իջանէին 'ի ծով նաւուք, կղզիք եւ ամենայն բնակիչք նոյա
ընդ նոսա:
Ուրախ եղիցի անապատն եւ գ̃ւմ
բնակիչք իւր. ուրախ եղիցին բանակք եւ բակք կեդարու, եւ ուրախ եղիցին բնակիչք վիմին:
Ի գլխոց լերանց գոչեսցեն, տացեն զփառս աստուծոյ. եւ զքաջութիւն նորա կղզիք պատմեսցեն:
Տէր ա̃ծ զօրութ̃եց դիմեալ գայ զարթուցանել զպատերազմ, յարուցանել զնախանձ, փող հարկանել եւ գոչել 'ի վերայ թշնամեայ իւրոց զօրութ̃բ բազմաւ:
Ուրախ եղիցին երկինք 'ի վերուստ, եւ ամպք ցօղեսցեն զարդարութ̃ի:
Բղխեսցէ երկիր զողորմութ̃ի եւ զարդարութ̃ի՝ առ հասարակ բղխեսցէ:

ԱՂԹՕՔ ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ ՄԱՐԳԱՐԷԻՆ

Ի նեղութեան իմում ես առ տէր կարդացի. և լուաւ ա̃ծ յանդնդոց դժոխոց աղաղակի իմում։

Լուր տէր ձայնի իմում, զի ընկե-ցեր զիս 'ի խորս ծովու, և շրջանք գետոց պաշարեցին զիս։

Ամենայն զբօսանք քո և ալիք քո անցին 'ի վերայ իմ, և ասացի թէ մերժեցայ ուրեմն յերեսաց ա-չաց քոց։

Արդ իցէ՞ թէ յաւելից հայիլ 'ի տա-ճար սուրբ քո. զի հեղան զինեւ ջուրք մինչև յանձն իմ, և ան-դունդք անհնարինք պաշարեցին զիս։

Եմուտ գլուխ իմ ընդ փապարս լերանց. իջի ես 'ի խորս երկրի, և տեսի զնիգս նորա, զի էին որպէս աղխք յաւիտենից. և ելցեն յա-պականութենէ կեանք իմ։

Առ քեզ տէր աստուած իմ 'ի նեղ-

ուաղիլ անձին իմոյ կարդացի, և զքեզ տէր յիշեցի. և մտցեն ա-ղօթք իմ 'ի տաճար սուրբ քո։ Զի ոյ.ք պահէին զունայնութիւն և զստութիւն, յողորմութենէ իւրեանց մերժեցան։ Այլ ես 'ի ձայն օրհնութե խոստո-վան եղէց քեզ, մատուցից պա-տարագս ա.եաուն, և կատարեցից զուխտ իմ 'ի փրկութեան։ փառք Հօր և Որդւոյ և։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Եկեսցեն աղօթք մեր 'ի տաճար սուրբ քո. խոնարհեսցի ունկն քո 'ի խնդրուածս մեր։ Մարդասէր տէր, վասն սրբուհւոյ անարատի մօր քո և կուսի, և վա-սըն խաչի քո պատուականի, տէր ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո զմեզ։

Քաղուց եւ աղօթք 'ի ձեռըն Մի նախանձիր կանոնին գ.ացես 'ի 118 երեսն.

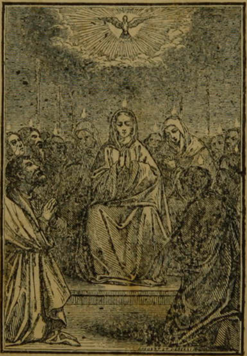

ՍԱՂՄՈՍ ՃԺԹ.

Օրհնութիւնք աստիճանաց։

Ի նեղութեան իմում առ տէր կարդացի, եւ լուաւ ինձ տէր. փրկեա զանձն իմ 'ի շրթանց նենգաւորաց եւ 'ի լեզուէ չարէ։

Զի՞ տացի քեզ կամ զի՞նչ յաւելցի, լեզու նենգաւոր։

Նետք հզօրի, զի սրեալ են կայծականամբք կաղնոյ։

Վայ ինձ զի ընդ երկար եղեւ պանդխտութիւն իմ, եւ բնակեցայ ես 'ի մրանս կեդարու։

Բազում անգամ բնակեցաւ անձն իմ ընդ այնոսիկ, որք ատէին զողջոյն։

Ես էի խաղաղարար. յորժամ խօսէի, մարտնչէին ընդ իս։

Տունք Է.

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻ

Օրհնութիւնք աստիճանաց։

Համբարձի զաչս իմ 'ի լերինս, ուս-

տի եկեսցէ ինձ օգնութիւն։

Օգնութիւն ինձ 'ի տեառնէ եկեսցէ, որ արար զերկինս և զերկիր։

Մի՛ տար 'ի սասանութիւն զոտն քո, և մի՛ ննջեսցէ պահապան քո։

Որպէս ոչ ննջէ և ոչ 'ի քուն երթայ պահապան իսրայէլի։

Տէր պահեսցէ զքեզ, և տէր ընկալցի աջոյ ձեռամբն իւրով։

Արեգակն 'ի տուէ քեզ մի՛ մեղիցէ, և մի՛ լուսին 'ի գիշերի։

Տէր պահեսցէ զքեզ յամենայն չարէ, պահեսցէ տէր զանձն քո։

Տէր պահեսցէ զմուտ և զել քո յայսմհետէ մինչև յաւիտեան։

Տունք ը։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԱ.

Օրհնութիւնք աստիճանաց։

Ուրախ եղէ ես՝ որք ասէին ցիս, 'ի տուն տեառն երթիցուք մեք։

Հաստատեալ կային ոտք մեր առ դրունս քո՝ երուսաղէմ։

Երուսաղէմ շինեալ որպէս քաղ-

զայք, և բնակութի՛ իւր շուրջ զնովաւ։ Ընդ ելանէին ազգք ազգք տեառըն. 'ի վկայութիւն իսրայէլի խոստովան լինիլ անուան տեառն։ Ընդ արկեալ են աթոռք դատաստանի, աթոռս արկեալ են 'ի տան դաւթի։

Հարցէք զողջունէ Երուսաղէմի, և զշինութենէ՝ որք սիրէք զտէր։ Եղիցի խաղաղութիւն 'ի զօրութեան քում, և շինութիւն յաշտարակս յամուրս քո։

Վասն եղբարց և ընկերաց իմոց խօսեցայ զխաղաղութիւն վասն քո, և վասն տան տեառն այ մերոյ խնդրեցայց զբարութիւն 'ի քէն։

Տունք ը։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԲ

Օրհնութիւնք աստիճանաց ։

Առ քեզ տէր համբարձի զաչս իմ, որ բնակեալդ ես 'ի յերկինս։ Որպէս աչք ծառայի 'ի ձեռն տեա-

ռըն իւրոյ, և որպէս աչ.ք աղախ-
նոյ 'ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ։
Այնպէս են աչ.ք մեր առ .քեզ տէր
աստուած մեր, մինչեւ ողորմես-
ցիս 'ի վերայ մեր։
Ողորմեա մեզ տէր ողորմեա մեզ,
զի բազում լցաք արհամարհանօք։
Իւս առաւել լցան անձինք մեր
նախատանօք, որ.ք նախատէին ըզ-
մեզ. և արհամարհանօք ամբարտա-
ւանից։

Տունք է։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԳ.

Օրհնութիւնք աստիճանաց։

Եթէ ոչ տէր էր առ մեզ, ասասցէ
իսրայէլ, եթէ ոչ տէր էր առ մեզ։
Ը՛նդ յառնել մարդկան 'ի վերայ
մեր, կենդանւոյն կամեցան կը-
լանել զմեզ։
Ի բարկանալ սրտմտութեամբ նո-
ցա 'ի վերայ մեր, ապա և ջուրք
ուրեմն ընկղմեցին զմեզ։

Ընդ ուղխս անցին անձինք մեր,
անցին անձինք մեր ընդ ուղխս
անդադարս։
Օրհնեալ է տէր, որ ոչ ետ զմեզ
յորս ատամանց նոցա։
Անձինք մեր ապրեցան որպէս ճընճ-
ղունկ՝ յորոգայթէ որսողաց։
Որոգայթ նոցա փշրեցան, և մեք
ապրեցաք։
Օգնութի՛ է մեզ յանուանէ տեա-
ռըն, որ արար զերկինս և զերկիր։
Տունք ը։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԴ․

Օրհնութիւնք աստիճանաց։

Որ յուսայ 'ի տէր, որպէս լեառն
սիօն, մի՛ սասանեսցի յաւիտեան՝
որ բնակեալն է յերուսաղէմ։
Լերինք շուրջ են զնովաւ․ տէր
շուրջ է զժողովրդեամբ իւրով
յայսմհետէ մինչեւ յաւիտեան։
Ոչ թողու տէր զգաւազան մեղա-
ւորաց 'ի վիճակս արդարոց․ և ար-

դարք մի՛ ձգեսցեն զձեռս իւրեանց
յանօրէնութիւն։
Բարի արա՛ Տէր բարեաց, և այ-
նոցիկ՝ ոյք ուղիղ են սրտիւք։
Իսկ զթիւրեալսն 'ի յափշտակու-
թիւն, տարցի զնոսա Տէր ընդ այ-
նոսիկ ոյք գործեն զանօրէնութի․
խաղաղութի՛ 'ի վերայ Իսրայէլի։
Տունք է։ Գոբղայս Ի։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԵ․

Օրհնութիւնք աստիճանաց ։

Ի դարձուցանել տն̃ զգերութի՛ Սիօ-
նի և եղաք մեք մխիթարեալք։
Յայնժամ լցան բերանք մեր խնդ-
դութե՛ և լեզուք մեր ցնծութե՛։
Յայնժամ ասասցեն 'ի հեթանոսս,
մեծ արար Տէր զառնել՛ն իւր ընդ
նոսա․ մեծ արար Տէր զառնել՛ն
իւր ընդ մեզ․ և մեք եղաք բերկ-
րեալք։
Դարձո Տէր զգերութիւնս մեր

որպէս զուղխս ՚ի հարաւոյ. Որք
վարէին արտասուօք, ցնծու-
թեամբ հնձեսցեն:
Երթալով երթային և լային, որք
բարձրեալ տանէին զսերմանիս իւ-
րեանց:
Գալով եկեսցեն և ցնծասցեն, որք
առեալ բերիցեն զորայս իւրեանց:
Տունք դ:

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԶ.

Օրհնութիւնք աստիճանաց:

Եթէ ոչ տէր շինէ զտունն, ՚ի նա-
նիր վաստակին շինողք նորա:
Եթէ ոչ տէր պահէ զքաղաքն. ըն-
դունայն տքնին պահապանք նորա:
Ի նանիր է ձեզ յառնել ի կանխաւ.
որդ. արիք մինչեւ էք նստեալք,
որք ուտէք զհաց ցաւոց:
Ի ժամանակի որպէս տայցի քուն
սիրելեաց իւրոց. ժառանգութի
առն որդիք են, որոյ վարձք իւր են,
այն է պտուղ որովայնի իւրոյ:

Որպէս նետք 'ի ձեռս հզօրի, այնպէս են որդիքն թօթափելոց։

Երանի որ ելից զցանկութիւն իւր 'ի նոցանէ. մի՛ ամաչեսցեն յորժամ խօսեսցին թշնամիք նոցա ընդ նոսա առ դրանն։

Տունք զ.

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԷ

Օրհնութիւնք աստիճանաց.

Երանի ամենեցուն՝ որք երկնչին 'ի տեառնէ, և գնան 'ի ճանապարհս նորա։

Զվաստակս ձեռաց քոց կերիցես. երանի է քեզ, և բարի եղիցի։

Կին քո որպէս այգի վայելուչ յանկիւնս տան քո. որդիք քո որպէս նորատունկ ձիթենւոյ շուրջ զսեղանովդ քո։

Այսպէս օրհնեսցի ամենայն մարդ, որ երկնչի 'ի տեառնէ. օրհնեսցէ զքեզ տէր 'ի սիօնէ։

Եւ տեսցես զու զբարութիւն երուս-

սաղէմի զամ աւուրս կենաց քոց։
Տեսցես դու զորդիս որդւոց քոց,
խաղաղութիւն 'ի վերայ Իսրայէլի։

Տունք Զ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԸ.

Օրհնութիւնք աստիճանաց։

Բազում անգամ մարտեան ընդ իս 'ի մանկութենէ իմմէ, ասասցէ Իսրայէլ։
Բազում անգամ մարտեան ընդ իս 'ի մանկութենէ իմմէ, և ինձ ոչ յաղթեցին։
Զթիկունս իմ հարին մեղաւորք. ընդ երկար արարին զանօրէնութիւնս իւրեանց։
Տէր արդար է, և խորտակէ զուլն մեղաւորաց։
Ամաչեսցեն և յետս դարձցին ամենեքեան՝ ոյք ատեն զՍիոն։
Եղիցին նոքա որպէս խոտ տանեաց, որ մինչեւ 'ի բուռն եկեալ չորացաւ։

Ուստի ոչ ելից զբուռն իւր հըն-
ձօղըն, և ոչ զգիրկս իւր՝ որ զորայն
ժողովէր։
Ոչ ասացին ամենեքեան՝ ոյք ան-
ցանէին առ նոքօք, թէ օրհնու-
թիւն տեառն ընդ ձեզ, և օրհ-
նեցաք զձեզ յանուանէ տեառն։

Տունք ը։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԻԹ.

Օրհնութիւնք աստիճանաց։

Ի խորոց կարդացի առ քեզ տէր,
տէր՝ լուր ձայնի իմում։
Եղիցին ականջք քո ՚ի լսել զձայն
աղօթից իմոց։
Թէ զանօրէնութիւնս իմ քննես
տէր տէր, ո՞ կարէ կալ առաջի
քո. զի ՚ի քէն է քաւութիւն։
Վասն անուան քո համբերի տէր,
համբեր անձն իմ բանի քում. յու-
սացաւ անձն իմ ՚ի տէր։
Ի պահէ առաւօտու մինչեւ յե-
րեկոյ, ՚ի պահէ առաւօտու յու-

սացաւ իսրայէլ ՚ի տէր։
Ի տեառնէ է ողորմու՟թի բազում.
՚ի նմանէ է փրկու՟թի. եւ նա փրկեաց
զիսրայէլ յա՟մ նեղութեանց ն՟ր։

Տունք գ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼ.

Օրհնութիւնք աստիճանաց ։

Տէր ոչ բարձրացաւ սիրտ իմ, եւ
ոչ զբօսան աչք իմ։
Ոչ գնացի ես ընդ մեծամեծս, եւ
ոչ ընդ այնոսիկ ոյք սքանչելի ե-
ղեն քան զիս։
Բայց թէ խոնարհեցայ ես որպէս
մանուկ սարտուցեալ ՚ի ստենէ մօր
իւրոյ, եւ դարձ ն՟ր անդրէն ՚ի նոյն։
Այլ թէ հպարտացուցի արդեօք
զանձն իմ, այսպէս եղիցի հատու-
ցումն անձին իմոյ. յուսացաւ
իսրայէլ ՚ի տէր յայսմ հետէ մին-
չեւ յաւիտեան։

Տունք դ ։ Փոքրղայս իդ ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԱ

Երգ չուոց ․

Յիշեա տէր զԴաւիթ, և զամենայն հեզութիւն նորա։

Որպէս երդուաւ տեառն, և ուխտ եդ աստուծոյ յակոբայ։

Թէ ոչ մտից 'ի յարկս տան իմոյ, թէ ելից յանկողինս մահճաց իմոց։

Թէ տաց քուն աչաց իմոց, կամ նինջ արտեւանանց իմոց, կամ հանգիստ խրանաց իմոց. մինչեւ գտից զտեղի յարկի տեառն աստուծոյ յակոբայ։

Ահա լուաք զնմանէ յեփրաթայ, և գտաք զնա 'ի դաշտս մայրեաց։

Մտցուք 'ի յարկս նորա, երկիր պագցուք 'ի տեղւոջ՝ ուր կացեալ են ոտք նորա։

Արի տէր 'ի հանգիստ քո, դու և տապանակ կտակի սրբութե̄ քո։

Քահանայք քո զգեցցին զարդա-

րութիւն, և սուրբք քո ցնծալով ցնծասցեն:

Վասն դաւթի սիրելւոյ քո, մի դարձուցաներ զերեսս քո յօծելոյ քումմէ:

Երդուաւ տէր դաւթի ճշմարտութբ՝ և ոչ ստեաց նմա. 'ի պտղոյ որովայնի նր̅ նստուցանել յաթոռ նր̅:

Եթէ պահեսցեն որդիք քո զօրէնս իմ. և զվկայութիւնս իմ զոր ուսուցից նոցա:

Որդիք նոցա նստցին յաւիտեանս յաւիտենից յաթոռ քո:

Հաճեցաւ տէր ընդ սիօն, և ընտրեաց բնակիլ 'ի նմա. ասէ՝ այս է հանգիստ իմ յաւիտեանս յաւիտենից, 'ի սմա բնակեցայց՝ զի հաճեցայ ընդ սա:

Զայրիս սորա օրհնելով օրհնեցից, և զաղքատս սորա լցուցից հացիւ:

Քահանայս սորա զգեցուցից փրկութիւն, և սուրբք սորա ցնծալով ցնծասցեն:

Անդ ծագեցից զեղջիւր 'ի Դաւ-
ւիթ. պատրաստ արարից զճրագ
օծելոյ իմոյ:

Թշնամեաց նորա զգեցուցից զա-
մօթ. այլ 'ի վերայ նորա ծաղկեսց-
ցի սրբութիւն իմ:

Տունք ժէ:

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԲ

Երգ չուոց:

Զի՞ բարի կամ զի՞ վայելուչ, զի բը-
նակին եղբարք 'ի միասին:

Որպէս իւղ զի իջանէ 'ի գլուխ և
'ի մօրուսն Ահարոնի. և 'ի մօրուա-
ցըն իջանէ 'ի գրապանս զգեստու-
նորա:

Որպէս ցօղ զի ցօղէ 'ի Հերմոնէ 'ի
վերայ լերին Սիոնի:

Տէր անդ պատրաստեաց զօրհնու-
թիւն և զկեանս յաւիտենից:

Տունք դ:

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԳ

Երգ չուոց:

Ահա օրհնեցէք ամ ծառայք տեա-

ռ՛ն զՏէր, ո կայք 'ի տուն Տեա_
ռ՛ն եւ 'ի գաւիթս աստուծոյ մերոյ։
Ի գիշերի համբարձէք զձեռս ձեր
'ի սրբութիւն, եւ օրհնեցէք զՏէր։
Օրհնեսցէ զմեզ Տէր 'ի սիոնէ,
որ արար զերկինս եւ զերկիր։

Տունք գ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԴ

Ալէլուիա.

Օրհնեցէք զանուն Տ՛ն. օրհնեցէք
ծառայք տեառն զՏէր, ո կայք
'ի տուն Տ՛ն եւ 'ի գաւիթս ա՛յ մերոյ։
Օրհնեցէք զՏէր, զի քաղցր է. սաղ_
մոս ասասցէք անուան նորա, զի
քաղցր է։
Զյակոբ ընտրեաց իւր Տէր, եւ
զիսրայէլ ժառանգութիւն իւր։
Ես ծանեայ՝ զի մեծ է Տէր. եւ Տէր
մեծ է քան զամենայն կուռս։
Զամենայն զոր ինչ կամեցաւ եւ ա_
րար Տէր, յերկինս եւ յերկրի, 'ի
ծով եւ յամենայն խորս։

Հանէ զամպս 'ի ծագաց երկրի. զփայլատակունս իւր յանձրեւս արար. և հանէ զհողմ 'ի շտեմարանաց իւրոց:

Եհար զա՟մ անդրանիկս եգիպտացւոց, 'ի մարդոյ մինչեւ յանասուն: Առաքեաց զնշանս և զարուեստս իւր 'ի մէջ քո Եգիպտոս, 'ի փարաւոն և յամենայն զօրս իւր. Եհար զազգս բազումս, և սպան զթագաւորս հզօրս:

Զսեհօն թագաւոր ամուրհացւոց, զովգ թագաւոր բասանու, և զամենայն թագաւորութիւնս քանանացւոց:

Ետ զերկիր նոցա 'ի ժառանգութիւն, ժառանգութիւն իսրայէլի ժողովրդեան իւրոյ:

Տէր անուն քո յաւիտեան, տէր յիշատակ քո ազգէ մինչև յազգ. Դատէ տէր զժողովուրդս իւր. և 'ի ծառայս իւր մխիթարի:

Կուռք հեթանոսաց ոսկի և ար-

ծաթ են, ձեռագործք են որդ-
ւոց մարդկան։
Բերան գոյ՝ եւ ոչ խօսին, աչք են՝
եւ ոչ տեսանեն։
Ականջք են՝ եւ ոչ լսեն, եւ ոչ գոյ
շունչ ՚ի բերանս նոցա։
Նման նոցա եղիցին ոյք արարին
զնոսա. ամենեքեան ոյք յուսա-
ցեալ են ՚ի նոսա։
Տուն Իսրայէլի օրհնեցէք զՏէր.
տուն Ահարոնի օրհնեցէք զՏէր։
Տուն Ղեւեայ օրհնեցէք զՏէր.
երկիւղածք Տն օրհնեցէք զՏէր։
Օրհնեալ Տէր ՚ի Սիոնէ, որ բնա-
կեալն է յԵրուսաղէմ։
Տունք Ի։ Գոքղոյս ԼԴ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԵ

Ալէլուիա։

Խոստովան եղերուք Տն, զի բարի
է զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Խոստովան եղերուք Աստուծոյն

աստուծոյ․ զի յաւիտեան է ողոր֊
մութիւն նորա ։

Խոստովան եղերուք տն̃ տէրանց․
զի յաւիտեան է ողորմութ̃ի նորա ։
Արար սքանչելիս մեծամեծս մի֊
այն, զի յաւիտեան է ողորմու ։
Զերկինս արար իմաստութեամբ
իւրով․ զի յաւիտեան է ողորմու ։
Հաստատեաց զերկիր ՚ի վերայ
ջուրց․ զի յաւիտեան է ողորմու ։
Արար զլուսաւորս մեծամեծս մի֊
այն․ զի յաւիտեան է ողորմու ։
Զարեգակն արար իշխանական տու֊
ընջեան․ զի յաւիտեան է ողոր ։
Զլուսին և զաստեղս իշխանական
գիշերոյ․ զի յաւիտեան է ողոր ։
Եհար զերկիրն եգիպտացւոց անդ֊
րանկօք իւրովք հանդերձ․ զի յաւ ։
Եւ եհան զիսրայէլ ՚ի միջոյ նորա․
զի յաւիտեան է ողորմու ։
Ի ձեռն բարձր և ՚ի բազուկ հզ֊
օր, զի յաւիտեան է ողորմու ։
Եհերձ զծովն մեծ, և բաժանեաց

յերկուս մասունս. զի յաւիտ։

Եւ անցոյց զիսրայէլ ընդ մէջ նորա. զի յաւիտեան է ողորմու։

Ընկղմեաց զփարաւօն և զզօրս իւր ՚ի ծով կարմիր. զի յաւիտեան է ո։

Եւ եհան զժողովուրդ իւր յանապատ. զի յաւիտեան է ողորմու։

Եհար զազգս մեծամեծս միայն. զի յաւիտեան է ողորմու։

Եւ սպան զթագաւորս հզօրս. զի յաւիտեան է ողոր։

Զսեհօն թագաւոր ամուրհացւոց. զի յաւիտեան է ողոր։

Զովգ թագաւոր բասանու. զի յաւիտեան է ողոր։

Ետ զերկիր նոցա ՚ի ժառանգութիւն. զի յաւիտեան է ողոր։

Ժառանգութիւն իսրայէլի ծառայի իւրոյ. զի յաւիտեան է ողոր։

Յիշեաց զմեզ տէր ՚ի խոնարհութե մերում. զի յաւիտեան է ողոր։

Եւ փրկեաց զմեզ ՚ի ձեռաց թշնամեաց մերոց. զի յաւիտեան է ո։

Ո տայ կերակուր ամենայն կեն-
դանեաց. զի յաւիտեան է ողոր։
Խոստովան եղերուք աստուծոյն
երկնաւորի. զի յաւիտեան է ո։
Տունք իզ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԶ

Սաղմոս դաւթի. ՚ի ձեռն երեմիայի. աննշան յեփրայեցւոցն։

Առ գետս բաբելացւոց, անդ նըս-
տէաք և լայաք. որպէս յիշեցաք
մեք անդ զսիօն։
Ի մէջ ուռեաց նոցա կախեցաք
զկտակարանս մեր։
Անդ հարցանէին գերիչք մեր ըղ-
բանս օրհնութեան. գերավարք
մեր ստիպէին զմեզ և ասէին։
Օրհնեցէք մեզ յօրհնութենէն
սիօնի. իսկ զիա՞րդ օրհնեսցուք
զօրհնուիս տեառն յերկիր օտար։
Թէ մոռացայց զքեզ երուսաղէմ,
մոռասցի զիս աջ իմ։
Կցեսցի լեզու իմ ՚ի քիմս իմ, թէ
ոչ յիշեցից զքեզ, թէ ոչ նախ

Նուագեցից զքեզ, Երուսաղէմ,
սկիզբն ուրախութեան իմոյ։
Յիշեա տէր զորդիսն Եդովմայ
յաւուրսն Երուսաղէմի։
Ասէին, քակեցէք քակեցէք,
մինչեւ 'ի հիմն հասուցէք։
Դուստր բաբելացւոց թշուառա-
կան, երանի որ հատուցց զհատու-
ցումն քո, զոր դու մեզ հատուցեր։
Երանի որ կալաւ զմանկունս քո,
և եհար զքարի։

Տունք ժ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԷ

Սաղմոս դաւթի։

Խոստովան եղէց քեզ տէր բոլո-
րով սրտիւ իմով, առաջի հրեշ-
տակաց սաղմոս ասացից քեզ։
Զի լուար զբանս բերանոյ իմոյ.
Երկիրպագից 'ի տաճար սուրբ քո,
և խոստովան եղէց անուան քում
վասն ողորմութե̃ և ճշմարտութե̃ քոյ։
Մեծ արարեր յա̃մի զանուն սուրբ

քո․ յորում աւուր կարդամ առքեզ վաղվաղակի լուր ինձ, և բազում արասցես զօրութիւն յանձն իմ։ Խոստովան եղիցին առ քեզ ամենայն թագաւոր երկրի․ զի լուան զբանս բերանոյ քո, և օրհնեսցեն զճանապարհս քո։

Մեծ են փառք տեառն․ բարձր է տէր, զխոնարհս տեսանէ, և զբարձունս ՚ի հեռաստանէ ճանաչէ։ Թէ գնայցից ես ՚ի մէջ նեղութեց, կեցուսցես զիս ՚ի բարկութենէ թշնամւոյն։

Ձգեցեր զձեռն քո, և փրկեաց զիս աջ քո․ և տէր հատուսցէ ընդ իմ։ Տէր ողորմութիւն քո յաւիտեան․ զգործս ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ։

Տունք ը ։ Գործայս խդ ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԸ

Ի կատարած . Սաղմոս Դաւթի ։

Տէր փորձեցեր զիս և ծանեար

զիս. դու ծանեար զնստել իմ և
զյառնել իմ։

Ի միտ առեր զխորհուրդս իմ 'ի
հեռաստանէ. զշաւիղս իմ և ըզ-
վիճակս իմ դու քններեր, և զա̃մ
ճանապարհս իմ յառաջագոյն տե-
սեր, զի ոչ գոյ նենգութիւն 'ի
լեզուի իմում։

Ահա դու տէր՝ ծանեար զյետին իմ
և զառաջին իմ. դու ստեղծեր զիս,
և եդեր զձեռն քո 'ի վերայ իմ։

Սքանչելի եղեւ գիտութիւն քո
յինէն, զօրացաւ, և ոչ հանդար-
տեմ սմա։

Յո՞ երթայց ես յոգւոյ քումմէ,
կամ յերեսաց քոց ես յո՞ փախեայց։

Թէ ելանեմ յերկինս, դու անդ ես,
և թէ իջանեմ 'ի դժոխս, և անդ
մօտ ես։

Թէ առից զթեւս իմ ընդ առաւօ-
տըս, և բնակեցայց յեզերս ծովու։

Սակայն և անդ ձեռն քո առաջնոր-
դեսցէ ինձ, և աջ քո ընկալցի զիս։

Ասացի՝ խաւար ուրեմն արդեօք ծածկեսցէ զիս, կամ գիշեր փոխանակ լուսոյ փափկութեան իմոյ։ Խաւարն ՚ի քեզ ոչ խաւարեսցի, և գիշերն որպէս տիւ լուսաւոր եղիցի․ և խաւարն որպէս զլոյս նր̃։

Դու ստացար զերիկամունս իմ, և ընկալար զիս յորովայնէ մօր իմոյ։ Խոստովան եղէց քեզ տէր, զի ահեղ և սքանչելի ես․ սքանչելի են գործք քո, և անձն իմ սիրեաց յոյժ։

Ոչ թագեաւ ոսկր իմ ՚ի քէն՝ զոր արարեր ՚ի ծածուկ․ և կար զօրութեան իմոյ ընդ ստորինս երկրի։

Զանգործս իմ տեսին աչք քո․ և ՚ի գիրս քո ամենեքեան գրեցան։

Ի տուէ մոլորեցան, և ոչ ոք էր որ առաջնորդէր նոցա։

Ինձ յոյժ մեծարու եղեն բարեկամք քո աստուած, և յոյժ զօրացան իշխանք նոցա։

Թուեցի զնս̃, և քան զաւազ բազմացան․ զարթեայ, և արդ ընդ

քեզ եմ։

Թէ՛ սպանանես զմեղաւորս Ած, արք
արեան 'ի բաց եղերուք յինէն։
Ի հակառակութիւն և 'ի նախանձ,
առցեն 'ի նանիր զքաղաքս քո։
Զատելիս քո տէր ատեցի, և 'ի
վերայ թշնամեաց քոց մաշեցայ։
Ցատելութիւն կատարեալ ատե-
ցի զնոսա, և եղեն ինձ թշնամիք։
Փորձեա զիս Ած և ծանիր զսիրտ իմ,
քննեա զիս և ծանիր զշաւիղս իմ.
և տես թէ իցեն անօրէնութիւնք 'ի
ճանապարհս իմ, և առաջնորդեա
ինձ 'ի ճանապարհս քո յաւիտենից։

Տունք իը։.

ՍԱՂՄՈՍ ՃԼԹ

Ի կատարած Սաղմոս Դաւթի։

Ապրեցո զիս տէր 'ի մարդոյ չարէ,
յառնէ անիրաւէ փրկեա զիս։
Խորհեցան զանօրէնութիւն 'ի սիր-
տըս իւրեանց. զօր ամենայն պատ-
րաստեցան 'ի պատերազմ։

Սրեցին զլեզուս իւրեանց որպէս զօձի, և թոյնք իժից ՚ի ներքոյ շըր-թանց նոցա։

Պահեա զիս տէր ՚ի ձեռաց մեղաւո-րի, և ՚ի մարդոյ չարէ փրկեա զիս։ Խորհեցան խափանել զգնացս իմ. թագուցին ամբարտաւանք որո-գայթ ինձ։

Լարս ձգեցին որոգայթ ոտից ի-մոց. շուրջ զշաւղօք իմովք եդին ինձ զգայթակղութիւն։

Ասացի՝ տէր ա̃ծ իմ ես դու, ունկն դիր տէր ձայնի աղօթից իմոց։ Տէր տէր զօրութի̃ փրկութե̃ իմոյ, հովանի գլխոյ իմոյ յաւուր պատե-րազմի։

Մի՛ մատներ զիս տէր ՚ի ցանկութի̃ մեղաւորաց, ոյք խորհեցան վասն իմ. մի՛ ընդ վայր հարկաներ զիս։ Զի մի՛ երբէք բարձրասցին. և խոր-հուրդք նոցա մի՛ կատարեսցին. վախճան կատարածի նց̃ վաստակ շրթանց իւրեանց ծածկեսցէ զնս̃։

Երկցես ’ի վէր նոցա զկայծակունս հրոյ, և կործանեսցես զնոսա. ’ի տառապանաց մի՛ կարասցեն կեալ: Մարդոյ լեզուանոյ մի՛ յաջողեսցի ’ի վերայ երկրի. զայր մեղաւոր չարիք իւր որսասցեն ’ի կորուստ: Ծանեայ զի առնես տէր դատաստան աղքատի և իրաւունս տնանկի: Արդարք գոհասցին զանուանէ քումմէ, և բնակեսցին ուղիղք առաջի երեսաց քոց:

Տունք ժդ:

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽ

Սաղմոս դաւթի:

Տէր կարդացի առ քեզ՝ և լուր ինձ, նայեա ’ի ձայն աղօթից իմոց ’ի կարդալ իմում առ քեզ: Ուղիղ եղիցին աղօթք իմ որպէս խունկ առաջի քո տէր. համբարձումն ձեռաց իմոց պատարագ երեկոյի:

Դիր տէր պահապան բերանոյ իմոյ

և դու՛ն ամուր շրթանց իմոց, զի
մի՛ խոտորեսցի սիրտ իմ բանիւ
չարութեան։
Ի պատճառել զպատճառս մեղաց
ընդ մարդս, որք գործեն զանօրէ-
նութիւն. և ոչ եղէց կցորդ ընտ-
րելոց նոցա։
Խրատեսցէ զիս արդարն ողորմու-
թեամբ և յանդիմանն արասցէ․ իւղ
մեղաւորի մի՛ օծցէ զգլուխ իմ,
այլ աղօթք իմ 'ի կամս նոցա։
Արգելան մերձ առ վիմին դատա-
ւորք նոցա. լուիցեն բանից իմոց,
և քաղցրասցին։
Որպէս թանձրութի հողոյ զի սըփ-
ռեալ է 'ի վերայ երկրի․ ցրուեա-
ցին ոսկերք նոցա մերձ 'ի դժոխս։
Առ քեզ տէր տէր են աչք իմ, 'ի քեզ
յուսացայ, մի՛ հաներ զհոգի յինէն։
Պահեա զիս յորոգայթէ որ թա-
ղուցան ինձ, 'ի գայթագղութենէ
գործողին զանօրէնութիւն։
Անցին 'ի ցանցս նոցա մեղաւորք,

միայն եմ ես մինչեւ անցից։

Տուն Ժ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԱ․

Իմաստութիւն Դաւթի․ Աղօթք, 'ի ժամանակի՝ զի էր նա յայրի անդ։

Ձայնիւ իմով ես առ Տէր կարդա֊
ցի, ձայնիւ իմով զՏէր աղաչեցի։
Սփռեցից առաջի տեառն զաղօթս
իմ, եւ զնեղութիւնս իմ առաջի
նորա պատմեցից։

Ի նուաղել յինէն հոգւոյ իմոյ,
դու Տէր ծանեար զշաւիղս իմ.
'ի ճանապարհ յոր եւ գնայի, թա֊
ղուցան ինձ որոգայթ։

Հայէի յաջմէ՝ տեսանէի, եւ ոչ որ
ճանաչէր զիս. կորեաւ յինէն փա֊
խուստ իմ, եւ ոչ գտաւ խնդրող
անձին իմոյ։

Աղաղակեցի առ քեզ Տէր եւ ասա֊
ցի, դու ես յոյս եւ բաժին իմ
յերկիրին կենդանեաց։

Նայեաց Տէր յաղօթս իմ, զի ես խո֊
նարհ եղէ յոյժ. ապրեցո զիս 'ի հա

լածչաց իմոց, զի հզօրք եղեն քան զիս։
Տէր հան ՚ի բանտէ զանձն իմ. գոհանամ զանուանէ քումմէ։
Եւ քեզ սպասեն արդարք մինչեւ հատուսցես։

Տունք Ը. Գործղայս ծդ.

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԲ.

Սաղմոս Դաւթի. ՚ի ժամանակի ցի հալածէր զնա աբիսողոմ որդի նորա։

Տէր լուր աղօթից իմոց, ունկն դիր խնդրուածաց իմոց ճշմարտութեամբ քով։
Լուր ինձ արդարութեամբ քով, և մի՛ մտաներ ՚ի դատաստան ընդ ծառայի քում. զի ոչ արդարանայ առաջի քո ամենայն կենդանի։
Հալածեաց թշնամին զանձն իմ, խոնարհ արար յերկիր զկեանս իմ. և նստոյց զիս ՚ի խաւարի որպէս մեռեալ յաւիտենից։
Ձանձրացաւ յիս հոգի իմ, և սիրտ

իմ խռովեցաւ յիս։

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս, խորհեցայ յամենայն գործս քո. յարարածս ձեռաց քոց խորհեցայ, և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։

Անձն իմ որպէս երկիր ծարաւի է առ քեզ վաղվաղակի լուր ինձ տ̃ր. զի նուաղեցաւ յինէն հոգի իմ։

Մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն. նմանիցիմ այնոցիկ, ոյք իջանեն ՚ի գուբ։

Լսելի արա ինձ առաւօտու զողորմութիւնս քո, զի ես ՚ի քեզ տէր յուսացայ։

Ցոյց ինձ ճանապարհ յոր և գնացից, զի առ քեզ տ̃ր համբարձի զանձն իմ։

Փրկեա զիս ՚ի թշնամեաց իմոց տէր, զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի։

Ուսո ինձ առնել զկամս քո, զի դու ես աստուած իմ։

Հոգի քո բարի առաջնորդեսցէ ինձ ՚ի յերկիր ուղիղ։

Վասն անուան քո տէր կեցուսցես

զիս, արդարութեամբ քով հանցես 'ի նեղութենէ զանձն իմ։ Ողորմութբ քով սատակեա զթշնամիս իմ, և կորո զամ նեղիչս անձին իմոյ, զի ես ծառայ քո եմ։

Տունք ժզ ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԳ.

Սաղմոս դաւթի առ գողիաթ.

Օրհնեալ տէր ած իմ, որ ուսոյց զձեռս իմ 'ի պատերազմ, և զմատունս իմ 'ի ճակատամարտս։ Ողորմութի իմ և ապաւէն իմ, օգնական իմ և փրկիչ իմ, ապաւէն իմ, և ես յուսամ 'ի նա. ո՛ հընազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինև։ Տէր՝ ո՞վ է մարդ զի յայտնեցար դու նմա, կամ որդի մարդոյ թէ համարիս ինչ զնա։ Մարդ նանրոյ նմանեցաւ, և աւուրք նորա որպէս հովանի անցին։ Տէր խոնարհեցո զերկինս և էջ, մերձեա 'ի լերինս և ծխեսցին։

փայլեա զփայլատակունս քո, և խռովեա զնոսա, առաքեա զնետս քո, և ցրուեա զնոսա։

Առաքեա զձեռն քո ՚ի բարձանց, և փրկեա զիս ՚ի ջուրց բազմաց, և ՚ի ձեռաց որդւոց օտարաց։

Որոց բերանք խօսեցան զնանրութի՟, և աջ նոցա աջ է մեղաց։

Աստուած յօրհնութիւն նոր օրհնեցից զքեզ տասնաղեաւ սաղմոսարանաւ սաղմոս ասացից քեզ։

Ա տացէ զփրկութի՟ թագաւորաց մերոց, որ փրկելոց իցէ զԴաւիթ ծառայ իւր ՚ի սրոյ չարէ։

Փրկեա զիս և ապրեցո զիս ՚ի ձեռաց որդւոց օտարաց։

Որոց բերանք խօսեցան զնանրութի՟. և աջ նոցա աջ է մեղաց։

Որոց ուստերք իւրեանց որպէս նորատունկ հաստատուն են ՚ի ման֊կուէ՟ իւրեանց. դստերք նոցա զարդարեալ և պաճուճեալ ՚ի նմանութիւն տաճարի։

Շտեմարանք նց լի են և բղխեն ՚ի մի-մեանց, խաշինք նց բազմածինք են, և բազմանան ՚ի գնացս իւրեանց, և անդեայք նոցա պարարտք են։ Ոչ գոյ խրամատուածոյ ցանկոյ նց, և ոչ աղաղակ ՚ի հրապարակս նոցա։ Արդ երանեցին ժողովրդեան, որոյ այս այսպէս է. Նա երանի ժողովրդեան, որոյ տէր աստուած է նոցա։

Տունք ժզ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԴ.

Օրհնութեանց Սաղմոս Դաւթի։

Բարձր առնեմ զքեզ Ած իմ և թագաւոր իմ, և օրհնեմ զանուն քո յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։

Զօր հանապազ օրհնեցից զքեզ, և գովեցից զանուն քո յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։

Մեծ է տէր և օրհնեալ է յոյժ, և մեծութեան նորա ոչ քո չափ։

Ազգք և ազգք գովեսցեն զգործս

քո, և զզօրութիւնս քո պատմեսցեն։

Զմեծվայելչութիւն փառաց սրբութեան քո խօսեսցին, և զսքանչելիս քո պատմեսցեն։

Զզօրութիւն ահի քո ասասցեն, և ըզմեծութիւնս քո պատմեսցեն։

Զյիշատակ բազում քաղցրութեան քո բղխեսցեն, և արդարութեամբ քո ցնծասցեն։

Գթած ողորմած է տէր երկայնամիտ և բազումողորմ։

Քաղցր է տէր առ ամենայն, և գթութիւնք նորա ի վերայ ամենայն արարածոց իւրոց։

Խոստովան եղիցին առ քեզ տէր ամենայն գործք քո, և սուրբք քո օրհնեսցեն զքեզ։

Զփառս արքայութեան քո ասասցեն, և զզօրութիւնս քո պատմեսցեն։

Ծանուցանել որդւոց մարդկան զզօրութիւնս քո, և զփառս մեծվայելչութեան արքայութեան քո։

Արքայութիւն քո արքայութիւն ամենայն յաւիտենից, և տէրու-

Թիւն քո ազգէ մինչեւ յազգ։
Հաւատարիմ է Տէր յա̃մ բանս
իւր, և արդար է յա̃մ գործս իւր։
Հաստատէ Տէր զա̃մ գայթակ-
ղեալս, և կանգնէ զա̃մ գլորեալս։
Աչք ամենեցուն 'ի քեզ յուսան,
և դու տաս կերակուրն̃ց 'ի ժամու։
Տաս դու նոցա և կերակրին. բանաս
զձեռըն քո, և լցուցանես զամենե-
սեան՝ քաղցրութ̃բ կամօք քովք։
Արդար է Տէր յա̃մ ճանապարհս
իւր. և սուրբ է յա̃մ գործս իւր։
Մերձ է Տէր առ ամենեսեան որք
կարդան առ նա, առ ամենեսեան
որք կարդան առ նա ճշմարտութ̃բ։
Զկամս երկիւղածաց իւրոց առնէ
Տէր. աղօթից նոցա լսէ, և կե-
ցուցանէ զնոսա։
Պահէ Տէր զա̃մն որք սիրեն զնա,
և զա̃մ մեղաւորս սատակէ Տէր։
Զօրհնութիւնս Տեառն խօսեսցի
բերան իմ. օրհնեսցէ ա̃մ կենդա-
նի զանուն սուրբ նր̃ յաւիտեան և

յաւիտեանս յաւիտենից։

Տունք իբ ։ Գոբղայս ծբ ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԵ

Ալէլուիա․ անգեայ եւ զաքարիայ ։

Օրհնեա անձն իմ զտէր․ օրհնե-
ցից զտէր 'ի կեանս իմ, սաղմոս ա-
սացից այ իմոյ մինչեւ եմ ես ։
Մի՛ յուսայք յիշխանս յորդիս մարդ-
կան, զի ոչ գոյ փրկութի 'ի նոսա ։
Ելցէ հոգի 'ի նոցանէ՝ եւ դարձցին
անդրէն 'ի հող, եւ յայնմ աւուր
կորիցեն ամ խորհուրդք նոցա ։
Երանի ազգի՝ որոյ տէր աստուած
յակոբայ օգնական է նմա, եւ յոյս
նորա 'ի տէր աստուած է ։
Որ արար զերկինս եւ զերկիր, զծով
եւ զամենայն որ է 'ի նոսա ։
Որ պահէ զճշմարտութի յաւիտեան,
եւ առնէ իրաւունս զրկելոց ։
Տայ հաց քաղցելոց, եւ արձակէ
զկապեալս տէր ։

Տէր բանայ զաչս կուրաց, և կանգնէ զգլորեալս տէր։

Տէր սիրէ զարդարս, տէր պահէ զպանդուխտս. զորբս և զայրիս ընդունի տէր, և զճանապարհս ամբարշտաց կորուսանէ։

Թագաւորեսցէ տէր յաւիտեան, ա̃ծ քո սիոն ազգէ մինչև յազգ։

Տունք ժ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԶ

Ալէլուիա · անգեայ եւ զաքարիայ ։

Օրհնեցէք զտէր՝ զի բարի է սաղմոս. ա̃յ մերում քաղցր եղիցի օրհնութիւն։

Շինէ զերուսաղէմ տէր, և զցրուեալսն իսրայէլի ժողովէ։

Բժշկէ զբեկեալ սիրտս, և պատէ զամենայն վէրս նոցա։

Ոթուէ զբազմութիւն աստեղաց, և զամենեսեան զն̃մ յանուանէ կոչէ։

Մեծ է տէր և մեծ է զօրութիւն նորա, իմաստութեան նորա ոչ գոյ բաւ։

Ընդունի զհեզս տէր, և խոնարհ առնէ զամբարտաւանս մինչև յերկիր։

Օրհնեցէք զնա խոստովանութեամբ, սաղմոս ասացէք նմա օրհնութեամբ։

Ագեցոյց զերկինս ամպովք, և պատրաստ արար զանձրեւ իւր յերկիր։

Բուսոյց զխոտ 'ի լերինս, և զդալար 'ի ծառայութիւն մարդկան։

Տայ անասնոց կերակուր, ձագուց ագռաւուց` որք կարդան առ նա։

Ոչ թէ ընդ զօրութիւնս ձիոյ կամեցաւ տէր, և ոչ ընդ խրանս առն հըսկայի հաճեցաւ ։

Այլ հաճեցաւ տէր ընդ երկիւղածս իւր, և ընդ այնոսիկ` որք յուսան յողորմութիւն նորա։

Տունք ժբ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԵ․

Ալէլուիա․ անգեայ եւ զաքարիայ։

Գովեա երուսաղէմ զտէր։

Ու օրհնեա զաստուած քո սիօն։

Զի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց,

և օրհնեաց զորդիս քո 'ի քեզ:
Եդ զսահմանս քո 'ի խաղաղութի՟·
պարարտութ՟ ցորենոյ լցոյց զքեզ:
Առաքէ զբան իւր յերկիր· վաղվաղ
ընթանան պատգամք նորա:
Դնէ զձիւն որպէս զասր, և զմէգ
որպէս փոշի ցանեաց:
Արկանէ զսառն որպէս պատառս·
առաջի ցրտոյ նորա ո՞ կարէ կեալ:
Առաքէ զբան իւր և հալէ զնոսա·
շնչեսցէ հողմք, և գնասցեն ջուրք:
Պատմէ զբան իւր յակոբայ, զար-
դարութի՟ և զիրաւունս իսրայէլի:
Ոչ այսպէս արար ամենայն ազգաց
տէր, և զդատաստանս իւր ոչ
յայտնեաց նոցա:

Տուն ժ: Գործայս լը:

ԱՂԹՕՔ ԱՄԲԱԿՈՒՄԱՅ ՄԱՐԳԱՐԷԻ:

Մէջ գ:

Տէր, զլուր քո լուայ և երկեայ·
տէր՝ նայեցայ 'ի գործս քո և զար-
հուրեցայ:

Ի մէջ երկուց կենդանեացն ծանի֊
ցիս դու, 'ի մերձենալ ամացն յայտ
նեսցիս, և 'ի հասանել ժամանակին
երեւեսցիս։
Ի խռովել անձին իմոյ 'ի ժամանակի
բարկութեան զողորմութի յիշեսցես։
Աստուած 'ի հարաւոյ եկեսցէ, և
սուրբն 'ի փառան լեռնէ։
Ծածկեսցեն երկինք զվայելչութի
փառաց նորա. և օրհնութեամբ
նորա լցան տիեզերք։
Պառագայթք որպէս 'ի լուսոյ հա֊
տան 'ի նմանէ, և եղջիւրք 'ի ձե֊
ռին նորա գտան. և անդ հաստա֊
տեցաւ զօրութիւն փառաց նորա։
Յերեսաց նորա ելցեն հարուածք
և զհետ շաւղաց նորա երթիցեն
մեծամեծք 'ի թռչնոց։
Եկաց և չափեաց զերկիր. հայեցաւ
և գիտեաց զհեթանոսս։
Լերինք հալեսցին և անտառք վառ֊
նեսցին. ճանապարհք՝ որք 'ի սկզ֊
բանէն էին, կուրասցին. և 'ի նը֊

մանէ դողացի ամենայն երկիր։
Տեսի զգանակս քուշացուոց. խռո-
վեցան բնակիչք վրանացն մադիա-
մու։

Միթէ 'ի վերայ գետոց բարկա-
ցիս դու տէր, կամ սրտմտութի
քո 'ի վերայ գետոց, կամ բար-
կութիւն քո 'ի վերայ ծովու։

Նստեր դու 'ի կառս քո. հեծելութիդ
քո փրկութի եղեւ յելանելն քո։

Զարթեաւ աղեղն քո. ընետս կա-
պարճից քոց արբուցեր, զգետըս
ցրուեցեր, զերկիր դողացուցեր 'ի
սաստկութենէ անձրեւի, որ ան-
ցանեն ընդ սա։

Անդունդք աղաղակեցին մեծապէս.
լոյս փայլման արեգականն արգելաւ
և ծագումն լուսնին դադարեցաւ։

Որպէս 'ի նշոյլս սլաքաց քոց գնա-
ցես, և որպէս 'ի լոյս փայլատակ-
ման սրոյ քո։

Բարկութբ զարթիցես 'ի վր̄ երկրի, և
դողութբ կացցես զհեթանոս։

Երեւեցար 'ի մրկութի՛ ժողովըր-
դեան քո 'ի մրկել զընտրեալս քո։
Նետաձիգ եղեր 'ի գլուխս մարդ-
կան ամբարտաւանից. մինչեւ յան-
դունդս ծովու ընկղմեցան։
Խնդրեցաք զվրէժ զօրութ̄ք քով 'ի
զօրագլխացն մեղաւորաց, որք յու-
սացեալ էին յանդգնութ̄իս իւրեանց
զի կերիցեն զաղքատն 'ի գաղտնիս։
Ուաքեցեր 'ի վերայ ծովու զերի-
վարս քո. և խռովեցան յաղթ-
ջուրք անդնդոց։
Կեցի ես՝ և դեղան աղեք իմ 'ի ձայ-
նէ բերանոյ իմոյ. եմուտ դողումն
յոսկերս իմ, և ես յանձն իմ խըռ-
ովեցայ։
Զայս պահեսցես յաւուր նեղու-
թեան, ածել 'ի վերայ ազգի ա-
մենայնի որք մարտնչին ընդ ժողո-
վրդեան քում։
Թզենի ոչ տացէ զպտուղ իւր, և
յայգւոջ բեր մի՛ գտցի. ձիթենիք
մնասցին, և երկիր մի՛ բուսուսցէ

զդալարի։

Պակասեսցին հօտք 'ի Ճարակաց, և եզինք մի՛ գտցին առ մսուրս։ Ես 'ի տէր յուսացայ, ցնծացայց և ուրախ եղէց յա̃ծ փրկիչ իմ։ Տէր տէր ես ինձ զօրութիւն, և կացոյց զոտս իմ 'ի հաստատութեան. 'ի վերայ պարանոցի թշնամւոյն կացոյց զիս և հանգոյց զիս երագ երագ։

Փառք հօր և որդւոյ և։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Լուր մեզ տէր լուր մեզ, ա̃ծային ողորմութեամբ և գթութեամբ քո խնայեա յարարածս քո։

Մարդասէր տէր վասն սրբուհ։

Զքարոզն և զաղօթս 'ի վերջն Ողորմեա կանոնին գտցես 'ի 193 երեսն։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԸ.

Ալէլուիա. անգեայ եւ զաքարիա։

Օրհնեցէք զտէր յերկնից, օրհնեցէք զնա 'ի բարձանց։

Օրհնեցէք զնա ամենայն հրեշտա-
կք նորա. օրհնեցէք զնա ամե-
նայն զօրութիւնք նորա:
Օրհնեցէք զնա արեգակն և լու-
սին. օրհնեցէք զնա ամենայն աս-
տեղք և լոյսք:
Օրհնեցէք զնա երկինք երկնից.
և ջուրք որ 'ի վերոյ քան զերկինս,
օրհնեցէք զանուն տեառն:
Զի նա ասաց՝ և եղեն, հրամա-
յեաց՝ և հաստատեցան:
Կացոյց զնս յաւիտեանս յաւիտե-
նից. սահման եդ, և ոչ անցանեն:
Օրհնեցէք զտէր յերկրէ վիշապք
և ամենայն խորք:
Հուր և կարկուտ, ձիւն և սառն,
հողմ և մրրիկ, որք առնեն զբանն նր:
Լերինք և ամ բարձունք, ծառք
պտղաբերք և ամենայն մայրք:
Գազանք և ամ անասունք, սողունք
և ամենայն թռչունք թեւաւորք:
Թագաւորք երկրի և զօրք իւրեանց,
իշխանք և ամ դատաւորք երկրի:

Երիտասարդք և կուսանք, ծերք և
տղայք օրհնեցէք զանուն տեառն:
Բարձրացաւ անուն նորա միայն. խոս-
տովանութի՛ նմա յերկինս և յերկրի:
Բարձր առնէ տէր զեղջիւր ժողո-
վրդեան իւրոյ. օրհնութի՛ նմա յա՛մ
սրբոց նորա յորդւոցն իսրայէլի ժո-
ղովոյն՝ որ մերձ է առ տէր:

Տուն ժդ:

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԹ.

Ալէլուիա. անգեայ եւ զաքարիայ:

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութի՛ ՚ի նոր,
օրհնութի՛ նմա յեկեղեցիս սրբոց:
Ուրախասցի իսրայէլ յարարիչ
իւր. որդիք սիոնի ցնծասցեն ՚ի
թագաւորն իւրեանց:
Օրհնեսցեն զանուն նորա օրհնու-
թեամբ, սաղմոսիւք եւ օրհնու-
թեամբ սաղմոս երգեսցեն նմա:
Զի հաճի տէր ընդ ժողովուրդ իւր
սուրբս, եւ բարձր առնէ զհեզս
՚ի փրկութեան:
Պարծեսցին սուրբքն փառօք, եւ

ցնծասցեն 'ի հանգիստ իւրեանց,
եւ բարձր արասցեն զաստուած
բերանօք իւրեանց ։

Սուր երկսայրի եւ 'ի ձեռս նո-
ցա, առնուլ զհատուցումն 'ի հե-
թանոսաց, 'ի յանդիմանութիւն
ամենայն ժողովրդոց ։

Ի կապել զթագաւորս նոցա կա-
պանօք, զզօրաւորս նոցա ձեռ-
նակապօք երկաթեօք ։

Առնել նոցա դատաստանս ըստ
գրոյ. եւ փառք այս են ամենայն
սրբոց նորա ։

Տունք է ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԾ ․

Ալէլուիա ․ անգեայ եւ զաքարիայ ։

Օրհնեցէք զաստուած 'ի սրբու-
թեան նորա, օրհնեցէք զնա 'ի
հաստատութե՟ 'ի զօրութե՟ նորա ։
Օրհնեցէք զնա 'ի զօրութե՟ նո-
րա, օրհնեցէք զնա 'ի բազում
մեծութեան նորա ։

Օրհնեցէք զնա 'ի ձայն օրհնու-
թեան, օրհնեցէքզնա սաղմոսիւք
եւ օրհնութեամբ ։

Օրհնեցէք զնա ցնծութեամբ ,
գովեցէք զնա ուրախութեամբ ։
Օրհնեցէք զնա 'ի բանս քաղցր ,
գովեցէք զնա 'ի բարբառ լսելի ։
Օրհնեցէք զնա 'ի ձայն գոհու-
թեան․ ամենայն հոգիք օրհնե-
ցէք զտէր ։

Տունք զ ։ Գործոյ իբ ։

Կանոնս ժը ։ Զորք Կանոնս Տունք ռ.յիք ։
Միահամուռ սաղմոս՝ Գործոյ ծզ ։ Սաղմոս ՃԾ ։
Տունք 'ի սմա սնկբ ։

Այս սաղմոս ինքնագիր Դաւթի արտաքոյ թուոց ։
Ի ժամանակի ցի եւ նա նահատակ ընդդէմ գողիադու , ա-
ռաջի սաւուղայ եւ ամենայն զօրացն իսրայէլի ։

Փոքր էի ես յեղբարս իմ, եւ կրտս-
սեր 'ի տան հօր իմոյ , արածէի
զխաշինս հօր իմոյ ։

Ձեռք իմ արարին զսաղմոսարան ,
եւ մատունք իմ կազմեցին զգոր-

Ծի օրհնութեան։

Խնկարդ ո՞ պատմեսցէ զայս տեառն
իմում. ինքնին տէր ամենայնի լը-
ուիցէ զամենայն։

Նու առաքեաց տէր զհրեշտակ իւր,
եւ համբարձ զիս 'ի հօտէ խաշ-
շանց հօր իմոյ, եւ էօծ զիս յօ-
ծումն իւղոյ իւրոյ։

Եղբարք իմ մեծամեծք եւ գեղե-
ցիկք, եւ ոչ հաճեցաւ ընդ նո-
սա տէր։

Ելի ես ընդդէմ այլազգւոյն. եւ
նզովեցի զկուռս նորա։

Հանի զսուսերն 'ի նմանէ, եւ
հատի զգլուխ նորին, եւ բարձի
զնախատինս յորդւոցն իսրայէլի։
Փառք հօր եւ որդւոյ եւ։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ

ԵՐԻՑ ՄԱՆԿԱՆՑ

Դանիէլ Գ.

Օրհնեալ ես տէր աստուած հարցն մերոց, օրհնեալ փառաւորեալ անուն քո յաւիտեան։

Յիրաւունս անցուցեր զայս ամենայն ընդ մեզ. արդար ես դու տէր, և ամենայն գործք քո ճշմարիտ են։

Ճանապարհք քո ուղիղ են, և ամենայն դատաստանք քո արդար են։

Դատաստան արդարութեան ածեր 'ի վերայ մեր ըստ ամենայնի զոր ինչ ածեր 'ի վերայ մեր, և քաղաքի սրբոյ հարցն մերոց Երուսաղէմի։

Արդարութեամբ և յիրաւի ածեր զայս ամենայն 'ի վերայ մեր վասն մեղաց մերոց։

Անօրինեցաք և յանցեաք ապստամբ լինել 'ի քէն. մեղաք յամենայնի և պատուիրանաց քոց մեք ոչ անսացաք։

Ոչ պահեցաք և ոչ արարաք որպէս պատուիրեցեր դու մեզ, զի զբարիս գտցուք մեք 'ի քէն։

Արդ զամենայն զոր արարեր և զոր ինչ ա-

ծեր ՚ի վերայ մեր, արդար դատաստանաւ արարեր։

Մատնեցեր զմեզ ՚ի ձեռս թշնամեաց մերոց, անօրինաց, խստաց և ապստամբողաց։

Ի ձեռս թագաւորի անօրինի և չարի քան զամենայն երկիր, մատնեցեր զմեզ։

Եւ արդ ոչ գոյ մեզ ժամ՝ բանալ զբերանս մեր, զի ամօթ և նախատինք եղուք ծառայից քոց պաշտօնէից։

Նա մի՛ մատներ զմեզ իսպառ վասն անուան քո. մի՛ ցրեր զուխտս քո, և մի՛ ՚ի բացեայ առներ զողորմութիւնս քո ՚ի մէնջ։

Վասն աբրահամու սիրելւոյ քո, իսահակայ ծառայի քո, և իսրայէլի սրբոյ քո։

Խօսեցար նոցա և ասացեր, բազմացուցից զզաւակ ձեր որպէս զաստեղս երկնից բազմութեամբ, և որպէս զաւազ առ եզր ծովու։

Եւ արդ տէր նուաղեցաք մեք քան զամենայն ազգս, և եմք տառապեալ յամենայն երկրի այսօր վասն մեղաց մերոց։

Ոչ գոյ ՚ի ժամանակի յայսմիկ իշխան՝ մարգարէ և առաջնորդ. ոչ ողջակէզք պատարագաց, ոչ խունկք օրհնաց, և ոչ տեղի պատարագս մատուցանելոյ առաջի քո, և ողորմութիւն գտանել ՚ի քէն։

Նա այլ անձամբք խոնարհեալ և հոգւով տառապանաց ընդունելի լիցուք մեք որպէս զողջակէզս խոյոց և զուարակաց, և որպէս բիւրաւորս գառանց պարարտաց.

Որպէս ընդունելի լիցին պատարագք մեր այսօր առաջի քո, զի կատարեալ գտցուք զկնի քո. և չիք ամօթ յուսացելոցս 'ի քեզ։ Եւ արդ գամք զհետ քո ամենայն սրտիւք մերովք, երկնչիմք 'ի քէն, և խնդրեմք զերեսս քո. տէր մի՛ յամօթ առներ զմեզ։

Այլ արա առ մեզ ըստ հեզութեան քում և ըստ բազում ողորմութեան քում, փրկեա զմեզ վասն սքանչելեաց քոց տէր. և փառաւորեսցի անուն քո յաւիտեան։

Ամօթ լիցին ամենեքեան, որ չարչարեն զծառայս քո. ամաչեսցեն լիցին բռնութիւնք նոցա, և ամենայն զօրութիւնք նոցա խորտակեսցին։

Եւ ծանիցեն զի դու ես տէր աստուած միայն, որ փառաւորեալ ես 'ի վերայ ամենայն տիեզերաց։

Օրհնեալ ես դու տէր աստուած հարցն մերոց. գովեալ և առաւել բարձրացեալ յաւիտեան։

Եւ օրհնեալ է անուն սուրբ փառաց քոց. գովեալ և առաւել բարձրացեալ յաւիտ.

Օրհնեալ ես 'ի տաճարի փառաց սրբութեան քո. գովեալ։

Օրհնեալ ես 'ի վերայ աթոռոյ արքայութեան քո. գովեալ։

Օրհնեալ ես որ նայիս 'ի քրովբէս և հայիս յանդունդս. գովեալ։

Օրհնեալ ես 'ի վերայ հաստատութեան

երկնից · գովեալ ։

Օրհնեցէք ամենայն գործք տեառն զտէր · օրհնեցէք և բարձր արարէք զնա յաւիտեան ։

Օրհնեցէք երկինք զտէր · օրհնեցէք և բար-ձրր արարէք զնա յաւիտեան ։

Օրհնեցէք հրեշտակք տեառն · և ջուրք որ 'ի վերոյ երկնից զտէր · օրհնե ։

Օրհնեցէք զօրութիւնք տեառն · արեգակն և լուսին զտէր · օրհնե ։

Օրհնեցէք աստեղք երկնից, անձրեւք և ցօղք զտէր · օրհնե ։

Օրհնեցէք ամենայն հողմք հուր և ջեր ըզ-տէր · օրհնե ։

Օրհնեցէք ցուրտ և տօթ, ցող և ձիւնա-բեր զտէր · օրհնե ։

Օրհնեցէք սառն և պարզ, եղեամն և ձիւն զտէր · օրհնե ։

Օրհնեցէք տիւք և գիշերք, լոյս և խաւար զտէր · օրհնե ։

Օրհնեցէք ամպք և փայլատակունք և եր-կիր զտէր · օրհնե ։

Օրհնեցէք լերինք բլուրք, և ամենայն բոյսք երկրի զտէր · օրհնե ։

Օրհնեցեք աղբիւրք ծովք և գետք զտէր · օրհնե ։

Օրհնեցէք կէտք ամենայն կայտառք՝ որ 'ի ջուրս, և թռչունք երկնից զտէր · օրհնե ։

Օրհնեցէք գազանք և անասունք, և որդիք մարդկան զտէր · օրհնե ։

Օրհնեսցէ իսրայէլ զՏէր. օրհնեսցէ եւ բարձր արասցէ զնա յաւիտեան։

Օրհնեցէք քահանայք զՏէր. օրհնե։

Օրհնեցէք ծառայք տեառն զՏէր. օրհնե։

Օրհնեցէք անձինք և շունչք արդարոց զՏէր. օրհնե։

Օրհնեցէք սուրբք և խոնարհք սրտիւ զՏէր. օրհնե։

Օրհնեցէք անանիա ազարիա և միսայէլ զՏէր. օրհնե։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՄԱՐԻԱՄՈՒ ԱՍՏՈՒԱԾԱԾՆԻՆ

Գլ—ի. ա.

Մեծացուսցէ անձն իմ զՏէր, և ցընծասցէ հոգի իմ աստուածով փրկչաւ իմով։

Այց արար 'ի վերայ խոնարհութեան աղախնոյ իւրոյ. այսուհետև երանեսցեն ինձ ամենայն ազգք։

Արար ընդ իս մեծամեծս հզօրն. և սուրբ է անուն նորա։

Ողորմութիւն արար ազգաց յազգս երկիւղածաց իւրոց. արար զօրութիւն բազկաւ իւրով։

Ցրուեաց զամբարտաւանս 'ի միտս սրտից, և քակեաց զհզօրս յաթոռոց։

Զխոնարհս բարձրացոյց, զկարօտս ելից բարութեամբ, և զմեծատունս արձակեաց ունայնս։

Պաշտպանեաց իսրայէլի ծառայի իւրոյ յիշելով զողորմութիւն իւր։

Որպէս խօսեցաւ առ հարսն մեր, ընդ աբրահամու և զաւակի նորա յաւիտեան։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ԶԱՔԱՐԻԱՅԻ ՀՕՐՆ

ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ ՄԿՐՏՉԻ

Գլուխ ա։

Օրհնեալ տէր աստուած իսրայէլի, որ յայց ել, և արար փրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ։

Յարոյց մեզ եղջիւր փրկութեան ՚ի տանէ դաւթի ծառայի իւրոյ. որպէս խօսեցաւ բերանովք սրբոցն՝ որ յաւիտենից մարգարէքն էին։

Փրկութիւն ՚ի թշնամեաց մերոց, և ՚ի ձեռաց ամենայն ատելեաց մերոց։

Առնել ողորմութիւն առ հարսն մեր, և յիշել զկտակարանս սրբութեան իւրոյ։

Երդումն զոր երդուաւ աբրահամու հօր մերոյ՝ տալ մեզ առանց երկիւղի զփրկութիւն ՚ի թշնամեաց մերոց։

Պաշտել զնա սրբութեամբ և արդարութեամբ առաջի նորա զամենայն աւուրս կենաց մերոց։

Եւ դու մանուկ՝ մարգարէ բարձրելոյն կոչեսջիր. գնասցես առաջի տեառն՝ պատրաստել զճանապարհս նորա։

Տալ գիտութիւն փրկութեան ժողովրդեան

քուրոյ, 'ի Թողութիւն ամենայն մեղաց մերոց ։

Վասն գթոյ ողորմութեան տեառն աստուածոյ մերոյ, որով երեւեցաւ մեզ արեգակն 'ի բարձանց՝ լուսաւոր առնել զխաւար մեր ։

Ծագել լոյս 'ի վերայ այսոցիկ՝ որ նստէաք 'ի խաւարի և 'ի ստուերս մահու, ուղղել զոտս մեր 'ի ճանապարհս խաղաղութեան ։

ԱՂՕԹՔ ՍԻՄԷՈՎՆԻ ԾԵՐՈՒՆԻՈՅՆ

Ղ––կ բ ։

Արդ արձակես զծառայս քո տէր ըստ բանի քում 'ի խաղաղութիւն ․ զի տեսին աչք իմ զփրկութիւն քո, զոր պատրաստեցեր առաջի ամենայն ժողովրդոց ։

Լոյս յայտնեցար հեթանոսաց, և փառք ժողովրդեան քում իսրայէլի ։

ԱՂՕԹՔ ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԵԱՆ ՄԱՆԱՍԷԻ

ԹԱԳԱՒՈՐԻՆ

Տէր ամենակալ աստուած աբրահամու, իսահակայ, յակոբայ և զաւակի նոցա արդարոց. ամենակալ տէր՝ թող զմեղս իմ։

Որ արարեր զերկինս և զերկիր և զամենայն զարդ. նոցա. ամենակալ տէր։

Որ կապեցեր զծով բանիւ հրամանի քո. փակեցեր զխորս, կնքեցեր ահաւոր և փառաւորեալ անուամբ քով սրբով. ամենակալ։

Որ ամենայն ինչ սարսի և դողայ յերեսաց ահի զօրութեան քո. ամենակալ։

Անբաւ է մեծ վայելչութիւն փառաց սրբութեան քո. սաստիկ է բարկութիւն սպառնալեաց քոց ՚ի վերայ մեղաւորաց. անչափ և անքննելին են ողորմութիւնք աւետեաց քոց. ամենակալ տէր։

Դու տէր բարձրեալ, գթած, երկայնամիտ, բազումողորմ. և զղջանաս ՚ի վերայ չարեաց մարդկան. ամենակալ տէր։

Դու աստուած՝ ոչ եդեր ապաշխարութիւն վասն արդարոյն՝ աբրահամու, իսահակայ և յակոբայ, որք ոչ մեղան քեզ. ամենա։

Այլ եդեր ապաշխարութեան վասն իմ մեղաւորիս, զի մեղայ աւելի քան զաւազ ծո-

վոյ, և բազմացան անօրէնութիւնք իմ. ա՛:
Զեմ արժանի հայիլ և տեսանել զբարձրու-
թիւնս երկնից 'ի բազմութենէ անօրէնու-
թեան իմոյ. ամենակալ տէր:
Կորացեալ եմ ես 'ի բռնութենէ կապանաց
երկաթից, և ոչ գոյ ինձ հանգիստ. ամե:
Բարկացուցի զքաղցրութիւն, և չար առա-
ջի քո արարի. կանգնեցի պատկեր և բազ-
մացուցի զցասումն. ամենակալ:
Արդ տէր՝ խոնարհեցուցանեմ զծունր
սրտի իմոյ, և հայցեմ 'ի քաղցրութենէ քում-
մէ. ամենակալ տէր:
Մեղայ տէր մեղայ, և զանօրէնութիւնս իմ
ես ինձէն գիտեմ. ամենակալ:
Աղաչեմ և խնդրեմ 'ի քէն՝ թող ինձ տէր,
թող ինձ, և մի՛ կորուսաներ զիս ընդ անօ-
րէնութեան իմոյ. ամենակալ:
Մի՛ յաւիտեան բարկանար ինձ տէր, և մի՛
յիշեր զչարիսն իմ, և մի պարտաւորեր զիս
ընդ իջեալսն 'ի ներքոյ երկրի չարեօք. ամե:
Զի դու աստուած՝ աստուած ապաշխարո-
ղաց ես, և յիս ցոյց զբարերարութիւնդ քո,
որ անարժան եմ. ամենակալ տէր:
Կեցուսցես զիս ըստ բազում ողորմութեան
քում. և ես օրհնեցից զքեզ զամենայն ա-
ւուրս կենաց իմոց. ամենակալ տէր:
Զքեզ տէր օրհնեն ամենայն զաւարթունք
երկնից. և քո են փառք յաւիտեանս. ամէն:
Փառք հօր և որդւոյ և: Այժմ և միշտ և:

Աղաչեմ և խնդրեմ ՚ի քէն տէր, թող ինձ զմեղս իմ։

Բազումողորմ տէր, ողորմեա ինձ։

Ա՜ծ, քաւեա զիս զմեղաւորս ՚ի մեղաց և կեցո։

Արարիչ իմ և յոյս աստուած, գթա ՚ի մեղուցեալ ծառայս, և ողորմեա ինձ բազմամեղիս։

Ամենօրհնեալ որբուհի և միշտ կոյս աստուածածին մարիամ, բարեխօսեա առ տէր վասն իմ մեղաւորիս։

Ամենայն սուրբք աստուծոյ, բարեխօսեցէք առ հայր ՚ի յերկինս վասն մեր մեղաւորացս։

Քրիստոս որդի աստուծոյ անոխակալ, ընկալ զաղաչանս մեր, զի ՚ի քեզ են ապաւինեալ անձինք մեր։

Յաղթող զօրութեամբ՝ սուրբ և կենդանարար և պատուական խաչիւ քո տէր պահպանեա զմեզ։

Առաքեա տէր զհրեշտակ խաղաղութեան քո, որ եկեալ պահեսցէ զմեզ անխռով ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի։

Եւ մարդասիրութեամբ քո յիշեա զմեզ տէր, յիշեա զմեզ յորժամ գաս արքայութեամբ քով, և ողորմեա մեզ։

Նախադրութիւնք խրատականք յաղագս աղօթիցն, զոր արարեալ է Տեառն Ներսիսի եղբօրն Գրիգորիսի հայոց կաթողիկոսի ։

Աղօթք հաստատակաց քրիստոնէից մեծաց և փոքունց, զոր պարտին ուսանիլ ամենեքեան՝ և ուսուցանել զմիմեանս. քահանայք՝ զժողովուրդս, հարք՝ զորդիս, մարք՝ զդստերս, և ընկեր՝ զընկերն իւր ։ Եւ աղօթեսցեն ամէն յաւուրն հինգ անգամ՝ երկոտասան ծնրադրութեամբ ՛ի ժամուն. այսինքն՝ յառաւօտուն, ՛ի ճաշուն, ՛ի հասարակ աւուրն, յերեկոյին, և ՛ի հանգստեան ։ Ապա թէ պղերգ ոք լինիցի և ծուլանայ ըզհինգ ժամ աղօթս կատարել. աղօթեսցէ չորս անգամ, կամ երեք անգամ, կամ երկու անգամ, կամ մի անգամ յաւուրն. որ միայն ճանաչի թէ քրիստոնեայ է, և զինքն ծանիցէ թէ արարած եմ աստուծոյ և երկրպագու նորա ։ Եւ թէ զամենայն բանս աղօթիցն հեղգայ ուսանիլ, (որք և զսատանայական երգս բազումս փութով ուսանին,) ուսցի զկէս սորա, կամ այլ նուազ. զի թէ տունս երիս ուսանիցին ՛ի սմանէ, և աղօթեսցեն երիս ծնրադրութեամբ ՛ի ժամուն, ընդունելի է առաջի աստուծոյ ։ Ապա թէ ոք ՛ի քրիստոնէիցն անփոյթ առ-

նէ զաս յուսանելոյ և յաղօթելոյ , յանդիմա-
նեսցի և 'ի մոլար ժողովոյն այլազգեաց . որք
զաղօթսն զոր ուսոյց նոցա , 'ի պատերազ-
մունս անգամ ոչ խափանեն՝ թող թէ 'ի խա-
ղաղութեան : Իսկ մեր ժողովուրդ արտա-
քոյ աղօթից անելոյ բնաւ ոչ յիշեն զանու-
նըն աստուծոյ . զի ոչ ունին փոյթ 'ի կարգս
աղօթից որպէս զաստուածպաշտս , այլ սի-
րեն զդատարկաբանութիւն քան զաղօթս :
Եւ թէ երբեմն գան ոմանք յաղօթել առ
քահանայն , կամ՝ փակեալ բերանով կանգ-
նին . կամ՝ զրուցատրութիւնս առնեն ընդ
միմեանս . զի ոչ ինքեանք գիտեն բանս ա-
ղօթից , և ոչ քահանայից միտ դնեն սաղմո-
սաց և պաշտամանց : Վասն այսր պատճառի
արտաքոյ զաղօթս զայս պարզ և յստակ բա-
ռիւ վասն ախմարաց դիւրահաս լինելոյ . որ
է սակաւ ըստ բանից՝ տասն քան և չորս ,
ըստ ժամուց տունջեան և գիշերոյ . և ըստ
տաւից սրբոց մարգարէից , և զօրաւոր ըստ
մտաց . զի զհոգևորդսն պէտս խնդրուածոց
մերոց որ յոյժ ունի յինքեան . և տուաք ժո-
ղովրդեան մերում յուսումն . զի ամենայն
անձն քրիստոնէի ուսցի զսա , և ուր հան-
դիպեսցին 'ի ժամ՝ աղօթիցն՝ խօսեսցին սո-
վաւ ընդ աստուծոյ , թէ յեկեղեցի՝ թէ 'ի
տան՝ թէ յանդի՝ թէ 'ի գործ ինչ՝ թէ 'ի
ճանապարհի : Եւ որք ուսանին զսա և աղօ-

թեսցեն մտադրութեամբ՝ ջերմեռանդ սրտիւ և արտասուօք. ամենայն խնդրուածք որ գրեալ են 'ի սմա՝ կատարեսցին 'ի կենդանութեան և յետ մահու։ Իսկ որք անհամարհեն և ոչ ուսանին և ոչ աղօթեսցեն, ինքեանք տեսցեն զվնաս անձանց իւրեանց. մեք հատուք 'ի մէնջ զպատճառն՝ առնելով զաղօթս զայս. զի մի այլ ևս պատճառեսցեն թէ ոչ գիտեմք բանս աղօթից, վասն այնորիկ ոչ կամք յաղօթս։ Բայց ծանիցեն այնպիսիքն, թէ սատանայ ոչ այնչափ ջանայ զայլ բարեգործութիւնս մեր խափանել որչափ զաղօթս. զի գիտէ որ յաղօթիցն միայն ինքն հալածի 'ի մէնջ, և աստուած բնակէ 'ի մեզ։ Արդ՝ մեք աղաչեսցուք զեղբարսն ա̃մ բանալ զաչս մտաց ձերոց, յօժարութեամբ ուսանիլ զսա և աղօթել, և ա̃յ սիրելի լինել։ Եւ յաղօթելն՝ զԳրիգորիս կաթուղիկոս հայոց, և զեղբայրն նորին զՆերսէս զաղօթիցս յօրինողն յիշեցէք 'ի քրիստոս։ Եւ որք ընդօրինակէք 'ի գիրս զաղօթս, գրեցէք և զխրատական բանս զայսոսիկ. և որք գրեն զսա՝ գրեսցին 'ի դպրութիւն կենացն յաւիտենից։ Եւ որք ուսանին և աղօթեսցեն, ողորմութիւն ընկալցին 'ի քրիստոսէ. և որք ուսուցանիցեն զընկերս, վարձս առցեն յաստուծոյ։ Եւ որք գրենն, մի առաւել քան զօրինակն՝ բան կամ գիր խառնեսցեն, և մի

նուաղ գրեսցեն, զի մի այլ և այլ լինիցին բանքն, այլ հաւասար լիցին ամենեքեան ուր և գրեսցին: Եւ տխմարքն 'ի գիրս՝ ուղիղ գրողացն տացեն գրել. և Քրիստոսի փառք յաւիտեանս. ամէն:

ԱՂՕԹՔ ԻՒՐԱՔԱՆՉԻՒՐ ԱՆՁԻՆ ՀԱՒԱՏԱՑԵԼՈՑ Ի ՔՐԻՍՏՈՍ

Զոր արարեալ է սրբոյ տեառն Ներսէսի հայոց կաթուղիկոսի ։

Հաւատով խոստովանիմ և երկիր պագանեմ քեզ՝ Հայր և Որդի և Սուրբ Հոգի․ անեղ և անմահ բնութիւն, արարիչ հրեշտակաց և մարդկան և ամենայն եղելոց․ ողորմեա քո արարածոց և ինձ բազմամեղիս ։

Հաւատով խոստովանիմ, և երկիրպագանեմ քեզ՝ անբաժանելի լոյս, միասնական սուրբ երրորդութիւն և մի աստուածութիւն, արարիչ լուսոյ և հալածիչ խաւարի․ հալածեա 'ի հոգւոյ իմմէ զխաւար մեղաց և անգիտութեան, և լուսաւորեա զմիտս իմ 'ի ժամուս յայսմիկ աղօթել քեզ 'ի հաճոյս, և ընդունել 'ի քէն զխնդրուածս իմ․ և ողորմեա քո արարածոց և ինձ բազմամեղիս ։

Հայր երկնաւոր աստուած ճշմարիտ՝ որ առաքեցեր զորդին քո սիրելի 'ի խնդիր մոլորեալ ոչխարին, մեղայ յերկինս և առաջի քո․ ընկալ զիս որպէս զանառակ որդին, և զգեցո ինձ զպատմուճանն զառաջին՝ զոր մերկացայ մեղօք․ և ողորմեա քո արարածոց և ։

Որդի աստուծոյ աստուած ճշմարիտ՝ որ խո-
նարհեցար 'ի հայրական ծոցոյ՝ և առեր մար-
մին 'ի սրբոյ կուսէն մարիամայ վասն մերոյ
փրկութեան, խաչեցար թաղեցար և յար-
եար 'ի մեռելոց՝ և համբարձար փառօք առ
հայր, մեղայ յերկինս և առաջի քո. յիշեա
զիս որպէս զաւազակն՝ յորժամ գաս արքա-
յութեամբ քով. և ողոր:

Հոգի աստուծոյ աստուած ճշմարիտ՝ որ ի-
ջեր 'ի յորդանան և 'ի վերնատունն, և լու-
սաւորեցեր զիս մկրտութեամբ սուրբ աւա-
զանին, մեղայ յերկինս և առաջի քո. մաք-
րեա զիս վերստին աստուածային հրով քով՝
որպէս հրեղէն լեզուօք սուրբ զառաքեալսն.
և ողորմեա քո արարա:

Անեղ բնութիւն, մեղայ քեզ մտօք իմովք,
հոգւով և մարմնով իմով, մի յիշեր զմեղս
իմ զառաջինս՝ վասն անուանդ քում սրբոյ.
և ողորմեա:

Տեսող ամենայնի, մեղայ քեզ խորհրդով բա-
նիւ և գործով. ջնջեա զձեռագիր յանցա-
նաց իմոց, և գրեա զանուն իմ 'ի դպրու-
թեան կենաց. և ողոր:

Քննող գաղտնեաց, մեղայ քեզ կամաւ և
ակամայ գիտութեամբ և անգիտութեամբ.
թողութիւն շնորհեա մեղաւորիս, զի 'ի
ծննդենէ սուրբ աւազանին մինչև ցայսօր
մեղուցեալ եմ առաջի աստուածութեանդ
քո զգայարանօք իմովք, և ամենայն անդա-

մօք մարմնոյս. և ողոր ։

Ամենախնամ տէր, դիր պահապան աչաց ի-մոց զերկիւղ քո սուրբ՝ ոչ ևս հայիլ յա-րատ. և ականջաց իմոց՝ ոչ ախորժել լսել զբանս չարութեան. և բերանոյ իմոյ՝ ոչ խօ-սիլ զստութիւն. և սրտի իմոյ՝ ոչ խորհիլ զչարութիւն. և ձեռաց իմոց՝ ոչ գործել զանիրաւութիւն. և ոտից իմոց՝ ոչ գնալ 'ի ճանապարհս անօրէնութեան. այլ ուղղեա զշարժումն սոցա լինել միշտ ըստ պատուի-րանաց քոց յամենայնի. և ողորմեա ։

Հուր կենդանի Քրիստոս, զհուր սիրոյ քո՝ զոր արկեր յերկիր, բորբոքեա յանձն իմ, զի այրեսցէ զախտ հոգւոյ իմոյ, և սրբեսցէ զխիղճ մտաց իմոց, և մաքրեսցէ զմեղս մարմնոյ իմոյ, և վառեսցէ զլոյս գիտուե՟ քո 'ի սրտի իմում. և ողոր ։

Իմաստութիւն Հօր յիսուս, տուր ինձ ի-մաստութիւն զբարիս խորհիլ և խօսիլ և գործել առաջի քո յամենայն ժամ. 'ի չար խորհրդոց 'ի բանից և 'ի գործոց փրկեա զիս. և ողորմեա քո ։

Կամեցող բարեաց տէր կամարար, մի' թո-ղուր զիս 'ի կամս անձին իմոյ գնալ. այլ առաջնորդեա ինձ լինել միշտ ըստ կամաց քոց բարեսիրաց. և ողորմեա ։

Արքայ երկնաւոր, տուր ինձ զարքայութիւն քո՝ զոր խոստացար սիրելեաց քոց, և զօրա-ցո զմիտս իմ ատել զմեղս, և սիրել զքեզ

միայն և առնել զկամս քո. և ողոր։

Խնամող արարածոց, պահեա նշանաւ խաչի քո զհոգի և զմարմին իմ 'ի պատրանաց մեղաց, 'ի փորձութեանց դիւաց, և 'ի մարդոց անիրաւաց, և յամենայն վտանգից հոգւոյ և մարմնոյ. և ողորմեա։

Պահապան ամենայնի Քրիստոս, աջ քո հովանի լիցի 'ի վերայ իմ 'ի տուէ և 'ի գիշերի, 'ի նստիլ 'ի տան, 'ի գնալ 'ի ճանապարհ, 'ի ննջել և 'ի յառնել, զի մի' երբէք սասանեցայց. և ողոր։

Աստուած իմ, որ բանաս զձեռն քո, և լընուս զամենայն արարածս ողորմութեամբ քով. քեզ յանձն առնեմ զանձն իմ. դու հոգա և հատուցեա զպէտս հոգւոյ և մարմնոյ իմոյ յայսմհետէ մինչեւ յաւիտեան. և ողորմեա։

Դարձուցիչ մոլորելոց, դարձո զիս 'ի չար սովորութեանց իմոց 'ի բարի սովորութիւն. և բեւեռեա 'ի հոգի իմ զսոսկալի օր մահուն, և զերկիւղ գեհենին, և զսէր արքայութեանն, զի զղջացայց 'ի մեղաց՝ և գործեցից զարդարութիւն. և ողոր։

Աղբիւր անմահութեան, աղբերացո 'ի սըրտէ իմմէ զարտասուս ապաշխարութե̃ որպէս աւազանին. զի լուացից զմեղս անձին իմոյ յառաջ քան զելանելն իմ յաշխարհէս. և ողոր։

Պարգեւիչ ողորմութեան, պարգեւեա ինձ ուղղափառ հաւատով և բարի գործով, և

սուրբ մարմնոյ և արեան քո հաղորդութե գալ առ քեզ. և ողոր:

Բարերար տէր, հրեշտակի բարւոյ յանձն առասցես զիս՝ քաղցրութեամբ աւանդել զհոգի իմ, և անխռով անցուցանել ընդ չարութիւն այսոցն՝ որ են ՚ի ներքոյ երկնից. և ողոր:

Յոյս ճշմարիտ քրիստոս, արժանաւորեա զհոգի իմ ուրախութեամբ տեսանել զլոյս փառաց քոց ՚ի կոչման աւուրն, և հանգչել յուսով բարեաց յօթևանս արդարոց մինչև յօր մեծի գալստեան քո. և ողորմեա:

Դատաւոր արդար, յորժամ գաս փառօք հօր դատել զկենդանիս և զմեռեալս, մի մտաներ ՚ի դատաստան ընդ ծառայի քում. այլ փրկեա զիս ՚ի յաւիտենական հրոյն, և լսելի արա ինձ զերանաւէտ կոչումն արդարոց յերկնից արքայութիւնդ. և ողորմեա:

Ամենողորմ տէր, ողորմեա ամենայն հաւատացելոց ՚ի քեզ, իմոց և օտարաց ծանօթից և անծանօթից, կենդանեաց և մեռելոց. շնորհեա և թշնամեաց իմոց և ատելեաց զթողութիւն՝ որ առ իս յանցանաց. և դարձո զնոսա ՚ի չարեացն զոր ունին վասն իմ, զի ողորմութեանդ քում արժանի եղիցին. և ողորմեա:

Փառաւորեալ տէր, ընկալ զաղաչանս ծառայիս քո, և կատարեա ՚ի բարի զխնդրուածս

իմ բարեխօսութեամբ սրբուհւոյ աստուածածնին և յովհաննու մկրտչին և սրբոյն ըստեփաննոսի նախավկային և սրբոյն գրիգորի մերոյ լուսաւորչին , և սրբոց առաքելոց՝ մարգարէից՝ վարդապետաց՝ մարտիրոսաց՝ հայրապետաց՝ ճգնաւորաց՝ կուսանաց՝ և ամենայն սրբոց քոց երկնաւորաց և երկրաւորաց ։ Եւ քեզ փառք և երկրպագութիւն անբաժանելի սուրբ երրորդութեանդ յաւիտեանս յաւիտենից . ամէն ։

ՄԱՂԹԱՆՔ ԶՕՐԱՒՈՐՔ ԱՐՀԱՒՅԱՑ ԳԻՇԵՐԱՅՆՈՑ

Սրբոյն Գրիգորի Նարեկացւոյ ասացեալ ։

Բան ժբ ։

Ընկալ քաղցրութեամբ, տէր աստուած հզօր, զդառնեցողիս զաղաչանս. մատիր գըթութեամբ առ պատկառեալս դիմօք. փարատեա, ամենապարգև, զամօթական տըխրութիւնս. բարձ յինէն, ողորմած, զանբերելի ծանրութիւնս. անջրպետեա, հնարաւոր, զմահացու կրթութիւնս. աւարեա, միշտ յաղթող, զխաբողին հաճութիւնս. բացադրեա, վերնային, զմոլելոյն մառախուղ. կնքեա կեցուցիչ, զխորուաչին ընթացմունս. ցրուեա, ծածկատես, զըմբռնողին չար գըրաւմունս. խորտակեա, անքննելի, զմարտողին դիմեցմունս ։ Տեառնագրեա քո անուամբդ զըստանցս երդ յարկիս, պարփակեա քո ձեռամբդ զառաստաղ տաճարիս. դծագրեա քո արեամբդ զմուտ սեմոց սենեկիս. կերպագրեա զքո նշանդ ՚ի հետս ելից մաղթողիս. ամրացո քո աջովդ զհանգստեանս խըշտի. մաքրեսցես ՚ի հաղբից զծածկարան անկողնոյս. պահեսցես քո կամօքդ զտարապեալ անձն ոգւոյս. անխարդախ արասցես

զքո շնորհեալ շունչ մարմնոյս․ կացուսցես շրջափակ զպար զօրուդ երկնայնոյ․ կարգեսցես ’ի գլխի ընդդէմ գլխւոյն դասու ։ Տուր հանգիստ բերկրութե մահահանգոյնս նիրհման ’ի խորութեան գիշերիս, բարեխօսութեամբ հոյցուածոց սրբոյ աստուածածնիդ և ամենայն ընտրելոց ։ Ամփոփեալ պարուրեա զպատուհան տեսութեանց զգայարանացըս ի ճառից անզարհուրելի զետեղմամբ ’ի ծփական խռովութեանց, կենցաղական ըզբաղմանց, անրջական երազոց, խոլականաց ցնորից, յիշատակաւ քո յուսոյդ անմխասելի պաշտպանեալ ։ Եւ սթափեալ վերստին ’ի ննջմանէ ծանրութեան ամենազգաստ արթնութեամբ, հոգենորոգ զուարթութեամբ ’ի քեզ արձանացեալ զայս ձայն մաղթանաց բուրմամբ հաւատոց քեզ, ամենօրհնեալ Թագաւոր փառաց անճառից փառաբանողաց երկնագումար խմբից երգակցեալ յերկինս առաքել ։ Զի դու փառաւորեալ ես յամենայն արարածոց յաւիտեանս յաւիտենից․ ամէն ։

ԱՂՕԹՔ ԵՐԵԿՈՅԵԱՆ

Նորին սրբոյն Գրիգորի ։

Բան ՂԴ ։

Աստուած յաւիտենական, բարերար և ամենակալ. ստեղծիչ լուսոյ, և յօրինիչ գիշերոյ. կեանք 'ի մահու, և լոյս 'ի խաւարի. յոյս ակն ունողաց, և երկայնմտութիւն տարակուսելոց։ Որ ամենարուեստ իմաստութեամբ քո՝ դարձուցանես յայգ զստուերս մահու, աննուազ ծագումն և անմուտ արեգակն. քանզի ոչ զօրէ ծածկել զփառս տէրութեան քո խաւար գիշերոյ։ Որում կրկնի ծունր երկրպագութեան ամենայն եղելոց՝ երկնաւորաց և երկրաւորաց, և սանդարամետականաց. որ լսես զհեծութիւն կապելոց, և հայիս յաղօթս խոնարհաց, և ընդունիս զխնդրուածս նոցա. աստուած իմ և թագաւոր իմ. կեանք իմ և ապաւէն իմ. յոյս իմ և վստահութիւն իմ. յիսուս քրիստոս աստուածդ ամենայնի. սուրբդ հանգուցեալ 'ի հոգիս սրբոց մխիթարութիւն վշտաց՝ և քաւարան մեղուցելոց, որ գիտես զամենայն յառաջ քան զլինել նոցա. առաքեա զպահպանողական զօրութիւն աջոյ քո,

և փրկեա զիս յերկիւղէ գիշերի և 'ի դիւէ չարէ ։ Որպէս զի զյիշատակ սոսկալի և ս̃բ քո անուանդ՝ միշտ համբուրեալ շրթամբք հոգւոյ՝ ըղձութեան շնչոյ, կեցից պահպանեալ ընդ այնոսիկ՝ որ կարդան զքեզ 'ի բոլոր սրտէ ։ Եւ 'ի դրոշմէ խաչի քոյոյ նշանիդ, զոր աստուածային արեամբ քո ներկեալ նորոգեցեր, և 'ի նոյն շնորհ որդեգրութեան զմեզ մկրտեցեր, և 'ի փառս պատկերի քո նկարեալ՝ յօրինեցեր, այսու պարգեւօք աստուածականօք՝ ամաչեսցէ սատանայ · քակտեսցին մեքենայքն · բարձցին որոգայթքն · պարտեսցին մարտուցեալքն · պակասեսցին զէնքն սայրասուրք · մերժեսցի մէգն · փարատեսցի խաւարն · մեկնեսցի մառախուղն ։ Բազուկ քո հովանասցի, և աջ քո կնքեսցէ · վասն զի գթած ես և ողորմած, և անուն քո կոչեցեալ է 'ի վերայ ծառայից քոց ։ Եւ քեզ ընդ հօր՝ հոգւովդ սրբով՝ փառք և իշխանութիւն յաւիտեանս յաւիտենից · ամէն ։

ԱՂՕԹՔ ՁՕՐԱՒՈՐ

Նորին սրբոյն Գրիգորի ։

Բան խա ։

Որդի աստուծոյ կենդանւոյ օրհնեալ յամենայնի. Հօրդ ահաւորի անքննին ծնունդ, որ տկարանայ առ 'ի քէն և ոչ ինչ. որ 'ի ծագել անստուեր նշուլից ողորմութե քո փառաց, հալին մեղք, հալածին դեւք, ջնջին յանցանք, խզին կապանք, խորտակին շղթայք, կենդանածնին մահացեալք, բժշկին հարւածք, ողջանան վէրք, բառնին ապականութիւնք, տեղի տան տխրութիւնք, նահանջին հեծութիւնք, փախնու խաւարն, մեկնի մէգն, մերժի մառախուղն, փարատի մըռայլն, սպառի աղջամուղջն, վերանայ մութըն, գնայ գիշերն, տարագրի տագնապն, չքանան չարիքն, հալածին յուսահատութիւնքն, և թագաւորէ ձեռն քո ամենակար, քաւիչդ ամենայնի ։ Որ ոչ եկիր կորուսանել զմարդկան ոգիս, այլ կեցուցանել. Թող ինձ զանթիւ չարիսն իմ բազում ողորմութեամբդ, զի դու միայն ես յերկնի անճառ, և յերկրի անզննին, 'ի տարր գոյի, և յեզրս ծագաց աշխարհի, սկիզբն ամենայնի և յամենայնի ամենայն լըմամբ, օրհնեալ 'ի բարձունս և քեղ ընդ Հօր և Հոգւոյդ սրբոյ փառք յաւիտեանս, ամէն ։

ԶՂՋՈՒՄՆ

Մեղայ ամենասուրբ Երրորդութեան՝ Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ: Մեղուցեալ եմ Աստուծոյ: Խոստովանիմ առաջի Աստուծոյ և սրբուհւոյ Աստուածածնին՝ և առաջի քո հայր սուրբ՝ զամենայն մեղս զոր գործեալ եմ: Քանզի մեղայ խորհրդով բանիւ և գործով. կամայ և ակամայ, գիտութիւն և անգիտութեամբ, մեղայ Աստուծոյ:

Մեղայ հոգւովս և զօրութեամբ սորա. մտօքս և շարժմամբ սորա. մարմնովս և զգայութեամբ սորա:

Մեղայ զօրութիւն հոգւոյս. խորամանկութիւն, անզգամութիւն. յանդգնութիւն և երկչոտութիւն, շռայլութիւն և ժլատութիւն, զեղխութիւն և անիրաւութիւն, չարահաւանութիւն, յուսահատութիւն, և թերամտութիւն, մեղայ Աստուծոյ:

Մեղայ չար խորհրդով մտացս. նենգութիւն, ատելութիւն, խեթիւ, մախանօք, յաչախանօք, թուլութիւն, պոռնկական խորհրդով, արուական, իգական, անասնական, գրաստական, գազանական, ի գիշերի և ի տուընջեան. երազական գիճութիւն, և անրջական գարշ աղտեղութիւն, մեղայ Աստուծոյ:

Մեղայ ցանկութիւն մարմնոյս. հեշտութիւն,

պղերգութիւն , յօրանջմամբ քնոյ , չարժութիւն մարմնոյս , և զազրագործութիւն 'ի պէս պէս ախտս . հեշտալիութիւն խելերացս , արատուք աչացս , ցանկութիւն սրտիս . իգութիւն ռըն-գացս , պագշոտութիւն բերանոյս . անժուժ-կալութիւն , շուայտութիւն , և արբեցութիւն ,

մեղայ Աստուծոյ :

Մեղայ չարաբանութիւն լեզուիս , ստախօսութիւն , սուտ երդմամբ , երդմնազանցութիւն . Հակա-ռակութիւն , վիճաբանութիւն , բանսարկութիւն , շոգմոգութիւն , քսու , դատարկաբանութիւն , և ծաղու , զրախօսութիւն , հերձախօսութիւն , և անիծաբանութիւն , տրանջելով , դժգոհելով . բամբասելով , և հայհոյելով . մեղայ Աստուծոյ : Մեղայ գողութիւն ձեռացս . ագահելով , զըր-կելով , հարկանելով , սպանանելով , և ընդ

գարշս ածելով , մեղայ Աստուծոյ :

Մեղայ ամենայն յօդուածովք շինուածոյս և ամենայն անդամօք մարմնոյս . հնգեակ ըզ-գայարանօքս , և վեցեկի շարժմամբս . վե-րամբարձ աննահարուք , և վայրագարշ մեղ-կութեամբ . յաջ և յահեակ խոտորելով . զա-ռաջնոյն մեղանչելով . և վերջնոյն չար նշա-

նակ գալով . մեղայ Աստուծոյ :

Այլ և մեղայ եօթնիցս յանցանօք՝ մահացու մեղօք . Հպարտութիւն՝ և մասամբք նորին . նա-խանձու՝ և մասամբք նորին . բարկութիւն՝ և մասամբք նորին . ծուլութիւն՝ և մասամբք նո-

րին · ագահութք՝ և մասամբք նորին · որկրամոլութեամբ՝ և մասամբք նորին · բղջախոհութք՝ և մասամբք նորին , մեղայ Աստուծոյ ։ Այլ և մեղայ ամենայն պատուիրանացն Աստուծոյ · յանձնարարելեացն և հրաժարելեացն · զի ոչ զյանձնարարականսն կատարեցի , և ոչ ՚ի հրաժարելեացն հեռացայ ։ Զօրէնս սուրբ՝ և յօրինացն հեղգացայ · ՚ի կարգս քրիստոնէութե հրաւիրեցայ՝ և գործովս անարժան գտայ · զխոտելովն զչարն՝ կամաւ կորացայ , և ՚ի բարեաց գործոց ես ինձէն հեռացայ · վայ ինձ , վայ ինձ , վայ ինձ ։

Զո՞րն ասեմ , կամ զո՞րն խոստովանիմ · զի անթիւ են յանցանք իմ · անասելի են անօրէնութիւնք իմ · աններելի են ցաւք իմ , և անբժշկելի են վէրք իմ , մեղայ Աստուծոյ ։ Հայր սուրբ՝ դքեզ ունիմ միջնորդ հաշտութեան և բարեխօս առ միածին Որդին Աստուծոյ · զի իշխանութեդ որ տուեալ է քեզ , արձակեսցես զիս ՚ի կապից մեղաց իմոց , աղաչեմ զքեզ ։

ԱՐՁԱԿՈՒՄՆ

Ողորմեսցի քեզ մարդասէրն Աստուած , և թողութիւն շնորհեսցէ ամենայն յանցանաց քոց · խոստովանողացն և մոռացելոցն · Եւ ես կարգաւս քահանայական իշխանութեան , և հրամանաւն Աստուածային թէ , Զոր ար-

ձակիցէք յերկրի, եղիցի արձակեալ յերկինս ։ Նովին բանիւն արձակեմ զքեզ յամենայն մասնակցութենէ մեղաց քոց. 'ի խորհրդոց՝ 'ի բանից՝ և 'ի գործոց. յանուն Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ ։ Եւ դարձեալ՝ տամ զքեզ 'ի խորհուրդս սուրբ եկեղեցւոյ. զի զոր ինչ գործիցես բարիս, եղիցի քեզ 'ի բարեգործութիւն և 'ի փառս հանդերձեալ կենացն, ամէն ։

Օրհնեալ Տէր մեր Յս Քրիստոս, ամէն ։

Հայր մեր որ յերկինս ։

ՀԱՆԳԱՆԱԿ ՆԻԿԻԱԿԱՆ

Հաւատամք 'ի մի Աստուած 'ի Հայրն ամենակալ՝ յարարիչն երկնի և երկրի, երեւելեաց և աներեւութից․ Եւ 'ի մի Տէր Յիսուս Քրիստոս Որդին Աստուծոյ՝ ծնեալն յԱստուծոյ Հօրէ՝ միածին, այսինքն յէութենէ Հօր ։ Աստուած յԱստուծոյ, լոյս 'ի լուսոյ, Աստուած ճշմարիտ, յԱստուծոյ ճշմարտէ՝ ծնունդ և ոչ արարած ։ Նոյն ինքն 'ի բնութենէ Հօր, որով ամենայն ինչ եղեւ յերկինս և 'ի վերայ երկրի, երեւելիք և աներեւոյթք ։ Որ յաղագս մեր մարդկան և վասն մերոյ փրկութեան իջեալ 'ի յերկնից՝ մարմնացաւ, մարդացաւ, ծնաւ կատարելապէս 'ի Մարիամայ սրբոյ կուսէն Հոգւովն Սրբով ։ Որով էառ զմարմին, զհոգի և զմիտ, և զամենայն որ ինչ է 'ի մարդ, ճշմարտապէս և ոչ կարծեօք ։ Չարչարեալ, խաչեալ, թաղեալ․ յերրորդ աւուր յարուցեալ, ելեալ 'ի յերկինս նովին մարմնովն՝ նստաւ ընդ աջմէ Հօր ։ Գալոց է նովին մարմնովն և փառօք Հօր՝ 'ի դատել զկենդանիս և զմեռեալս, որոյ թագաւորութեանն ոչ գոյ վախճան ։ Հաւատամք և 'ի Սուրբ Հոգին՝ յանեղն և 'ի կատարեալն, որ խօսեցաւ յօրէնս և 'ի մարգ-

գարէս և յաւետարանս ։ Որ էջն 'ի Յորդանան, քարոզեաց զառաքեալսն, և բնակեցաւ 'ի սուրբսն ։ Հաւատամք և 'ի մի միայն ընդհանրական և յառաքելական եկեղեցի, 'ի մի մկրտութիւն, յապաշխարութիւն, 'ի քաւութիւն և 'ի թողութիւն մեղաց ։ Ի յարութիւնն մեռելոց, 'ի դատաստանն յաւիտենից հոգւոց և մարմնոց, յարքայութիւնն երկնից և 'ի կեանսն յաւիտենականս ։

Մինչ' ցայս են հաւատոյ բանք ։

Իսկ որք ասեն' էր երբեմն, յորժամ ոչ էր Որդի. կամ էր երբեմն, յորժամ ոչ էր Սուրբ Հոգի. կամ թէ' յոչէից եղեն, կամ յայլմէ էութենէ ասեն լինել զՈրդին Աստուծոյ և կամ զՍուրբ Հոգին. և թէ' փոփոխելիք են կամ այլայելիք, զայնպիսիսն նզովէ կաթուղիկէ և առաքելական սուրբ եկեղեցի ։

ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ

Փառք 'ի բարձունս Աստուծոյ. և յերկիր խաղաղութիւն 'ի մարդիկ հաճութիւն ։ Եւ օրհնութիւն քեզ 'ի բարձունս օրհնեալ ես Տէր Աստուած մեր. օրհնեմք զքեզ և գովեմք զքեզ ։ Խոստովանիմք Տէր զքեզ և եր-

երկրպագանեմք քեզ. փառաւորեմք զքեզ. գոհանամք Տէր զքէն վասն մեծի փառաց քոց: Տէր Թագաւոր Սուրբդ երկնային. Աստուած և Հայր ամենակալ: Տէր և Որդի Հօր միածին Յիսուս Քրիստոս և Սուրբ Որդի: Տէր Աստուած գառն Աստուծոյ և Որդի Հօր. որ առեր զմեղս 'ի կուսէն: Ողորմեցար, բարձեր զմեղս աշխարհի. և արդ ընկալ զաղաչանս մեր: Սուրբդ որ նստիս ընդ աջմէ Հօր՝ ողորմեա մեզ: Զի դու միայն սուրբ, դու միայն բարձեալ ես՝ դու միայն Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս: Տէր և Հոգիդ Սուրբ՝ որ 'ի փառս Աստուած ընդ Հօր. ամէն

Եւ յամենայն ժամ օրհնեմք զքեզ, Տէր և գովեմք զանուն Սուրբ քո յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից: Արժանի արա Տէր զօրս զայս խաղաղութեամբ, և առանց մեղաց պահեա զմեզ: Օրհնեալ ես Տէր Աստուած հարցն մերոց, գովեալ և փառաւորեալ է անուն Սուրբ քո յաւիտեանս ամէն: Օրհնեալ Տէր ուսո ինձ զարդարութիւնս քո: Օրհնեալ Տէր ուսո ինձ զարդարութիւնս քո: Օրհնեալ Տէր ուսո ինձ զարդարութիւնս քո: Տէր ապաւէն եղեր մեր յազգէ յազգ: Ես ասացի Տէր ողորմեա ինձ, և բժշկեա զանձն իմ, ես մեղայ քեզ: Յոյս մեզ Տէր զողորմութիւնս քո և զփրկութիւ-

*նըս քո տուր մեզ: Տէր ողորմութիւն քո յա-
ւիտեան, զգործս ձեռաց քոց մի անտես առ-
ներ: Տէր իմ՛ զքեզ ապաւէն ինձ արարի,
ուսո ինձ առնել զկամս քո, զի դու ես ա̃ծ
իմ: Ի քէն է տէր աղբիւր կենդանութեան,
և լուսով երեսաց քոց տեսանեմք զլոյս: Ձ՝ա-
գեա զողորմութիւնս քո՝ որք ճանաչեն ըզ-
քեզ Տէր:*

ՑԱՆԿ ՍԱՂՄՈՍԱՑ

Ըստ կարգի այբուբենից ։

Աղաղակեցէք առ աստուած ամենայն երկիր . . . . . կե ։
Աղաղակեցէք առ տէր ամենայն երկիր . . . . ղթ ։
Ապրեցո զիս տէր . զի նուաղեաց սուրբ . . . . ժա ։
Ապրեցո զիս տէր 'ի մարդոյ չարէ . . . . ճլթ ։
Առ գետս բաբելացւոց . անդ նստէաք . . . . ճլզ ։
Առ քեզ տէր կարդացի աստուած իմ , մի՛ . . . . . . իէ ։
Առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ . . . . իդ ։
Առ քեզ տէր համբարձի զաչս իմ , որ . . . . ճիբ ։
Ասաց անզգամն 'ի սրտի իւրում . թէ ոչ . . . . . . ժդ ։
Ասաց անզգամն 'ի սրտի իւրում , թէ ոչ . . . . . . ծբ ։
Ասաց տէր ցտէր իմ , նիստ ընդ աջմէ իմմէ . . . . ճթ ։
Ասացի թէ պահեցից զճանապարհս իմ . . . . լը ։
Ասէ անօրէնն 'ի մեղանչել ընդ միտս . . . . լե ։
Աստուած՝ Ականջօք մերովք լուաք զոր հարքն . . . . խդ ։
Աստուած աստուած իմ , ես առ քեզ առաւօտ . . . . կբ ։
Աստուած աստուած իմ՝ նայեաց առ իս . ընդ . . . . . իա ։
Աստուած աստուածոց տէր խօսեցաւ և կոչեաց . . . խթ ։
Աստուած եկաց 'ի ժողովս աստուածոց . . . . ձա ։
Աստուած զիրաւունս քո արքայի տուր . . . . հա ։
Աստուած մեր ապաւէն և զօրութիւն . օգ . . . . խե ։
Աստուած մերժեցեր և աւերեցեր զմեզ . . . . ծթ ։
Աստուած մինչև հեթանոսք 'ի ժառանգու . . . . հը ։
Աստուած յանուն քում կեցո զիս . և 'ի զօ . . . . . ծգ ։
Աստուած յօգնել ինձ նայեաց . և տէր յըն . . . . . կթ ։
Աստուած ողորմեա մեզ և օրհնեա զմեզ . . . . կզ ։
Աստուած ո՞ քեզ նմանիցի . մի լռեր և . . . . ձբ ։
Աստուած վրէժխնդիր . տէր աստուած . . . . ղգ ։
Աստուած օրհնութեան իմոյ մի լռեր . զի . . . . ճը ։
Արդ օրհնեցէք ամենայն ծառայք տեառն . . . . ճլգ ։
Բազում անգամ մարտեան ընդ իս . . . . ճիը ։
Բայց միայն աստուծոյ հնազանդ լեր անձն . . . . կա ։
Բանից իմոց ունկն դիր տէր , և 'ի միտ առ . . . . . . ե ։
Բարի է խոստովան լինել տեառն , և սաղմոս . . . . ղա ։

Բարձր առնեմ զքեզ՝ աստուած իմ և թա . . . . . ճխդ։
Բարձր առնեմ զքեզ տէր, զի ընկալար . . . . իթ։
Բղխեսցէ սիրտ իմ զպատգամս քո բարի . . . . խդ։
Գոհացայց զքէն տէր բոլորով սրտիւ . . . . թ։
Գովեա երուսաղէմ զտէր . . . . ճխե։
Դատ արա ինձ աստուած, և խրատ արա . . . . խբ։
Դատ արա ինձ տէր զի՝ ես յամբծութեան . . . . . իե։
Դատեա տէր զայնոսիկ՝ որք դատեն . . . . լդ։
Եթէ ոչ տէր էր առ մեզ. ասասցէ . . . . ճիգ։
Եթէ ոչ տէր շինէ զտունն, ՚ի նանիր . . . . ճիզ։
Եկայք ցնծասցուք ՚ի տէր, աղաղակեսցուք . . . . . ղդ։
Երանեալ են ամբիծք ՚ի ճանապարհի . . . . ճժը։
Երանեալ է այր՝ երկիւղ ի ՚ի տեառնէ . . . . ճժա։
Երանեալ է այր որ ոչ գնաց ՚ի խորհուրդս . . . . . ա։
Երանի ամենեցուն՝ որք երկնչին ՚ի տեառնէ . . . . . ճիէ։
Երանի որ խորհի զաղքատն և զտնանկն . . . . խ։
Երանի, ում թողութիւն եղեւ մեղաց . . . . լա։
Երկինք պատմեն զփառս աստուծոյ և զա . . . . ժը։
Զի՞ բարի կամ զի՞ վայելուչ, զի բնակին . . . . . . ճլբ։
Զի՞ պարծի ՚ի չարութեան հզօր . . . . ծա։
Զօրութիւնս քո տէր յաւիտեան օրհ . . . . ձը։
Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք և ժողո . . . . բ։
Ընդէր մերժեցեր աստուած իսպառ . . . . հդ։
Թէ՛ արդարեւ զարդարութիւն խօսէիք . . . . ծէ։
Իբրեւ զի բարի է իսրայէլի աստուած . . . . հբ։
Ի դարձուցանել տեառն զգերութիւն . . . . ճիե։
Ի խորոց կարդացի առ քեզ տէր. տէր . . . . ճիթ։
Ի կարդալ իմում լուար ինձ աստուած . . . . դ։
Ի նեղութեան իմում ես առ քեզ տէր կարդացի . . . ճժթ։
Ի տէր յուսացայ. որպէս ասիցէք ցանձն . . . . ժ։
Ի քեզ տէր յուսացայ. մի ամաչեցից յաւիտեան . . . լ։
Ի քեզ տէր յուսացայ մի ամաչեցից յաւիտ . . . . . . հ։
Լուարուք զայս ամենայն ազգք. ունկնդիր . . . . . . խը։
Լուիցէ քեզ տէր յաւուր նեղութեան . . . . ժթ։
Լուր աստուած աղօթից իմոց յաղաչել ինձ . . . . . . կդ։
Լուր աստուած աղօթից իմոց, և նայեա տէր . . . . . կ։
Լուր տէր արդարութեան. և նայեա . . . . ժզ։

Խոնարհեցո տէր զունկն քո՝ և լուր ինձ . . . . ձե ։
Խոստովան եղերուք տեառն՝ և կարդա . . . . ճդ ։
Խոստովան եղերուք տեառն՝ զի բարի է . . . . ճժէ ։
Խոստովան եղերուք տեառն՝ զի բարի է . . . . ճլե ։
Խոստովան եղերուք տեառն՝ զի քաղցր է . . . . ճղ ։
Խոստովան եղերուք տեառն՝ զի քաղցր է . . . . ճե ։
Խոստովան եղէց քեզ տէր՝ բոլորով սրտիւ . . . . . ճլէ ։
Խոստովան եղէց քեզ տէր՝ բոլորով սրտիւ . . . . . . ճժ ։
Խոստովան եղիցուք առ քեզ աստուած . . . . . . հդ ։
Ծափս հարէք ամենայն հեթա . . . . խղ ։
Կեցո զիս աստուած, զի հասին ջուրք . . . . կը ։
Հաճեցար տէր ընդ երկիր քո, և դարձու . . . . . . ձգ ։
Համբարձի զաչս իմ՛ ՚ի լերինս, ուստի ե . . . . ճի ։
Համբերելով համբերի տեառն, և նայեցաւ . . . . . . լթ ։
Հաւատացի զոր և խօսեցայ, և ես խօ . . . . . . ճժե ։
Հիմունք նորա ՚ի լերանն սուրբ նորա . . . . ձը ։
Ձայնիւ իմով ես առ տէր կարդացի . . . . հը ։
Ձայնիւ իմով ես առ տէր կարդացի . . . . ճխա ։
Մատուցէք տեառն՝ որդիք աստուծոյ . . . . իը ։
Մեծ է տէր, և օրհնեալ է յոյժ . . . . խէ ։
Մի նախանձիր ընդ չարս, և մի ընդ այնո . . . . . . լը ։
Մինչև յե՞րբ տէր՝ մոռանաս զիս . . . . ժբ ։
Յայտնի է ՚ի հրէաստանի աստուած և . . . . հե ։
Յարիցէ աստուած՝ և ցրուեսցին ամենայն . . . . . . կէ ։
Յելանելն իսրայէլի յեգիպտոսէ . . . . ճժգ ։
Յիշեա տէր զդաւիթ, և զամենայն հեզու. . . . . . ճլա ։
Յողորմութիւն և յիրաւունս օրհնե . . . . ճ ։
Նայեցարուք ժողովուրդք յօրէնս իմ . . . . հէ ։
Ողորմեա ինձ աստուած, զի կոխեաց . . . . ծե ։
Ողորմեա ինձ աստուած՝ ողորմեա ինձ . . . . ծղ ։
Ողորմեա ինձ աստուած ըստ մեծի ողոր . . . . ծ ։
Ո յուսոյ ՚ի տէր, որպէս լեառն սիօն . . . . ճիգ ։
Որ բնակեալն է յօգնութիւն բարձ . . . . ղ ։
Որ հովուես իսրայէլի նայեաց, որ . . . . հթ ։
Որպէս սիրելիք են յարկք քո տէր զօրու . . . . . . ձգ ։
Որպէս փափագի եղջերու յաղբերս . . . . խա ։
Ունկնդիր աստուած աղօթից իմոց. և . . . . ծգ ։